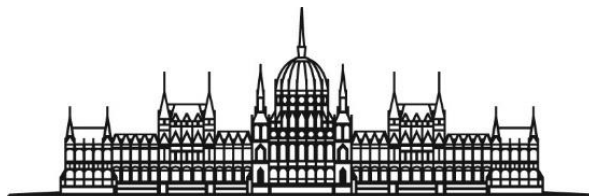

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Szabó Sándor,*
dr. Vadai Ágnes, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	4429
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (LMP).....	4429
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.....	4431
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk).....	4432
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	4434
<i>Szabó Rebeka</i> (Párbeszéd).....	4436
<i>Dr. Fónagy János</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	4438
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	4439
<i>Dr. Fónagy János</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	4441
<i>Lőcsei Lajos</i> (Momentum).....	4442
<i>Dr. Fűrjes Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4444
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP).....	4446
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	4447
<i>Dr. Oláh Lajos</i> (DK).....	4449
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	4451
<i>Dr. Juhász Hajnalka</i> (KDNP).....	4453
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	4455
<i>Zsigó Róbert</i> (Fidesz).....	4456
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	4458
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Dr. Aradszki András</i> jegyző.....	4460
Kérdések	
<i>Dr. Komáromi Zoltán</i> (DK) - a belügyminiszternek - „Új egészségügyi koncepció?” címmel.....	4460
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	4461
<i>Szabó Sándor</i> (MSZP) - a technológiai és ipari miniszternek - „Meddig kell még a fideszes fel- árat fizetni a távhőért?” címmel.....	4462
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.....	4462
<i>Lőcsei Lajos</i> (Momentum) - az agrárminiszternek - „Mekkora kárenyhítési alappal számol a kormányzat a 2022. évi aszálykárrok rendezésére, valamint miből kívánják az erre szánt összeget előteremteni?” címmel.....	4463
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár.....	4464
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Önök mikor gondolják végre majd komolyan a nyugdíjas rendezvényeken elpuffogatott szólamaikat, hogy: ”Tisztelet az éveknek! Megbecsü- lést az időseknek!” címmel.....	4465
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4466
<i>Szabó Rebeka</i> (Párbeszéd) - a technológiai és ipari miniszternek - „Mit tesz a kormány az értel- metlen, a magyar érdekekkel ellentétes szélerőmű-építési tilalom haladéktalan feloldása érdeké- ben?” címmel.....	4466
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.....	4467
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mit tesz a kormány a kisbenzinkutak megmentéséért?” címmel.....	4468
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	4469
<i>Bakos Bernadett</i> (LMP) - a technológiai és ipari miniszternek - „Egyetért Varga Mihállyal, hogy az épületszigetelési programok az elmúlt 12 évben nem érték el a céljukat?” címmel.....	4470
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.....	4471
<i>Pócs János</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „A hatalomért beáldozzák a saját katonájukat is?” címmel.....	4471
<i>Dr. Fűrjes Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4472

Dr. Seszták Miklós (KDNP) - a technológiai és ipari miniszternek - „Miért kulcsfontosságúak a Záhonyt és térségét érintő vasúti fejlesztések?” címmel	4473
Dr. Koncz Zsófia technológiai és ipari minisztériumi államtitkár	4474
Dr. Dávid Ferenc (DK) - a pénzügyminiszternek - „Hajlandó-e a kormány adó- és járulékmennyiségét biztosítani a munkáltató által dolgozóinak kifizetett rezsitámogatásra?” címmel	4475
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4475
Tóth Endre (Momentum) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Milyen következménye lesz a plagizálásnak?” címmel	4476
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4477
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek - „STOP NTAK adatszolgáltatás! - Mikor érkezik segítség a vendéglátósoknak?” címmel	4478
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	4479
Szabó Rebeka (Párbeszéd) - az agrárminiszternek - „Hogyan kaphatott környezetvédelmi engedélyt a lovasberényi/nadapi vadaskert kialakítása az erdőtörvény rendelkezései alapján?” címmel	4479
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4480
Dócs Dávid (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Miért nem nyújt segítő kezet a kormány az önkormányzatok számára?” címmel	4481
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4482
Csöbör Katalin (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Milyen beruházásokkal segítette a Kormány az egészségügyi dolgozók munkáját az elmúlt 12 évben?” címmel	4483
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4484
Kordás László (DK) - a technológiai és ipari miniszternek - „Kit néznek hülyének már megint?!” címmel	4485
Dr. Koncz Zsófia technológiai és ipari minisztériumi államtitkár	4486
Balassa Péter (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mit terveznek a légimentő bázisokkal?” címmel	4486
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4487
Szabadi István (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Hány bört akarnak még a mentősökről lehúzni?” címmel	4488
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4489
Gréczy Zsolt (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy a várható élettartam csökkenés megálljon és visszaforduljon?” címmel	4490
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4491

Azonnali kérdések és válaszok órája

Arató Gergely (DK) - a miniszterelnöknek - „Hogyan gondolja, miniszterelnök úr?” címmel	4492
Orbán Viktor miniszterelnök	4493
Viszonzás:	
Arató Gergely (DK)	4493
Orbán Viktor miniszterelnök	4494
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Aktuális kérdésekről” címmel	4495
Orbán Viktor miniszterelnök	4495
Viszonzás:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	4496
Orbán Viktor miniszterelnök	4497
Bedő Dávid (Momentum) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel	4497
Orbán Viktor miniszterelnök	4498
Viszonzás:	

Bedó Dávid (Momentum)	4498
Orbán Viktor miniszterelnök	4498
Dudás Róbert (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel.....	4499
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4500
Viszónvázat:	
Dudás Róbert (Jobbik)	4500
Orbán Viktor miniszterelnök	4501
Szabó Tímea (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	4501
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4502
Viszónvázat:	
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	4503
Orbán Viktor miniszterelnök	4504
Toroczkai László (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Lesz fordulat, vagy robogunk a vesz- tünk felé?” címmel.....	4504
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4505
Viszónvázat:	
Toroczkai László (Mi Hazánk)	4506
Orbán Viktor miniszterelnök	4506
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel	4507
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4508
Viszónvázat:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4509
Orbán Viktor miniszterelnök	4509
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „A baloldal dollárért árulja Magyarországot?” címmel	4510
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	4511
Viszónvázat:	
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	4512
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	4512
Szászfalvi László (KDNP) - a belügyminiszternek - „Hogyan tudunk védekezni a szankciók okozta élelmiszerválság által generált újabb migrációs hullámok ellen?” címmel	4513
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	4513
Viszónvázat:	
Szászfalvi László (KDNP).....	4514
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4515
Kordás László (DK) - a miniszterelnöknek - „Mire számíthatunk, miniszterelnök úr?” címmel.....	4515
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4516
Viszónvázat:	
Kordás László (DK)	4517
Orbán Viktor miniszterelnök	4517
Gyermekeink jövőjéről, a közoktatás minőségéről és feltételrendszeréről című politi- kai vita	4518
Politikai vita menetének ismertetése:	
Dr. Vinnai Győző jegyző	4518
Időkeret ismertetése:	
Szabó Sándor jegyző	4518
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	4519
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	4525
Orosz Anna (Momentum), a napirendi pont előadója.....	4529
Tóth Endre (Momentum), a napirendi pont előadója.....	4531
Szabó Szabolcs (Momentum), a napirendi pont előadója	4533
Gelencsér Ferenc (Momentum), a napirendi pont előadója	4534

Felszólalók:

Zsigó Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4536
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4537
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4541
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4543
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4545
Fekete-Győr András , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	4548
Lócsei Lajos , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	4550
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	4551
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4552
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4554
Szabó Tímea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4555
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4557
Jámbor András Imre , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4559
Dúró Dóra , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	4559
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4562
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4564
Orosz Anna (Momentum).....	4565
Barkóczy Balázs (DK).....	4566
Hollik István (KDNP).....	4567
Szabó Rebeka (Párbeszéd).....	4567
Kocsis Máté (Fidesz).....	4568
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	4572
Hegedüs Andrea (DK).....	4575
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	4577
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	4579
Szabó Sándor (MSZP).....	4581
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4583
Dunai Mónika (Fidesz).....	4585
Lócsei Lajos (Momentum).....	4587
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	4588
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	4591
Varga Ferenc (Jobbik).....	4593
Horváth László (Fidesz).....	4594
Dúró Dóra (Mi Hazánk).....	4597
Hollik István (KDNP).....	4598
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	4599
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	4599
Illés Boglárka (Fidesz).....	4599
Jámbor András Imre (Párbeszéd).....	4600
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	4601
Jámbor András Imre (Párbeszéd).....	4601
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	4601
Sztojka Attila (Fidesz).....	4603
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	4604
Csárdi Antal (LMP).....	4605
Hollik István (KDNP).....	4606
Pánczél Károly (Fidesz).....	4606
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	4608
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	4609
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	4610
Jámbor András Imre (Párbeszéd).....	4611
Ander Balázs (Jobbik).....	4611
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4612
Sebők Éva (Momentum).....	4613
Jakab Péter (független).....	4613
Sztojka Attila (Fidesz).....	4615
Tóth Endre (Momentum) előadói válasza.....	4615
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	4622
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	4627

Napirend utáni felszólalások:

Bartos Mónika (Fidesz).....	4629
Jakab Péter (független).....	4631
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4632
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	4634
Lócsei Lajos (Momentum).....	4635
Fekete-Győr András (Momentum)	4637

Az ülés bezárása	4640
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. FÜRJES BALÁZS államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR belügyminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és beruházási miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
10. ülésnapja

2022. november 2-án, szerdán

(11.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: dr. Aradszki András és dr. Vadai Ágnes)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 10. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Vadai Ágnes jegyző asszony és Aradszki András jegyző úr lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően 12 óra 35 perctől 14 óra 05 percig a kérdésekre, majd körülbelül 14 óra 05 perctől 15 óra 05 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára, ezután 16 óráig szünetre, majd a gyermekeink jövőjéről, a közoktatás minőségéről és feltételrendszeréről szóló V/1550. számú politikai vitára kerül sor, végül napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtizedekben a kockázatok és a bizonytalanságok korszakát éltük. Ez sajnos egyértelműen átcsapott a válságok időszakába. Az energiaválság, a klímaválság, a szociális válság és a háborús válság időszakát éljük, és félok, hogy ez a 2020-as éveket mindenképpen be fogja árnyékolni, meg fogja határozni.

Ha megnézzük, hogy milyen út vezetett idáig, sajnos semmi olyan nem történt, amit ne lehetett volna előre jelezni. Ezeket a válságokat nagyrészt a túlfokozott fogyasztói társadalmak, a túlfokozott piacgazdaságok okozták. Bőven megvoltak azok a figyelmeztetések már a hatvanas-hetvenes évektől, hogy min kéne változtatni, hogy ne jussunk el idáig.

Az elmúlt évtized Magyarországon is talán a vihar előtti csend időszaka volt, amikor a magyar kormány az olcsó orosz gázra, a beáramló német tőkére és a brüsszeli forrásokra, európai uniós támogatásokra alapozta Magyarországnak - idézőjelbe mondom - versenyképességét és költségvetési egyensúlyát, de pontosan lehetett tudni, hogy milyen ingatag lábbon áll az a kormányzás, ami erre a három bizonytalanná váló tényezőre próbálja alapítani Magyarország versenyképességét.

Az elmúlt évtizedben bőven lett volna időnk felkészülni ezekre a válságokra, megszabadulni az orosz függéstől - ez elsősorban az orosz szénhidrogénektől való függést jelenti. Ez a függés vezetett most minket bele abba a válságba, ami az európai uniós országok közül Magyarországot talán a leginkább sújtja.

Ha az elmúlt évtizedet nézzük, leginkább a tücsök és a hangya meséje jut eszünkbe, ahol a kormány a tücsök szerepét játszotta. Nem kell azon csodálkozni, hogy most nagyon sokaknak valóban felkophat az álla a téli időszakban.

Ha azt nézzük, hogy hogyan jutottunk ide, és mi a kilábalás útja, akkor meg kell állapítanunk, hogy az államnak nagyon-nagyon fontos szerepe lenne ennek a válságnak a kezelésében. Most pont, hogy nem kevesebb, hanem több állami szerepvállalásra és felelősségvállalásra lenne szükség. Éppen ezért érthetetlen, ahogy a magyar kormány kihátrál ebből a felelősségből. Nézzük csak, hogy mi történik a szociális törvény erre vonatkozó módosítása kapcsán, amivel kapcsolatban egy maratoni vitán vagyunk túl. Mi álltuk a sarat, de mind a mai napig nem kaptunk választ arra a kérdésre, hogy miért van szükség ebben a válsághelyzetben a szociális törvény módosítására, ami alapján az állam még hátrább szorulna a feladatellátás terén.

Ha az állam szerepéről beszélünk, akkor a fenn tartható zöldmegoldásokról is beszélnünk kell, ugyanis ezek adnak kiutat az energiaválságból, a klímaválságból, ezek segítenek megszabadítani minket az orosz szénhidrogénfüggéstől is. Pontosan ezért indítottuk el azt a zöldkonzultációnkat, aminek a kitöltésére innen is biztatok mindenkit - ez a „zoldkonzultacio.hu” oldalon elérhető - itt olyan kérdésekkel lehet találkozni, amelyek a valódi megoldásokat jelentik.

Éppen ezért szorgalmazzuk a valódi megoldások kapcsán, hogy a szélerőforrások tiltását oldják fel Magyarországon - 2016 óta be van tiltva a szélerőművek üzembe helyezése. Szintén nem kaptunk magyarázatot arra, hogy ez miért történik, és mikor fogják ezt feloldani. Az LMP-nek van egy javaslata, tessék azt támogatni, hogy a parlament vitathassa meg, hogy újra lehessen szélerőműveket telepíteni Magyarországon!

Ha megújuló energiaforrásokról beszélünk, akkor érthetetlen az a korlátozás, ami a napenergia használatára vonatkozik. Ez még a kormány saját energiastratégiájával is szembe megy, mert nemcsak, hogy adóztatják a napenergia használatát, hanem most már a rendszerbe való betáplálást sem engedik a magyar háztartásoknak, családoknak, kis- és középvállalkozásoknak. Arra hivatkoznak, hogy a hálózat nem bírja el azt a zöldenergiát, amit a háztartások megtermelnek. Az elmúlt 12 évben miért nem sikerült fejleszteni akkor ezt a hálózatot? Pontosan láthatták, a saját stratégiai célkitűzésüknek megfelelően is, hogy egyre többen használnak - nagyon helyesen - napenergiát. Miért nem fejlesztették a hálózatot?

De beszélhetnék az országos szigetelési programról, a klímabérlet bevezetéséről vagy éppen az atomenergia kivezetéséről. A válságból szociális intézkedések és fenn tartható zöldmegoldások vezetnek ki. Ezeket kérjük számon a kormányon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony válaszol.

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindig nagy érdeklődéssel hallgatom a felszólalásait, és azt el kell mondjam, hogy azt gondolom, számos pontban egyetértünk. Viszont, ahogy ezt az elmúlt időszakban is elmondtam, újból szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az energiafüggetlenségünk és az energiadiverzifikáció tekintetében az Orbán-kormányoknál senki nem tett többet az elmúlt időszakban, és konkrétan el is tudom mondani, hogy ez miért történt így.

Erről is beszéltünk már többször, de egyrészt az interkonnektorok bővítésével egyszerűen több helyről tudunk földgázt kapni. Kettőről hatra növeltük az interkonnektorok számát. Azt gondolom, hogy ez egy nagy dolog. Idén nyáron egyébként az áramhálózatunk is a hét szomszédos országból héttel össze lett kötve.

Nem szabad elfelejteni, hogy milyen helyzetből indultunk ki. 2010 előtt a baloldali kormányok az energetikai cégeket eladták, a földgáztárolókat eladták, ezeket vissza kellett vásárolni. Azt gondolom, hogy a jelenlegi, egyébként a szankciók miatt kiemelten rossz energiahelyzet miatt ez most egy kulcskérdés, hogy egyáltalán saját energiaellátással tudunk bírni, ehhez viszont meg kellett hozni azokat a felelős döntéseket a kormánynak, hogy egyáltalán magyar kézben legyenek ezek a vállalatok, illetve a földgáztárolók.

Itt a képviselő úr szóba hozta az önök által indított zöldkonzultációt. El kell mondjam, hogy az egy nagyon-nagyon rossz és felelőtlen kérdés, hogy a paksi bővítést állítsuk le, hiszen ezt is szeretném konkrét példákkal elmondani, hogy a Paks II. projektnek köszönhetően éves szinten 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátása válik elkerülhetővé. Emellett a jelenleg működő paksi blokknak köszönhetően évente 14 millió tonna szén-dioxid-kibocsátást kerülünk el. A kettő együttműködése esetén ez több mint 30 millió tonna szén-dioxidot jelent éves szinten. Összehasonlításképpen: hazánk erdős területei évente összesen mintegy 6 millió tonna szén-dioxidot képesek elnyelni. Azt gondolom, hogy a jelenlegi helyzetben a hazai villamosenergia-termelésnek a növelése egyértelműen kulcskérdés, főleg úgy, ha a földgázfelhasználásunkat szeretnénk a jövőben csökkenteni.

Azzal kapcsolatban, hogy a magyar kormány mit tesz, és a jelenlegi helyzetben, ami egyértelműen a háborút követő szankciós politikával csak fokozódott, el kell mondjuk, hogy nekünk mindig, minden körülmények között a magyar családok, a magyar emberek a legfontosabbak.

(11.10)

Nemrég kijött egy Eurostat-adat, -eredmény azzal kapcsolatban, hogy 2021 első féléve és 2022 első féléve között a gázárak a 24 uniós tagállamból rendelkezésre álló adatok szerint '23-ban emelkedtek. A gázárak

Észtországban, Litvániában és Bulgáriában emelkedtek a legnagyobb mértékben, elsősorban az energia-költségek miatt. Csak egyetlen olyan tagállam volt, ahol a lakossági fogyasztók számára a földgáz ára ugyanebben az időszakban kismértékben csökkent, ez pedig Magyarország. Azt gondolom, a jelenlegi téli időszakban ez egy nagyon-nagyon fontos üzenet a magyar emberek számára.

Ön szintén említette a napenergia, napelemek kérdését. Nyilván mi az elmúlt időszakban, különösen az elmúlt öt évben nagyon-nagyon nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy a napenergiát növeljük hazánkban belül, és azt, hogy a villamosenergia-hálózat fejlesztése fontos és rugalmasá kell tenni, mi is tudjuk, éppen ezért a kormány a villamosenergia-hálózat fejlesztésére, rugalmasabbá tételére 103 milliárd forintot fordít; ez 50 százalékos támogatási intenzitást jelent a cégeknek. Eredetileg ezt a támogatási programot a Helyreállítási Alap uniós forrásaiból finanszírozta volna a kormány, de mivel elhúzódtak a tárgyalások, úgy döntöttünk, hogy ezt előfinanszírozzuk, tehát magának a villamos hálózatnak a korszerűsítését, rugalmasá tételét egyértelműen kulcskérdésként kezeli a kormány. Emellett fontosnak tartjuk a geotermia növelését is, ezzel kapcsolatban is már a terveinket, céljainkat meghatároztuk.

Abban szeretném kérni képviselő úrnak a segítségét és a frakció segítségét, hogy azoknak a zöldcéloknak a megvalósítása érdekében, amelyeket mi is szeretnénk megvalósítani, önök is lépjenek fel, és Brüsszelben is, illetve minden nemzetközi fórumon ezt próbálják elérni, mert azt gondolom, ezek fontos dolgok, de ha más kommunikálunk esetleg itt, a Parlament falain belül (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és más kommunikálunk a nemzetközi fórumokon, az nem segíti a közös ügyünket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormány-pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczka László, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. A New York-i Legfelsőbb Bíróság egy rendkívül fontos, talán precedensértékű ítéletet hozott a minap, és ebben az ítéletben kimondják azt, hogy jogtalan volt azoknak a munkavállalóknak az elbocsátása az Amerikai Egyesült Államokban, akiket pusztán azért rúgtak ki az állásukból, akik azért vesztették el a munkahelyüket, mert nem voltak hajlandók felvenni az úgynevezett Covid-oltásokat. A New York-i Legfelsőbb Bíróság ebben az ítéletében arra hivatkozik, hogy azért volt jogtalan ez a politikai döntés, mert mára kiderült, hogy ezek az oltások, különösen az mRNS-alapú, génbázisú Covid-oltások nem akadályozzák meg a fertőzés továbbadását, tehát

az az indok, amiért kirúgtak embereket, valójában nem volt megalapozott.

Nem véletlen, hogy a New York-i legfelsőbb bíróság ilyen ítéletet hozott, ugyanis itt, Európában egy nagyon fontos kijelentés hangzott el nem másnak a szájából, mint Janine Small szájából, aki a Pfizer fejlett piacokért felelős vezetője, akit az Európai Parlament hallgatott meg a vakcinákkal kapcsolatban. A meghallgatás során az egyik európai parlamenti, egyébként holland képviselő kérdésére válaszolva Janine Small kijelentette azt, hogy soha nem tesztelték a Pfizernél a koronavírus-fertőzés átadásának megakadályozására ezeket az oltásokat.

Ebből európai szinten meglehetősen nagy botrány bontakozott ki, sőt az Európa Tanácsban is szó volt erről, hiszen itt emberi jogok is sérültek, nemcsak munkavállalói jogok, amikor a kormány itt, Magyarországon is arra hivatkozott, hogy azért kell kirúgni például a rendvédelmi dolgozókat, egészségügyi dolgozókat és másokat, mert ha nem veszik fel ezt az oltást, ha nem oltatják be magukat, akkor azt kockáztatják, hogy megfertőzik a kollégáikat.

Tehát még egyszer hangsúlyozom: ma már tudományosan bizonyított, méghozzá a Pfizer egyik vezetőjétől, Janine Smalltól származó információ az, hogy nem is volt ilyen tesztelés, nem is volt a Pfizernél ilyen szándék, hogy megakadályozzák a fertőzés továbbadását, ma pedig már pontosan tudjuk azt, hogy a fertőzés továbbadását ezek az oltások nem akadályozzák meg.

Erre hivatkozva egyébként a Fidesz-kormány által is üdvözölt új olasz kormány, a Meloni-kormány egyik első intézkedése volt, hogy azonnal megszüntette azt a jogtalan és emberi jogokat sértő állapotot, ami Olaszországban is volt, tehát visszahelyezték az állásukba azokat, akiket pusztán azért rúgtak ki, mert nem voltak hajlandóak ezt a bizonyos Covid-oltást felvenni.

Kérdezem a magyar kormánytól, hogy mikor szeretne végre a magyar kormány is lépni ez ügyben, látva azt, hogy Európában, az Egyesült Államokban milyen döntések születnek. Mikor szeretné végre a kormány kimondani azt, hogy jogtalan volt azoknak az elbocsátása, akiket pusztán a Covid-oltások felvételének megtagadása miatt bocsátottak el?

Ezért a Mi Hazánk Mozgalom frakciója határozati javaslatot fog benyújtani a parlament elé, és azt kérjük a kormánytól, hogy dolgozza ki azokat a részletszabályokat, amelyeknek megfelelően azok, akik korábban elveszítették az állásukat, újra megkapják a munkahelyüket. Tudjuk, hogy pont a rendvédelem, pont az egészségügy és más hasonló területek óriási munkaerőhiányban szenvednek, tehát ez egy örült lépés volt a kormány részéről, hogy elveszített több ezer olyan dolgozót, aki jól végezte a munkáját, csak nem kért ezekből a Covid-oltásokból.

Tehát azt kérjük a kormánytól, hogy dolgozza ki a részletszabályait annak a mechanizmusnak, amely nemcsak visszahelyezi a korábbi állásukba a munkavállalókat, hanem azokat pedig, akik például már

időközben átképezték magukat, más területen helyezkedtek el, és nem szeretnének visszamenni akár a rendvédelem, akár az egészségügy területére, kártalanítsa; legalább háromhavi fizetésük lehetne az a kártalanítás - akár a nyugati példákat, nyugati felvételeket, javaslatokat figyelembe véve -, ami, azt gondoljuk, emberséges lenne.

Ez ügyben egyébként petíciót indítunk, a petícióhoz pedig online aláírásgyűjtést indítunk, és az alapvető jogok biztosához fogunk fordulni ebben az ügyben, mert itt nemcsak munkajogról, hanem ahogy mondtam, emberijog-sértésről is szó van.

Azt kérjük a kormánytól, hogy azokat, akik nem szeretnének visszatérni tehát arra a területre, ahonnan elbocsátották őket, kártalanítsa; itt legalább háromhavi kártalanításról lehetne szó. És azt kérjük a kormánytól, hogy ezt ne az adófizetők, ne azoknak a pénzből akarja megfizetni, akik így is károkat szenvedtek el, hanem a koronavírus-haszonélvezői fizessék meg ezeket a kártalanításokat, például a digitális adón keresztül. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Toroczkai László képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ritka pillanat a parlamentben, amikor a Mi Hazánk képviselői a New York-i legfelsőbb bíróságot irányadóként javasolják a magyar parlament számára. Úgy látszik, azért mégiscsak önök is szelektívek: ha bizonyos döntéseket ott hoznak, azt mindenképpen elutasítják, ezt viszont mégis támogatnák.

Ugyanakkor azt látom, hogy az ellenzéki oldalon roppant veszélyes politikát folytattak a járvány elleni védekezés kapcsán.

(11.20)

A Mi Hazánk most is elmondta oltásellenes álláspontját itt a parlamentben. Ha rajtuk múlt volna, akkor lehet, hogy hat oltás helyett nulla lett volna, ami rendelkezésre áll. A baloldal folyamatosan támadta, még országgyűlési határozati javaslatot is benyújtott, hogy megtiltassa a keleti vakcinákat. Ha rajtuk múlt volna, akkor lassabb oltási program lett volna, és hat helyett csak négy vakcinából választhattak volna a magyar emberek. Egyedül a Fidesz-KDNP-kormány képviselte azt az álláspontot, hogy mindenki számára biztosította az oltás lehetőségét, és voltak olyan szűkebb körök, amelyek a védekezésben jobban közreműködtek, vagy amelyek folyamatosan találkoztak másokkal, akik számára ezt kötelezővé is tette a veszélyhelyzet egy bizonyos időtartama alatt, utána pedig, amikor a veszélyhelyzet megszűnt, ezek a rendkívüli szabályok is részben megszűntek.

Tisztelt Képviselő Úr! A járvány elleni védekezés vagy a járvány természete abban különbözik más betegségektől, hogy míg általában az életmódunkkal felelősek vagyunk a saját egészségi állapotunkért, a járvány alatt tanúsított magatartásunkkal nemcsak a saját állapotunkért vagyunk felelősek, hanem az embertársainkért is; a koronavírus-járvány alatt legfőképp a szüleinkért, a nagyszüleinkért, tehát az idős emberekért vagy olyan állandó krónikus betegséggel rendelkezőkért, akiknek az immunrendszere legyengültebb. S nemcsak a saját szempontunkat kell figyelembe vennünk, hogy nekem mi a fontos, hogy én megbetegszem-e vagy sem, hanem a mellettem lévő emberét is, mert nem tudhatom, hogy aki mellettem ül, annak van-e olyan betegsége, ami az ő immunrendszerét legyengíti, mert ez nincs senkinek a homlokára írva. Hogy valaki idős vagy fiatal, az látható, de hogy van-e valamilyen betegsége vagy nincs, azt nem tudom róla. Bárhova megyek, bárhova sodor az élet, bármikor megfertőzhetek valakit. És ha nem akarom megfertőzni, akkor távolságot tartok, akkor maszkot hordok, s azért is oltatom be magam, hogy ne fertőzzem meg őt, mert ez bármikor előfordulhat, és az ember később nem szeretne azzal a teherrel élni, hogy ha én nem adom tovább azt a vírust, akkor talán az az ember sem kaphatta volna meg. Ezért is veszélyes az önök álláspontja.

Én nem tudom, hogy ezt meggyőződésből tették vagy kiszámolták, hogy a magyar politikában nincs olyan párt, amelyik harcosan EU-kilépés-párti és hangsúlyosan vakcinaellenes, oltásellenes, és akkor ezt a politikai mezőt akarták lefoglalni. Ez az önök döntése volt, önök tudják, hogy milyen motívumok voltak emögött. De én úgy gondolom, hogy felelősen dönteni mégsem lehet úgy, mint önöknek az oltásellenes magatartása. Nyilván, ahogy mondtam, akik tényleg sok emberrel találkoztak, mert az egészségügyben dolgoznak, sokan örültek is annak, hogy elsősk között kaphatták meg a vakcinát, mert alig várták és örültek, hogy másoknál korábban kapják meg őket, akik nap mint nap találkoztak a koronavírus-betegekkel. S az oktatásban vagy a máshol dolgozók, ahova kötelező bemenni, a gyerek kötelezően bemegy, haza tudja vinni, és nemcsak az egészséges szülőnek viszi haza, aki esetleg jó kondícióban van és tényleg enyhe tünetekkel megússza, hanem lehet, hogy hazaviszi a nagymamának vagy a nagypapának, aki már viszont rossz egészségi állapotban van. *(Dr. Apáti István: Nem ez volt a kérdés! Nem sikerült megérteni a lényegét!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, hogy önrendelkezés meg személyiségi jogok, mintha egy liberális szónoklatot hallottunk volna ebben a részben öntől, de itt egy társadalomról, egy közösségről van szó. Ezért volt fontos a gyorsabb védekezés. Ezért volt fontosabb, hogy mi körülbelül 3-4 ezer ember életét tudtuk azzal megmenteni, hogy keleti vakcináink is voltak és gyorsabban tudtunk oltani. S ezek az emberek nem fertőzödtek meg, mert gyorsabbak voltunk. És ennek volt más pozitív következménye is, hogy hamarabb tudtuk

újrainyitni az országot, hamarabb tudtuk újrainyitni a gazdaságot. Voltak persze munkahelymegtartó és más programjaink is, amelyek nem engedték, hogy nagyon leüljön a gazdaságunk, és ezért volt rekordmagas, 7,1 százalékos gazdasági növekedés a múlt esztendőben. Senki más nem tudott ilyen gyorsan nyitni, és ezzel munkahelyeket, egzisztenciákat tudtunk megvédeni.

Nyilván nagyon összetett dolog a járvány elleni védekezés, mert az egyéni védekezést, hogy más megfertőz-e, olyan gazdasági helyzetbe kerül, ami kilátástalanná teszi a helyzetét, s még nagyon sok mindent figyelembe kell vennünk, és ennél jobb módot hosszú távon, mint a vakcina, nem nagyon találtunk, és szerintem önök sem tudnak mondani mást, amivel le tudtuk volna győzni a járványt. Nekünk az volt a fontos, hogy legyőzzük a járványt. A legkiválóbb tudósokat vontuk be ebbe a tevékenységbe, akik nem az önök álláspontját osztották. Minden nemzetközi szervezettel konzultáltunk, legyen az WHO vagy más szervezet. Az OECD is minősítette, és jónak minősítette Magyarország járvány elleni védekezését. Ezek a nemzetközi szervezetek is visszaigazolják azt, hogy Magyarország eredményesen tudott védekezni, és ezt a vakcinák nélkül nem tehetjük volna meg.

Ezért örülünk annak, hogy a járványt a világon az elsősk között, az egyik leggyorsabban tudtuk legyőzni, s ebben viszont a hatféle vakcinának is szerepe volt. Sajnáljuk, hogy a baloldaltól, ellenzékeltől ehhez támogatást senkitől nem kaptunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Miért árusítja ki a kormány a védett területeinket?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője. Öné a szó.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos nem lep meg, hogy a nemzeti vagyon széthordása láthatóan továbbra is a Fidesz-kormány prioritásai közé tartozik. Azt viszont minden eddiginél veszélyesebbnek érzem, hogy most az ország felbecsülhetetlen értékű természeti kincseit, a közös természeti örökségünket akarják kiárusítani.

Korábban már az Alkotmánybíróság ez ügyben többször az önök kezére csapott, de úgy látszik, hogy nem nyugszanak, és most egy olyan törvényjavaslatot nyújtottak be Semjén Zsolt nevében „Az állami vagyonnal való gazdálkodás hatékonyságának növelése” címen, amellyel megpróbálják kicselezni a korábbi alkotmánybírósági határozatokat, és a céljuk, hogy védett területeket kótyavetyélhessenek el pályázat és verseny nélkül.

Bizonyára tudják, hogy az Alkotmánybíróság 1994-es határozata rendelkezett környezet- és természetvédelmi ügyekben a visszalépés tilalmáról, rögzítve, hogy a védettség már elért szintje utólag jogszerűen nem csökkenthető. Minden, a védett területek privatizációjával kapcsolatos későbbi Ab-döntés is

erre az 1994-es döntésre utal vissza, és mind ugyanabba az irányba mutat. A természetvédelem alapvetően az állam dolga, a védett területek alacsony áron történő magánosítása nem közérdek akkor sem, ha önök ilyen jól szórakoznak.

A korábbi alkotmány helyébe önök által hozott Alaptörvény azzal, hogy a védett természeti értékekkel kapcsolatos felelősséget mindenkire, vagyis az állam minden polgárára, hatóságára és intézményére kötelező érvényűvé tette, nem csökkentette, hanem változatlanul érvényben hagyta a korábbi állami felelősséget. Erre az említett alkotmánybíróági határozatok egyértelműen kitérnek, jelezve, mind a feladat, mind a hatáskör, mind a szükséges infrastruktúra elsődlegesen az államnál van, bár az tény, hogy önök az elmúlt 12 évben a természetvédelmi hatóságok és a természetvédelem intézményrendszerének a meggyengítésén fáradoztak sajnós, és ezt folyamatosan igyekeztek elvégezni, tovább gyengíteni a hatóságokat.

Az önök kormányának korábbi erdőprivatizációs kísérletei kapcsán szintén volt egy állásfoglalása az Alkotmánybíróságnak, amely így szólt: az állam a jövő nemzedékek mint kedvezményezettek számára egyfajta bizalmi vagyonkezelőként kezeli a rábízott, a nemzet közös örökségébe tartozó természeti és kulturális kincseket, ekként a jelen generációk használati és hasznosítási joga nem korlátlan. Továbbá azt is kiemelték, hogy az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon, a nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása. Segíték az értelmezésben: mindez annyit jelent, hogy a gazdasági érdekek nem írhatják felül a természeti kincsek megőrzéséért viselt állami felelősséget. A védett természeti területek az államnál vannak a legjobb helyen, és ha ott vannak, akkor már nem kell őket máshova tenni.

Azt gondolom, nyilvánvaló, hogy nem szolgál semmilyen közérdeket, ha az állam, amelynek elsődleges feladata ezeknek a kincseknek a megóvása, most nekiáll versenyeztetés nélkül, az eddigieknél sokkal könnyebben magánkézbe átjárszani a védett területeinket. És sajnós, ha egy terület magántulajdonban van, már egy tollvonásba kerül a védelem szintjének csökkentése, hiszen éppen néhány hónapja engedélyezték, hogy védett vagy Natura 2000-es magántulajdonú erdőben a széles társadalmi tiltakozás ellenére lehetőség legyen a tarvágásra. Talán nem csoda, hogy az jut eszembe, esetleg ugyanilyen trükkre készülnek e törvényjavaslat kapcsán is, tehát kiárúsítják a védett területeket, majd utána valahol csökkentik a védettség szintjét, és lehetővé teszik azok művelését, beszántását.

Nem tudom, tudják-e egyébként, hogy mikor alakult az első magyar nemzeti park. Segíték, 1973-ban a Hortobágyon. Akkor 52 ezer hektár volt, mostanra a területe mintegy 81 ezer hektárra bővült. Azóta egyébként összesen tíz nemzeti parkunk alakult meg, és kapaszkodjanak meg, ezek a nemzeti parkok

a természeti szempontból értékes területek megvásárlásával is foglalkoztak, tehát a közös pénzünket erre költötték. Így nemcsak a legfontosabb védett fajoknak otthont adó területeket vásárolták meg, hanem olyan utakat, felhagyott bányákat, esetleg felhagyott szántóföldeket, csatornapartokat, amelyek a már meglévő értékes területek pufferzónájául szolgáltak, vagyis védik azokat a nagyon értékes területeket, ahol nagyon sok védett faj található. Tehát ezekre is szükség van ahhoz, hogy a védettség már elért szintje ne csökkenjen, de önök most csekély bevétel reményében a kiárúsítás mellett akarnak dönteni.

Nem tudom, észrevették-e, hogy a klímaváltság és az egész Földre kiterjedő élővilágkrízis olyannyira fenyegeti már az emberi társadalmunkat, hogy a világ országainak vezetői globális konferenciákon igyekeznek erre valamilyen megoldást találni, legközelebb éppen most decemberben. Tudniuk kell, hogy a termőföld minősége, a levegő, a vizeink tisztasága, a megfelelő mennyiségű csapadék, a páratartalom, a beporzók megmaradása és az élelmiszer-termelésünk sikeressége mind azon múlik, hogy a minket körülvevő környezet, az ökoszisztéma milyen állapotban van.

(11.30)

És ezek komoly veszélyben vannak, ezért azt szeretném még mondani, hogy a Párbeszéd, hogyha így hagyják ezt a vagyontörvény-módosítást, akkor Alkotmánybíróságon fogja ezt megtámadni, mert nem hagyjuk...

ELNÖK: Köszönöm...

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): ...hogy az emberek egészséges környezethez való jogát veszélyeztesék. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Rebeka képviselő asszony. A kormány nevében Farkas Sándor... (Dr. Fónagy János: *Én, elnök úr!*) - nem, Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Biztos vagyok benne, hogy ön figyelemmel kísérte a vagyontörvény miniszteri expozéját, és figyelemmel kísérte az azt követő általános vitát, ezért külön köszönettel tartozom önnek, hogy lehetőséget ad nekem, hogy megismétljem az akkor elmondott érveimet, miszerint az ön által felhozott természetvédelmi értékeket a kormány által előterjesztett vagyontörvény semmilyen mértékben nem sérti vagy veszélyezteti.

Magának a törvénytervezetnek a módosítására azért volt megítélésünk szerint szükség, mert a nemzeti parkok létesítéséről szóló egyes miniszteri rendeletek mellékletei a természetvédelemmel érintett településeknél a település egészét, bel- és külterületét védelem

alá vonják, annak tényleges funkciója nélkül. Ezért itt is szeretném önt, az Országgyűlést és az ország nyilvánosságát meggyőzni arról, hogy a jelen módosítás semmilyen olyan természetvédelmi területet, amely tényleges természetvédelmi célt szolgál - tehát rét, legelő, szántó, nádas -, nem érint. Ez a módosítás kizárólag a művelés alól kivett belterületi földekre vonatkozik, nevezetesen azokra, ahol például házhelyfoghíjak beépítésére vagy járdák létesítésére, vagy más egyéb belterületi célú területfelhasználásra lehet lehetőség, de ezekben az esetekben is maradéktalanul érvényesíteni kell a természetvédelmi területeket védő garanciális szabályokat. Ezek a garanciális feltételek eddig is működtek, és ebben a szűk körben is működni fognak.

Az értékesítésre ebben a nagyon szűk körben az agrárminiszter, illetve az illetékes nemzetipark-igazgatóság, helyi védettség esetén az illetékes települési önkormányzat álláspontjának beszerzését követően, a jogszabályokban és a vonatkozó bírói ítéletekben meghatározott feltételek mentén kerülhet sor. A módosítási javaslat megfelel az Alaptörvény által támogatott követelményeknek, mivel a védett természeti területek állami tulajdonból való kikerülését követő valós védelme érdekében a terület természetvédelmi kezeléséért felelős szerv jóváhagyásához köti a védett természeti terület értékesítését. A jóváhagyást a természetvédelmi kezeléséért felelős szerv kizárólag abban az esetben adja meg, ha az adott ingatlan tekintetében megállapította, hogy az ingatlan védettségi szintjének fenntartása az értékesítést követően is biztosítható (*Szabó Rebeka: Akkor minek eladni?!), s meghatározza a védelmi szint biztosításához szükséges, az új tulajdonos által teljesítendő feltételeket. (Szabó Rebeka közbeszól.)*

Itt szeretném megjegyezni, mint ahogy az exposé során is hangsúlyoztam, hogy ezen területek esetében kizárólag a tulajdonjog száll át, és a területet védő garanciális feltételek nem változnak, azok az új tulajdonost pont ugyanúgy terhelik. Mindezeket felül a természetvédelmi kezeléséért felelős szervet megilleti a folyamatos ellenőrzési jog, a tulajdonos beszámolási kötelezettsége és az értékesítés feltételeinek megsértése esetén az ágazati jogszabályba telepített szankciók, például természetvédelmi bírság alkalmazása.

Meggyőződésem és meggyőződésünk, hogy mindezek a természetvédelem szintjét és hatékonyságát a természetvédelmi érintettségű ingatlanok értékesítése esetén nem befolyásolják és nem csökkentik. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Ki védi meg a családokat? Ki védi meg a magyar vállalkozókat?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben Európa kormányai versenyt futnak azt illetően, hogyan támogassák a

nemzeti vállalkozásaikat, kisvállalkozásokat, mikro-vállalkozásokat, ezzel szemben magyarként azt tapasztaljuk, hogy ezen kisvállalkozások vagyona, de egyébként a családok vagyona, fizetései, megtakarításai is folyamatosan értékelődnek le, ennek pedig egyik fő oka a magyar forint brutális vészőfutása.

Láthatjuk, hogy 2010-ben, amikor önök átvették a kormányrudat, nagyjából olyan 266 forintos euró-árfolyammal kapták meg azt a lehetőséget, hogy megerősítsék a nemzetgazdaságot, és bár előszeretettel hivatkoznak arra, hogy a háború miatt romlik a magyar forint fizetőereje, a helyzet az, hogy a háború kirobbanása előtt 367 forintot kellett adni egy euróért, tehát több mint 100 forinttal többet, mint anno, a Fidesz-kormány hatalomba lépésekor. A háborús időszak közepén pedig azt látjuk, hogy 410 forint környékére, adott esetben fölé is kúszott ez az árfolyam - brutális különadóval ér fel mindez a magyar családok számára. Drágább ettől a gyermekruha, drágább ettől a gyógyszer, drágább ettől a bébiétel, és drágábbak az alapvető élelmiszerek is, tehát elvárható lenne, hogy Magyarország Kormánya végre tegyen valamit.

Mégis mit tesz a magyar kormány, amikor neki szegezem a kérdést, hogy miért gyengítik tudatosan a forintot, miért hagyták ezt a folyamatot, most pedig, amikor beavatkoznának, miért nem sikerül mindez? Akkor azt szokták mondani, hogy hát, alapvetően a Magyar Nemzeti Bank felségterületéről beszélünk. Ezek után megkérdeztem a Magyar Nemzeti Bankot, amely elmondta, hogy hát, neki nincs árfolyamcélja, mert az Országgyűlés a róla szóló törvénybe nem írta bele, hogy legyen árfolyamcélja.

Éppen ezért szeretném feloldani az önök számára ezt a problémát két irányból. Egyrészt a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítását javasoljuk annak érdekében, hogy legyen árfolyamcélja a jegybanknak, tehát senki ne mondhatta azt, hogy egy bizonyos zónán kívüli kilengés esetén neki nincsen beavatkozási kötelezettsége; a kormány is elismeri, hogy ez szükséges, hiszen most már próbálkozik a Magyar Nemzeti Bank, csak későn, rosszul és egyáltalán nem hatékony módon. A másik javaslatunk pedig az Alaptörvény módosítása, igenis jelen meg benne célként a nemzeti fizetőeszköz vásárlóerejének a megőrzése, mert ez kihat arra a nemzeti vagyona, annak az értékére is, amit pont maga az Alaptörvény szabályoz.

Természetesen nem a forintárfolyamot akarjuk törvényekbe beleírni, mint ahogy a fideszes képviselők egyike-másika ezt dekódolta magának. A helyzet az, hogy ha az Alaptörvényben megjelenik egy ilyen erős törekvés, akkor minden egyes, ezzel ellentétes kormányzati döntés vagy pozíció felvétele alkotmányellenes és megtámadható lesz; hozzáteszem, a későbbi korokban is, mert nem tudjuk, hogy meddig lesz Fidesz-kormányzás, de egyszer biztos, hogy változás lesz ebben a struktúrában, akkor sem mindegy, hogy tudjuk-e védeni a magyar forintot vagy sem. Én bármely kormánnyal szemben védem a magyar forintot,

amely a magyar forint értékállóságának megőrzése ellen tesz lépéseket.

És idecsatlakozik a vállalkozói csomagunk következő javaslata, amely arról szól, hogy adóváltozás évente maximum egyszer lehessen. Magasak az adók, látjuk, a kormány folyamatosan és nagyon gyorsan nyúl bele ebbe a rendszerbe, látjuk, de a kata kivézetésének példája bizonyítja, hogy óriási károkat okoz az, hogyha néhány hét alatt megpróbálnak szétbomláni egy ilyen rendszert. Arról szóló javaslatot fogunk tehát benyújtani, hogy évente maximum egyszer lehessen adózási szabályokhoz hozzájárulni. Magam csak annyit tennék hozzá, hogy szeretném, ha ezek mind kedvezőek lennének az állampolgárokra nézve. Ezért egy valódi nemzeti konzultációs kérdést is fel tettünk a világhálóra, amely úgy szól, hogy támogatja-e, hogy a magyar kisvállalkozások az uniós átlagnál kevesebb adót fizessenek, de ami még fontosabb, egyszerűbb módon.

Nagyon fontos tehát a vállalkozási csomagunknak mind a három pillére, amelyet felsoroltam, de kérem önöket, hogy ezen a napon ne feledkezzünk meg november 4-e közeledésére való tekintettel sem szabadságharcunk leverésének évfordulójáról és azokról a kárpátaljai magyar testvéreinkről sem, akik most egy másik háborúban áldozzák a vérüket, jellemző módon a családjuk megvédésének szándékával. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy a felszólalásomból hátralévő idő tekintetében néma felállással emlékezzünk meg azokról a kárpátaljai magyar testvéreinkről és a levert forradalom áldozatairól is, akikre ezekben a napokban emlékeznünk kell. Köszönöm. *(Az ülésen részt vevők rövid időre felállnak.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

(11.40)

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Öt perc az ön által felvetett kérdések megválaszolására nem alkalmas, azonban engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy a kormány az Alaptörvényben egy olyan alapvető sarkalatos kérdést, mint az államadósság, szabályozott. Tehát azt, hogy nagy, átfogó, a társadalom egészét érintő gazdaságpolitikai kérdéseknek alaptörvényi szabályozása szükséges, a kormány eddig sem vitatta, és ahol szükségesnek tartotta, ott kezdeményezte és végre is hajtotta.

Ugyanakkor azonban a felvetése lehetőséget ad számomra, hogy beszéljek arról, hogy a nagy, átfogó kérdések mellett mi az, amivel a kormány a napi életben, ebben a valóban nehéz helyzetben igyekezett a magyar lakosságot és a magyar vállalkozások működését, létezését, fennmaradását támogatni. Azt, hogy az energiaár-emelés minden európai országot érint, nem csak Magyarországot, képviselő úr pontosan

tudja, és gondolom, nem is vitatja. Amiben Magyarország eltér az európai gyakorlattól, az, hogy Magyarország továbbra is rezsicsökkentéssel védi a magyar lakosságot a kiugró költségek ellen. A rezsicsökkentést továbbra is biztosítja minden magyar háztartásnak az átlagfogyasztás mértékéig, és még előlött is nem a valós piaci árat, hanem a nagyon kedvezményes lakossági piaci ár fizetését. A kormány állja a családok rezsijének egy jelentős részét, ez minden magyar családnak, nyugdíjasnak havi 181 ezer forintos támogatást jelent. Az európai uniós csúcson a magyar miniszterelnök elérte, hogy Magyarország mentesítést kapjon a szankciók alól, és ezzel megőriztük Magyarország biztonságos gázellátását.

A kormány eddig hat dologgal segíti a családokat: rezsicsökkentéssel, tűzifaprogrammal, barnaszén-programmal, benzinárstoppal, élelmiszerárstoppal és a kamattal. Ebben az évben összesen 1127 milliárd forint maradt a családoknál adókedvezmény és jövedelemadó-visszatérítés formájában, kifizettük a 13. havi nyugdíjat, fizettünk inflációs nyugdíj-kiegészítést, és az év végén fizettünk nyugdíjprémiumot is. Érvényben van és marad a 25 év alatti fiatalok adómentessége, meghosszabbítjuk a benzinárstopot és az élelmiszerárstopot december 31-ig, a kamattal pedig kiterjesztettük és meghosszabbítottuk 2023. június 30-áig. Amíg magasak az európai energiaárak, addig meggyőződésem szerint maradnak az árstopok is Magyarországon.

A szankciós infláció elleni fellépés keretében nemcsak a családokat, hanem a vállalkozói szektort is segítjük. Energiatámogatást nyújtunk az energiainfentív kis- és középvállalkozóknak, november 11-étől kiterjesztjük a kamattal a kis- és közepes vállalkozásokra, meghosszabbítjuk a Széchenyi Kártya hitelprogramját, és gyármentő programot indítunk a nagyok számára.

Sajnos, a kormány pozitív intézkedései mellett említést kell tennem arról, hogy a baloldal mind bel-, mind külföldön ezzel ellentétes mozgást mutat, eltörölné a rezsicsökkentést, rázúdítaná a piaci árakat a magyar családokra. Csak emlékeztetőül a közvélemény számára: a korábbi kampányban a magyar baloldal miniszterelnök-jelöltje sok tekintetben ledegradálta a rezsicsökkentést, a baloldal vezetője egyenesen hülyeségnek nevezte azt, az árstopokat pedig látzatintézkedésnek ítélte. Meggyőződésem, hogy a magyar családokat és vállalkozásokat támogató programjainkat fenn kell tartani, és a jelenlegi gyakorlatot folytatni kell. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. „Aktuális ügyeinkről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lócsei Lajos képviselő úr, a Momentum képviselője. Öné a szó.

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon örülök annak, hogy most többen vannak jelen az Országgyűlésben, mint múlt héten, ennek a ciklusnak a

legjelentősebb törvénymódosítási vitájában ugyanis csak államtitkárokkal képviseltette magát a kormány. Önök éppen most, egyre erősödő megélhetési válság idején írják felül a szociális biztonsághoz való jogot hazánkban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Segíteni fogunk, senkit nem hagyunk az út szélén - ez is egy jól hangzó ígéret volt, de már akkor sem volt igaz, amikor kimondták, most pedig végképp nem az, amikor egyre több családnak gondot okoz hó végén a bevásárlás, a számlák és a Fidesz-felár kifizetése. Önök éppen most, az egekbe szökő árak és a rezsiválság idején hagyják magukra a bajba kerülő honfitársainkat. Mondjuk ki az igazságot: a tél közeledtével egyre többeket érint a megélhetési válság, már nemcsak a szegény romákat vagy a legszegényebbeket, hanem a középosztályt is! Egyre növekvő számban roppan meg honfitársaink létbiztonsága, leginkább azoknak, akik vidéken, kisvárosokban élnek. Most a fűtési szezon közeledtével kiderült: mégsem kapnak extra villanykvótát azok, akik nem használnak gázt a fűtéshez és a meleg vízhez. Pedig önök ezt is megígérték, ezért is nyújtottam be még október elején határozati javaslatot a villamosenergia-felhasználás támogatott mértékének növeléséről. Számítások szerint közel másfél millió ember él olyan háztartásban, ahol nincs földgázhasználati csatlakozás és távhőszolgáltatás.

Önök éppen most, a tél közeledtével hagyják magukra a megélhetési gondjaikkal a magyar családokat. Már tavaly ősszel megindult az infláció, például a tavaly őszi árszínhez képest csak a kenyér ára 70 százalékot meghaladó értékben nőtt. Ez bizony Fidesz-felár, a hazug, felelőtlen kormányzás következménye. Ilyen mértékű drágulás vagy nemzetiváluta-romlás sehol nincs a környező országokban.

Ám a milliárdosokból álló kormányt mindez hidegen hagyja. Soha ennyi milliárdos vagyonnal rendelkező tagja nem volt még hazánk kormányának. *(Vitályos Eszter: Csak pont a túloldalon! - Rétvári Bence: És az árnyékkormányban!)* Az elmúlt években önök tudatosan gyengítették a forintot, ezzel inflálták, leértékelték a magyar emberek keresetét, vagyonát, megtakarítását. Most pedig, amikor már elszabadult pályán van a forint, az infláció és a rezsi-költségek, folytatják a hazudozást, képviselőtársaim, mindent rákennek a szankciókra. Az önök milliárdokért hirdetett hazugságbombája arról szól, hogy eltolják maguktól a felelősséget az egyre mélyebb válsággért, hárítanak, brüsszeleznek, ellenségképeket gyártanak, mert tudják, hogy Magyarországon egyre többen egyre dühösebbek lesznek. Ahelyett, hogy megállapodnának az európai uniós források lehívása érdekében, milliárdokért gyalázzák az Unió politikáját *(Rétvári Bence: Meg kellett volna szavazni itt a parlamentben!)*, azt a politikát, aminek önök is részesei, tisztelt fideszes képviselőtársaim.

A kormány magára hagyja az önkormányzatokat is, pedig az önkormányzatok tudnának leginkább segíteni, hiszen a rászorultságot legközelebről az önkormányzatok képesek megítélni, azonban kivérették

még a kistéleplési önkormányzatokat is, amikor nyáron már kizárták őket a rezsikönnyítésből. Pedig tudnának segíteni, hiszen a központi költségvetés éppen a rendkívüli inflációból már több mint ezermilliárdos áfa- és egyéb extra adóbevételhez jutott. Ha az extra bevételeknek csak a felét visszajuttatnák az önkormányzatokhoz, elsősorban a szociális normatíva megemelésével, máris megoldhatók lennének a legégetőbb szociális problémák.

(11.50)

Miért is nem ezt teszik, képviselőtársaim? Bajban ismerzik meg az igaz barát. Ezzel a törvénnyel beismeri az Orbán-kormány, hogy otthagyja az út szélén a rászoruló magyar emberek egyre szélesedő körét. Ez megengedhetetlen, képviselőtársaim, ezért követeljük, hogy még a tél beállta előtt döntsön a kormány és a parlament a megélhetési válságot enyhítő intézkedési csomagról, vegyék figyelembe az önkormányzati érdekszövetségek, szakszervezetek, ellenzékiek javaslatait.

Ha tényleg szolgálni, képviselni akarják a magyar embereket, akkor már az e heti kormányülésen döntés születik a megélhetési válságot kezelő intézkedésekről, és ezenfelül egy újfajta párbeszédéről mindazokért, akiknek a képviselőtársaimra felelősek, képviselőtársaim. Köszönöm a szót. *(Taps a Momentum pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lőcsei Lajos képviselő úr. A kormány nevében Fürjes Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: *(Nem működik a hangosítás.)* Nem olvasható a kártya... Úgy tűnik, most jó; elnézést, én voltam a hibás.

Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Idealista emberként mindig keresem az egyetértési pontokat. Nagyon nehéz megtalálni, hogy mivel tudnék egyetérteni az ön felszólalásából. Talán egyetlen, amit így ki nem mondtott, de próbálok beleérteni: tehát az fontos, hogy az embereket a mindennapokban a háborús helyzet, a háborús infláció, a szankciós politika és azok a gazdasági-szociális nehézségek, amelyek egész Európát jellemzik, kétségtelenül sok nehézség elé állítják. És azt én nagyon fontosnak tartom, hogy - kormány-ellenzék pozícióktól függetlenül - empátiával, megértéssel viszonyuljunk ahhoz, hogy igen, sokaknak az élete nehéz, még akkor is, hogyha az elmúlt 12 évben mindenki tudott egyet-kettőt-hármat-négyet előrelépni, és most sokkal jobb - bármilyen gazdasági-szociális mutatót nézünk - az emberek helyzete, a szegénység helyzete Magyarországon is, mint 12 évvel ezelőtt, amikor a baloldal kormányzott, és majdnem csődbe vitte az országot.

Nehéz öntől elvárni, hogy tényszerű legyen, amikor évek óta Gyurcsánnyal kollaborálnak. A Momentum Gyurcsány-ellenes baloldali pártként érkezett

meg a magyar politikába, és aztán Gyurcsány kollaboránsaivá váltak. Önállóan soha be nem tudtak jutni a parlamentbe; felkérdztek a Gyurcsány-listára, és nyilván nem tudnak ebből a szövetségből szabadulni. Ezt azért mondom el, higgye el, hogy én is nagyon unom a gyurcsányozást, de hát, a baloldalon nincs más! Tehát amíg Gyurcsány diktál, addig muszáj erre az összefüggésre rámutatnunk. Bárcsak elhagyhatnánk a gyurcsányozást, nagyon örülnénk, bárcsak önök is kilépnének a Gyurcsány-kollaborációból! (*Gréczy Zsolt folyamatosan közbeszól.*)

Az ön hozzászólásával kapcsolatban ez azért fontos, mert nyilván ez az elköteleződés, lekötelezettség Gyurcsány felé és a DK felé, a szocialisták, a régi baloldal felé nem engedi, hogy ön tényszerű legyen. Mert ha ön tényszerű lenne, akkor elmondaná a hozzászólásában, amikor minket ostoroz, hogy mennyivel volt rosszabb a helyzet a baloldali kormányok alatt (*Közbeszólás a DK padsoraiból: Jobb volt!*); hogy Gyurcsány és a szocialisták kormányai alatt hogyan nőtt a munkanélküliség, hogyan vették el százezrek a munkahelyüket Magyarországon; hogyan csökkent a munkanélküliség az Orbán-kormányok alatt, szinte a teljes foglalkoztatottságot megvalósítva; hogyan voltak a legmagasabbak a köz-műköltések, az áram és a gáz díja Magyarországon Gyurcsány és a szocialisták kormányai alatt, és hogyan sikerült ezeket az árakat leszorítani, többek között azzal a rezsicsökkentéssel, amit önök sosem szavaztak meg, és mindig bolondságnak minősítették; hogyan nőttek a bérek Magyarországon, és hogyan nőttek a nyugdíjak, azok a nyugdíjak, amiből egyhavi nyugdíjat a Gyurcsány-kormány, a szocialisták, az önök szövetségesei elvették a magyaroktól, és amit mi folyamatosan növelünk.

Mit teszünk az emberek megvédése érdekében? Csak leltárszerűen tudom felsorolni most. Benzínárstopot vezettünk be: minden egyes tankolásnál 10-12 ezer forintot spórol minden magyar család. Önök támadták ezt is. Az élelmiszer-infláció megfékezése érdekében élelmiszerárstopot vezettünk be; főleg azoknak az alapvető élelmiszereknek az árát korlátozzuk, amelyeket a legkiszolgáltatottabb rétegek is fogyasztanak, és most éppen ezek kiterjesztésén gondolkodunk. Kamatstopot vezettünk be; támogatjuk a kis- és középvállalkozások kamatait, ott is egy kamatstopot vezettünk be; és megvédtük a rezsicsökkentést, havonta 181 ezer forinttal támogatunk minden magyar családot.

És tudom, hogy önök mindent megkérdőjeleznek, amit mi mondunk, de akkor az a kérés, hogy - önök általában el vannak ájulva a nemzetközi intézetektől, intézményektől - higgyenek az Eurostatnak. Az Eurostat legfrissebb jelentése mutatja ki, hogy egyedül Magyarországon csökkent a gázár, és messze a legalacsonyabb a gáz és a villany költsége Európában. A lakosság nálunk fizeti a legkevesebbet. Kérem, figyeljen oda a tényekre! Köszönöm szépen. (*Taps a kormány-pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fürjes Balázs államtitkár úr. „Aktuális kérdésekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komjáthi Imre képviselő úr, az MSZP képviselője. Öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engem azok a magyarok küldtek ide, akik az elmúlt évtizedek vesztesei. Azokat képviselem elsősorban, akik most egyre kevesebb dolgot tudnak a bevásárlókosarukba tenni, egyre kevesebbszer kapcsolják fel a villanyt a hideg lakásokban.

A Fidesz-kormány pedig kíméletlenül kipréseli belőlük az adókat, például a 27 százalékos rekordáfat. Önök tényleg azt gondolják, hogy olyan jól működtek ezt az országot, hogy erre ennyi pénzt kell adnunk? Akkor miért nem fizetik ki a tanárainkat? Szent-Györgyi Albert szerint: olyan lesz a jövő, amilyen a ma iskolája. Ha ez az önök kormányzására is igaz, akkor a jövőnk sötét, fűtetlen, omladozó, benne agyonhajszolt és megfélemlített alattvalókkal. A NER csak saját gyermekeinek, a fizetőképes arisztokraták csemetéinek tartja fenn a minőségi oktatás privilégiumát; a többiek osztályrésze a fapados közoktatásból a gyári munkapadhoz átlépve, leláncolt és kiszolgáltatott életet élni.

Ez nem egy szóvirág, képviselőtársaim, az ipari beruházásaira annyira büszke kormány azt nem mondja el önöknek, hogy miképp kötik szó szerint vilanypásztorral a magyar dolgozót a futószalaghoz; hogyan áll meg az óra, amikor kimegy a mosdóba; hogyan lesz vesebeteg, tüdőbeteg és rákos a magyar melós; magyar nők és férfiak dolgoznak olyan körülmények között, amilyenekben esetleg Dél-Ázsiában szoktak.

Innen az oktatással lehetne kiszakadni, de Orbán Viktor előbb költ minden másra, mint a magyar iskolákra és a tanárookra. Az elmúlt hetekben tanárok, diákok és szülők tízezrei az utcán küldtek egyértelmű üzenetet önöknek, hogy nem értenek egyet a tanárok jogfosztásával, az oktatás rossz állapotával, a tisztességet sem biztosító tanári fizetésekkel.

Én nem látok a fideszes politikusok fejébe; nem tudom, hogy önöket mi vezeti, amikor lerohasztják az iskoláinkat, és kisémmizik, kirúgják a tanárainkat. Szeretném hinni, hogy valamiért csak nem tudják, hogy mit cselekszenek, ezért én mondanék önöknek öt dolgot, amit azonnal meg kéne tenni azért, hogy elkerüljük a nemzeti tragédiát, az oktatás és vele az ország összeomlását.

1. Azonnal és érdemben emeljék meg a tanáraink bérét! Ha 20 százalék az infláció, akkor innen indulunk, és akkor az nulla, azaz nem adtak semmit; ha 20-at adtak, akkor még mindig nem adtak semmit. Értsék meg: nem lesznek tanárok, ha a sarki boltban pénztárosként vagy Ausztriában pincérként duplaannyit keresnek.

2. Legyen végre valódi életpályamodell a tanárok számára, nem a jelenlegi hazug rendszer, ami csak kötelezettségeket sorol, és a kiszolgáltatottságot növeli.

Valódi képzést, előremenetelt, dinamikusan növekvő juttatásokat és sokkal több pihenőidőt kell biztosítani. Értsék meg: nem lesznek tanáraink, ha egy multi cég HR-eseként a sokszorosát keresik meg.

(12.00)

3. Vonják be őket a Nemzeti alaptanterv alakításába, és szabadítsák fel a tankönyvpiacot! Már több olyan generáció is végigment a közoktatás rendszerén, akik csak Hoffmann Rózsa világát ismerik. Értsék meg: nem lesznek tanárok, ha elveszik tőlük a tanítás szabadságát.

4. Állítsák vissza a pedagógusok sztrájkjogát! Én az ipari szakszervezetek világából jövök, ott keményen neki szoktunk feszülni a munkáltatónak: ha nem ért a szóból, akkor leállítjuk a gépeket. Elképesztő, hogy pont az állam tiltja meg, hogy a tanárok gyakorolják a legalapvetőbb jogaikat, a sztrájkjogot. Értsék meg: nem lesznek tanárok, ha sztrájk helyett csak a felmondás marad számukra.

5. Kérjenek nyilvánosan bocsánatot az elmúlt 12 évért, de különösen az elmúlt hónapokért, méltó béremelésről szóló hazugságokért, a tanárookra és diáklányokra támadó pribékjeik ocsmány megjegyzéseiért, a kirúgásokért! Kérjenek bocsánatot! Induljon el egy párbeszéd, mentjük, ami menthető!

Tisztelt Képviselőtársaim! Évtizedek óta nem látott válságban gázolunk: járvány, háború, energiaválság. A magyarok iszonyú áremelésekkel, növekvő bizonytalansággal szembesülnek, egyre nő a vesztesek száma. Békében, jólétben sem bánhatnak így a tanárainkkal. De itt és most nem megegyezni bűn, amit a nemzet ellen követnek el, cselekedjünk végre! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Komjáthi Imre képviselő úr. Az elhangzottakra Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön a legelején arról beszélt, hogy kiket képvisel vajon ön itt a parlamentben. Pár nappal ezelőtt egy érdekes mondatot mondott ezzel kapcsolatban - nem is azt, hogy kiket, hanem hogy mennyi embert képviselnek -, azt mondta, nem az a kérdés, hogy 30 százalékos néppárt lesz-e valaha az MSZP, hanem hogy egyáltalán lesz-e. *(Komjáthi Imre: Lesz!)* Ez tehát, a lét és nemlét határán billegés a Magyar Szocialista Párt jelenlegi állapota. És nem feltétlenül kívülről kell keressék ennek az okát, tisztelt képviselő úr, lehet, hogy belül van az oka, félig belül, félig kívül, félig a Szocialista Párton belül, félig pedig a volt elnökük, Gyurcsány Ferenc személyében.

Ön arról beszélt, hogy egy nehéz helyzetben mit kell csinálni és mitől kell tartózkodni. Volt nehéz helyzet már Magyarországon, ez volt az az időszak, amikor bár ön itt most szociális biztonságról beszél, de akkor

bizony elvettek egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól. Vajon ez szolgálta a szociális biztonságot, amikor önök egyhavi nyugdíjat elvettek a nyugdíjasoktól? Tudja, a saját idejükben is bevezethettek volna rezsicsökkentést, de nem tették meg, sőt, amióta mi bevezettük, tíz éve mást sem csinálnak, csak támadják, támadják: piaci viszonyok kellenek, az emberekre rá kell engedni a piaci árakat, ostobaság, a piac törvényeinek kell uralkodni. Különböző irányból csak és kizárólag támadták a rezsicsökkentést, ami most minden átlagfogyasztású családnak 181 ezer forintos támogatás. Most látjuk igazán, hogy mennyire szükséges volt ez. És nem nagyon talál egy ilyen nehéz szociális helyzetben, az egész világra, de Európára mindenképpen kiterjedő nehéz szociális helyzetben olyan országot, amely a 2013-as, 25 százalékkal csökkentett áron kapja most is az energiát az átlagfogyasztás mértékéig, nálunk sokkal gazdagabb országok sem engedik ezt meg maguknak. Mi megtettük és fenntartottuk.

Vajon az szolgálta vagy szolgálja a nehéz szociális helyzetben az emberek biztonságérzetét, amit önök tettek, amikor elvettek egyhavi bért az orvosoktól, ápolóktól, rendőröktől, tanároktól, szociális dolgozóktól? Tényleg az a megoldás egy szociális válságra, hogy a szociális dolgozók bérét csökkentik 8 százalékkal? Mert önök ezt tették.

Ön azt mondja, hogy nagyon magas volt, hogy 2 százalékkal emelkedett a 12 éves kormányzásunk alatt az áfa, mikor önök egy tollvonással 5 százalékot emeltek az áfán 2006-ban; meghirdették az ötéves adócsökkentési programot, amelynek a vége egy 5 százalékos áfaemelés lett. Önök vettek ki kedvezményes áfakörből számtalan terméket, tisztelt képviselő úr.

1300 milliárd forintos adósságot örököltünk az önkormányzatokkal 2010-ben, amit önök termeltek oda, mert a feladatokat növelték, a finanszírozást csökkentették.

Megszüntették a családi adókedvezményt. Tényleg, a válság arra való önök szerint... - sőt ezt még a válság előtti időben tették, hiszen ezt 2002 és 2004 között tették meg, amikor még messze nem volt válság, hogy családi adókedvezményt elvettek az emberektől.

Ön azt mondta szó szerint, hogy fel kell szabadítani a tankönyvpiacot. Önmagában egy baloldali... - tehát ott van a zakóján a régi szociáldemokrata jelkép, a munkásember a kalapáccsal, és miközben itt van ez a jelkép, ön a piacfelszabadításról beszél. Számomra nehezen összefogható ez a kettő, tehát a régi szociáldemokrata nagy állam sok mindenbe szóljon bele, majd a piacfelszabadításról beszél a szónoklatban. Tehát önmagában ez a kép, amit látunk, és amit hallunk, már az is ellentétes. De nemcsak látjuk és halljuk, de tapasztaltuk is, mert önök ezt már megtették, önök már ezt kísérletezték Magyarországon. Tudja, mit jelentett ez a piacfelszabadítás, hány százalékos áremelkedést nyolc év alatt? 70 százalékos áremelkedést jelentett a piacfelszabadítás, amit ön most

munkásmozgalmi jelképpel követel ma itt a parlamentben.

A tandíj segítette az önök kormányzása ideje alatt azt (*Gréczy Zsolt: Most van tandíj!*), hogy a nehezebb sorsúak jobb helyzetbe kerüljenek? Vagy a vizitdíj? A kórházi napidíj? Ezek önök szerint mind-mind a szociális válságot leküzdötték vagy mélyítették?

Az, hogy devizahitelezés miatt több százezer család került abba a helyzetbe, hogy lehet, hogy nem lesz lakása: nem arról volt szó, hogy az áremelkedések mellett a CSOK mekkora részt tud segíteni a családoknak abban, hogy új lakásba költözzenek, vagy a babavárót most mire lehet felhasználni, mire nem, vagy az illetékmentesség meg az egyéb lakásfelújítási, -bővítési támogatások mire jók, hanem a devizahitelezésnél az volt a kérdés, hogy lesz-e fedél az emberek feje fölött százezres nagyságrendben.

Lehet szép szavakat szónokolni, de azok az elvek, amelyeket ön elmondott, és az a múlt, ami a Magyar Szocialista Párt elmúlt harminc éve mögött van - a kilencven évre nem térnék ki, csak az elmúlt harminc évre -, az bizony csak ezeket hozta, az IMF-et és a megszorításokat. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

A rezsinehézségek között is, az energiaválságban is a legnagyobb mértékben mi Magyarországon tudjuk megvédeni (*Az elnök ismét csenget.*) pontosan a leginkább rászoruló embereket az elszabadult energiaáraktól. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Aktuális ügyek” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Oláh Lajos képviselő úr, a DK képviselője. Alelnök úr, öné a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy látom, itt egy nagyon komoly verseny van kialakulóban a kormányzati válaszolók között, hogy ki az, akit a főnök a legjobban meg fog dicsérni, hogy hányszor mondta ki Gyurcsány nevét. (*Rétvári Bence: Egy már megvan!*) Mert önök képtelenek arra, hogy a feltett kérdésekre válaszoljanak, de egy Gyurcsány egy piros pont (*Rétvári Bence: Kettő!*); Dobrev Klára, árnyék-kormány, az Maci sajt; és ha még Gyurcsányt mondanak (*Rétvári Bence: Három! - Vitélyos Eszter: 25 másodperc alatt!*), akkor pedig egy nyuszifület is kapnak ajándékba. (*Rétvári Bence: Sűrűbben mondd, mint mi!*) Mert önök csak ezt tudják válaszolni, mert arra nincs válaszuk, hogy Magyarország bajban van, mert ezt önök csinálták, önök idézték elő, és nem is tudják kijavítani, hiszen önök a bajok okozói.

Amikor arról beszélnek, hogy háborús infláció van, akkor az az orbáni infláció. Mert hogyan lehet az, hogy a háborús Ukrajnával szomszédos országokban, Romániában, Lengyelországban és Szlovákiában feleakkora, tisztelt kormánytagok, az élelmiszer-infláció, mint az önök által háborúsnek nevezett infláció?

Önök azt mondják, hogy a szankció mindennek az okozója, és ez Brüsszel. Hadd olvassam fel Orbán Viktort, idézem önöknek, hátha én is kapok egy piros pontot: „Háború van, és most nem okosnak kell lenni, hanem egységesnek. Úgyhogy amilyen szankcióban az uniós országok egyetértenek, azt mi támogatni fogjuk. Minden ezzel ellentétes hír dezinformáció.” Nagyon örülnék, ha végre már valaki ki merné bátran jelenteni, hogy nincs olyan ember az asztalnál, akit úgy hívnak, hogy Mr. Brüsszel, mikor a szankciókról szavaznak. Olyan van, hogy Mr. Orbán, és ő szavazta meg a szankciókat, mindegyik szankciót. Tehát ne Brüsszelre mutogassanak! Vagy pedig egy csendes puccs készülődik, és önök meg akarják buktatni a miniszterelnököt, csak nem elég bátrak, és ehhez egy konzultáció kell, amikor a brüsszeli szankcióról beszélnek. (*Moraj a kormánypártok soraiban. - Dömötör Csaba a fejét fogja.*) Lehet valakinek fogni a fejét, de kíváncsi vagyok, hogy mit válaszol, tisztelt államtitkár úr, Orbán mondatára.

Önök azt mondják, hogy a baloldal Brüsszel ellen agitál. (*Rétvári Bence: Nem! Nem ezt mondtuk! - Vitélyos Eszter: Ilyet sose mondtunk!*) 2006. október 25., néppárti frakcióülés: az uniós segítségnyújtás megtagadását kérte Orbán Viktor a néppárti frakció tagjaitól. Orbán Viktor volt az személyesen, aki az ellen ágált, hogy Magyarország uniós forrásokat kapjon. Várom, hogy erről mi a véleményük.

Magyarország bajban van, és önök ezzel nem tudnak mit tenni. Ráadásul, tovább rugdossák az önkormányzatokat. Már a Covid idején megtagadták az együttműködést, információkat tartottak vissza. Erzsébet- és Terézvárossal kapcsolatosan többször kérdeztem, hogy hányan veszítették el a munkájukat, hányan kaptak oltást, milyen oltást, hányan haltak meg, hogy az önkormányzatok tudják a lakók életét valamilyen módon segíteni.

(12.10)

Önök megtagadták az információadást, hiába kértem ezt többször, emellett újabb és újabb pénzügyi elvonásokat csinálnak. De hát nem volt elég, önök folytatják!

Tisztelt Kormány! Arra várnám a választ három gyurcsányozás után, hogy miként fér össze az egy demokratikus állammal, hogy az állami tulajdonú MVM a sokszorosáért adja az energiát az ellenzéki Szentendrének a fideszes Debrecenhez képest. Pontosítsunk: Debrecen 798 forintért, Szentendre 2641 forintért kapja; Szentendrénél 26-szorosára emelték az árat. (*Sic!*) Kíváncsi vagyok arra, hogy Navracsics miniszter úr és csapata mit tud erre mondani, amikor Brüsszelben tárgyal a pénzekért. Vigyáznunk kell, nehogy megsajnáljam őt a már-már lehetetlen küldetésért, amikor ezeket megpróbálja kimagyarázni.

De ez nem elég, amikor nekimennek az önkormányzatoknak, a válság idején tervezik elvenni a szakrendelőket, és a háziorvosi rendszer szervezéséből is ki akarják őket zárni. Mennyivel jobb lenne,

hogyha ők inkább a kilencszáztizen (sic!) állampolgárral törődnének, akinek egyébként nincs jelen pillanatban háziorvosa!

Mi így, ellenzékben is próbálunk segíteni a bajba jutottakon. (Rétvári Bence: Ó, ó!) Dobrev Klára, az árnyékkormány miniszterelnöke folyamatosan tárgyal szakszervezetekkel, civilekkel, önkormányzatokkal. Segíteni próbálunk a bajban is! Ezt a célt szolgálja a DK által meghirdetett rezsimentő alap. Kérjük, aki tud, segítsen, mert a kormány nem tud; máshoz sem ért, csak mellébeszéléshez, gyurcsányozáshoz, dobrevezéshez.

Tisztelt Válaszó! Kíváncsi vagyok arra, hogy a Navracsics miniszter úr mit szól ahhoz, hogy a fideszes önkormányzatok ugyanazért az áramért sokkal kevesebbet fizetnek? Mit szól ahhoz, hogy a kormány rendszeresen eltitolja az adatokat az önkormányzatok elől? Várom a válaszukat. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. (Taps a DK padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Oláh Lajos alelnök úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt a logikai ellentmondást, miszerint egyszerre hivatkozik Dobrev Klára nevére, és kér minket számon, hogy miért említjük Dobrev Klára árnyékkormányát, illetve a politikáját, ezt én nem tudom feloldani. Tudomásul vesszük, hogyha önt zavarja, ha elhangzik a pártelnökének a neve. (Dr. Oláh Lajos: Nem zavar!) Szeretném arról biztosítani, hogy senki nem kap sem piros pontot, sem nyuszifület akkor, hogyha megemlíti a nevét. De az ország kapna gazdasági virgácsot akkor, hogyha újra ő lenne a miniszterelnök. (Arató Gergely közbeszól.)

Egyezünk meg annyiban, hogy mi sem kérjük önt arra, hogy ne ejtse ki Orbán Viktor nevét itt a Házban, és ön se vitassa el a véleménynyilvánítás jogát azoktól, akik szerint a baloldali gazdaságpolitika nem jó megoldás az ország bajaira és kihívásaira.

Ami a szankciók ügyét illeti, nézzük időrendben! Kezdődött az egész azzal, hogy még a választás előtti napokban volt egy megegyezés arról, hogy egyáltalán nem terjednek ki a szankciók az energetikai szektorra. Ez volt a megállapodás, emellett érvelt a német kancellár is. Majd megváltoztatták ezt a politikájukat olyanmódon, hogy június 3-ától kezdődően, az olajembargóról szóló döntéstől kezdődően folyamatosan ki akarják ezeket terjeszteni. (Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta! - Közbeszólások a DK padsoraiban.)

És az ön állításával ellentétben a magyar miniszterelnök nem megszavazta ezeket, hanem elérte, hogy az olajembargo ne vonatkozzon ránk. Elérte pár nappal ezelőtt, hogy a gázársapka ne vonatkozzon ránk. (Közbeszólások a DK padsoraiból. - Az elnök csenget.) Elérte azt, hogy ha közös beszerzés van, annak kötelezettsége, akkor a számunkra csak

önkéntes legyen. Tehát a magyar miniszterelnök éppen azt érte el, hogy ha születnek ilyen döntések, akkor az ránk ne vonatkozzon, hogy minket ne hozzon kedvezőtlen helyzetbe. És ezt önök is nagyon jól tudják, ettől függetlenül, ennek ellenére folytatnak egy félrevezető kampányt.

Ami az önkormányzatok helyzetét illeti: a mostani szankciós politika óriási energetikai áremelkedéseket hozott, és ennek a terheit nemcsak az önkormányzatoknak, hanem minden családnak, minden európai családnak el kell viselnie, el kell tűrnie. (Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta!) Mi ebben a helyzetben szeretnénk segítséget nyújtani. De hogyha ön szeretne valamit tenni, akkor legyen támasza a kormánynak abban, hogy irányváltást kényszerítsünk ki a brüsszeli politikában. Ami pedig a konkrét gazdasági intézkedéseket illeti, nem most derült ki, hanem már az elmúlt hónapokban is kiderült, hogy a kormány és az ellenzéki pártok gazdasági megközelítését egy világ választja el egymástól.

Engedje meg, hogy pár példát mondjak! A kormány ebben a helyzetben is átlagosan 181 ezer forintos rezsitámogatást nyújt minden családnak. A baloldallal ezzel szemben eltörölné a rezsitámogatást. Ostobaság, rezsihazugság, így nevezték önök az egészet. És van önöknek egy gazdasági árnyékminiszterük, és itt van a lényeg: a gazdasági árnyékminiszterük a benzinárstopot is eltörölné; már nyár végéig megtette volna. Csak ezzel több tízezer forintot vett volna ki a magyar családok zsebéből.

Aztán: a kormány azt is fontosnak tartja, hogy változás legyen a szankciós politikában, erről már beszéltem. Önök nemhogy nem segítenek ebben a küzdelemben, hanem már a háború kirobbanásakor arra tettek javaslatot, hogy zárjuk el a gázcsapokat. Akkor nem azon vitatkoznánk, hogy hogyan alakul a gáz ára, hogyha ezt megvalósítjuk, hanem nem lenne elég gáz Magyarországon. A kormány azt is fontosnak tartja, hogy ebben a rendkívüli helyzetben is sikerüljön megvédeni a munkahelyeket, sőt újakat is legyünk képesek létrehozni. Ezért kötjük az állami támogatások jelentős részét munkahelyek megtartásához vagy teremtéséhez.

Az ellenzék ezzel szemben fellazítaná a munkalapú társadalom alapelveit, tehát olyan támogatásokat javasolnak, amelyek nincsenek munkavégzéshez kötve. Láttuk, hogy ennek mi az eredménye 2010 előtt: 12 százalékos munkanélküliség.

Nem megkerülhető az adózás kérdése sem. A kormány ragaszkodik ahhoz, hogy a rendkívüli helyzetben is a lehető legalacsonyabban tudjuk tartani a személyi jövedelemadó kulcsát, illetve a társasági adó kulcsát.

Ezzel szemben az ellenzék többkulcsossá tenné a személyi jövedelemadót, és a társasági adót is megemelné. Ilyen körülmények között egyáltalán nem véletlen, hogy a globális minimumadót is támogatják. Velőt rázó tény, hogy az ellenzéki pártok több mint 3000 milliárd forint értékű adóemelési módosítóindítvány-csomagot nyújtottak be a költségvetéshez.

És hogy még egy különbséget említsek, erre ön is utalt: a kormány mindent megtesz azért, hogy az uniós források mihamarabb szolgálják a gazdasági erősödést. Erre mit tettek önök? Nyíltan azért kampányoltak Brüsszelben, hogy ne kapjuk meg ezeket a forrásokat. Idehaza számonkérjük a kormányt, és hogyha szavazásról van szó, akkor meg nem szavazzák meg azokat a módosításokat, amire szükség lenne. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.)*

Szerintem ezen politikájuk miatt született az a döntés, ami született április 3-án. Sajnálom, hogy semmit nem változtattak azon a politikán. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. „A józan észre és békére van szükség” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Juhász Hajnalka, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselő asszonya. Öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány hónapok óta hangsúlyozza, hogy a szankciós politika elhibázott, és sürgős felülvizsgálatra van szükség. Úgy nem segítünk Ukrajnán, ha közben Európa is belebukik; ez nem okos segítség.

Az elmúlt nyolc hónap történései azt bizonyították, hogy Brüsszel a szankciópárti politikájával *(Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta! - Az elnök csenget.)* egyfajta geopolitikai szerencsejátékot játszik, melyben a téteket európai emberek nevében, persze azok megkérdése és beleegyezése nélkül teszi meg.

Oroszország, úgy tűnik, köszöni szépen, jól van, ugyanakkor a hónapok óta tapasztalt infláció, energia- és élelmiszerár-emelkedések tönkreteszik az uniós országok gazdaságát. A brüsszeli szankciók egyértelmű elszenvetői ugyanis az európai polgárok, hiszen az emelkedő energiaárakat és megélhetési költségeket nekik kell megfizetni. A szankciós infláció és az egekbe szökő energiaárak miatt az emberek mindennapjait a félelem és a szorongás tölti ki.

A magyar kormány erejét megfeszítve próbálja enyhíteni a brüsszeli szankciók okozta károkat, fogad el mentőcsomagokat, hogy elkerülje a gyárak tömeges leállítását, megmentse a kis- és középvállalkozásokat, és segítsen az embereknek.

Věra Jourová bizottsági alelnök kijelentette, hogy az uniós pénzek és a jogállamiság összekapcsolása szükségszerű, ezzel is zsarolva a neki nem tetsző értékrendet valló tagállamokat. Ez a gondolkodás ideológiavezérelt és az uniós szerződésbe ütközik.

Brüsszelnek a jövőbeni ideológiai törekvése, hogy az uniós támogatások folyósítását a jogállamisági alapelvek teljesítésétől tenné függővé, teljesen elfogadhatatlan. Persze, hogy mit is kell érteni a jogállamiság megsértésén, arra jogilag pontos meghatározás nincs.

(Arató Gergely közbeszól.) Minden tagállam számára biztosítani kell ugyanis a tisztességes eljárás feltételeit, az uniós kifizetések és a demokratikus alapelvek teljesítésének összekapcsolása mellett.

(12.20)

Az uniós források nem méltányosságból nyújtott adományok, ezek a pénzek járnak a magyar embereknek. Varga Judit miniszter asszony szeptemberben, az Ausztriában megrendezett nemzetközi fórumon hangsúlyozta, hogy az Uniót bizalmi válság sújtotta, és a megoldás útja nem több, hanem okosabb Európai Unió. Hiszen a mihamarabbi béke és a gazdasági stabilitás megteremtése érdekében a tagállamok közötti együttműködés minőségének a javítása elengedhetetlen. Nem mesterségesen generált ideológiai vitákat kell folytatnunk, hanem gazdasági stabilitást kell megteremtünk Európa polgárai számára, hiszen ez határozza meg a mindennapi életüket, és ezt is várják el tőlünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az ideje, hogy az Európai Unió végre azzal foglalkozzon, amelyen céllal létrehozták. Ez pedig nem más, mint hogy a tagállamait egységbe szervezve, közösen és hatékonyan tudja érvényesíteni politikai és gazdasági érdekeiket egy folyamatosan gyorsuló, globalizált világban. Mindehhez persze az kell, hogy a brüsszeli bürokraták végre meghallják és figyelembe vegyék az európai emberek hangját.

A magyar kormány pontosan tudja, hogy egy demokráciában az emberek véleménye számít, ezért is van kiemelkedő jelentősége a nemzeti konzultációnak, hiszen Magyarország jövőjét hosszú távon érintő ügyekben a kormány megkérdi az embereket. A szankciók eredetileg arról szóltak *(Gréczy Zsolt és Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta!)*, hogy hogyan lehet gyorsan befejezni a háborút, és Oroszországot megbüntetni a háború megindításáért. Brüsszel kitalált egy tervet, hogy ássunk egy gödröt az oroszoknak, de aztán Európa esett bele ebbe a gödörbe. Az Unió most azt mondja, hogy ássuk tovább és tovább ezt a gödröt, a magyarok viszont azt szeretnék, hogy próbáljunk és tegyünk meg mindent, hogy kimásszunk ebből a gödörből. Ezért is fontos a nemzeti konzultáció, hogy mindenki rájöjjön: mindannyian veszélyben vagyunk. A hatalmas brüsszeli ellenszél és nyomásgyakorlás miatt azonban a kormánynak mind európai és mind nemzetközi szinten is erős felhatalmazásra van szüksége a magyar álláspont kitartó képviselésére. A brüsszeli bürokratáknak és a nyugati liberálisoknak is meg kell végre érteniük: gazdasági stabilitásra és nem mesterséges ideológiai vitákra van szükség, hiszen csak és kizárólag ez vezethet el a tartós békéhez.

Mi, kereszténydemokraták egy erős nemzetállamokon alapuló, a kölcsönös tisztelet jegyében együttműködő közösséget és nem egy centralizált, szuverenitásukat veszített nemzetállamok feletti Európát szeretnénk. Bízunk kell abban, hogy a józan ész felülemelkedik, és a tűzszünet és a béketárgyalások

melletti közvélemény egész Európában győzedelmeskedni fog, és a magyarok józan gondolkodása másokat is meg fog győzni. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt, hallgatva az ellenzéki képviselők bekiabálásait, arra biztatom önöket a kormány nevében, hogy vegyenek részt a nemzeti konzultációkban, mondják el önök is a véleményüket, minél többen töltsék ki a nemzeti konzultáció kérdőívét.

A Magyarországnak és a magyar embereknek járó uniós források, köztük a Covid-19-világjárvány okozta gazdasági károk helyreállítását célzó források kifizetéséhez az Európai Bizottság előfeltételként szabta az úgynevezett jogállamisági kondicionalitási eljárás alapjául szolgáló aggályainak az orvoslását. A kondicionalitási eljárásban már szeptember 18-án létrejött az Európai Bizottsággal egy megállapodás, amikor a brüsszeli testület úgy döntött, hogy a nyár folyamán, intenzív tárgyalásoknak és szoros együttműködésnek köszönhetően kidolgozott, összesen 17 korrekciós intézkedésben tett kötelezettségvállalások együttesen képesek orvosolni a Bizottság valamennyi aggályát. A Bizottsággal kötött megállapodás értelmében a vállalások teljes körű végrehajtása esetén okafogyottsága miatt meg kell szüntetni az eljárást.

A kondicionalitási eljárásban a tagállamok is bizalmat szavaztak Magyarországnak, az igazságügyi miniszterek október 13-án jóváhagyták Magyarországnak az Európai Bizottság által támogatott azon kérését, hogy a döntéshozatalra rendelkezésre álló egy hónapos határidő december 19-éig meghosszabbításra kerüljön. November 19-én lesz egy döntő fontosságú határidő ebben az eljárásban, a Bizottság eddig kérte, hogy Magyarország számoljon be a kötelezettségvállalásainak végrehajtásáról. Ez az a nap, amikor az Országgyűlés által elfogadott, az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló törvény értelmében az Integritás Hatóságnak meg kell kezdenie a működését.

Sajnálatosnak tartjuk, hogy az ellenzék még az Európai Bizottság által megfelelőnek ítélt kötelezettségvállalások végrehajtását biztosító törvények elfogadását is vitatta. Az ellenzék ezzel tanúbizonyságot tett amellett, hogy a kormánnyal szemben nem az uniós források megszerzésén, hanem a Magyarországgal szembeni szankciókért dolgozik. Mivel ezzel a magyar emberek szankcionálásán dolgoznak, továbbra is arra kérjük az ellenzéket, hogy elmélkedjenek Deák Ferenc bölcséletén: „Jobban tudom szeretni e hazát, mint gyűlölni ellenségeinket.”

Tisztelt Ház! A kormány a törvényalkotás körén kívül eső kötelezettségvállalásait is a Bizottsággal kötött megállapodás szerinti ütemezésnek megfelelően teljesítette, illetve folyamatosan dolgozik a későbbi határidőig esedékes vállalások maradéktalan teljesítése érdekében.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amit a kormány vállalt, teljesítette, azonban továbbra is folyamatosak az Európai Bizottsággal való egyeztetések, mert a brüsszeli testület a szeptember 18-ai döntést követően számos olyan új követeléssel is előállt, amelyek jóval túlmutatnak a megállapodáson. A Magyarország ellen zajló, 7. cikk szerinti jogállamisági eljárásban az Európai Parlament szeptember 15-én elfogadott időközi jelentésében lényegében arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy tartózkodjon a Magyarországnak járó források jóváhagyásától, illetve kifizetésétől, amíg bármilyen jogállamisági kockázat fennáll.

Az említett döntő fontosságú, november 19-ei határidőt megelőző napon, november 18-án Magyarország újabb meghallgatására kerítenek sort. Az Európai Parlament által több mint négy éve indított, azóta is ideológiai alapon zajló eljárásban ez lesz az ötödik, Magyarország elleni hangulatkeltést célzó meghallgatás. Ezért senkinek ne legyen kétsége, még a jogállamisági kondicionalitási eljárásban elért jelentős hazai előrelépés sem lesz elegendő ahhoz, hogy a fősodratú európai baloldal az ideológiai viták miatt lezárja hazánkkal szemben ezt a politikai eljárást.

A kondicionalitási eljárásban tett kötelezettségvállalásainknak való maradéktalan megfelelés mellett a kormány intenzív tárgyalásokat folytat az Európai Bizottsággal az úgynevezett helyreállítási és ellenálló-képességi terv véglegesítése érdekében is, azzal a céllal, hogy azt a Bizottság általi jóváhagyást követően a Tanács az év végéig jóváhagyja, és így a kohéziós forrásokkal együtt forrásvesztés nélkül zárhatjuk az idei évet. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy Róbert államtitkár úr. „Aktuális ügyeink” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigó Róbert képviselő úr, Fidesz.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Több mint nyolc hónapja tart a háború a szomszédos Ukrajnában, az álláspontunk a kezdetektől változatlan: mi békét akarunk, a béketárgyalások mielőbbi megkezdését, minden más forgatókönyv további emberáldozatokat követel.

Magyarország minden támogatást megad a háború elől menekülő emberek számára. Köszönettel tartozunk azoknak, akik az elmúlt hónapokban részt vettek a menekülők ellátásában, koordinálásában, akik adományoztak vagy adományt gyűjtöttek az érintetteknek, hazánk történetének egyik legnagyobb humanitárius akciója ma is zajlik. Minden olyan kezdeményezést támogatunk, ami békés segítséget jelent

Ukrajnának, mert minél előbb lesz béke, annál kevesebb lesz az áldozat, és annál kevesebb embernek kell elhagynia a hazáját.

Tisztelt Országgyűlés! Egy friss kutatás szerint a magyarok 92 százaléka a kezdetektől a béke pártján áll, állt, és ez az álláspont erősödik Franciaországban és Németországban is, arra számítunk, hogy ez a hang erősödni fog a többi európai országban is. Van egy olyan álláspont is, miszerint a háborút végig kell vinni, és valamelyik félnek győznie kell. Ezt viszont mi nem támogatjuk, mert ez még hosszú ideig tartó háborút jelentene. Brüsszel szankciókkal igyekszik nyomást gyakorolni Oroszországra, viszont ezek között van olyan, amit hiba volt meghozni. *(Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta! Orbán Viktor megszavazta!)* Brüsszel azt ígérte, hogy a szankciók térdre fogják kényszeríteni Oroszországot, és véget vetnek a háborúnak.

(12.30)

Ehhez képest a szankciók bevezetése óta az infláció az egész kontinensen vágtat, az európai emberek szegényebbek lettek, Európát válság és energiahiány fenyegeti, az energiaárak az egekbe emelkedtek, és a háború is elhúzódik. Összehasonlításként: az észtekenél egyetlen hónap alatt 88 százalékkal nőtt a gáz ára, a svédeknél 47 százalékkal nőtt az ára már szeptemberben. *(Arató Gergely közbeszól.)* A magyarok továbbra is a legvédelettebbek az európai energiaár-emelkedésektől. A magyar lakosság még az augusztusi változásokkal együtt is töredékét fizeti rezsiként, mint más európai országok lakói.

A szankciók következtében Európa szegényebb, Oroszország pedig gazdagabb lett. Elmondhatjuk tehát, hogy ez a fegyver visszafelé sült el, a szankciókkal Európa lábón lőtte önmagát. *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból, köztük Arató Gergely: Orbán Viktor megszavazta. - Az elnök csenget.)* Brüsszel nem ezt ígérte, amikor a szankciókat bevezette.

Tisztelt Ház! Nemcsak az energia ára, hanem a mennyisége is probléma. Összességében ma kevesebb energia, kevesebb gáz érkezik az Unió területére, mint az éves fogyasztás. A kieső mennyiséget Európa amerikai cseppfolyós gázzal igyekszik pótolni, ennek azonban fizikai korlátai is vannak, ráadásul, ahogy arra Macron, a francia elnök felhívta a figyelmet, négyszer olyan drágán adják nekünk ezt a fajta gázt, mint amennyiért otthon ők ezt meg tudják venni. Látható, hogy mindenki próbálja kihasználni Európa szorult helyzetét.

Magyarországra nem érvényes, hogy a szükségesnél kevesebb gáz lenne, mégpedig azért, mert olyan hosszú távú szerződéseket kötöttünk, amelyek garantálják, hogy Magyarország gázellátása rendben legyen. Ez azonban nem egy természetes, magától értendő dolog, hanem kemény munka eredménye. Gyurcsány Ferenc árnyékkormányja a kanyarban sem lenne, ha mindez rajtuk múlna. Rászabadították volna az energiaárakat a magyar emberekre, ahogy tették

egyébként azt a kormányzásuk alatt is. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)* Ráadásul, a miniszterelnök-jelöltjük programja is kimerült annyiban, hogy a rezsicsökkentés ostobaság és, idézem: „kevesebb vizet kell használni, kevesebb áramot kell használni, kevesebb gázt kell használni”. Az árnyék-energiaminiszterünk, Varju László pedig éppen a múlt héten sérelmezte, hogy Magyarország nem kér az európai gázársapkából. Ezzel Gyurcsányék ismét nyilvánvalóvá tették, hogy ők aztán tényleg nem a magyarok érdekeit képviselik, akkor is kitartanak a szankciók mellett, ha emiatt a magyarok gáz nélkül maradnak. Azt is tudjuk persze, hogy miért teszik ezt: pontosan az ilyen nyilatkozatokért fizetik őket külföldről.

Tisztelt Ház! Orosz gáz nélkül a magyar családok, a vállalkozások és a gazdaság is tönkremenne. Az EUCsúcscon Orbán Viktor miniszterelnök elérte, hogy Magyarország újabb mentesítést kapjon a szankciók alól, és ezzel megőrizzük Magyarország biztonságos gázellátását. Mi megvédjük Magyarország és a magyar emberek érdekeit. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigó Róbert képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Magyarország gazdasági kilátásaira kettő dolog van igazán nagy hatással ezekben a hónapokban: az egyik a háború ténye, a másik a háborús helyzetben születő brüsszeli gazdasági döntések.

Érdemes áttekintenünk, hogy hogyan is áll most a szankciós vita. Sajnos, irányváltásnak annak ellenére nincsen nyoma, hogy a gazdasági károk már most bizonyíthatóak. Három példa erre: Németországban már a stagnálás, gazdasági stagnálás jelei látszódnak, már négy uniós tagországban is csökkent a gazdaság teljesítménye az előző negyedévhez viszonyítva, és a Nemzetközi Valutaalap szerint a jövő évre vonatkozó becsült növekedés alig lesz nagyobb a nullánál. Brüsszelben, mintha mi sem történt volna, ugyanazt a megközelítést erőltetik. A legutóbbi, magas szintű uniós csúcstalálkozókon például a gázpiaci szankciók kerültek terítékre. Ennyit arról, hogy a konzultációban vajon érdemes-e erre a kérdéskörre rákérdezni.

Három olyan javaslat is van az asztalon, amelyet érdemes erős fenntartásokkal és távolságtartással kezelnünk. Először is, nézzük az ársapkát! Nem kiárt, hogy a kiinduló cél itt az, hogy valamilyen korlátot szabjanak az árnövekedésre, csak itt nem a kiinduló cél meg megfogalmazás számít, hanem a következmények. Márpedig Európa mostani ellátási helyzetét tekintve egy gázársapka azt eredményezné, hogy Oroszország szépen elzárja a gázcsapokat, mint ahogy ezt már kilátásba is helyezte. Ha ez bekövetkezik, akkor nem alacsonyabbak lesznek az árak,

hanem magasabbak, nem is beszélve a borítékolható ellátási zavarokról. Így hát, amit erőltetnek, az egy gázembargó, csak gázsapkás halloweenjelmezben érkezik.

Aztán másodsorban van egy olyan terv, amely összehangolná az európai gázbeszerzéseket. Első halálra ez akár szépen is csilingelhet, csak hát, tapasztalatunk van erről, mégpedig a vakcinabeszerzések ügyében. Ott is az volt az érvelés, hogy ha az Európai Bizottság az összes tagország nevében folytat tárgyalásokat, akkor az majd kedvezőbb lesz. Erre utólag kiderült, hogy az európai, az uniós állampolgárok többet fizettek a vakcináért, mint egyes más országok állampolgárai. Úgyhogy sajnos az ilyen javaslatoknál nem lehet kizárni, hogy a bizniszérdekek olyan területre tévednek, ahol nem lenne semmi keresnivalójuk, és akkor más gazdasági nagyhatalmak befolyásolási kísérleteiről még nem is beszéltünk.

A javaslatok harmadik csapásiránya egy úgynevezett szolidaritási mechanizmusról szól - ez is szépen hangzik. Ki ne szeretne szolidaritást, főleg egy ilyen időszakban! No de miről is van szó? Egy olyan kötelező eljárásról, amely alapján a gázkészletekkel jobban gazdálkodó országoktól elvehetnének bizonyos gázmennyiséget, és odaadhatnák más országoknak. Mi például jól állunk a tárolók feltöltésével, vannak hosszú távú szerződéseink, kiegészítő megállapodásaink is vannak, de abba a helyzetbe kerülhetnénk, hogy elvonnák tőlünk bizonyos mennyiségű gázt, és odaadnák más országoknak, mindezt a szolidaritás nevében. Ez így nem fair, és semmiképp sem szolidáris.

Szóval, a szépen hangzó javaslatok mögött sokszor olyan tervek vannak, amelyek számunkra nem megoldást jelentenek, hanem újabb problémákat. Ezért is fontos - és itt Arató képviselő úr figyelmét külön szeretném felhívni -, hogy a miniszterelnök menetességet harcolt ki a gázársapka alól, és a közös beszerzésben sem kell részt vennünk, ha nem akarunk, mint ahogy júniusban mentességet harcolt ki az olajembargó alól. (*Arató Gergely közbeszól.*) Mentességet harcolt ki, nem pedig támogatta.

A gázpiaci helyzet a következő hónapokban az európai gazdaságpolitika szívtájéka lesz. Ne tévesszen meg senkit az, hogy az elmúlt hetekben úgy tűnhetett, mintha tartósan csökkenő trendet mutatnának a gázárak. A tárolókba érkező gáz jelentős részét ugyanis nyáron kötötték le magasabb áron, és közben a tárolók szépen telnek és megteltek. Amikor a hideg szezonnal megkezdődik a tárolók kiürítése, amikor újra lehet majd gázt tölteni a tárolókba, az újra megnövekedő kereslet újabb versenyfutást jelent majd és várhatóan újra magasabb árakat.

Mindezek miatt, mindezeken kívül is irányváltásra van szükség a brüsszeli gazdasági és szankciós politikában. Minél hamarabb következik ez be, annál hamarabb térhetünk vissza a normális kerékvágásba. A kormány azon lesz, hogy ez mielőbb megtörténjen. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Aradszki András jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. ARADSZKI ANDRÁS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bartos Mónika, Fidesz; Keresztes László Lóránt, LMP; Hegedüs Andrea, DK; Jakab Péter, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Brenner Koloman, Jobbik; Varga Zoltán, DK; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Lócsei Lajos, Momentum; Fekete-Győr András, Momentum; Balassa Péter, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 39 perckor elkezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Komáromi Zoltán, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Új egészségügyi koncepció?**” címmel. Komáromi Zoltán képviselő urat illeti a szó.

(12.40)

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Elkészült az új egészségügyi koncepció, és ha hinni lehet néhány kormányközeli szakértőnek, akkor erre október végén a kormány első körben rá is bólintott. Több konkrétumot nem tudunk, mert sem előterjesztést, sem pedig a Magyar Közlönyben megjelent dokumentumot nem láttunk erről. Igazából csak udvariasságból mondom ezt újnak, mert korábban ilyen egyáltalán nem készült, de koncepciónak nevezni is túlzás ezt a 96 oldalas tervezetet, ami a legjobb indulattal is csak átgondolatlan, kapkodó, dilettáns diktátumnak nevezhető.

Két dolgot szeretnék kiemelni ebből. Az egyik a szabad orvosválasztás megszüntetése. Ez már a szülészetek esetében is jó ötletnek bizonyult, végképp betette a kaput a családbarát szülészeteknek, két megyei és egy budapesti kórházban lehetetlenült el a szülészeti ellátás. A másik pedig, ami ennél egy kicsit fontosabb, az önálló szakrendelők január 1-jével történő államosítása, amivel a kormány egy mozdulattal 10-15 milliárd támogatást von ki a rendszerből. Évente ugyanis ennyivel támogatják az önkormányzatok a saját szakrendelőiket, amiket most a megyei kórházakba olvasztanak, az ott dolgozókat áthelyezik a megyei kórház állományába. Ezzel ők a sokat emlegetett Eszjt. törvény alá tartoznak majd, és vezényelhetővé válnak. A kamara tiltakozására ugyan két éve kivették ezt a törvényből, de most ezt visszarakják; elegáns megoldás. A döntést - ha egyáltalán megszületett ez a döntés - teljesen vaktában hozták. Az egészségügyért felelős államtitkár ígérete ellenére nem történt semmilyen kapacitásfelmérés, sem az önkormányzatokat, sem az intézményeket, sem a szakmai szervezeteket nem kereste senki.

Egészségügyi árnyékminiszterként kérdezem, hogy nem kellene-e az ilyen tervezeteket olyan szakemberekkel átbeszélteni, akik nem csak betegként beszéltek már szakorvossal, és láttak belülről rendelőintézetet. Vagy igaz lehet a közszájon forgó vélemény, hogy ezek az intézkedések az egyre jobban ellehetetlenített állami ellátásból az egyre inkább NER-lovagok által tulajdonolt (*Az elnök jelzi az időkeret leteltét.*) magán-ellátásba terelik a betegeket? Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm, Komáromi Zoltán képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Árnékminiszter Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban igyekeztünk nagyobb mértékben növelni az egészségügy kiadásait, akár a GDP-t meghaladó mértékben is, így 1198 milliárd forintról 2669 milliárd forintra növeltük az egészségügyi forrásokat Magyarországon. A növekmény 1471 milliárd forint. A jövő évben is növekedni fog tovább az egészségügyi források mértéke. Ennek egyik legfőbb tényezője az elmúlt években a nagyon nagy arányú orvosibér-emelés volt, a több mint két és félszeresére emelt orvosibér-emelés, emellett azért jelentős tételt tett ki a 72 százalékos szakdolgozóibér-emelés is. Az orvosibér-emelés utolsó üteme januártól következik be, de azon dolgozunk, hogy legyen további szakdolgozóibér-emelés is.

A mi átalakításunknak volt valamiféle iránya az elmúlt években, tisztelt képviselő úr, hiszen állami fenntartás, állami működtetés lett a kórházaknál, és ez nagyobb biztonságot jelent a kórházaknak. Önök a kórházak kérdését nem a biztos állami háttérrel teremteték volna meg, hanem egész egyszerűen azt mondták volna, hogy a kórházak felére nincs szükség, azt önök bezárták volna. Ezt el is kezdték tenni, négy kórházzal már meg is tették. De elmondták az előző években, hogy ott folytatnák, ahol abbahagyták.

Én nem nevezném egészségügyi reformnak, korszerű, jövőbe mutató, az emberek megbízottságát szolgáló szempontnak azt, amit a baloldal tett, hogy egész egyszerűen bezárt kórházakat, ahova pedig még bemehettek az emberek, mert önök nem zárták be, ott pedig vizitdíjat szedtek tőlük, meg kórházi napidíjat, ha több napig ott maradtak volna. Nem hiszem, hogy ez lenne az átalakítás útja.

Az elmúlt hetekben és a következő hetekben is nyilván számtalan konzultáció lesz arról, hogy egészségügyi kérdésekben milyen lépéseket érdemes megtenni, nyilván az egészségügyért felelős Belügyminisztérium között és a szakmai szervezetek között is. Ebben valamiféle álláspontok kialakulnak, és hogyha meglátjuk ezeknek az eredményét, akkor lehet, hogy itt a parlamentben is lesz esetleg feladatunk (*Az elnök jelzi az időkeret leteltét.*), tisztelt képviselő úr, de most még nem ebben a fázisban vagyunk, most még

az egyeztetések időszakában vagyunk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a technológiai és ipari miniszter úrnak: „**Meddig kell még a fideszes felárat fizetni a távhőért?**” címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Magyarországon a távhővel fűtött települések száma 2020-ban meghaladta a százat, de itt nemcsak a lakosok fűtenek távhővel, hanem önkormányzatok, intézmények, úgy mint óvodák, bölcsődék, orvosi rendelők, szociális intézmények, úgyhogy nagyon nem elhanyagolható, hogy mekkora a távhő ára.

A Magyar Energetikai Hivatal tavaly májusban még 20 euró/megawattóra áron határozta meg a gázár referenciaköltségét, addig idén nyáron már ez 300 euró/megawattóra volt. Sikerült akkor meghatározni a távhő árát, amikor a gáz tőzsdei ára éppen a csúcson volt. Azóta azonban szerencsére nagyot fordult a piac, a gáz tőzsdei ára mintegy 70 százalékkal csökkent, az elmúlt napokban már 100 euróval is kereskedtek vele. Ehhez képest azonban nem vizsgálta felül vagy nem nézte meg a kormány, a megállapított 300 eurós hatósági döntést nem vizsgálták felül, így 10-15-szörös hatósági árakat határoztak meg a távfűtésben részesülő cégek, költségvetési szervek, intézmények számára. Ez azonban érthetetlen, hogy miért nem történik semmi, miért szemléli a kormány ezt ölbe tett kézzel, hiszen ez egy elhibázott időben történő ármegállapítás volt. Ugyanakkor ez az önkormányzatokat nagyon nehéz helyzetbe hozza, csődbe hozhatja az intézményeket, és alapvetően fűtés nélkül maradhatnak intézmények, óvodák, ha ilyen magas ár lesz.

Éppen ezért kérdezem államtitkár asszonyt: ha az európai tőzsdei gázárak a csúcs óta 70 százalékkal csökkentek, akkor mikor vizsgálják felül a távfűtés 300 eurós referenciaköltségét? Mikor gondoskodnak a távhő árának a csökkentéséről, és meddig kell még ezt a fideszes felárat megfizetni? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Sándor képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Koncz Zsófia államtitkár asszonynak.

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt időszakban gyakran kell azzal szembesülnünk, hogy a baloldal félremagyarázza a jelenlegi gazdasági, világpiaci folyamatokat. Másfél évvel ezelőtt a gázárak 15-20 euró között mozogtak. Az elhibázott brüsszeli szankciók bevezetése után a gázár hétszeresére nőtt, és ma is sokkal magasabb, mint azt

megelőzően. Most ugyan átmeneti nyugalom van, hiszen az Európa által elfogyasztott gáz nagy mennyiségét nyáron betárolták; amikor télen majd elkezdik felhasználni a korábban betárolt mennyiségeket, akkor várhatóan ez ismét felfelé fog haladni az árak tekintetében.

A magyar kormány rezsicsökkentett árakkal védi a magyar családokat, sőt az átlagfogyasztás felett sem a piaci árat, hanem egy annál kedvezményesebb árat kell fizetni. Nagyon fontos eredmény, hogy hazánknak Oroszországgal van hosszú távú gázszállítási szerződése, a legutóbbi EU-csúcson pedig sikerült azt elérni, hogy a gázársapka, a gyakorlatilag gázembargót jelentő bizottsági javaslat hazánk szempontjából ne legyen érvényes, amely terv elfogadása esetén néhány nap alatt leálltak volna a Magyarországra irányuló gázszállítások. Ezt sikerült a magyar miniszterelnöknek megakadályoznia.

Felhívom képviselő úr figyelmét a földgáz árával kapcsolatban, ahogy az Eurostat is kijelentette, hogy a 24 vizsgált uniós tagállam közül egyedül Magyarország esetében csökkent a lakosság számára a földgáz ára (*Arató Gergely: Az első félévben.*), és Magyarország esetében 181 ezer forinttal támogatjuk a magyar háztartásokat, ami a távhővel fűtő lakossági fogyasztókra is vonatkozik. Az önkormányzatokkal való tárgyalások érdekében pedig miniszteri biztos került kinevezésre.

Kérem képviselő úr (*Az elnök jelzi az időkeret leletét.*) támogatását a következő időszakban az energiabiztonság érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartí oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm Koncz Zsófia államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Lócsei Lajos, a Momentum képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszter úrnak: „**Mekkora kárenyhítési alappal számol a kormányzat a 2022. évi aszálykárok rendezésére, valamint miből kívánják az erre szánt összeget előteremteni?**” címmel. Lócsei Lajos képviselő urat illeti a szó.

(12.50)

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Magyarországot soha nem látott mértékű aszály sújtja 2022-ben. Egyértelműen kijelenthető, hogy a korábban kiadott öt pontos intézkedési terv érdemben nem javított a gazdák helyzetén. Az aszálykárok bejelentése megtörtént, ezáltal tisztában kell lenniük a kialakult helyzet súlyosságával. Minden egyes termelő referenciaadatai rendelkezésükre állnak elektronikus formában. A kormányhivatal által már meghozott kármegállapító döntések adatai alapján modellezhető az, hogy mekkora forrásra lenne szükség a károk enyhítésére. A kárenyhítés mértéke a referencia-időszak és a tárgyév referenciaárától is függ. Minél alacsonyabbak az elmúlt öt év referenciaárai, és minél magasabb a tárgyév referenciaár, a termelő annál kevesebb kárenyhítésre számíthat.

A jelenlegi szabályok alapján kárenyhítési juttatás kifizetésére 2023. márciusban kerül sor. A mezőgazdaságban, a mezőgazdálkodásban a termelési év 2022 őszén indul. A termeléshez szükséges anyagok beszerzése, az őszi és tavaszi munkák elvégzése a megfelelő időhöz kötött. Forrás hiányában a következő évi termelés sikere nem biztosított, az Agrár Széchenyi Kártya hitelkerete már terhelt.

A fentiekre figyelemmel az alábbi kérdésekkel fordulok miniszter úrhoz. Mekkora kárenyhítési alappal számol a kormányzat a 2022. évi aszálykárok rendezésére, valamint miből kívánják az erre szánt összeget előteremteni? Számoltak-e a referencia-időszak árainak valorizációjával? Tervezik-e kárenyhítési előleg igénybevételének lehetőségét bevezetni? Érdemi választ szeretnék kérni. Köszönöm szépen a szót. (*Szórványos taps a DK, a Párbeszéd és a Momentum soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lócsei képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Először is érdemes felidézni, hogy a baloldali kormányok idején érdemi mezőgazdasági kockázatkezelés nem működött Magyarországon, holott már akkor is nagy szükség lett volna rá. Mi egy olyan, több pillérből álló, 10 milliárd forintot jelentő rendszert építettünk fel az elmúlt évtizedben, amely európai összevetésben is élen jár a mezőgazdasági termelők kockázatának kezelésében.

Az idei évben 150 éve nem látott mértékű történelmi aszály sújtotta az országot. Idén a kockázatkezelési rendszer mellett óhatatlanul más eszközöket is be kellett vezetni. Két számot mondanék önnek csak. Megteremtettük a bajba jutó gazdálkodók számára a hitelek fizetéséhez kapcsolódó moratórium lehetőségét, amelynek révén 286,6 milliárd forintnyi hitel visszafizetéséhez igényeltek és kaptak 2023 végéig haladékot a gazdálkodók. A másik szám pedig 322 milliárd forint, ugyanis az idei évben a tavalyinál is nagyobb összeggel történik meg az uniós támogatások előleg- és részletfizetése.

Képviselő úr láthatóan a kockázatkezelési rendszer mélyebb ismeretei nélkül kér számon és tesz javaslatot. Úgy tűnik, nincs azzal sem tisztában, hogy a károsult termelők éppen a napokban kezdik benyújtani a kárenyhítési juttatás iránti kérelmüket, és minderre november 30-áig van lehetőségük. Ezt követően lehet csak az idei kárigényeket összesíteni, és tud a kormányzat döntést hozni a kárenyhítési alap mértékéről.

Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálattal kell megállapítanom azt is, hogy ön egyszerűen nem mond igazat akkor, amikor arról beszél, hogy a kormányzati intézkedések nem javítanak a gazdálkodók helyzetén. Az eddigi lépések érdemben nyújtanak segítséget a gazdálkodóknak az idei év okozta nehézségek kezelésére,

amit az őszi munkák előrehaladásáról szóló részletes adatok is alátámasztanak. Nézzen szét Magyarország agrárterületein, és látja, hogy milyen mértékben a gazdák szorgos munkával lassan betelelnek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Önök mikor gondolják végre majd komolyan a nyugdíjas rendezvényeken elpuffogatott szólamaikat, hogy: 'Tiszteletet az éveknek! Megbecsülést az időseknek!'”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk lakosságának bő negyede, mintegy 2,5 millió honfitársunk részesül nyugdíjszerű ellátásban. A KSH legfrissebb statisztikái szerint az öregségi nyugdíjat kapók ellátásának átlagos összege 164 ezer forint, az olyan szegényebb megyékben is, mint ahonnan én érkeztem, pedig még ennél is alacsonyabb. Ráadásul az olló nyílik, a különbségek egyre csak nőnek. És itt nem csak Áder János volt köztársasági elnök 4 millió forintot bőven meghaladó nyugdíjára meg a 2008 óta változatlan - a fideszes kormányzat által embertelen kegyetlenséggel bebetonozott - 28 500 forintos öregségnyugdíj-minimumra gondolok, a szakadék másként is növekszik: növekszik a jobban prosperáló és a leszakadó, perifériává nyomorított régiók nyugdíjasai között; de az aktív korosztály és a nyugdíjasok között is, hiszen míg 2008-ban a nyugdíjak elérték a fizetések csaknem 70 százalékát, addig mostanra ez a mutató 50 százalék alá zuhant. Félmillió honfitársunknak csenget havonta a postás 100 ezer forintot sem elérő, most már tényleg csak éhen halni elég, szégyentelenül, elszomorítóan alacsony nyugdíjjal.

Sokkal igazságosabb rendszert szeretnénk, mert nem hisszük, hogy például a kommunista luxusnyugdíjakat ugyanakkora százalékkal kellene emelni, mint az egykor becsülettel dolgozókat. Ezért a Jobbik továbbra is kiáll a differenciált nyugdíjmelés mellett. Régi, de most minden korábbi időszaknál aktuálisabb javaslatunk, hogy ne egy fix százalékos érték jelentse a nyugdíjmelést mindenre egyformán vonatkozóan, ami sokaknak csak néhány kiló kenyér árát jelenti, másoknak viszont tíz vagy akár százezres emelést is, hanem a kisnyugdíjasok esetén ez a százalékos érték legyen magasabb.

Magyarán, a rendelkezésre álló forrásokat igenis igazságosabban kellene elosztani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ez a fajta arányosítás egyetlen pluszfillérjébe nem kerülne a költségvetésnek. Elgondolkodtak már rajta? Várom az érdemi választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a

téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter urat bízta meg, aki felkérte Tállai Andrást, hogy válaszolja meg a kérdést.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy kérdésében említi: „tisztelet az éveknek, megbecsülés az időseknek”. Ez nem elpuffogatott szólam, ahogy ön a címben ezt feltünteti; ez a Fidesz-KDNP politikai közösgének nyugdíjasokkal kapcsolatos értékrendje. És egy kicsit eltér a Jobbikétól, mert ha megengedi, visszalapozunk néhány évet, és segíték önnek felidézni, hogy a Jobbiknak mi volt a véleménye a nyugdíjasokról. Például far-hát kommandónak neveztek még 2019-ben a nyugdíjasokat, vagy hadd említsem volt pártelnökük írását, amelyben azt írta: „szemeikben gyűlölet lobog, szájukból pedig szennyvíz folyik, és felhörgik a XX. század minden traumáját”. Ez a Jobbik nyugdíjasokról alkotott értékrendje. *(Z. Kárpát Dániel: Halljuk a választ! - Ander Balázs közbeszól. - Az elnök csenget.)* És most ön hiába próbál jót tenni persze a nyugdíjasok egy részével. *(Arató Gergely: Mi lesz a nyugdíjakkal, államtitkár úr, arról beszéljen, mi lesz?!)*

Szeretném elmondani, hogy a differenciált nyugdíjmeléssel kapcsolatosan a kormány nem támogatja ezt a féle nyugdíjmelési javaslatot. Azért nem támogatja, mert a nyugdíjellátás biztosítási elven működik. Ez nem szociális ellátás, nem segély *(Z. Kárpát Dániel: Az első Orbán-kormány megvalósította!)*, nem függ a rászorultságtól, és nem függ a szociális helyzettől.

A Fidesz-KDNP nyugdíjpolitikájának a lényege, a „tisztelet az éveknek és megbecsülés az időseknek”, arról szól, hogy a nyugdíjak értékét meg kell őrizni. Megőriztük kormányzásunk első évében *(Ander Balázs: Ilyen infláció mellett?!)*, és meg fogjuk őrizni 2022-ben is, amikor gazdaságilag, pénzügyileg sokkal nehezebb helyzetben van az ország. Megvédjük önök-től a nyugdíjasokat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a technológiai és ipari miniszter úrnak: **„Mit tesz a kormány az értelmetlen, a magyar érdekekkel ellentétes szélerőmű-építési tilalom haladéktalan feloldása érdekében?”** címmel. Szabó Rebeka képviselő asszonyt illeti a szó.

(13.00)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! A magyar kormány által is megszavazott

2015-ös uniós energiabiztonsági stratégiában az szerepel, hogy Európa legnagyobb energiaellátási kockázatát az orosz importfüggés jelenti. A dokumentumban az is benne van, hogy Oroszország gazdasági fegyverként használja Európával szemben az importfüggést, amelyen keresztül az egyes tagállamok bel- és külpolitikájába is beavatkozik. 2021 májusa óta - a háború előtt, a szankciók előtt - azt is tudjuk, hogy Oroszország a saját érdekeit követve tisztességtelenül manipulálja a gázpiacot a szállítások visszavonásával, és amióta lerohanta Oroszország a független Ukrajnát, még bizonytalanabb a gázellátás, s nem a szankciók, hanem a háború miatt.

Magyarország energiafüggetlensége és a klímaválság kezelése miatt kulcsszerepe van a megújuló energiaforrásoknak. Ebben a helyzetben nyíltan elmentés a magyar érdekekkel és kizárólag a kiszolgáltatottságunk fenntartását szolgálja, hogy továbbra is érvényben van az Orbán-kormány által életbe léptetett szélenergiát-építési tilalom. Európában a szélenergia dinamikusan fejlődő iparág, és Magyarországon is számos adat és tudományos kutatás bizonyítja, hogy igen, itthon is fúj elég szél, van potenciál újabb modern szélturbinák elhelyezésére, és a meglévő szélenergiák, bár régi technológiájúak, olcsón termelik az áramot, és elég gyorsan is telepíthetők az újabbak. Tehát a kormányzati rezsimmelés helyett ez komoly segítséget, olcsó és biztonságos áramot jelentene a magyar lakosságnak. Egyébként a Párbeszéd, nem véletlenül, jelenleg is aláírásokat gyűjt azért, hogy az emberek 200 ezer forintos rezsiuminimálványt kaphassanak, de sokkal jobb lenne, ha lenne olcsó és biztonságos megújuló energia.

Kérem, szíveskedjék tájékoztatni róla, hogy mi a késlekedés oka. Mit tesz a kormány azért, hogy végre feloldja ezt az értelmetlen, a magyar érdekekkel teljesen ellentétes szélenergiát-építési tilalmat? Köszönöm előre is a választ. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonytól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön azzal kezdte a felszólalását, hogy mit tett a magyar kormány az orosz gázfüggőség megszüntetése érdekében. Én azt gondolom, hogy a legtöbbet tette, hiszen megépítettünk plusz négy interkonnektort, amit önök nem igazán támogattak, visszavásároltuk a gáztározókat, egyébként pedig, ami a legfontosabb ezen a téren, hogy a Krk LNG-terminálon keresztül a 2021-27-es időszakban évi 1 milliárd köbméter kapacitást kötöttünk le. Ez gyakorlatilag az első olyan hosszú távú szerződés, amelyet nyugati szereplővel kötöttünk. Azt gondolom, hogy ezeket mindenféle szempontból érdemes lenne elismerni. Egyébként a rezsicsökkentés megtartása, az, hogy az átlagfogyasztásig

ezt meg tudtuk tenni, olyan eredmény a jelenlegi helyzetben, amely a magyar családoknak rengeteget segít, havi 181 ezer forintot segít. Ez óriási dolog!

Egyébként pedig ön a zöldenergiával kapcsolatban kérdezett. Az elmúlt időszakban a napenergia volt az a terület, ahol gyakorlatilag 3,3 gigawattra növekedett a napelemes kapacitásunk, így a 2030-ra tervezett 6 gigawattos célszámot hamarabb meg tudjuk valósítani.

Ami a szélenergiát illeti, nem szabad elfelejteni azt, hogy már jelenleg is 330 megawatt kapacitású szélenergiák üzemel. Bár Magyarország a Kárpát-medencei elhelyezkedéséből adódóan európai összehasonlításban alacsony szélpotenciállal rendelkezik, a kormány az európai energiaválságra tekintettel mérlegeli a szélenergia nagyobb arányú hasznosításának az előnyeit és hátrányait.

Arra is szeretném kérni képviselő asszonyt és a frakcióját, hogy ne tiltakozzanak a Paks II.-beruházással kapcsolatban, hiszen a villamosenergia-termelésünk szempontjából kulcskérdés, hogy legyen hazai termelés, és szeretném kérni, hogy a jövőben az ezzel kapcsolatos javaslatainkat támogassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Mi Hazánk képviselője, az Országgyűlés elnöke, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Mit tesz a kormány a kisbenzinkutak megmentéséért?”** címmel. Tisztelt Alelnök Asszony! Vitályos Eszter államtitkár asszony fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A magyarországi üzemanyag-kiskereskedelmet végző benzinkutak hozzávetőlegesen fele kis- és közepes vállalkozás, független benzinkút. Mintegy ezer ilyen vállalkozás működik országszerte. A tavaly novemberben bejelentett üzemanyagár-sapka intézkedésének következtében ők mára végveszélybe kerültek, hiszen az eladott üzemanyagból nem keletkezik bevételük. Míg a MOL rekordnyereséget tudott realizálni, addig az üzemanyag-kereskedő kisvállalkozások a túlélésért küzdenek. Ezeknek a benzinkutaknak a kivéreztetése mellett, hogy magyar tulajdonú vállalkozásokat tesz tönkre, súlyos üzemanyag-ellátási problémákat is okozhat, hiszen nem egy esetben kizárólag ezek a benzinkutak képesek kiszolgálni bizonyos térségeket.

A kormány hosszú idő után, belátva a fenti problémák okozta súlyos veszélyeket, a kisbenzinkutak támogatására 18,5 milliárd forintot különített el. Nobilis Márton államtitkár bejelentette, hogy a pályázók már augusztus hónapban hozzájuthatnak a támogatáshoz, ám rengeteg kisbenzinkút mind a mai napig nem kapta meg a számára megítélt támogatási összeget. A kérdésem tehát az, hogy mikor fogja teljesíteni

a kormány a kisbenzinkutaknak tett ígéretét, mikor fogja maradéktalanul kifizetni azokat az összegeket, amelyek számukra a túlélést jelentik.

További probléma, hogy a MOL rájuk kényszerített szerződése alapján nem vállalja már az üzemanyagok kutakra való kiszállítását, arról maguknak kell gondoskodni, ezek a tetemes szállítási költségek viszont tovább terhelik az egyébként is nyereség nélkül működő kisvállalkozásokat. Továbbá ők a piaci energiaárak megfizetésére kötelezettek, ami a fűtési szezonban újabb szakadék felé sodorja őket. Ezért a kérdésem, hogy az ársapka-rendelkezés meghosszabbítása miatt a negyedik negyedévre várható-e a kisbenzinkutak javaslata alapján a szabályozás észszerűsítése. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. A választ, mint említettem, Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszony fogja megadni. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdését, amelyet egy fontos témában tett fel a tárcánknak, immár másodszer. Korábban már megválaszoltam az ugyanebben a témában feltett, szinte szóról szóra azonos írásbeli kérdését, ezért most szóban is szeretném megerősíteni a korábban adott válaszomat.

A kisbenzinkutakat működtető vállalkozók pontosan tudják, hogy nem fedí a valóságot, amikor azt állítja, hogy a kormány csak hosszú idő után ismertette fel a helyzetet és hozott intézkedést a megsegítésük érdekében. Fontosnak tartjuk és mindig is fontosnak tartottuk a vidéki ellátásbiztonság garantálását, hogy ne csak a nagybenzinkutakon, hanem a kisbenzinkutakon is elérhető legyen az üzemanyag.

Pontosan tudjuk, hogy a kisbenzinkutakat jellemzően kevésbé tőkeerős hazai kis- és középvállalkozások üzemeltetik, éppen ezért az ön állításával ellentétben nem hosszú idő után, hanem már 2022 márciusában bevezettük a kisbenzinkutak támogatásának programját, 10 milliárd forintos induló keretösszeggel. Ennek a programnak a lényege, hogy az érintett vállalkozások a 2021. évi adott hónapokban értékesített üzemanyag mennyiségének 80 százaléka után literenként 20 forint támogatásban részesülhetnek.

A kormány 2022 júniusában döntött róla, hogy folytatja a kisbenzinkutak támogatását, így a program hatálya további három hónappal, szeptember végéig meghosszabbításra került, valamint további 8,5 milliárd forint többletforrás került elkülönítésre. A módosított felhívás augusztus 17-én jelent meg, az új kérelmeket már augusztus 19-e óta be lehet nyújtani.

Szeretném tehát mindenki számára világossá tenni, hogy a kérelmek elbírálása folyamatos, s a tartalmi és formai kritériumoknak mindenben megfelelő

kérelmek esetében, az ön állításával ellentétben a kifizetések rendben zajlanak. Kérem, támogassanak bennünket ezen intézkedésünkben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a technológiai és ipari miniszternek: **„Egyetért Varga Mihállyal, hogy az épületszigetelési programok az elmúlt 12 évben nem érték el a céljukat?”** címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormány egyik legsúlyosabb mulasztása, hogy az elmúlt 12 évben gyakorlatilag nem kezdett semmit a korszerűtlen épületekkel, nem indult átfogó szigetelési program. A rezsicsökkentésen keresztül önök azt üzenték, hogy az olcsó fosszilis energia örökké elérhető lesz, nem kell takarékoskodni, nem kell korszerűsíteni az épületeket. Az energiaválság viszont bekopogtatott az ajtón, és megmutatta, hogy milyen felelőtlen volt ez a politika.

(13.10)

A szigetelt családi házak aránya mindössze 20 százalék, messze elmarad az európai és a régiós átlagtól, ez Lengyelországban például 59 százalék. Már maga Varga Mihály miniszter is elismerte, hogy nagyobb mértékben kellett volna energiahatékonysági programokat indítani. Az otthonfelújítási támogatás és a falusi CSOK ugyan felhasználható épületfelújításra is, de csak a családoknak érthető el, és nincsenek energiahatékonysági követelmények.

Az LMP évek óta javasolja, hogy induljon épületszigetelési program, vissza nem térítendő támogatással és kedvezményes hitellel kell támogatni a lakások szigetelését, a nyílászárócsereét, a fűtés-korszerűsítést és a háztartási megújuló energiát. Évi 600 milliárd forintos állami ráfordítás százezer lakás mélyfelújítását segítené, és 323 ezer tonna szén-dioxid-kibocsátást lehetne elkerülni vele. Az épületszigetelés jelenti a valódi fenntartható rezsicsökkentést és a társadalom 30-40 százalékat érintő energiaszegénységből való kiutat. Akkor lesz megfizethető az energia, ha kevesebbet fogyasztunk, nem tartható tovább, hogy hatósági áras orosz gázzal nagyrészt az utcákat fűtsük.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Egyetért-e Varga Mihállyal abban, hogy az épületszigetelési programok az elmúlt 12 évben nem érték el céljukat? A beismertést és a megbánást mikor követi végre valódi cselekvés? Előre is köszönöm válaszát. *(Taps a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fogja megadni. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Örülök, hogy a felszólalásában azért ön is elismerte, hogy az elmúlt időszakban voltak, illetve folyamatban vannak olyan programok, amelyek segítik az energetikailag korszerű házak, lakások építését.

Az otthonfelújítási támogatást, a falusi CSOK-ot említette. A 2015-ös indulása óta a '21. év végéig mintegy 200 ezer kérelmet fogadott be az állam, összesen mintegy 660 000 milliárd (sic!) forint értékben, ebből a CSOK keretei között - mert arról beszélünk - 152 ezer család szerződött 450 milliárd forintra, a falusi CSOK-kal pedig további 26 ezer család jutott hozzá több mint 140 milliárd forinthez. Emellett az „Otthon melege” program keretében 2010 és '20 között közel 70 milliárd forintot meghaladó támogatás segítette 300 ezer család energiahatékonysági beruházásait, az otthonfelújítási támogatás keretében pedig közel 200 ezer család nyert támogatást az elmúlt másfél évben.

A másik ilyen lehetőség a „támogatás a lakosság részére napelemes rendszer kiépítéséhez és fűtés-korszerűsítéshez” nevű program volt, amelynek pályázati felhívására több tízezer támogatási kérelem érkezett be, a benyújtott kérelmekből egynegyed kérelem a fűtés-korszerűsítésre vonatkozik.

Nem tudom, hogy a képviselő asszony mennyit szokott vidéken járni, de az ország minden részén azt lehet látni a közintézményekkel kapcsolatban - itt az önkormányzati épületek energiahatékonyságára gondolok például -, hogy nagyon-nagyon fontos előrelépés történt. A KEHOP-program több mint 20 milliárd forinttal támogatta az önkormányzatok komplex energetikai beruházásait, ha csak a saját választókerületemet nézem, akkor a települések 98 százalékában újult meg bölcsőde, óvoda, iskola, önkormányzati épület.

Én azt gondolom, hogy ezek fontos eredmények, és nyilván van még itt tennivalónk, de azt gondolom, hogy ez egy olyan irány, amelyen már egyértelműen elindultunk, és kérem ebben a képviselő asszonynak a támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„A hatalomért beáldozzák a saját katonájukat is?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Fürjes Balázs miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Megadom a szót, parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az elmúlt napok jászberényi eseményei alapján joggal merül fel a kérdés, mire számíthatunk, ha Gyurcsányék az árnyékból hatalomra kerülnének.

Köztudott, hogy Budai Lóránt jobbkios polgármester a Facebook-oldalán nyíltan náci eszméket hirdet, mindezt tetézte az országok közötti jó diplomáciai kapcsolatot fenyegető eseménnyel, amikor 2022. október 17-én a jászberényi ünneplő közösség magas rangú német delegációt fogadott, és a korábban Hitler- és náci idézeteket megosztó Budai Lóránt polgármester a német delegációt a náci rezsim által írt himnusszal köszöntötte: „Deutschland, Deutschland über alles”. A német delegáció vezetője határozottan előrelépett, és elsápadva leállította a náci himnuszot. A másnapi testületi ülésen a jobbkios polgármester elismerte a történeteket, és megígérte, hogy felelősöket keres. Ajánlom figyelmébe Jakab Péter állandó szlogenjét: akié a hatalom, azé a felelősség.

Persze tudjuk, mindez még lehetne Jászberény belügye, de az a tény, hogy Gyurcsányék az összes ellenzéki médiából nyilatkozatba foglalva üzenték meg a helyi DK-képviselő, volt országgyűlési képviselő ex-polgármesternek, dr. Gedei Józsefnek, hogy ha az ellenzéki szövetségesük Budai Lóránt mellett nem áll ki, komoly következményei lesznek és kizárják a DK-ból.

Mára egyértelmű: Gyurcsányék az antiszemitákat védik, miközben a saját DK-s jászsági vezetőjüket megszarolják és kizárással fenyegetik. Kérdezem: ha árnyékban ezt teszik Gyurcsányék, mit tennének hatalmi pozícióban? Kérdezem, bár tudom a választ *(Dr. Brenner Koloman: Akkor miért kérdezed?! - Derültség a Jobbik soraiban.)*, ha mindezt egy nemzeti oldalhoz köthető polgármester tette volna, Gyurcsányék a világ liberális újságíróival napi 24 órában tüntettek volna, és követelték volna a lemondását. *(Dr. Brenner Koloman: Szánalmas!)* Most vajon miért nem ezt teszik? *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)*

Mit várhat az ország azoktól, akik a hatalomért beáldozzák a saját katonájukat is? Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Fürjes Balázs miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Összesen, ami összetartozik, a baloldal összeállt a szélső-jobbal, a progresszív baloldal összebútorozott a náccal, antiszemitákkal, rasszistákkal. *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)* Aki korpa közé keveredik, azt megeszik a disznók. Azzal, hogy a baloldal antiszemita és rasszista jelölteket és nyilatkozatokat tesz a magáévá, maga is antiszemita és rasszista lett.

Csak két példa a szomorú példák közül. Ugye, Bíró László, a Jobbik politikusa korábban „judapest”-nek nevezte Budapestet, és a jellegzetes hajviseletükéről felismerhető, vallásos izraelita polgárokat pedig nemes egyszerűséggel „tetűcsúzdások”-nak nevezte. Mit szolt ehhez az egyik progresszív baloldali ikon, a

DK által is támogatott Karácsony Gergely, Budapest főpolgármestere? Budapest Városházáján, „főpolgármester” felirat mögött és Budapest hivatalos címere és zászlaja előtt teli szájjal ajánlotta a választóknak ennek a náci jelöltnek a megválasztását.

Mit mondott Gyöngyösi Márton, a Jobbik pártelnöke? Azt mondta, hogy az Országgyűlésben - itt tette ezt a javaslatot - listázni kéne a zsidó származású képviselőket. Akkor még a baloldali pártok blokádot hirdettek ellene, ma pedig védelmükbe veszik. Így tett Karácsony Gergely is, azt mondta, hogy nem gondolja, hogy ez önmagában náciizmus.

Ehhez képest a kormány zéró toleranciát hirdet, hirdetett és gyakorol az antiszemitizmussal szemben. Ennek megvan az eredménye: az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége szerint nálunk aggódnak legkevésbé zsidó polgártársaink, hogy zsidóságuk miatt zaklatás vagy fizikai támadás éri őket.

Amit a baloldal ebben az ügyben tesz, elfogadhatatlan, de sajnos valóban összenőtt, ami összetartozik. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Seszták Miklós képviselő úr, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a technológiai és ipari miniszternek: **„Miért kulcsfontosságúak a Záhonyt és térségét érintő vasúti fejlesztések?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fog Önnek válaszolni. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. SESZTÁK MIKLÓS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Október 18-án egy, a magyar-ukrán határhoz közeli kis faluban átadták Európa első, saját 5G-s hálózatot használó, zöldtechnológiára épülő, vasúti nyomtávváltáson alapuló intermodális szárazföldi átrakó terminálját, amely mind elméleti kapacitását, mind területét tekintve az egyik legnagyobb ilyen létesítmény a kontinensen. A terminál elsődleges funkciója, mint ahogy a Záhony-Eperjeske-Fényeslitke háromszögben lévő logisztikai térségnek is, hogy a keletről beérkező vasúti szállítmányokat átrakják az ott használatos, széles nyomtávú vasúti szerelvényekről az Európában kialakított, normál nyomtávú vasúti szerelvényekre. Az ebben a térségben lévő logisztikai kapacitás fénykorában veteledett a hamburgi kikötő logisztikai kapacitásával.

(13.20)

Az év közepén a kormány bejelentette, hogy Záhonyban és térségében megvalósulhat az a nagy volumenű vasúti fejlesztés, melynek célja, hogy tovább növekedjen az Ukrajnából a záhonyi átrakóközveten keresztül vasúton hozzánk érkező konténeres szállítmányokon túl a gabona- és más szemestermények szállítható mennyisége, melynek mértéke jelenleg a logisztikai kapacitás fejlesztésén múlik.

A beruházás keretében vágányok, illetve vágányszakaszok átépítésére, felújítására, megerősítésére,

váltók átépítésére, transzformátor és térvilágítási toronyok felújítására, biztosítóberendezés újrakábelezésére, valamint töltés helyreállítására kerül sor. A Záhonyt, Fényeslitkét és térségét érintő vasúti fejlesztéseknek megítélésem szerint nemcsak hazai, hanem európai és interkontinentális viszonylatban is jelentős szerepe lehet a keleti irányból vasúton érkező, az ipar és a lakosság számára fontos áruk folyamatos biztosítása szempontjából.

Tisztelettel kérdzem államtitkár asszonyt, miért kulcsfontosságúak a Záhonyt és térségét érintő vasúti fejlesztések. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is köszönöm szépen, hogy egy ilyen fontos témát hozott ide a tisztelt Ház elé.

Azzal kell hogy kezdjük, hogy a balliberális kormányok vasútvonalakat zártak be, vasutascsaládokat tettek tönkre, a MÁV-ot is privatizálták, majd a céget 300 milliárd forintos adóssággal adták át. 2010 után a nemzeti kormány első dolga volt, hogy konszolidálja a vasúttársaságot, és folyamatosan a költségvetésen belül is egyre nagyobb forrást allokálunk vasútfelújításra. A '23-as költségvetésben a közlekedési ágazat fejlesztésére több mint 168 milliárd forint többletforrás szerepel.

A záhonyi átrakóközvet tulajdonképpen Európa egyik legnagyobb szárazföldi kikötője. Területe 84 négyzetkilométer, munkaterületei 11 települést érintenek. A keletről Európába irányuló vasúti forgalom stratégiai jelentőségű állomása, a vasúti nyomtávolság különbsége miatt közel 70 éve folyik a térségnek bevételt termelő, a környező települések sok lakójának munkát adó vasúti tevékenység. Ennek jelentőségét ön mint a térség immár negyedszer újraválasztott képviselője pontosan ismeri és tudja.

Ukrajna bevételeinek jelentős része az agrárexportból származik. Mivel a háború miatt a fekete-tengeri útvonal rendkívül korlátozottá vált, a gabona tetemes része vasúton juthat ki az országból. Afrika és a Közel-Kelet egyes államaiban éhínség lehet, ha az ukrán gabona nem ér célba. A háború tehát rendkívüli mértékben felértékelte a térség és a záhonyi átrakóközvet szerepét. Szakmai vélemények szerint az ukrán gabonaszállítások elsődleges eszköze a következő két-három évben a vasút lesz. Szeptemberi kormányhatározat alapján több mint 12 milliárd forintos beruházással tovább növekedhet az Ukrajnából a záhonyi átrakóközveten keresztül vasúton hozzánk érkező gabona és termény mennyisége.

Gratulálok képviselő úrnak az eddigi munkájához, és köszönjük a támogatását. Köszönöm szépen,

hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dávid Ferenc képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Hajlandó-e a kormány adó- és járulégmentességet biztosítani a munkáltató által dolgozóinak kifizetett rezsitámogatásra?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Dávid Ferenc képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajtóhírek szerint egyes cégek munkavállalóik számára rezsitámogatás címén bizonyos juttatásokat vezettek be. Ebben az önzetlen jó szándék mellett vélhetően az a megfontolás is vezérelte őket, hogy dolgozóik megtartása megéri nekik ezt az áldozatot.

Az energiaárak drasztikus emelkedése idején racionális lehetne ösztönözni az ilyen munkáltatói magatartást. Lehetőséget kellene adni a munkáltatóknak, hogy ilyen támogatást bizonyos összeghatárig adó- és járulégmentesen nyújthassanak dolgozóiknak. Mint látjuk, egyes munkáltatók ezt még úgy is érdekükben állónak tartják, ha közterhet kell fizetniük utána, hát még ha köztehermentesen tehetnék. A költségvetés nem veszt vele, hiszen ha a közterhek miatt a vállalat ezt nem fizetné ki a dolgozóknak, akkor a közterhek amúgy sem folynának be, a munkavállalóknak viszont óriási könnyebbséget jelenthetne. Úgy járna jól tehát a munkáltató és a munkavállaló egyaránt, hogy az a költségvetésnek nem kerülne semmibe.

Ezért munkavállalói rezsitámogatás bevezetésére teszünk javaslatot, amelynek keretében a munkáltató a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóinak 2023. március 31-éig legfeljebb havi 50 ezer forint értékű adó- és járulégmentes juttatást biztosíthatna. A részmunkaidőben foglalkoztatottak számára ezen a címen kifizethető hozzájárulás a foglalkoztatott munkaidejének arányában csökkenne.

A szabályozásban gondoskodni kellene az esetleges visszaélések megakadályozásáról, továbbá arról, hogy amennyiben a munkáltatónál otthoni munkavégzésre kötelező jelleggel kerül sor, a munkáltatónak a támogatáson felül az otthoni munkavégzés időtartamával arányosan ki kelljen vennie részét az otthoni rezsifizetésből. A kérdésem: hajlandó-e a kormány a vázolt munkavállalói rezsitámogatás bevezetésére? Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úr mondja el.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Képviselő Úr! Olvasom az írásban benyújtott szóbeli kérdését, hát kihagyott belőle egy fél mondatot, a következőt: „Az árnyékkormány, melynek gazdaságpolitikáért felelős tagja vagyok.” Hát, pont ez a lényeg! Felelős tagja? Az árnyékkormány tagja? De hogyan? Hát, őt nem nevezte ki senki! Ön nem felel semmiért! Vagy felel a költségvetési egyensúlyért? Vagy felel az állam fizetőképességéért? Vagy felel a munkanélküliség alakulásáért? Vagy felel a GDP alakulásáért? Vagy felel az államadósság alakulásáért? Nem felel érte.

Viszont nyilatkozni szeret. Igaz, még az árnyékkormányi tagsága előtt, a következőket nyilatkozta: „Nem támogatom a 25 év alattiak szja-ját, nem támogatom a fegyverpénz-kifizetést és az szja kifizetését.” Nem támogatja lényegében a rezsicsökkentés rendszerét, nem támogatja a multi cégek extraprofitadójának a bevezetését. Lényegében ön ezek alapján nem más, mint a multi cégek parlamenti lobbistája, hiszen minden javaslata arról szól, hogy a cégeknek hogyan ne kelljen adózniuk. Ez a javaslata sem szól másról. Az állami költségvetés nem számít, a bevételek nem számítanak. Persze, most eszébe jutott már önnek a munkavállalók támogatása, de mindezt úgy, hogy az állami költségvetés járjon pórul.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány más módon támogatja az embereket: átlagfogyasztásig rezsicsökkentést ad, árstopot ad, kamatstopot ad, és még sorolhatnám a támogatás formáit. Ha megengedi, mi maradunk ezek mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tóth Endre képviselő úr, a Momentum képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Milyen következménye lesz a plagizálásnak?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg, akinek kérésére a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy hónappal ezelőtt derült ki a széles nyilvánosság számára, hogy Marosi Beatrix, a Belső-Pesti Tankerület igazgatója vélhetően plagizált a szakdolgozatában. Egy szakértő szerint a diplomamunkájának több mint 35 százalékát hivatkozás nélkül, idegen szövegből copy-paste módszerrel vette át, vagyis más szellemi tulajdonát lopta el egy oktatási szerv vezetője.

A tankerületi igazgató asszony hivatkozás nélkül idézett többek között Jámbor András országgyűlési képviselőtől is. Képviselőtársam levélben szólította fel Pintér Sándort és Hajnal Gabriellát, hogy indítsanak vizsgálatot a plágiumügyben, és amennyiben bebizonyosodik a csalás, menesszék a tankerület vezetőjét, és a vizsgálat idejére pedig mentesítsék őt a munkavégzés alól.

(13.30)

A Kodolányi János Egyetemen, ahol a diploma-munka született, ott viszont egy elzárkózás tapasztalható. Az egyetem rövidre zárta a vizsgálatot, mondván, nincsen joga felülvizsgálni a plágiumgyanút az érintett hozzájárulása nélkül.

Kérdezem államtitkár urat, hogy miként lehetséges az, hogy az ország egy akkreditált egyeteme copy-paste módszerrel plagizáló, Wikipédia-oldalról összeharácsolt szöveggel dolgozó szakdolgozatokat fogad el, majd amikor felröppennek a plágiumról szóló vádak, akkor megtagadja az ügyben az érdemi vizsgálatot. Ilyen lenne a magyar minőségi felsőoktatás? Vagy mostantól már nemcsak a nyelvviszga nem kötelező a felsőoktatásban, hanem a szakdolgozatban is lehet hivatkozás nélkül feltüntetni forrásokat?

Lesz-e következménye a plagizálásnak, lesz-e következménye annak, hogy egy egyetem bevédte a plagizáló tankerületi igazgatót, vagy önök szánt szándékkal szemet hunynak a pártkatonáik bűnei felett? Schmitt Pálnak anno még le kellett mondania egy hasonló ügyben, Marosi Beatrix pedig maradhat tankerületi igazgató? Várom a válaszát, államtitkár úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Diploma nélküli diplomás, az a Momentum specialitása. De engedje meg, hogy idézzem önnek szó szerint a Kodolányi János Egyetem vizsgálatának végkövetkeztetését, amit a sajtónak is megküldött, mert nem az szerepel benne, mint amit ön mondott az előzőekben.

Szó szerint idézem. „Marosi Beatrix a Kodolányi János Egyetemen 2013-ban erkölcsstan, etika szakos pedagógus szakirányú továbbképzési szakon szerzett diplomát, amely korábbi tanárszakos diplomájára épült. Tanári képesítést tehát korábbi végzettségével szerzett. Az egyetem belső eljárása megállapította, hogy a jelenlegi jogszabályi keretek miatt a közel tíz évvel ezelőtt kiadott diploma tartalmi felülvizsgálata az egyetemnek nincs joga. A hatályos jogszabályok alapján, az elévülési időre tekintettel, valamint a személyiségi jogok miatt a felsőoktatási intézménynek nincs hatásköre ilyen vizsgálatot lefolytatni. A szakdolgozat szerzői jogi védelem alatt álló mű, egy olyan 'ügyirat', amelyet a hallgató és az intézmény közötti kapcsolat szerint a polgári jog véd. A sajtóban megjelent esetleges szerzői jogi jogsértéssel kapcsolatban a Kodolányi János Egyetem megállapította, hogy az internetre feltöltött szakdolgozat - annak megjelent részei - nem azonos az egyetem könyvtárában található és egyben hivatalosnak tekinthető szakdolgozattal. Az ahang.hu oldalon

megjelent cikk állításával szemben a szakdolgozat nem az egyetem rektorának korábbi cikkéből idéz. Itt csak véletlen névazonosság áll fenn a két személy között.”

Azt hiszem, az egyetem által lefolytatott eljárás végkövetkeztetése egyértelmű, az ön számára is, azt hiszem, elfogadható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György frakcióvezető úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek: **„STOP NTAK adatszolgáltatás! - Mikor érkezik segítség a vendéglátósoknak?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Dömötör Csaba államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A jelenleg hatályos jogszabályok alapján a Magyarországon működő vendéglátó üzletek üzemeltetőjének regisztrálnia kell vendéglátó üzletét az Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központban - ezt rövidítik NTAK-ként. A regisztráción felül az egyes tevékenységi körökben szolgáltatást nyújtó vállalkozásoknak kötelező adatszolgáltatási kötelezettségük is van, méghozzá a következő év január 1-jétől.

Ahogy az önöknek korábban küldött kérdésben is jeleztem már, ez a kötelezettség, amelynek eleget kell tenniük, számottevő terhet ró a vállalkozásokra. Jellemzően azt jelenti, hogy olyan informatikai eszközöket, illetve olyan műszaki beszerzéseket kell beszerezniük, amelyek beszerzése milliós nagyságrendű, és az üzemeltetésnek, tehát a fenntartásnak is komoly költsége van.

Önök azt mondták, hogy ez a turisztikai szektornak, a vendéglátó szektornak is a jobb figyelemmel követése szempontjából szükséges, viszont abban mindannyian egyetérthetünk, hogy a jelenlegi helyzetben az elszabadult beszerzési, tehát alapanyagárak miatt, a forint/euró árfolyam miatt, illetve a megnövekedett rezsidíjak miatt a vendéglátó egységek talán az egyik legnehezebb helyzetben vannak jelenleg az országban, így a számukra egy ilyen kötelezettség előírása, és ismétlem, az ehhez fűződő nagyon komoly informatikai és eszközállomány beszerzése is komoly nehézséget fog okozni.

Mi úgy gondoljuk - és a Jobbik konzervatív pártként mindig is a kisvállalkozók pártján kíván állni -, hogy pont ezeknek a legkisebb vállalkozásoknak kellene most segítséget nyújtani azzal, hogy elhalasztjuk ennek az adatszolgáltatási kötelezettségnek a teljesítését, egészen addig, amíg a válság tart, hogy lehetőségük nyíljon rendezett körülmények között egyrészt túlélni magát a válságot, és utána, akár az elhalasztást követően ismételten megvitatni ezt a témát, és esetleg a kötelezettség teljes eltörlése vagy módosítása felől döntsenek.

Így tisztelettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy segíti-e a vendéglátó vállalkozókat azzal a kormánnyal, hogy ezt a határidőt elhalasztja, és kapnak-e bármilyen támogatást a vállalkozók ahhoz, hogy ezt az eszközbeszerzést meglépjék és teljesítsék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kormány és a Turisztikai Ügynökség célja, hogy az érintett szolgáltatók minden szükséges információt és támogatást megkapjanak. Azt szeretném elérni, hogy a lehető legfelkészültebben csatlakozhassanak a rendszerhez. Éppen ezért az MTÜ az adatszolgáltatással kapcsolatos legfontosabb gyakorlati tudnivalókról és az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó adatokról folyamatosan tájékoztatja a szakmai szervezeteket.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központba jelenleg is mintegy 45 ezer szálláshely napi forgalmi és statisztikai adatai érkeznek be. Ezek segítik a hatékony döntéshozatalt, és jó alapot adnak a célzott marketingkampányokhoz. Ennek is köszönhető az szerintünk, hogy a hazai turizmus idén nyáron minden nehézség ellenére elérte a 2019-es rekordévi szezont eredményét.

Az NTAK vendéglátó üzletekkel és turisztikai attrakciókkal való bővítése a turisztikai szektor teljes digitalizálását is szolgálja. Ennek köszönhetően átfogó kép áll majd rendelkezésre az ágazat forgalmi és statisztikai adatairól, ezzel még hatékonyabbá válhat az adataalapú megközelítés, és a magyar turizmus hatékonyabban, rugalmasabban tud majd reagálni a változó körülményekhez.

Szeretném arról tájékoztatni, hogy a kormány megkapta a határidő meghosszabbítására irányuló javaslatokat. Amennyiben ezzel kapcsolatban döntés születik, azt egy rendeletben is lehet szabályozni. Amint megszületik egy ilyen rendelet, akkor természetesen tájékoztatást adunk majd erről a lehető legrövidebb időn belül. Nagyon köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „**Hogyan kapott környezetvédelmi engedélyt a lovasberényi/nadapi vadaskert kialakítása az erdő-törvény rendelkezései alapján?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan elhangzott,

környezetvédelmi engedélyt kapott egy Pintér Sándor belügyminiszterhez is köthető vadásztársaság vadaskert bővítésére a Nadaphoz és Lovasberényhez tartozó erdőben. A kormányhivatal által jegyzett környezetvédelmi engedély alapján a korábbi terület több mint duplája, csaknem 700 hektár kerülhet kerítés mögé és válhat zárt vadaskertté. A terület mellett az egykori lovasberényi kormányüdüdő vadászati központként fog üzemelni a jövőben, mindez Natura 2000-es területen.

Nadap lakosságát annak ellenére nem tájékoztatták az engedélyeztetési eljárásról, hogy a tervezett kerítés a település szélén álló házakhoz nagyon közel futna, és a falu területének gyakorlatilag 26 százalékát érintené. A kormányhivatal már tavaly kiadta az engedélyt, ám a község lakói csak néhány hónappal ezelőtt vették észre, hogy cölöpökkel jelölték ki a kerítés útját. Az önkormányzat sem ért egyet a terület vadaskerti, turisták számára átjárhatatlan körbekerítésével. Ragaszkodnának az erdő látogathatóságának biztosításához.

Ráadásul az erdőtvény úgy fogalmaz, hogy az erdőben pihenés, üdülés, sportolás és kirándulás céljából gyalogosan, valamint erdei úton sport- vagy turisztikai célú, lóval vontatott járművel bárki saját felelősségére közlekedhet, illetve ott tartózkodhat, amit az erdőgazdálkodó túrni köteles, kivéve, ha más jogszabály azt nem korlátozza.

(13-40)

A fentiek alapján tehát kérdezném államtitkár urat, hogy ön szerint tulajdonképpen hogyan kaphatott környezetvédelmi engedélyt egy ilyen vadaskert, miközben az erdőtvény rendelkezései alapján ez az elzárás egyszerűen nem szabályos. Követendő példának tartja-e, hogy a lakosság elől egyszerűen elzárjanak ekkora nagy kiterjedésű erdőterületeket, Natura 2000-es területeket vagy más természetközeli területeket, ahova ők egyébként pihenni és rekreálódni járnának?

Kérdezem, hogy esetleg a jövőben van-e arra remény, hogy bevonják a lakosságot hasonló lépések előtt. Bár tudom, hogy a Fidesz-kormányban a vadászat és ezek a vadásztársaságok rendkívül fontosak, de én azt gondolom, hogy a helyben élő emberek is nagyon fontosak kéne hogy legyenek, és igenis nekik is joguk van ahhoz, hogy ezekben az erdőben közlekedjenek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a válasza a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! A 2021. évben kiadott környezetvédelmi engedély nem új létesítmény megvalósítására vonatkozik, hanem egy meglévő vadaspark bővítésére. Az engedélyezési eljárás során valamennyi szükséges szakhatóság, az ingatlan vagyongazdálkodó, illetve

az érintett két település jegyzője is megkeresésre került, a bővítés ellen senki sem emelt kifogást. A két érintett település jegyzőjének nyilatkozata alapján a helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozással, valamint a településrendezési eszközökkel nem ellentétes a beruházás.

A vadaskert bővítéséhez szakhatósági hozzájárulást adott a Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság. A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság már a tervezés során bevonásra került, aminek eredményeképpen a tervezett bővítésből kimaradtak olyan Natura 2000-es jelölésű élőhelyek, ahol például a nádapi csillagvirág nagy egyedszámban fordul elő. Ezen területrész kihagyásával természetvédelmi szempontból az egyik legfrekvenciáltabb területrész nem került a vadaskert területéhez, továbbra is szabad területként funkcionál.

A bővítés környezetvédelmi érdekeket nem sért, nem ellentétes a helyi szabályozásokkal, nincs jogszabályban rögzített kizáró ok a fejlesztéssel szemben. Az erdők látogatottságát illetően az erdőtörvény, valamint a természet védelméről szóló törvény rendelkezik, ez utóbbi szabályozza, hogy a fokozottan védett területeken csak tanösvényeken vagy turistajelzéssel szabad az erdőt látogatni. Ezek a törvények nem korlátozzák a nem védett területen lévő vadaskertbe történő belépést, így abba a lakosság és más természetjárók is beléphetnek; ezt általában különböző technikai módokon lehet megoldani.

Persze, mint minden erdőben, itt is lehetnek meghatározott korlátozások érvényben, így erdőlátogatási tilalom várhatóan a vadászati időtartamra érvényben lesz, emellett, mivel a terület honvédelmi rendeltetésű, így érthető módon további erdőlátogatási korlátozások is lehetségesek. Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dócs Dávid képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért nem nyújt segítő kezet a kormány az önkormányzatok számára?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog Önnek válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, Öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ismeretes, 2020-ban a saját adóbevételeik elvonásával eret vágott a kormány az önkormányzatokon, s a kivézetésük azóta is zajlik, de a végső dőfést most fogják megkapni, s ha nem kapnak azonnali állami segítséget, akkor a tömeges csőd nem lesz elkerülhető. Az energiaár-emelkedések elleni védelem alóli kikerülése az önkormányzatoknak a működésképtelenség és az eladósodás felé sodorja őket. Az önkormányzatok

is végső menedéket szeretnének, ehelyett szőnyegbombázást kapnak: az állam nem a terhekből, hanem a bevételekből vállalt át, így számottevő saját adóbevételek híján a kötött normatívák a működéshez és a kötelező feladatok ellátásához sem elegendőek, nemhogy a sokszorosára rúgó rezsiköltségekre.

Éppen ezért a közvilágítást és legalább az önkormányzati fenntartású nevelési-oktatási intézmények fenntartásának költségeit vállalja át az állam, ellenkező esetben ezek a feladatok forrás hiányában nem lesznek ellátva. Állami segítség vagy teherátvállalás híján az intézmények bezárása következik, ami a helyben élők komfortérzetét fogja rontani, de akár a közbiztonságra is rányomhatja a negatív bélyegét. A „Magyar falu” program keretén belül lehessen pályázni fűtés-korszerűsítésre, energiahatékony készülékek beszerzésére, saját energiaellátás megvalósítására például napelem-rendszerekkel, valamint ez esetben az önkormányzatok soron kívül csatlakozhassanak az elektromos hálózatra. Van olyan önkormányzat, amely az idei év eleji gázárhoz képest jövő január 1-jétől több mint 30-szoros áron kapna gáz, ami, azt gondoljuk, egész egyszerűen kifizethetetlen. Elengedhetetlen, hogy az önkormányzatok is hatósági áron vásárolhassák a tüzfát.

Kérdésem tehát, hogy a fentebb felsoroltakból tervez-e valamit átvállalni a kormány az önkormányzatoktól, vagy van-e más terve azok mielőbbi megsegítésére. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót a válaszra Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány az elfogadott költségvetésben a jövő évben tovább növeli az önkormányzatok támogatását, 102 milliárd forinttal. Emlékezhetünk arra, amikor más kormányok nem a támogatást növelték, hanem az adósságot, akkor összességében 2078 önkormányzatnál négy lépésben 1387 milliárd forint adósságot vállalt át a magyar állam. Ez volt a baloldali önkormányzati politikája: adósságba lökte az önkormányzatokat, amely adósságot állami segítség nélkül soha nem tudtak volna valószínűleg kifizetni ezek az önkormányzatok, hitelfelvétel nélkül vagy kötvénykibocsátás nélkül meg működni nem tudtak volna.

Úgyhogy végül az kellett, hogy a baloldali kormányt egy jobboldali kormány váltsa, így a baloldali idején felhalmozott adósságokat a jobboldali kormány fizesse ki az önkormányzatok helyett. Még itt, a fővárosban is, ha megnézzük, és máshol is iparűzési adó-növekedések voltak az önkormányzatoknál: 2014 és 2021 között 44 százalékkal növekedett országos szinten az iparűzési adó-bevétele az önkormányzatoknak. 2021-ben a főváros még az eredeti tervét is tudta

tartani: 139 milliárd helyett 157 milliárdot tudott beszédeni, tehát az önkormányzatoknak e téren a saját bevételei is növekedtek.

Végző menedékes szolgáltatást nyújtunk az önkormányzatoknak, így a központi költségvetés az év hátralévő részében több tíz milliárd forint kiegészítést nyújt az önkormányzatok rezsidiójához, így nem kell a teljes piaci díjat kifizetniük, hanem kedvezményesebbet kaphatnak. Január 1-jétől pedig az állami tulajdonban lévő energiaszolgáltató köteles lesz az önkormányzati közbeszerzéseken ajánlatot tenni, biztosítva ezzel az energiaellátás folyamatosságát.

Az elmúlt években nagyon sok olyan támogatás volt, amilyenekhez hasonlókról ön is itt beszélt, képviselő úr, amelyek kifejezetten az önkormányzatok energetikai fejlesztésére teremtettek alapot: 20 milliárd forint komplex önkormányzati beruházásokra, ezenfelül önkormányzati cégeknek is a Nemzeti Fejlesztési Programiroda vezetésével 25 milliárd forint. Összesen 2014 és 2020 között a KEHOP 5. prioritáson 371 milliárd forintnyi támogató döntés született, pontosan azért, hogy az önkormányzatok jobban felkészüljenek és energiahatékonyabbak legyenek. Önkormányzati ingatlanok külső-belső felújítására a „Magyar falu” programban 6400 sikeres pályázat volt, 130 milliárd forint támogatást nyújtottunk a kistélepeknek, pontosan azért, hogy kevesebb energiát kelljen fogyasztaniuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Csöbör Katalin képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Milyen beruházásokkal segítette a Kormány az egészségügyi dolgozók munkáját az elmúlt 12 évben?”** címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! A választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni majd önnek. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Október 5-én adtuk át az eddig nővérszállóként ismert Katalin-házat. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Központi Kórház és Egyetemi Oktatókórház az „Egészségügyi szakellátók szállóinak fejlesztése” című projekt keretében első ütemben 140 millió forintos európai uniós támogatással energetikai korszerűsítést tudott végrehajtani az épületen, majd a második körben, a 400 millió forintos kormányzati támogatásnak köszönhetően teljesen megújult az épület, és a kor igényeinek megfelelően korszerűvé vált: 61 férőhelyet sikerült kialakítani, és megújult a teljes gépészet is, többek között a szennyvíz-, a vízvezeték-, az elektromos hálózat és a központi fűtés rendszere is.

(13.50)

Ez különösen az elhibázott brüsszeli szankciók által okozta energiaválságban *(Arató Gergely: Orbán*

Viktor megszavazta őket! - Az elnök csenget.) az aktuális problémáinkra nyújt megoldást. Emellett azt is el tudjuk mondani, hogy kialakult egy nagyobb vendégapartmanház, plusz egy teljesen akadálymentesített rész is. Megtanultuk tehát a koronavírus-járvány alatt, hogy nagyon fontos az egészségügyi dolgozók megfelelő körülményeinek biztosítása, és ez különösen fontos a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Központi Kórházban is, ahol 5 ezer munkavállalót foglalkoztatnak. Bízom benne, hogy a pályakezdő egészségügyi dolgozók békés és nyugodt körülmények között tudnak majd a Katalin-házban lakni.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy várható-e és milyen további segítség várható a pályakezdő egészségügyi dolgozók megsegítésének érdekében. *(Taps a kormánypart oldalán.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Gratulálok Miskolc sikeres projektjéhez. Szerencsére a szakdolgozók lakhatásának elősegítésére több helyszínen is megvalósultak már programok, és folyamatban is vannak. 13,4 milliárd forintból 15 kórház 17 nővérszállójának felújításáról vagy új szálló építéséről döntöttünk korábban. Nyolc helyszínen ez elkészült, a miskolci mellett Zalaegerszegen, Szekszárdon, Győrben, Székesfehérváron és Gyulán - Gyulán több helyszínen is -, és kilenc helyszínen van folyamatban, így Egerben, Szombathelyen, Kecskeméten, Orosházán, Nyíregyházán, Tatabányán, Jászberényben, Veszprémben, illetve Kaposváron.

Ezen túl az Országos Kórházi Főigazgatóság lebonyolításában kormányzati forrásból különböző ösztöndíjprogramokat is bevezettünk, pontosan azért, hogy minél több diplomás szakdolgozó legyen, minél több pályakezdő lássa perspektívának, hogy felsőfokú végzettségű szakdolgozóként dolgozzon, ezáltal nagyon sokat segítve a kórházi betegellátásban, sok feladatot átveve a nővérektől, illetve részben akár az orvosoktól is, a felsőfokú képzettségüknek köszönhetően. Mindezekre azért van lehetőségünk, mert az elmúlt években jelentős mértékben bővítettük az egészségügyi forrásokat, 1471 milliárd forinttal áll rendelkezésünkre több, mint a kormányzásunk előtt. Ezek között az elmúlt években sikerült részben vagy egészben felújítanunk 91 vidéki kórházat - nem bezárni, mint ahogy a baloldal tervezi, hanem felújítani, hangsúlyozom -, 54 rendelőintézetet, 107 mentőállomást, ezenkívül létrehoztunk 23 új rendelőintézetet és 34 új mentőállomást. Tettük ezt azért, hogy a magyar emberek egészsége biztosított legyen.

Ne feledjük, hogy a baloldal mit tett 2006-ban! Idézem saját egészségügyi miniszterüket, Molnár Lajost: „A második Gyurcsány-kormány megalakulása

után rögtön nyilvánvalóvá vált, hogy nincs pénz, ezért megszorításokról kellett döntenie, a legnagyobb elvonnás pedig az egészségügyet érintette.” Bízunk benne, hogy nem lesz soha harmadik Gyurcsány-kormány (Arató Gergely: *Majd meglátod nemsokára!*), mert biztosak vagyunk benne, hogy ők is ezzel kezdenék a kormányzásukat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Arató képviselő úr, tisztelettel arra kérem, hogy kicsit fogja vissza magát, mert ettől zeng a Ház! (Arató Gergely *széttárja a kezét.*) Köszönöm.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kordás László képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a technológiai és ipari miniszternek: „**Kit néznek hülyének már megint?!**” címmel. Tisztelt képviselő úr, Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az Európai Unió 2019-ben elfogadott egy irányelvet, melynek értelmében gyermek születése esetén az apáknak a költségvetés terhére legalább 10 nap szülői szabadság jár. A tagállamoknak ezt a rendelkezést úgy kellett átültetniük a nemzeti jogba, hogy az augusztus 2-ától hatályos legyen. Ehhez képest a munka törvénykönyvének tervezete a jelenlegi 5 nap helyett a minimálisan előírt 10 napot csak jövő év elejétől biztosítaná, míg a legtöbb tagállam 30 nap apaszabadsággal vette át az irányelv rendelkezését. A szakszervezetek javaslata, amelyet az árnyékkormány nevében, mint annak bér- és munkaügyi felelős tagja támogatásomról kívánok biztosítani, azt mondja, hogy egy gyermek esetén 15 nap apaszabadság járna a munkavállalónak, ikerszülés esetén pedig 20 nap járjon. Az irányelv 8. cikkely (2) bekezdése ezenkívül előírja azt is, hogy a szabadság idejére nyújtott díjazásnak legalább a táppénz idejére járó jövedelmet biztosítani kell.

Nos, a tervezet értelmében az apaszabadság első 5 napjára, ahogyan eddig is, a távolléti díj járna, a második 5 nap idejére viszont a távolléti díj mindössze 40 százaléka, holott a munkavállaló táppénz esetén annak 60 százaléka lenne jogosult. Csak megjegyezni szeretném, hogy a legtöbb munkavállaló, amíg jártányi ereje is van, a táppénzt sem veszi igénybe, beteg is bejár dolgozni, mert a család költségvetése az ő jövedelmének 40 százalékát nem képes nélkülözni. Ki fogja hát kivenni az apaszabadság második 5 napját akkor, ha a munkavállalónak a munkajövedelme 60 százalékaról le kell mondania? Nyilvánvalóan ez is célja ennek a szabályozásnak, vagyis a kormány, mint a mesebeli okos lány, adott is, meg nem is.

Kérdezem ezért államtitkár asszonyt, ilyen hozzáállás mellett miért csodálkozik annyira a családbarát kormány, hogy évről évre kevesebb gyerek születik, mint az előző kormány idején. Kit néznek hülyének: a magyar munkavállalókat vagy az Európai Bizottságot? Köszönöm a figyelmet. (*Taps a DK padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Árnéminiszter Úr! (*Derűltség a kormánypárti oldalon.*) 2010 óta folyamatosan bővülő és rendkívül széles körű családtámogatási rendszer van Magyarországon. A családtámogatásra fordított összegek a GDP arányában Magyarországon 5 százalékot tesznek ki, ez az EU-s átlag duplája, és ezzel nemcsak az Unió, hanem a világ éllovasai is vagyunk. Az OECD-tagállamok között Magyarország már öt éve is a második helyen állt a családokra fordított GDP-arányos kiadások terén.

2010 és 2022 között 24 százalékról 80 százalékra nőtt a munkaalapú juttatások aránya, vagyis ma már munkához kötjük a családtámogatási elemeket. A gyermekvállalásra fordított összegeket folyamatosan emeljük, ez már több mint 3300 milliárd forint. A családokra fordított kiadások folyamatos növelésével emelkedett a gyermekvállalási kedv is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön 2004 és 2006 között foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi politikai államtitkár volt. Abból az időszakból a teljesség igénye nélkül felsorolok néhány, a családokat érintő intézkedést. 2005-ben, az ön államtitkári működése alatt eltörölték az egy- és kétgyerekes családok adókedvezményét, a háromgyerekeseket pedig radikálisan csökkentették. Eltörölték az otthonteremtési kedvezményeket, helyette devizahitelbe hajszolták a magyar családokat, emelték a munkát terhelő adókat, emelték az élelmiszerek áfáját, csökkentették a gyés időtartamát, amit a nemzeti kormány 2010-ben visszaállított három évre. A baloldali kormányzás éveiben a gyermekvállalás komoly anyagi terhet jelentett. Az önök családellenes intézkedése és megszorításokra épülő politikája miatt a magyarok családalapítási és gyermekvállalási kedve 2010-ben mélyponton volt.

Ez a kormány a családok kormánya, ezért mindent megteszünk a jövőben is azért, hogy a magyar családokat segítsük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Balassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Mit terveznek a légimentő bázisokkal?**” címmel. Tisztelt képviselő úr, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Öné a szó, parancsoljon!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes, Államtitkár Úr! 750-800 ezer embert érintő kérdésben kívánok felszólalni, ez pedig a légimentés. Előre is

szeretném leszögezni, hogy minden egyes légimentőnek, légimentéssel foglalkozó szakembernek szeretném megköszönni a munkáját, óriási feladatot végeznek el.

Közel fél évvel ezelőtt már napirend után felszóltam a kérdésben és szeretném megkérdezni miniszterhelyettes urat, államtitkár urat, hogy törtétek-e érdemi változások. Ma Magyarországon jelenleg 8, azaz nyolc mentőhelikopter dolgozik, és 7 mentőbázis működik Magyarországon. A 7 mentőbázis működése úgy néz ki, hogy Budaörs, Kelet-Magyarországon Szentés, Miskolc, Debrecen, Nyugat-Magyarországon pedig Sármellék, Balatonfüred és a most áthelyezett Pécs helyett Szekszárdon működik.

Az esélyegyenlőség jegyében azt mindenkinek tudnia kell, és ezt a korábbi felszólalásomban is elmondtam, hogy egy uniós jogszabálynak köszönhetően 15, azaz tizenöt percen belül minden egyes mentőhelikopternek ki kell érkeznie az adott helyszínre, ahol akár mentő- és balesettel kapcsolatos tevékenységet kell folytatni.

(14.00)

Jelen pillanatban Nyugat-Magyarországon, Magyarország csücskében, Sárvártól Sopronig, Szombathelytől Győrig ez a 15 perces időintervallum nem felel meg a valóságnak, tehát ez azt jelenti, hogy 15 percen belül nem érnek ki a mentőhelikopterek.

Kérdezem miniszterhelyettes urat, államtitkár urat, igazak-e azok a hírek, hogy Pápán tervezik ennek a mentőbázisnak a létesítését megvalósítani. Igazak-e a hírek, hogy a balatonfüredi és a sármelléki mentőbázis közül az egyiket felszámolják, és helyette át fogják költöztetni Pápára?

Valamint azt is szeretném megkérdezni, hogy vannak-e az ukrán-orosz konfliktus óta ellátási problémák az alkatrészek ügyében, valamint a mentőhelikopterek átlagéletkorával kapcsolatosan szeretném megkérdezni, hogy az információk szerint 16-22 éves mentőhelikopterek végzik-e ezeket a tevékenységeket. Kérem megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány számára az volt a fontos, hogy bárki, bárhol kerül bajba ebben az országban, közúton, lakásban, bárhol, bármilyen gyorsan lakott része is legyen az országnak, a mentő lehetőség szerint 15 percen belül kiérjen hozzá. Ne attól függjön, hogy valaki egy nagyobb településen, kisebb településen lakik, magasabb rendű, alacsonyabb rendű úthálózat van ott, ahol van, érjen ki hozzá a mentő.

Két dolgot lehet ez irányban tenni, bővíteni. Az egyik a földi mentés fejlesztése. Ezért hoztunk létre 34

új mentőállomást, hogy azokon a pontjain az országnak, ahol a 15 perces kiérkezési idő veszélyben volt, ott legyenek földi mentőállomások, hogy 15 perc alatt oda is ki tudjanak érni. Fontos volt emellett, hogy nyilván ne robbanjanak le a mentőautók, hiszen emlékezhetünk, hogy a baloldal a kormányzásának utolsó két-három évében lényegében nem vett már mentőautókat. Mi ezres nagyságrendben vettünk új mentőautókat, és ezáltal négy-öt évvel sikerült meg is fiatalítani a teljes mentőflottát.

Ennek a kiegészítése a légi mentés, hogy ahova még így sem tudna kiérni negyed óra alatt a mentő, oda légimentő érkezhessen ki, így a Magyar Légimentő Nonprofit Kft. kilenc darab mentőhelikoptert üzemeltet hét állandó bázissal, amelyeket korábban kialakítottunk, Budaörsön, Balatonfüreden, Sármelléken, Pécsen, Szentesen, Miskolcon és Debrecenben.

A szekszárdi bázis elkészült, tisztelt képviselő úr, az engedélyezési eljárások lezárása van folyamatban. Reménykedünk abban, hogy ezek ebben a hónapban akár véget is érhetnek, és akkor ott is elkezdődhet a tevékenység.

A jövő évben pedig Miskolc és Marcali is következhet, hogy azokon a részein az országnak, ahol nehezebben érnek ki a mentők, ott is a légi mentéssel tudjunk segíteni és életet menteni.

Valóban, az egész világban megnehezíti az életet a háború, a szankciós infláció, az energiaárak emelkedése és az alkatrészellátási, alapanyag-problémák, de ennek ellenére Magyarországon mind a földi mentés, mind a légi mentés biztosított. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Hány bőrt akarnak még a mentősökről lehúzni?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Szabadi István képviselő úré a szó, parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A sajtóban megjelent információk szerint az egészségügyi ellátórendszer megújításáról szóló reformcsomag részeként a jövő évtől az alapellátási orvosi ügyeletet az egész országban a mentőszolgálatoknak kell majd biztosítani munkanapokon este tíz és reggel nyolc óra, hétvégén és ünnepnapokon délután kettő és reggel nyolc óra között.

Az ügyeleti rendszer átalakítása a humán erőforrás és az eszközpark bővítése nélkül kegyelemdöfés lesz a mentőszolgálat számára. Az általam még a nyáron létrehozott anonim bejelentő felületre beérkezett információk szerint az ügyeleti hívások miatt többszörösére növekvő bejövő hívások fogadására nem terveznek létszámbővítést, ami kizárt, hogy ne okozzon fennakadásokat.

Problémát jelent az is, hogy a mentésirányítás felhígult szakmai állománya miatt nem lehet hívást elutasítani, kérdéses protokoll alapján kell eljárni, holott ha szakképzett mentésirányítók fogadnák a hívásokat, ki lehetne szűrni a hamis hívásokat, telefonon lehetne elsősegélyt nyújtani, ami csökkentené a kivonulások számát. Ehhez járul hozzá, hogy a Covid óta az emberek megszokták, hogy a mentőszolgálatot hívják, bennük bíznak leginkább, ez a visszajelzés.

A budapesti mentőszolgálat összeomlott volna, ha nem lehetne vidékről felrendelni mentősöket. A helyzetet súlyosbítja a kórházak közti őrzött szállítás is, ami többórás kiesést jelent a riasztható egységek számára. A mentőtisztek orvosi jogkörrel gyakorlatilag a hátukon viszik a magyar mentést, ennek ellenére szakdolgozói bért kapnak. A mentőtiszt képzésnek az egészségügyi főiskola helyett az orvosi egyetemen lenne a helye.

A Covid alatt a klasszikus riasztások mellett a mintavétel, az elmaradt szakrendelések miatt ellátatlanul maradt kétségbeesett betegek és az ügyeleti hívások is a mentőszolgálat nyakába szakadtak. Kérem államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy miért akarják ezt az óriási terhet a mentősök esetében is intézményesíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kérdése kapcsán két dolgot érdemes tisztázni. Az egyik a mentés megerősítése, az Országos Mentőszolgálat megerősítése, a másik pedig az ügyeleti rendszer megszervezése.

Amikor elkezdjük a kormányzásunkat, akkor Magyarországon mentési feladatokra a költségvetésben 26 milliárd forint állt rendelkezésre - 26 milliárd forint -, ez ma már 65 milliárd forint. Tehát jelentős mértékben, több mint 2,5-szeresére emelkedett az az összeg, amiből a mentőszolgálat gazdálkodni tud.

Igyekeztünk felújítani a mentőállomásokat, 107 mentőállomást újítottunk fel; ezres nagyságrendben vásároltunk új mentőautókat, és 34 új mentőállomást építettünk.

A bérek kérdése is fontos kérdés. Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzásunk kezdetén egy mentőápoló átlagkeresete - tehát az alapilletmény plusz mozgóbér-elemek, pótlékok összesen - átlagosan 173 ezer forint volt, ma ez 472 ezer forint; egy mentőtiszt esetében a kormányzásunk elején 242 ezer forint volt, ez most 671 ezer forint; egy mentőgépkocsi-vezetőnél pedig 126 ezer forint volt, ez most 466 ezer forint. Tehát érezhető mértékben emelkedtek a mentésben dolgozók bérei is.

Ami pedig az ügyeleti ellátást illeti - hiszen itt olyan mentőszolgálatról van már szó, amelynek 2,5-

szeres a költségvetése, érezhetően magasabbak a bérek, újak, korszerűbbek a mentőautók, több minden felszerelése van a mentőautóknak, és több mint 100 mentőállomás felújított -, ebben az esetben indítottunk egy kísérleti projektet, tisztelt képviselő úr, először Hajdú-Bihar megyében, mert úgy gondoltuk, itt lépésről lépésre kell haladni, és egy modellprojekt keretében azt vizsgáltuk, hogy ha egy megyében az ügyeleti ellátásba bevonjuk a mentőszolgálatot, akkor az ront vagy javít az ellátás színvonalán. És azt érzékeljük egyértelműen, hogy javít, nem voltak működési problémák, és biztosabbá vált az ügyeleti ellátás. Ez egy mintaprojekt volt azért, hogy ha működik, akkor országosan is be lehet vezetni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és mivel ez egy jó mintaprojekt volt, és az Orvosi Kamara egyik alelnöke is egyébként pozitívan nyilatkozott róla, szerintem érdemes az országos kiterjesztésben is gondolkodni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy a várható élettartam csökkenés megálljon és visszaforduljon?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Gréczy Zsolt képviselő úré a szó, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány hatására Európa legtöbb országában csökkent a várható élettartam, és Magyarország az egyik dobogós a legújabb kutatás alapján. Az Oxfordi Egyetem és egy demográfiai kutatóintézet felmérése szerint az észak-európai országokban még nőtt is az emberek várható életkora, de Magyarország sajnos a romló tendenciát erősíti: a hatodik helyen áll, és szomorú, drámai az összegzés, több mint két évvel rövidült a magyarok élettartama a 2019-es állapothoz képest. Míg több ország visszafordította a negatív trendet, nálunk - és ez nagyon szomorú - romlott a helyzet.

A több tízezer magyar haláláért felelős, elfuserált járványkezelés, a megfelelő egészségügyi ellátás hiánya a kiemelt okok között szerepel. Kevesebb ma az orvos, a háziorvos és az ápoló, mint a Gyurcsány-kormány idején *(Rétvári Bence: Ez nem igaz...)*, a szociális rendszer tönkrement, az infláció, a rezsimelemelés, a napi létbizonytalanság hamarabb sírba teszi a magyarokat, mint szerencsésebb sorsú embertársainkat.

Államtitkár úr, még a kormánytól nem távoli felmérések szerint is minden évben egy kisvárosnyi magyar hal meg azért, mert nem kapnak megfelelő egészségügyi ellátást.

(14.10)

Ha önök valóban a magyarságot, a nemzetet szolgálják, ha önök valóban családbarát kormány lennének, akkor bizony a magyarok is tovább élnének.

Államtitkár úr, a kérdésem tehát az, mit kívánunk tenni azért, hogy ez a borzasztó nemzetsorvasztó tendencia megálljon, és visszaforduljon. Várom válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az a célunk, hogy mind a várható élettartam, mind az egészségben eltöltött évek száma egyre hosszabb legyen Magyarországon, és az a különbség, az az olló, amely a nyugat-európai országok és Magyarország között van, minél kisebb legyen.

A számok mást mutatnak, mint amit ön mondott, tisztelt képviselő úr. Az kétségtelen, hogy a világ minden országában a járvány miatt ezek a mutatók romlottak, hiszen szinte mindenhol több elhalálozás volt. Hála istennek, Magyarországon ebben azért alacsonyabb mutatókkal rendelkezünk, mint sok, nálunk gazdagabb ország. A járványban ebben volt visszaesés, de ha a járvány előtti időszakot nézi, tisztelt képviselő úr, akkor ott azt az időpontot élhetjük meg, és erre szerintem büszkéek lehetünk, hogy csökkent a nyugat-európai országok és a magyar átlagos élettartam közötti különbség, az ötéves lélektani határ alá mentünk, tehát most már jóval kevesebb mint öt év a különbség egy Nyugat-Európában született gyermek várható élettartama és egy Magyarországon született gyermek várható élettartama között.

Ebben nagyon sok mindennek szerepe van. Ezeket sajnos önök rendre itt egyébként nem támogatták, mert a mindennapos testneveléstől kezdve a chipsadó bevezetéséig nagyon sok minden van, ami az életmódban segít, hogy több egészségben eltöltött évünk legyen.

És mindemellett fontos az egészségügyi ellátás is. Tudja, önöknél nem az orvosok száma növekedett, tisztelt képviselő úr, a kormányzásuk alatt, hanem a külföldi munkavállaláshoz engedélyt kérő orvosok száma az, ami növekedett, míg a mi kormányzásunk alatt, ha megnézi, 2010-től napjainkig összehasonlítva, körülbelül 4 ezerrel nőtt azoknak az orvosoknak a száma, akik Magyarországon dolgoznak.

Önöknél a kórházak száma csökkent, tisztelt képviselő úr. Azért azokban a kórházakban, amelyeket önök bezártak, bizony betegeket már nem gyógyítottak; azon a 16 ezer ágyon, amit felszámoltak, betegek már nem gyógyultak meg.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök hogyan tudják összeegyeztetni azt a célt, amely minden jóérzésű ember

célja, hogy minél hamarabb valaki egészségügyi ellátáshoz jusson és azt a célt, amit az önök miniszterelnöke itt a parlamentben is megerősített pár hónappal ezelőtt, hogy a vizitdíj a legfontosabb egészségügyi reform volt a baloldal idején. Mégis ön mit gondol: ha vizitdíj van, és az emberek ezért nem mennek el orvoshoz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, akkor az növeli vagy csökkenti a várható élettartamot?

Én bízom benne, hogy továbbra is ezen az úton megyünk, és a következő három-négy évben is újabb egy évvel növekedhet Magyarországon a várható élettartam. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk. Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Tisztelt Ház! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Hogyan gondolja, miniszterelnök úr?”** címmel. Arató Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a választás előtt Moszkvában azt nyilatkozta: ha van orosz gáz, akkor van olcsó ellátás a magyar családoknak, és van rezsicsökkentés. Sőt, Putyin elnök, az ön nagy barátja ugyanott azt mondta, hogy fontos az is, hogy ma Magyarország az európai piaci árnál ötször olcsóbban vásárol orosz gázt. Ez akkor sem volt már igaz, de ön jó balekként ezt csendesesen végighallgatta.

Sima választási hazugságnak bizonyult az is, hogy marad a rezsicsökkentés, hiszen a választás után kiderült a nagy átverés: a kormány nyáron brutálisan megdrágította a gáz és az áram árát, Európa egyik legmagasabb gázárát rászabadítva a fogyasztókra. Brutális áram-, gáz- és távfűtési díjakat szabtak ki az önkormányzatokra, gyermekintézményekre, iskolákra, szociális otthonokra, közösségi terekre, orvosi rendelőkre és a kis- és középvállalkozásokra.

Csakhogy miközben önöket a pénzbeszedés kötötte le, változott a gázpiac helyzete. Mára az irányadó európai gázár a korábbi 350 euróról 100-120 euróra csökkent megawattóránként az irányadó holland tőzsdén. Ebben a csökkentésben egyébként komoly szerepe van annak az európai gázpolitikának, például a gázársapka tervezetének, amit önök olyan hevesen elleneznek.

A gázár tehát harmadára csökkent Európában, kivéve a magyar fogyasztóknál, akik pont annyit fizetnek, ugyanazt a brutálisan magas árat, mint eddig. Hofival szólva azt kérdezném: ide minden begyűrűzik, csak a jólét nem?

Miniszterelnök úr, mikor követi a kormány a csökkenő európai gázárakat? Mikor harmadolja a lakossági gáz és áram árát, az önkormányzatok, civil intézmények és kisvállalkozások által fogyasztott energia költségeit? Mikor hozzák végre nyilvánosságra az

oroszokkal kötött gázszerződéseket? Mikor mutatják be, hogy miért ilyen brutálisan magas az úgynevezett lakossági piaci ár? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* És hogyan gondolja azt, hogy a magyar polgárok továbbra is brutális rezsirákat fizetnek, miközben az európai tőzsdéken a gáz ára a harmadára csökkent. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy egy szocialista párti képviselőtől kaptam kérdést, szeretném őt emlékeztetni arra, hogy amikor még ereje teljében volt, és éppen államtitkárként szolgálta a baloldali kormányt, akkor 2010-ben a fizetésekhez viszonyítva a magyar családoknak volt a legdrágább a gáz és az áram ára egész Európában. Ezzel szemben tegnap azt olvasom az Eurostatról, ami nem a magyar kormány, hanem az Eurostat, hogy a most nyilvánosságra hozott kimutatásuk szerint a 2021 első féléve utáni időszakot tekintve a gáz és villamos energia ára tekintetében 24 uniós tagállamból - ennyi szerepelt a listában - 23-ban emelkedtek az árak, egyedül Magyarország jelentett kivételt.

Ezzel én csak azt akarom mondani önnek, hogy szerintem az a politika, amit folytatunk, és úgy hívjuk, hogy rezsicsökkentés, az egy jó politika, ugyanis az azt jelenti, hogy a rezsicsökkentéssel meg tudjuk védeni a családokat, még a mostani, magas árszint mellett is azt látom, hogy az átlagos fogyasztásig minden családot meg tudunk védeni, sőt a magyar családok többé-kevésbé száz százalékgig, tehát a fogyasztás száz százalékáig védett kategóriába tartozik.

Szerintem nagy teljesítmény a magyar gazdaságtól - halkan mondom, a magyar kormánynak is benne van a keze egy kicsit -, hogy ilyen árak mellett képesek vagyunk megvédeni a magyar családok több mint felét *(Szabó Tímea: Felét?)* bármilyen áremeléssel szemben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra képviselő úr a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Miniszterelnök úr válasza csalódást okozott, mert arra vártam, hogy bejelentí, mikortól és mennyivel csökkentik a lakossági gáz árát. Ön továbbra is hamis hivatkozásokat hoz ide elének. Az Eurostat statisztikája 2022 első félévére vonatkozik, tehát nincsen benne az önök brutális, drasztikus nyári gázárdrágítása. *(Rétvári Bence: És a többi országnál mi van?)*

Az a helyzet, hiába hivatkoznak a 2010 előtti időszakra, önök most egyetlen hét alatt nagyobb arányban emelték meg a gáz árát, mint amennyivel egyébként a mi kormányunk 12 év alatt gázáremelést volt

kénytelen végrehajtani. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)* Ez így van! Hétszeregre emelték a gáz árát!

Miniszterelnök úr, azt kell önnek mondanom, hogy hamisak azok a hivatkozások is, amire ön hivatkozik, hogy az emberek többsége ma száz százalékgig rezsicsökkentést kap. Ez nem igaz. Önök rosszul számolják ki a szakértők szerint az átlagárát. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* Ezért javasolta az átlagkor... *(Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)* - ezért javasolta az árnyékkormány, hogy emeljék kétszeregre a kedvezményes gázár mennyiségét *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, többek között: Szégyen!)*, azért, hogy a háztartások többsége valóban kedvezményesen kaphassa az energiát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Magyarország Kormánya kitar a rezsicsökkentés mellett. Ez pedig azt jelenti, hogy ma minden átlagos magyar család, sőt minden magyar család körülbelül 181 ezer forintot kap a támogatott rezsín keresztül. *(Arató Gergely: Ugyan már!)* Ha nem lenne a rezsicsökkentés politikája, ma minden magyar család hónap végén 181 ezer forinttal lenne szegényebb. *(Arató Gergely: Ugyan már!)* Szerintem ezt meg kell becsülni, nagy teljesítmény, hogy az ország erre képes. *(Arató Gergely: Csak nem igaz!)*

Az igaz, hogy ön nem becsüli, de ez nem lep meg, viszont mindig örömmel olvasom fel azt a listát, amit ön parlamenti képviselőként és államtitkárként még a szocialista kormány időszakában a magyar nép ellenében megszavazott. Tehát egy olyan emberrel beszélgetek most, aki megszavazta kormányzati időszakuk alatt az orvosok és az ápolók 13. havi bérének elvételét *(Moraj a kormánypárti padsorokból. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Szégyen! - Szégyeld magad!)*, ön megszavazta a 13. havi nyugdíj elvételét *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Óóó!)*, ön megszavazta a gyes két évre való csökkentését *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Óóó!)*, ön megszavazta a fizetős egészségügyet *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Óóó!)*, és megszavazta a tandíjat is *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Óóó!)* Gratulálok! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! *(Arató Gergely képviselői helyét elhagyja. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Rétvári Bence: Vár az árnyékkormány-ülés! - Arató Gergely: Maradok!)* Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali

kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aktuális kérdésekről**” címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(14.20)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Valóban aktuális kérdések; remélem, mind a kettőre lesz idő, miniszterelnök úr. Az egyik a pedagógusok béremelése. A kormány azt állítja, hogy az uniós pénzek megérkezéséig nincs lehetőség erre, hiszen nincsen rá pénze. *(Rétvári Bence: Van, 10 százalékos 56 milliárd van rá.)*

Felhívnom a figyelmét - miniszterelnök úr mindig azt kéri, hogy számokkal támasszuk alá -, hogy a kormány saját számai szerint, a Magyar Államkincstár adatai szerint január és szeptember között az előre betervezett adóbevételeken felül 2590 milliárd, azaz majdnem 2600 milliárd forint pluszadóbevétel érkezett a magyar kormányhoz. Rétvári Bence, amikor bejelentette az idei 10 százalékos pedagógusbér-emelést, azt mondta, hogy ez 63 milliárd forintjába kerül a költségvetésnek.

Miniszterelnök úr, egy kis fejszámolással, azt hiszem, könnyen elmondhatjuk, hogy nemhogy a 40 százalékos pedagógusbér-emelésre van fedezete éppen a kormánynak, hanem 400 százalékosra is lenne, ha éppen erre költené ezt a pénzt.

Én kérdezném miniszterelnök urat - én tudom, hogy majd ha jön az uniós pénz jövőre, két év múlva meg három év múlva, majd egyszer, mit fognak fizetni; ez a pénz már itt van bent, pluszforrásként bejött -, miért nem lépik meg ezt a döntést, és miért nem adják oda legalább ezt a 40 százalékos béremelést, amikor itt van rá a fedezet.

A másik kérdésem szintén a rezsizhez kapcsolódik, csak az áram árát most már egyszer miniszterelnök úrtól is szeretnénk hallani. Hogy van az, hogy Pakson 12 forintért megtermelik az áramot, a Mátrai Erőműben 24 forintért megtermeljük az áramot? - ezt lehet tudni, mind a kettő állami cég. A kettő együtt a lakossági fogyasztás közel dupláját termeli meg évente Magyarországon.

Árulja el, miniszterelnök úr, akkor miért adjuk, adják a lakosoknak egyébként 70 forintos áron ezt az áramot. De leginkább azt kérdezném, hogy az önkormányzatoknak, az emberek szolgáltatásait fenntartó önkormányzatoknak és a magyar kis- és középvállalkozásoknak miért 250-300 forintért kell megkötniük ezeket a szerződéseket? Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Pedagógusbérek. Arra a kérdésre, hogy hova lesz az a pénz, amit többletbevételeként szed be a költségvetés, arra az az egyszerű válasz van, hogy megy a Rezsivédelmi Alapba.

Minden egyes többletbevétel a Rezsivédelmi Alapba megy. Ebből fizetjük azt a havi 181 ezer forintot, amit minden család - ideértve a pedagógusok családjait is - megkap. Egyébként az a helyzet, hogy 2020 januárjában történt egy 10 százalékos emelés, '21-ben 10 százalékos, '22-ben 10 százalékos.

Hogy jönnek ide az EU-s pénzek, tisztelt képviselő úr. Úgy, ahogy ön mondja. Tehát abban az esetben, hogyha Magyarország maradéktalanul megkapja azt a pénzt, ami jár neki, abban az esetben '23-ban 21 százalékos, '24-ben 25 százalékos, '25-ben pedig 29 százalékos tudunk emelni. Ha nem kapjuk meg ezeket a forrásokat, akkor minden évben csak 10 százalékos tudunk emelni, amíg eléri ugyanazt a szintet, így nem három év, hanem inkább négy-öt, de inkább hat esztendő alatt.

Ezért én azt kérem önöktől, és azt tanácsolom önöknek, hogy ha azt akarják, hogy Magyarországon gyorsabban nőjenek a pedagógusbérek, mint az évi 10 százalékos, akkor legyenek kedvesek és álljanak ki Magyarország mellett Brüsszelben. Ezzel tudják legjobban segíteni a pedagógusokat.

Ami az áram árát illeti, valóban bonyolult képletek vannak, de a lényeg, amit itt tudnunk érdemes, az, hogy minél több zöldenergiát fogunk fölhasználni, annál drágább lesz az áram. És az a helyzet, hogy minden zöldenergiáért cserébe ugyanakkora mennyiségű energiát kell rendelkezésre tartanunk.

Minél több energiát állítunk elő napfényből vagy éppen szélből, annak megfelelően nő az a mennyiség, amit nekünk tartalékolnunk kell arra az esetre, hogyha a természet megtagadja tőlünk az alternatív erőforrásokat. Ebből fakadóan ma a legdrágább áram Magyarországon a zöldenergia, a legolcsóbb pedig az atomenergia. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Harangozó Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök úr, a végével biztos egyetértünk, csak pont ezért kérném, hogy válaszoljon a kérdéseimre. Igen, az atomenergia a legolcsóbb. Tizenkettő egész talán hetvenvalahány tized forint per kilowattért állítja elő Paks az áramot. Miért adják a magyar embereknek 70 forintért? Miért adják az önkormányzatoknak, cégeknek 250-300 forintért? Erre legyen kedves - tők egyszerű kérdés - válaszolni. És ehhez hozzájön még a Mátrai Erőmű a maga 24 forintjával, és még egyszer mondom, a kettő együtt, a lakossági igények kétszeresét majdnem előállítja itt, helyben, mindenféle nemzetközi importigény nélkül.

A tanári fizetésekre meg azt tudom mondani, miniszterelnök úr, hogy talán észrevette, hogy néhányan itt kint voltak az utcán, és azt gondolom, hogy kellő méltósággal és erővel világossá tették, hogy ez így nem mehet tovább. Nem lehet 230 ezer nettóból ezeket a tanárokat 30 év után... - megbecsülésnek meg

állami megbecsülésnek hívni ezt, miniszterelnök úr. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)* Azt gondolom, hogy ha van szándék - mint ahogy a daruk még mindig állnak a Várban, tehát épülnek a paloták sorba, meg tud a miniszter országban belül repkedni a különgéppel -, akkor talán ki lehetne szorítani ebből a 2600 milliárdból néhány száz milliárdot az ő béremelésükre is. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat is. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, sajnós, nem lehet. Minden egyes többletfillért, amit beszéd a költségvetés, a rezsicsökkentésre kell fordítani. Ez így lesz ebben az évben, és így lesz a következő évben is.

Megismétlem: ha lesz európai uniós támogatás, abban az esetben a pedagógusoknak gyorsabb ütemben tudunk bért emelni; ha nem lesz, akkor lassabban. Akkor is emelni fogunk, de akkor a magyar költségvetés keretei között maradva fogjuk ezt megtenni.

Ezért arra kérem önöket, arra kérem a baloldalt - a pedagógusok érdekében kérem önöket -, ne akadályozzák Brüsszelben a Magyarország számára kedvező döntés meghozatalát, mert ha sikerül, és megkapjuk azokat a forrásokat, amelyek megilletik Magyarországot, akkor a pedagógusok valóban ma elfogadhatatlanul alacsony bérét gyorsabban tudjuk majd emelni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid képviselő úr, a Momentum képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!**” címmel. Bedő Dávid képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm a szót. Miniszterelnök Úr! Több kérdés elhangzott ma itt ön felé a gázárakról, pedagógusbér-emelésről. Ezekre sajnós szokás szerint semmilyen érdemi választ nem kaptunk öntől.

Nekem egy nagyon-nagyon egyszerű kérdésem lenne ön felé. Mondhatni, egy hétköznapi kérdésem lenne ön felé, hátha erre még tud válaszolni. Az önök elhibázott gazdaságpolitikája miatt a fél ország azon aggódik, hogy hogyan fogja kifizetni a következő hónapok rezsizsámláit. Rengetegen tartanak attól, hogy hogyan vészelik át az előtűk álló telet.

Miniszterelnök Úr! Ön mennyi rezsit fizet a XII. kerületi villájában, a felcsúti házában és a hatvanpusztai luxusbirtokán? És mennyibe került ez egy évvel ezelőtt?

Maradt nekem még bő egy percem, ezt szívesen felajánlom önnek, hogy végiggondolja a válaszát, és

összeadogassa a számokat. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Zaj és közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Ez nem így működik! - Rétvári Bence: Ennyi?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért tisztelettel azt javaslom a képviselő úrnak, hogy abban a korban van, amikor még kellő szerénységre is szükség van. *(Derűtség és taps a kormánypárti padsorokban.)* A válasza megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, jegyeztem a kérdését, a feleségem írásban fog erre válaszolni önnek. *(Derűtség és taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzás illeti meg Bedő Dávid képviselő urat.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Ez a szokásos mellébeszélés. A létező legegyszerűbb kérdést tettem fel önnek; a létező legegyszerűbb kérdést, és még erre is képtelen válaszolni.

Bárkit megkérdez az ember ebben az országban - bárkit - pontosan tudni fogja, hogy mennyit fizet gázért és áramért. *(Rétvári Bence: Mondd, te mennyit! Dávid, meséld!)* Pontosán tudja, hiszen azt számolgatja hónapok óta, hogy hogyan fog kijönni a következő hónapokban, és hogyan fogja kifizetni a rezsizsámláit. De az ország miniszterelnöke ezt nem tudja! Ön szereti játszani a nép egyszerű gyermekét. Szereti azt hazudni mindenkinek, hogy egy átlag magyar. De melyik átlag magyarnak van két villája és egy luxusbirtoka? *(Rétvári Bence közbeszól.)* Melyik átlag magyar nem tudja azt, hogy mennyit fizet otthon a rezsierő?

Önnek kellene megoldást nyújtania több millió magyar embernek, hogy mit tegyenek egy ilyen világban. De hogy tudna megoldást nyújtani, amikor azt sem tudja, mi a probléma, mert annyira elrugaszkodva él - nem is tudni éppen, hogy hol él, melyik házában vagy melyik villájában. *(Zaj, felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Ez hülye!)*

Én arra kérem önt, miniszterelnök úr, hogy menjen majd haza ma, vegye elő a rezsizsámláit, és nézze meg, azt, hogy mivel szembesül több millió magyar nap mint nap! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Zaj, közbeszólás a kormánypártok padsoraiban: Hazudós! - Rétvári Bence közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő úr, az imént mondtam önnek egy tanácsot. Változatlanul fenntartom, sőt egyre jobban. Miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon! *(Zaj.)*

(14.30)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bár nem tartom fontosnak, hogy személyes kérdésekről beszéljünk,

azért szeretném megjegyezni az ön figyelmébe ajánlva, tekintettel arra, hogy valószínűleg az idevonatkozó gyakorlatot nem ismeri. Ugye, Magyarországon a törvények szerint a miniszterelnök rezidenciában is lakhatna. Nem lakom rezidenciában, nem ön fizeti az én költségeimet, nem ön fizeti a szállásomat, nem ön fizeti a lakásomat, és nem ön fizeti az én rezsiköltségeimet, mert a magánlakásomban lakom, és úgy élek, ahogy ott akarok a feleségemmel, de állom a szavamat: jövő héten részletesen fogom küldeni a költségeket, ha ön kíváncsi erre. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Lukács László György frakcióvezető úr, Dudás Róbert és Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?”** Dudás Róbert képviselő úr fogja a kérdést feltenni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tavaly augusztusban hívtam fel először a figyelmet arra, hogy a Magyar Posta átszervezésekre és bezárásokra készül. Reagáltak is rá a kormánypárti médiák, végigkürtölték, telikürtölték az országot, hogy Dudás Róbert, a Jobbik országgyűlési képviselője álhíreket terjeszt. Azt gondolom, a vidék lakossága, sőt most már az új hírek szerint a városi lakosság - és megmondom önnek őszintén, én is - örültem volna annak és örültünk volna annak, ha ezek tényleg álhírek, ugyanakkor viszont a Posta honlapján folyamatosan jelennek meg, hogy mely hivatalokat kívánják a jövőben bezárni. Legutóbb 210 település 366 postahivatalának bezárását jelentették be. Nyilván mindezt csak ideiglenesen, mert ezt hozták.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ideiglenesen kívánják bezárni, tehát majd tavasszal újranyitják, úgy, hogy egyébként pedig csoportos létszámleépítést is bejelentettek, 300 főt fognak elküldeni. Amikor a takarékszövetkezeteket bezárták, annak jelentős részét vidéken, az egy komoly érvágás volt a vidéken élők életében. Ha a posták is bezárnak, az a végét jelentheti a vidéki pénzügyi ügyintézésnek, nagyon nagy problémákat jelenthet.

Nem szokásom pusztán kritikát megfogalmazni, mert nagyon fontos egyébként, hogy megtaláljuk a felelősöket egy-egy ügyben, a megoldásra való törekvés ennél sokkal fontosabb. Ma reggel, ma délelőtt a Szerencsejáték Zrt. előtt tartottam sajtótájékoztatót, ahol elmondtam, hogy a tavalyi évben nettó 701 milliárdos árbevétellel rendelkező cég, amely egyébként nagyon komoly árukapcsolásban van a Magyar Postával, segítse meg a Magyar Postát; ne a kormányközeli cégeket és személyeket támogassa a jövőben évről évre, hanem a Magyar Postát. Szerettem volna az igazgatóval is beszélni, de nem fogadott, így majd

erre szeretném megkérni, bízom benne, hogy legalább önt fogadja, és járjon közben. Ez az első lépés.

A második lépés pedig az, hogy mindezt törvényi erőre emeljük. Úgy tudjuk törvényi erőre emelni, hogy a jelenlegi ezer fő fölött kötelezően nyitva tartandó postahivatalok kapcsán kijelentjük és törvényi erőre emeljük, hogy 500 főre legyen ez levíve. Már volt bent egy határozati javaslatom, azt önök elutasították, most ismét bent van a parlament előtt. Kérem, hogy beszéljen a Szerencsejáték Zrt.-vel, és kérem, beszéljen a frakciótársaival is, hogy támogassák a határozati javaslatomat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! A Szerencsejáték Zrt.-nek ehhez, nem hiszem, hogy bármi köze lenne; az egy állami vállalat, termel valamennyi profitot, azt befizeti a költségvetésbe, és a költségvetés ön által is ismert tételei között pedig azt elköltjük. Miután a költségvetés pedig deficit, ezért nincs a Szerencsejátéknak olyan többletbevétele, amit bármilyen állami cég megsegítésére tudna fordítani.

Ellenben a Postával az a helyzet, régóta küszködünk ezzel a problémával, hogy a Posta egy vállalat, és egyben veszteséges. Emlékszik rá, tavaly is volt itt egy beszélgetés, ahol kiderült, hogy a Posta bélyeggyűjteményét kellett megvásárolnia az államnak azért, hogy törvényes módon tudjon egyáltalán pénzt juttatni a Postának, mert az uniós szabályok kizárják, hogy egy veszteséges cégnek támogatást adjon a magyar állam. A Postát belül mindenképpen át kell kítani, ha ez nem történik meg, akkor a Posta szolgáltatásainak a színvonala tovább hanyatlik, a szolgáltatás területe pedig zsugorodni fog.

Úgyhogy kérem, támogassa a magyar kormányt abban, hogy a Posta teljes belső megújítását el tudjuk végezni. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Dudás Róbert képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Mindennemű észszerű átalakítást támogatunk, az átalakítás viszont nem lehet az, hogy országszerte jelenleg 366-ot zárnak be, és ki tudja, hogy hol a vége, hiszen kormánypárti nyilatkozatokból kiderült, hogy egyébként legyünk csendben, mert 1600-ra van törvényi előírás és garancia, most pedig 2600 van nyitva. Még ezret be akarnak zárni?

Miniszterelnök úr, azért fordultam önhöz, mert mondja, hogy állami cég a Szerencsejáték Zrt., bár nincs köze a Postához, de állami cég, ezért fordultam önhöz, hogy legyen rájuk hatással.

Egy évvel ezelőtt az üzemanyagárak kapcsán kérdeztem önt utoljára, és az akkor elmondott kéréseim

kapcsán ön elmondta, hogy azokat nem lehet megvalósítani. Eltelt egy hét, és mégis az ársapkát, amit én akkor előtte önnek javasoltam tavaly október közepén, azt bevezették. Azóta, ugye, óriási propaganda lengi körül, hogy ezzel megmentették a magyar emberek tankolását és a tankolási lehetőségét.

Miniszterelnök úr, arra kérem: fontolja meg mind a Szerencsejáték Zrt.-n keresztüli, mind a törvényi lehetőségét, amit javasoltam. Ha egy héten belül ezt bejelenti, mind én, mind Magyarország egy jelentős lakossága boldog lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Csak hogy a szezont a fazonnal ne keverjük össze: tehát az ársapkához semmi köze semmilyen állami cégnek. A MOL nem állami cég. A benzin árát ma nem egy állami cégen keresztül szolgáltatjuk Magyarország polgárai számára, ez egy félreértés. Nem azért tudunk bevezetni ársapkát, mert a MOL állami cég lett volna, hanem attól függetlenül vezettük be. Már nem emlékszem pontosan, hogyan válaszoltam akkor, de nem szoktam akkor kategorikusan nemet mondani, ha egy ötlet nem teljesen hamvába holt. Várjuk a további jó javaslatokat.

Megismétlem: a Postát csak akkor tudjuk megtartani, egyáltalán életben tartani, akkor tudjuk a szolgáltatások színvonalát megőrizni, esetleg javítani, ha átalakítjuk a Posta belső szerkezetét, mert a kormány el van tiltva attól, hogy pénzt tegyen a Postába. Következésképpen a Postának meg kell újulnia. Remélem, hogy ezt minél kevesebb fájdalommal meg tudjuk majd tenni. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Frakcióvezető asszonyé a szó, parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszterelnök úr, önök a múlt héten nyújtották be a „lex megdöglesz” törvényt, azaz a szociális törvény módosítását, amely kimondja, hogy aki szegény, az dögöljön meg.

Ugye, a jelenleg hatályos törvényben az áll, hogy a szociális ellátás biztosítása az állam feladata. Az önök által benyújtott módosításban pedig az van, hogy a szociális ellátás inntentől kezdve az egyén saját feladata, másodsorban a hozzátartozók feladata, harmadsorban az önkormányzatok, negyedsorban a karitatív szervezetek, és csak a végén, az ötödik az állam ebben az egészben. Tehát ez magyarul azt jelenti, hogy az állam kivonul a szociális ellátásból. Ráadásul az önök kormányának képviselői még úgy is

nyilatkoztak erről, hogy ez egy ilyen régi kommunista örökség, amivel végre leszámoltak: tehát magyarul önök szerint a rászorulókról, az idősekről, betegekről való ellátás vagy gondoskodás egy kommunista örökség. Érdekes, hogy mondjuk, amikor a mi pénzünkéből kell Mészáros Lőrincet ellátni vagy az ön családját ellátni vagy gondoskodni, az valahogy nem kommunista örökség, csak akkor, ha ezt a rászorulókkal kell megtenni. Teszi ráadásul a Fidesz és ön mindezt akkor, amikor Magyarország elmúlt harminc évének a legnagyobb szociális válsága elé nézünk most.

A 22 órás vitában nem nagyon kaptunk választ arra, hogy mit fog jelenteni ez konkrétan *(Rétvári Bence: Itt sem voltál, leléptél!)*, és hogy miért nyújtották be ezt a törvényt, úgyhogy én önt kérdezem, hogy pontosan a végrehajtási törvényekben mi fog szerepelni. Miről szól a „lex megdöglesz” törvény? Illetve jól gondoljuk-e, hogy ez... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, figyelmeztetem, akármilyen kifejezéseket nem használhat a parlamentben. *(Szabó Timea: Nem akármilyet használok.)* Úgyhogy legyen szíves, normális kifejezésekkel élni, olyannal, amelyet bárhol bármikor el lehet mondani.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Ezt bárhol, bármikor el lehet mondani, elnök úr. A kérdésem az, miniszterelnök úr, akkor még egyszer: jól gondoljuk-e azt, hogy ez arról fog szólni a gyakorlatban, hogy önök a kórházi idősgondozást fizetőssé fogják tenni? Tehát ha van egy olyan idős beteg, akit már nem lehet hazaküldeni, de nem is lehet meggyógyítani, akkor azért naponta 6-7 ezer forintot el fognak kérni? Ha ő nem tudja ezt fizetni, amit levonnak a nyugdíjából - ami kérdés, hogy akkor miért fizette egész életében a tb-t -, akkor majd a hozzátartozói fizetik a havi szinten körülbelül 200 ezer forintot? Jól értjük-e, miniszterelnök úr, hogy ezt jelenti a „lex megdöglesz” törvény? Köszönöm előre is válaszát. *(Taps a Párbeszéd, a Momentum és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

(14.40)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Kétséggkívül voltak ilyen tervek a Gyurcsány-kormány programjában, de az már, tudja, nincsen - mármint az a kormány.

Ellenben azt javasolom, hogy ha emberekről beszélünk, azt a kifejezést, hogy „dögöljön meg”, talán mellőzhetnénk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Különösen így van ez, ha olyan honfitársainkról beszélünk, akik valamiért ellátásra szorulnak vagy betegek. Ezért szerintem visszatetsző, ha ön arról beszél, hogy egy törvénynek az a célja, hogy azt kívánja

szabályozni, hogy hogyan dögöljenek meg magyar honfitársaink. Tisztelettel kérem, hogy ezt ne tegye. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Szégyen!)*

Ami viszont a kérdés érdemi részét illeti, hogy mi a szerepe és mi a feladata a magyar államnak a gazdaságban: először is, mi egy olyan gazdaságpolitikát folytatunk, amely segély helyett munkát ad. Mi egy munkaalapú gazdaságot építünk. Ezért a kormánynak elsődlegesen az a dolga, hogy ha a magángazdaság nem tud munkát adni az embereknek, akkor az állam segítse őket munkához. Ezt a feladatot mi elvégezzük, ez a legnagyobb segítség, amit tudunk adni az embereknek. Ez azt jelenti, hogy ma Magyarországon 4 millió 700 ezer ember dolgozik, 1 millióval több munkahely van Magyarországon, mint az önök kormányzása alatt volt.

Ami pedig a szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokat illeti, amelyek együtt szerepelnek a költségvetésben: szeretném önt emlékeztetni, hogy szemben az önök kormányzásával, mondjuk, 2010-hez képest a következő évben három és fél-szer több pénzt fordítunk szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszterelnök úr, az a helyzet, hogy engem nem nagyon érdekel az, hogy önnek mi a visszatetsző. Nekem például az a visszatetsző, hogy önök a múlt héten 47 milliárd forintot adtak újonnan stadionépítésekre. Most, amikor válság van, plusz 47 milliárdot különítettek el a ferencvárosi sport- és szabadidőközpontnak, a kisvárdainak, a nyíregyházinak vagy nem tudom minek, és még sorolhatnánk. 47 milliárd forintot! Na, ez a visszatetsző!

De az is visszatetsző, hogy megint nem válaszolt a kérdésemre. A szociális törvény arról szól, hogy mi történik, amikor már valaki nem tud dolgozni. Nem az volt a kérdésem, hogy önök hány munkahelyet teremtettek, hanem hogy most a válság alatt mi lesz azokkal, akik önhibájukon kívül nem fognak tudni dolgozni, és mi lesz az idős elfekvő betegekkel. Ezek szerint ötödik a sorban az állam, magyarul, ön nem kíván gondoskodni a rászorulókról. Ezt jelenti a lex megdöglesz törvény.

Miniszterelnök úr, ön harmadszorra, negyedszerre is hazudott. Először azt mondta, hogy nem lesz adóemelés, aztán hogy nem lesz megszorítás, marad a rezsiszökkenés. Mind a három hazugság volt, s most ez is az. Köszönöm a válaszát. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásra miniszterelnök úrnak adok szót, amennyiben egyáltalán válasza méltónak tartja ezeket a kérdéseket. *(Szabó Szabolcs: Pártatlan házvezetést!)*

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szívesen válaszolok, mert azt hiszem, hogy tudok segíteni. *(Derült-ség a kormánypártok soraiban.)* A remény hal meg utoljára.

Először is: semmilyen új stadionépítésről semmilyen döntést nem hoztunk. Ez nem felel meg a valóságnak. *(Szabó Timea: Pluszpénzeket különítettek el!)* Az a helyzet, hogy a budapesti főpolgármesterrel néhány évvel ezelőtt megállapodtunk, hogy lesz egy atlétikai világbajnokság, amelynek éppen most készül a stadionja, de semmilyen új stadionépítésről nem hoztunk semmilyen döntést, tisztelt képviselő asszony.

Szeretném megismételni, hogy a következő évi költségvetésben a 2010-es évhez képest háromszor annyi szociális és gyermekvédelmi kiadás szerepel. Ez előrelépés. Ez komoly teljesítmény! A szociális ellátást Magyarország nem leépíti, hanem fejleszti.

Ami pedig a sorrendet illeti, hogy ki mikor, hogyan, miért kell helytálljon: nagyon helyesnek tartom, hogy van egy végső menedékes, van egy végső szereplő, aki abban az esetben, ha már más nem tud helytállni, akkor áll minden magyar állampolgár rendelkezésére, és ez a magyar állam. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr és Toroczkai László frakcióvezető úr, a Mi Hazánk képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Lesz fordulat, vagy robogunk a veszünk felé?”** címmel. *(Szabó Timea és a Párbeszéd képviselői elhagyják az üléstermet. - Zaj a kormánypárti oldalon.)* Novák Előd képviselő úr... *(Toroczkai László: Én teszem fel a kérdést.)* Bocsánatot kérek, az előbb még nem volt bent a frakcióvezető úr. Frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt hónapokban a kormány világossá tette, hogy továbbra is ugyanazt a gazdaságpolitikát szeretné követni, amit az elmúlt 12 esztendőben, illetve amit korábban a bal-liberális kormányok követtek, ez pedig nem másról szól, mint arról, hogy a globális nagyvállalatoknak, a multinacionális cégeknek szeretnének kedvezni a magyar dolgozók, illetve a magyar kkv-szektor, a magyar vállalkozások helyett. A kormány láthatóan nemhogy nem akar ezen változtatni, hanem egyre súlyosabb helyzetet teremt. Miközben a globális nagyvállalatokat sorban támogatja - s éppen zajlik a debreceni BMW-beruházás, és azt látjuk, hogy 120 milliárd forinttal támogatta a kormányzat a BMW körüli gazdasági övezet kialakítását, s ebből jó pár milliárd jutott konkrétan ennek a globális nagyvállalatnak is -, aközben a BMW egy török céggel építi a 400 hektáros területen a gyárat. Tehát négy margitszigetnyi termőföldet áldoztunk föl azért, hogy török céggel építse az üzemét, és nem kizárt, hogy aztán majd szintén olcsó

vendégmunkásokkal fog működni ez az üzem. A kérdés az, hogy mi haszna lesz ebből a magyaroknak. A 400 hektár kiváló minőségű termőföld elvesztése már egészen biztosan hátrányt jelent.

Miközben a kormány ilyen globális nagyvállalatokat támogat továbbra is súlyos közpénzmilliárdokkal, aközben látjuk, hogy a magyar önkormányzatokat meg teljesen kivérezeti. Hiszen nemcsak azokat a bajba jutott embereket küldi azokhoz az önkormányzatokhoz, amelyek a csőd közelébe jutottak, akik korábban számíthattak az államra, hanem megtudtuk azt is, hogy például az MVM, amely egy állami cég, tehát nemzeti tulajdonban lévő cég, 25-szörös, illetve 32-szeres áron kínálja az energiát a magyar önkormányzatoknak. Ez teljes képtelenség, és az önkormányzatok nyilvánvalóan sorban fognak csődöt jelenteni. Ez egészen elképesztő és megfizethetetlen. A magyar vállalkozások szintén a valóságtól egészen elrugaszkodott energiaárakkal találkoznak, és olyan ajánlatokat kapnak a szolgáltatóktól, amire eddig nem volt példa.

ELNÖK: Frakcióvezető úr, ez kétperces műfaj. Már 2 perc 20 másodpercnél vagyunk. Kérem a kérdés feltevését!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): A rövid kérdésem az, hogy változtatni akar-e a kormány azon a gazdaságpolitikán, amely a multikat, a globális nagyvállalkozásokat segíti a magyarok, a magyar önkormányzatok és a magyar vállalkozások helyett. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt képviselő úr, a kormánypártok úgy látják, hogy az elmúlt 12 év gazdaságpolitikája kifejezetten sikeres volt, ezért nem változtatni kell rajta, hanem erősíteni kell. Ha egy országban el tudjuk érni azt, hogy egy év alatt 1 millió új munkahely jön létre, azon a gazdaságpolitikán nem változtatni kell, hanem folytatni kell. *(Dr. Semjén Zsolt: Tíz év alatt!)* Bocsánat, ha tíz év alatt, 2010-22 között elérjük, hogy létrejön 1 millió munkahely, azon nem változtatni kell, hanem azt tovább kell folytatni.

Ha megnézi a teljes támogatási listát, hogy Magyarországon az adófizetők forintjaiból kit, milyen vállalkozási tevékenységet támogatunk, akkor azt fogja tapasztalni, hogy sokszorosa, szerintem körülbelül tízszerese juthatott a magyar kis- és középvállalkozásoknak költségvetési forrásokból, mint a multinacionális cégeknek.

Ami a török vendégmunkásokat illeti - mert ön legalább öt kérdést tett fel -, ott az a helyzet, hogy Magyarországon van egy nagyon világos szabály: annyi vendégmunkás számára adunk ki engedélyt, amennyi betöltetlen álláshely van Magyarországon.

Az a helyzet, hogy van olyan munka - mert úgy nő a gazdaság -, amit magyarok nem tudnak már elvégezni. Ezekre a helyekre kénytelenek vagyunk kiadni vendégmunkás-engedélyeket, vagy az a munka nem készül el.

A multikat - kisebb mértékben, mint a magyar kis- és középvállalkozásokat - a jövőben is támogatni fogjuk, mert vannak olyan dolgok, amelyeket magyar cégek sajnos nem tudnak előállítani, ugyanakkor az ország technológiai fejlettségéhez szükségesek: mondjuk, gépjárművet, repülőgépet vagy hadiipari termékeket. Ezekre a helyeken szükségünk van arra a tudásra és technológiára, amit a nyugati cégek hoznak be - most már lassan keletiek is -, és ahol magyar emberek tíz- és százazrei kereshetik meg a kenyerüket. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Toroczkai László frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Miniszterelnök Úr! Idézem Parragh Lászlót, az iparkamarai elnököt, aki azt mondta, hogy versenyképességünk alapja az olcsó munkaerő, van, aki ki meri mondani, van, aki nem. A kérdésem az, hogy miniszterelnök úr ki meri-e ugyanezt jelenteni. Ugyanis jelenleg azt látjuk, hogy miközben valóban vannak betöltetlen álláshelyek, magyarok százazrei kénytelenek voltak elmenekülni Nyugat-Európába, akik Ausztriában és Németországban erősítik a nemzetgazdaságot és nem Magyarországon, pontosan azért, mert a magyar kormány terem olyan feltételeket, hogy például a magyar vállalkozások nem tudnak olyan versenyképes béreket kitermelni, amire szükség lenne, vagy elviszi az áfa, elviszi az adótartam a bérnek azt a részét, amiből meg tudna élni a magyar dolgozó.

Ha a kormány továbbra is ezt a politikát kívánja folytatni, akkor nem csoda, ha munkaerőhiány lesz, hiszen a magyarok kénytelenek lesznek elmenekülni Magyarországról. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. A magyar gazdaság valóban munkaalapú gazdaság, de mi a képzett munkaerőben hiszünk, tehát nem a munkaerő olcsóságában, hanem a minőségében hiszünk, és ha meghallgat ön bármilyen befektetőt, aki ide érkezik, Magyarországra, azt fogja önnek mondani, ma már nem azért jön ide, mert olcsó munkaerőt remél, mert azt tőlünk délre és keletre sokkal könnyebben talál, mint itt; akik ide jönnek, azok a fegyelmzett, jól képzett, jó minőségben teljesíteni tudó

magyar munkaerő miatt jönnek. Egyébként az országból az utolsó két-három évben kevesebben mentek el külföldre munkát vállalni, mint amennyien hazajöttek (*Rétvári Bence: Így van!*), tehát szerintem a tendenciák inkább jók.

Nem mondom, hogy a helyzet jó, távol álljon tőlem, de a helyzet javul. Ennek egy bizonyítéka az is, hogy ha megnézi, a Gyurcsány-kormány idején az átlagbér alacsonyabb volt, mint a mostani polgári gazdaságpolitika időszakában a minimálbér, ez pedig egy óriási teljesítmény. (*Toroczkai László: Jó, de a pénz romlott!*) Tehát Magyarország továbbra is a jól képzett, saját, jól dolgozó magyar munkaerőben hisz. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Keresztes László Lóránt és Kanász-Nagy Máté képviselő urak, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?**” Keresztes László Lóránt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én is két ügyben szeretnék kérdést feltenni, és az egyik egy olyan téma, amelyben talán még a miniszterelnök úr sem fogalmaz úgy, hogy sikeres volt a kormány elmúlt 12 éve, ugye, itt az ivóvízellátás helyzetéről és a víziközműszektor válságközeli, válságos helyzetéről van szó.

Ugye, hosszú évek óta tudjuk, hogy az összeomlás szélén van a víziközműszektor, 2017-ben a Megyei Jogú Városok Szövetsége konkrétan úgy fogalmazott, hogy válságos a víziközműszektornak a helyzete, azóta önkormányzati szövetségek, szakmai szervezetek kérik a kormányt, hogy valamiféle érdemi cselekvés történjen meg. A helyzet ma az, hogy a megtermelt ivóvíz 25 százaléka egyszerűen elfolyik felhasználás nélkül a rossz állapotú víziközművek miatt. Az elmúlt tíz évben megduplázódott a meghibásodások, tehát a csőtörések száma, és ma a vízrendszereknek mindössze a 20 százaléka megfelelő minőségű.

A kormány az elmúlt időszakban nem tudott érdemi választ adni a szakmának, az érintetteknek, és most elindult aktuálisan egy olyan folyamat, amelyet ilyen kikényszerített államosításnak lehet nevezni, ugyanis a kormány azt üzent a városoknak, hogy csak akkor kapnak támogatást, hogyha a városi közművagyonot térítésmentesen átadják. Nem csoda, hogy nagyon sok város, Budapest, Pécs, Debrecen, Szeged, Erd, Szombathely, és még sorolhatnám, azt mondta, hogy nem adják át a legfontosabb infrastruktúrát a kormánynak. A legkeményebb kritikát éppen talán Debrecen fideszes polgármestere fogalmazta meg, aki úgy fogalmazott, hogy a vízszolgáltatás stratégiai üzem is, amit nem adhat ki az önkormányzat a kezéből - és egyébként Debrecen önkormányzata az

elfogadott határozatában elmondta, hogy nem látnak garanciát arra, hogy a kormány a karbantartás-felújítás-pótlást egyáltalán tudja finanszírozni és hogy nem tisztázottak itt a feltételek.

Miniszterelnök úr, az ivóvízellátás került veszélybe középtávon Magyarországon, és a vízkincsünk, a vízbázisaink védelme. Mit kíván tenni konkrétan a kormány annak érdekében, hogy megmentse a víziközműszektort, és mit tud tenni az ivóvízellátás stabilitásának megőrzéséért? Köszönöm szépen előre is a választát. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Két nagy megoldatlan kihívással nézünk egyelőre szembe, mind a kettő alapvetően pénzkérdés és nem szándék kérdése. Az egyik a magyar villamosenergiavezeték-rendszernek az átalakítása - ez összefügg az önök egyik fő témájával, a „Zöld energia” és az „Élhető Magyarország” programmal -, ahhoz 16 000 milliárd forintra van szükségünk, hogy egyébként olyan vezetékrendszert hozzunk létre, ahova az alternatív energiaforrásokat be lehet táplálni. A másik ilyen nagy problémánk, nagy rendszerproblémánk az ivóvíz, az, amiről ön is beszélt. Ez a két dolog szorít bennünket. Itt is sok ezer milliárd forintról beszélünk.

Nagyon remélem, hogy a következő évi költségvetés segít bennünket abban, hogy túléljük a mostani, szankciók okozta magas energiaárakat, és a szankciós felárakat ki tudja fizetni a költségvetés az energia tekintetében, és akkor '24-ben tudunk értelmesen beszélni ezekről a fejlesztésekről. Ha az Európai Unió odaadja azokat a forrásokat, amelyeket egyébként erre a célra különítettünk el, akkor ez egyszerűbb lesz, ha nem, akkor a pénzügyi piacokról kell majd felvennünk forrásokat, amelyeknek a kérdését majd meg fogjuk tárgyalni a '24-es költségvetésről szóló parlamenti vitában a reményeim szerint. Egész addig csak túlélni tudunk a vízellátás tekintetében is.

Egyébként nincs semmilyen kényszerállamosítás, tehát az állam nem kívánja átvenni az önkormányzatoktól, különösen nem kényszer erejénél fogva a víziközműveket. Ha átadják, mert nem tudják működtetni, akkor átvesszük, ha nem tudják vagy nem akarják átadni, akkor tartsák meg, de akkor teljes mértékű támogatásra nem tudunk ígéretet tenni, akkor valamilyen arányban közösen kell viselnünk az önkormányzati tulajdonban maradt víziközműveknek a terheit, hogy milyen arányban, arról pedig tárgyalások zajlanak. Minden olyan önkormányzattal tárgyalunk, amely nem kívánja átadni a víziközműveit, viszont szeretné megtartani és működtetni a jövőben.

Meg fogunk velük állapotodni, és valamilyen támogatást tudunk nyújtani, hogy a következő nehéz évet túl tudják élni. Modernizáció azonban legkorábban

'24-ben kezdődhet. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Keresztes László Lóránt képviselő úré a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Az a rossz hír, miniszterelnök úr, hogy a szakma szerint és az érintettek szerint, az önkormányzatok szerint a túléléshez kevés az a pénz, amely az idei költségvetésben benne van, és kevés az a pénz, amely a jövő évi költségvetésben van, és az államosítás mellett, az állami feladat-, többletfeladatvállalás mellett vagy mögött nincs költségvetési finanszírozási forrás.

Viszont van még egy kérdésem, miniszterelnök úr. Ugye, a zöldenergiával kapcsolatban nagyon sokszor tett fel kérdéseket az LMP, és évek óta szorgalmazzuk, hogy a kormány ne korlátozza, ne tiltsa, hanem támogassa a zöldenergiát, és nagyon régóta küzdünk azért, hogy a szélenergia használatát, szélesebb körű használatát ne tiltsa a kormány, ne tegye lehetetlenné adminisztratív eszközökkel a szél erőművek építését. Szeptember 26-án képviselőtársam már feltejt egy kérdést a szél erőművek kapcsán a miniszterelnök úrnak, akkor azt válaszolta a miniszterelnök úr, hogy most a kormányon belül egyfajta ilyen döntéselőkészítés folyik, ugyanakkor csütörtökön, múlt héten csütörtökön Palkovics miniszter úr egy konferencián már úgy fogalmazott, hogy zöld utat adhat a kormány a szélenergiának.

A kérdésem arra vonatkozik, miniszterelnök úr, hogy meg tudja-e erősíteni, hogy Palkovics miniszter úr kormányálláspontot mondott, tehát meghozta-e a döntését a kormány *(Az elnök csenget.)*, és végre örülhetünk-e annak mi is mint Magyarország Zöld Pártja, hogy végre ezt a döntést meghozza a kormány, és immár lehetőség nyílik a zöldenergiának ilyen módon is, a szélenergia hasznosításával nagyobb teret biztosítani. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Akkor most nem viszonzásban, hanem egy másik kérdésben vagyunk, ez most a szélenergia kérdése; akkor a vizet lezártuk vagy legalábbis elhalasztottuk.

Ami a szélenergiát illeti, a kormány nem hozott semmilyen ilyen döntést. Megismétlem: ugyan mindenki úgy tudja, hogy a nap- és a szélenergia olcsó, de a valóság nem ez. Ez a két legdrágább energia, mert abban az esetben, ha kapacitásokat hozunk létre, nap- és szélenergia, miután a szél nem fúj mindig és a nap sem süt mindig, ahhoz, hogy fenn tudjuk tartani a feszültséget a rendszerben, ami az energia szállításához szükséges, nekünk ugyanilyen méretű energiát meg-

kell vásárolnunk. Egy egységnyi energiát megtermelünk, meg egy másikat megvásárolunk - ez megduplázza az árat. Ezért van az, hogy a zöldenergia a legdrágább.

Én nem akarom ezt a vitát a nukleáris energiáról ismét lefolytatni önnel, de higgye el, a kormánynak nem ok nélkül az a meggyőződése, hogy Paks II. megépítése és üzembe állítása nélkül nem tudunk hosszabb távon Magyarországon olcsó energiát az ipar és a lakosság rendelkezésére bocsátani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Zsigmond Barna Pál képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„A baloldal dollárért árulja Magyarországot?”** címmel. Zsigmond Barna Pál képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Bő fél év telt el az országgyűlési választások óta, amikor a baloldal történelmi vereséget szenvedett. Annak ellenére alakult ez így, hogy az általuk hosszú éveken át mantrázott összefogás is megvalósult. Az előre megírt receptet gondosan követték, ám a végeredmény mégis csapnivalóra sikeredett, pedig mint az kiderült, külföldről még a hozzávalókat is bőkezűen biztosították számukra.

Igen, Márki-Zay Péter élő adásban történt elszólásának köszönhetően nyilvánosságra került, hogy 2 milliárd forint körüli összegből gazdálkodott az általa vezetett baloldal. Kiderült az is, hogy még nyáron is több száz millió forint érkezett Amerikából a mozgalma számlájára. A támogatások az Action for Democracy nevű amerikai alapítványtól érkeztek, és a dollárokból nemcsak Márki-Zay mozgalmához jutott, hanem ahhoz a Bajnai Gordonhoz köthető DatAdathoz is, amely illegálisan, lopott adatokkal dolgozhatott a választási eredmény befolyásolásán.

Már a baloldali portál, az Amerikai Népszava is arról cikkez, hogy a magyar baloldal törvénytelenséget követett el, valamint említést tesznek arról is, hogy az MMM elnöke a tanártüntetések szervezőinek is felajánlott olyan pénzt, amely az Egyesült Államokból érkezett. Ez azt jelenti, hogy a baloldal a maradék pénzt bevallottan Orbán Viktor miniszterelnök úr leváltását szolgáló célokra, tüntetések szervezésére fordítja, mert a megrendelőknek nem tetszik, hogy a magyar érdekek mentén politizálunk. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)*

(15.00)

Tisztelt Miniszter Úr! Úgy vélem, hogy az általam említett adatokból kiderül, hogy a magyar baloldal politikai előny reményében külföldi érdekeket szolgál, elárulva Magyarország nemzeti szuverenitását.

(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.) Az elhangzottak alapján tisztelettel kérdezem miniszter urat: a baloldal tényleg dollárért árulja Magyarországot? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak, parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet, már amit ma tudunk belőle, annak alapján is teljesen világos: 1990 óta a Magyarországon hatályos törvények, elsősorban a párttörvény tiltja azt, hogy külföldi szervezettől, akár magyar jogi személytől vagy külföldi magánszemélytől pártpolitikai célra támogatást fogadjon el vagy párt általánosságban támogatást fogadjon el.

Azt, hogy a Mindenki Magyarországa Mozgalomnak mi volt a státusza a választáson, semmi nem bizonyítja jobban, mint hogy a plakátokon az ellenzéki pártok, Jobbik, DK, Párbeszéd Magyarországért mellett az ő logójuk is szerepelt. Ez tehát nyilvánvalóan egy jogellenesen adott és egy jogellenesen elfogadott támogatás, amit tovább súlyosbít annak az alapos gyanúja, hogy a DatAdathoz is pénz került, és ráadásul a DatAdat pedig személyes adattal való visszelésre használta fel az egyébként is jogellenesen külföldről hozza eljutott forrásokat. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*

Ez tehát egy súlyos ügy; látom, hogy az ellenzékben vannak, akik úgy érzik, hogy személyes érintettség folytán akár meg is szólalhatnának *(Derültség a kormánypárti sorokban.)*, ez valószínűleg igaz is, de ez nem változtat azon, hogy az ország szuverenitását érte súlyos támadás. Hiszen egy szövetséges államból, egy szövetséges államnak egy szervezetéből, ismert közszereplők által alkotott vezetőtestülettel rendelkező szervezettől érkezett az eddigi önbevallás alapján közel 2 milliárd vagy akár több mint 2 milliárd forintnak megfelelő támogatás annak érdekében, hogy ne azok kormányozzák az országot, akik eddig kormányozták, és azok kerüljenek hatalomra, akikből pedig végül a magyar nép nem kért.

Ezért az ügyet ki kell vizsgálni. A Nemzetbiztonsági Bizottság egy vizsgálatot már ezzel kapcsolatosan elrendelt, a személyes adattal visszaélés kapcsán is születtek feljelentések. Az az érdeke mindenkinek, aki úgy gondolja, hogy Magyarországnak egy szuverén országnak kell maradnia, hogy a lehető legalaposabb, teljes körű feltárása történjen meg a tényeknek, és ha szükséges, akkor egyéb eljárás vagy büntetőeljárások lefolytatására is sor kerüljön. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásról a szót Zsigmond Barna Pál képviselő urat, parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, miniszter úr. Valóban példátlan csalási botrány történt a magyar demokrácia történetében. Emlékezzünk vissza, a baloldal és úgynevezett független, objektív szakértők folyamatosan támadták a választásokat, azt mondták, hogy nem törvényesek a választások, aztán kiderült, hogy ők voltak azok, akik csaltak, nem is akárhogyan. A magyar történelem, a demokráciatörténet legnagyobb csalását követték el, külföldről kaptak jogellenesen pénzt, ez a vád; törvénytelenül használtak adatokat, ezeket külföldre vitték, és ne felejtjük azt sem el, hogy diverzióval próbálták lejáratni a levélszavazás intézményét. Emlékezzünk vissza, hogy a levélszavazást próbálták lejáratni akkor, amikor Vajdaságban vagy Marosvásárhelyen provokációkat követtek el, nem tudjuk, kik a tettesek. Nemrégem levelet írtam a marosvásárhelyi ügyészségnek, remélem, ott is kiderül majd, hogy kik voltak az elkövetők.

Összességében azt remélem, hogy a magyar bűnüldöző szervek föltárják ezeket a csalásokat, és felelősségre vonják azokat, akik elkövették ezeket a törvénytelenéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról a szót Gulyás Gergely miniszter urat illeti a szó, parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Látjuk azt, hogy valóban, itt olyan guruló dollárok voltak, amelyek az ellenzékhez kerültek, az ellenzék kampányát támogatták, és ráadásul úgy, ahogyan annak idején az még az NDK oldaláról is történt, ahol bizonyos pénzek a Magyar Szocialista Munkáspártnál találtak fogadókézségre; most Szegiben könyvelik ezeket, a Demokratikus Koalíció is ott könyveltet, az ellenzék is ott könyveltet a hírek alapján.

Tehát úgy tűnik, hogy valóban, egy egész hálózat jött létre annak érdekében, hogy amennyire lehet, a valóságot le lehessen tagadni, és a nyilvánosság elől el lehessen titkolni azt, hogy a magyar baloldal támogatás híján, pénzügyi és politikai támogatás híján a pénzügyi részét a támogatás hiányának az Egyesült Államokból kívánta megoldani. Annak örülhetünk, hogy a politikai részét a támogatás hiányának nem sikerült megoldani, a magyar választópolgárok még ennyi pénzzel a hátuk mögött sem voltak hajlandóak rájuk szavazni. Ez mindenféleképpen a választópolgárok bölcsességét dicséri. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Hogyan tudunk védekezni a szankciók okozta élelmiszerválság által generált újabb migrációs hullámok ellen?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr

távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat bízta meg. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, hogy elfogadja válaszadónak. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A szomszédunkban zajló háború, az elhibázott brüsszeli szankciók és a szankciók okozta válsághelyzet súlyos következményein túl nap mint nap kapjuk a híreket a déli határunkon áttörni szándékozó, onnan nem tágító újabb és újabb migráncsoportokról. A Magyarországot fenyegető migrációs nyomás ugyanis továbbra sem enyhül, sőt ellenkezőleg, a háborús helyzet okozta élelmiszerhiány hatására csak még inkább fokozódni látszik. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)*

A határ túloldalán várakozó illegális bevándorlók pedig egyre agresszívabbak és türelmetlenebbek. Erőszakos magatartásuk közismert, elég csak a rendőrök, a katonák, a határőrszolgálatok, a helyi lakosok elleni agresszív fellépéseikre, a nők zaklatására, az önkényesen elfoglalt házakban történt gyújtogatásokra gondolnunk. De mára már az is nyilvánvalóvá vált, hogy az esetek többségében egyébként felfegyverkezett migránsok a löfegyverhasználatától sem riadnak vissza.

Joggal aggódnak tehát mind a határ mentén élők, mind az ország teljes lakossága attól, hogy akár a határ közelében, akár az ország belsőbb területein könnyen e gátlástalan illegális bevándorlók áldozataivá válhatnak. Az országba való bejutásukat ráadásul továbbra is kitartóan segítik a különféle nációjú embercsempészek és azok az embercsempészbandák, akik jól szervezett bűnözői hálózattal a hátuk mögött tevékenykednek az egymás közt felosztott területeken és migránsútvonalakon a határszakasz szerbiai oldalán.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyian tapasztalhatjuk, hogy az elhibázott brüsszeli szankciók milyen súlyos hatással vannak az élelmiszer-ellátásra. Az egekbe szökött gázárak a mezőgazdasági és ipari termelés költségeit, míg az olajárak drasztikus emelkedése a szállítási költségeket emelte kiugró mértékben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján tisztelettel kérdem: hogyan tudunk védekezni a szankciók okozta élelmiszerhiány által generált újabb migrációs hullámok ellen? Várom államtitkár úr megítélő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Rétvári Bene miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A múlt héten is a déli határnál jártam, engedje meg, hogy pár szóban beszámoljak, milyen állapotok uralkodnak ott. Október 24-

én éjszaka a jelzőrendszer jelzett, hogy embercsempészek nagyobb tömeget visznek át a határon, szokás szerint a riasztásra odamentek. Amikor üldözőbe vették a rendőrök az embercsempészeket, akkor az ő irányukba lőttek löfegyverrel, majd amikor megközelítették őket karnyújtásnyira, akkor az embercsempészek könnygázt használtak a rendőrökkel szemben. Ilyen állapot van.

Amikor megnéztünk videókat az ottani elfogásokról, az látható rajtuk, hogy amikor kiérkeznek a rendőrök, kiérkeznek a határőrszolgálatok, nem az történik, amit logikusan gondolnánk, meglátják őket, menekülnek, megpróbálnak elfutni, hogy ne kapják el őket, hanem mintha egy csatajelenetet látnánk, keresik, hogy mi kerülhet a kezük ügyébe, és azzal dobálják, ütlegetik a rendőröket. Nem elmenekülnek, nem azt mondják, hogy majd két nap múlva újra próbálkozom, hanem erőszakkal át akarnak törni a magyar határon és a magyar rendőrökön. Nemcsak a kerítést rongálják meg, hanem fizikailag megtámadják akár a magyar határt védő rendőröket is.

Ezért volt fontos a határőrszolgálatok felállítása. Ezért fontos a kerítés megerősítése. A kerítésre egy úgynevezett hatyúnyakat, egy Y alakú toldatot helyezünk föl, melynek mindkét oldalán és a közepén is szögesdrót szerepel, hogy nehezebben tudjanak átmenni létrával az illegális migránsok, és egy másik, kisebb Y-t is helyezünk el a kerítés elé, hogy nehezen is tudják nekitámasztani a létrájukat. Hiszen bár egy nagyon vastag, a betonozásnál használt vasrács is van már a kerítésben, és mozgásérzékelő és elektromos áram is van belevezetve, de ettől függetlenül tömegesen jönnek. 234 ezren próbálkoztak már idén átlépni. 1624 embercsempészt fogtunk el, amire soha nem volt példa még 2015-ben sem. 894 határőrszolgálatos szerződést kötött, ők már erősítik a déli határt, de ezt érzik a túloldalon is. Kapuzárási pánik van az embercsempészeknél *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, érzik a határ megerősítését, érzik, hogy jönnek a határőrszolgálatok, ezért egyre több és több embert hoznak a határhoz. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ. A migrációs védvonalat a szomszédos országok segítségével délebbre kell tolni. Ennek érdekében nagyszerű dolog az, hogy az osztrák, a szerb és a magyar álláspont közös álláspont, és ennek érdekében tesznek a kormányok. A szerb-észak-macedón határra kell tolni tehát ezt a védvonalat.

Azt is tudjuk, és el kell mondani újra és újra, hogy az illegális migráció és az embercsempészet bűncselekmény, és ennek megfelelően kell fellépni ellene.

Egyre több ország ismeri fel, hogy az Európai Unió súlyosan elhibázott migrációs politikájával szemben a szétesztást sürgető kvóták helyett a határok őrizetére kell a hangsúlyt fektetnünk. Éppen ezért a magyar határok és a magyar családok megvédésében továbbra is támogatjuk a kormány konzervens és határozott politikáját. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az is mutatja, hogy mennyire tartanak a határvadászoktól az embercsempészek, hogy megpróbáltak beépülni, jelentkeztek a képzésre, de nem tudták elkezdni, hisz a Nemzeti Védelmi Szolgálat kiszűrte őket, és nem tudtak már a képzésen elindulni.

Őn is említette a kvótákat, tisztelt képviselő úr. Amikor Luxemburgban jártam, mintha egy párhuzamos valóság lett volna a belügyminiszterek között, akik sikerként értékelték az önkéntes áttelepítést, ezt a kvótát, mert két év alatt 74 főt Olaszországból Németországba áthelyeztek. A magyar déli határon naponta több mint ezren akarnak átjönni, de a brüsszeli álláspont szerint 74 fő áthelyezése bizonyítja, hogy ez a módszer működik.

Több mint 600 milliárd forintot költöttünk eddig a déli határ védelmére. Csak a börtönökben az ott levő embercsempészek többleteltárási költsége 3 milliárd forint évente. Egy embercsempész 5 millió forintunkba kerül, mert hosszú, 4-5 éves szabadságvesztésre ítélik őket. Brüsszel adósunk, mi meghíteleztük, megelölegeztük az európai határ védelmét, erre már több mint 600, közel 650 milliárd forintot költöttünk, itt lenne az ideje, hogy kifizessék az adósságukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Kordás László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mire számíthatunk, miniszterelnök úr?**” Kordás László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Dobrev Klára, az árnyékkormány vezetője *(Felzúdulás, derűlttség a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* az európai parlamenti választás kampányában ígérte meg azt, hogy küzdeni fog azért, hogy a magyar munkavállalóknak is európai minimálbérük lehessen, olyan szabályozás lehessen Magyarországon is, ami lehetővé teszi azt, hogy lényegesen magasabb minimálbéren, illetve garantált bérminimumon dolgozhassanak, mint ami ma van. A küzdelme sikerrel járt. Csaknem két hónapja az Európai Parlament irányelvet fogadott el az EU-

ban alkalmazandó megfelelő és méltányos minimálbérekről. A tagállamoknak két évük van ezt a hazai jogba átültetni, illetve átvenni.

A magyar minimálbér az Unióban az egyik legalacsonyabb, összege átszámítva 542 euró volt januárban; ennél csak Bulgáriában, Lettországból és Romániában volt kevesebb. Ez ma már csak 480 euró, mert a forint árfolyama azóta nagyot zuhant. Mivel a román valuta árfolyama stabil, Lettország pedig eurót használ, immár csak Bulgária marad el mögöttünk. Sajnos, a minimálbér emelkedésének üteme sem biztosítja sok jóval a magyar munkavállalót. Tíz éve az említett három országon kívül még megelőztük Észtországot és Litvániát, és körülbelül egy szinten álltunk Csehországgal.

Arról természetesen nincsen szó, és soha nem is volt, hogy az EU-ban egységes legyen a minimálbér összege, de a módszertana, ami alapján kiszámítják, az igen. Arról azonban nagyon sokat beszélhetünk, hogy hogyan kellene megállapítani a hazai minimálbért, úgy, hogy biztosítsa a tisztességes megélhetés fedezetét. *(Rétvári Bence: Nektek nem sikerült kormányon.)* Ilyen az irányelv ajánlásának megfelelő, rögzített számítási mód lehetne, a mindenkori átlagbér fele vagy a bérek mediánértékének a 60 százaléka. A mai 200 ezer forintos minimálbér ugyanis *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* az átlagkeresetnek alig kétötöde, a mediánbérnek pedig mintegy fele.

Ezért kérdőztem tehát miniszterelnök urat: mikor hajlandók megtárgyalni a szociális partnerekkel ezt a szabályozást, és mikor hajlandók bevezetni, átültetni a hazai jogrendbe az uniós normákat? Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Tekintettel, hogy ön hivatkozott a volt kormányzó pártra, muszáj az emlékébe idéznem azt az egyszerű tény, hogy amikor önök kormányoztak, akkor az átlagbér alacsonyabb volt, mint most a minimálbér. *(Rétvári Bence: Így van!)* Tehát azért én jóindulattal várom és fogadom az összes javaslatot, amit önök tesznek, csak valami mértéktartást, ha lehetne valahogyan oda mellé tenni, tekintettel arra, hogy szerintem az elmúlt 12 évben a magyar gazdaság sikeresebb volt a tekintetben, hogy magasabb minimálbért adjon az embereknek, mint az önök kormányzásának az idején. Ez két szám, nem olyan nehéz összehasonlítani.

Egyébként én továbbra is annak vagyok a híve, hogy a minimálbérrel a munkaadók és a munkavállalók egyezzenek meg egymással. Ha állami gazdaság lenne, akkor persze az állam könnyedén megszabhatná a minimálbért, de szerencsére Magyarországon magángazdaság van, s a magángazdaság két nagy szereplőjének, a munkaadóknak és a munkavállalóknak kell megegyezni a minimálbérrel. A magyar kormány

a maga részéről mindent megtesz annak érdekében, hogy ők meg tudjanak egymással állapodni, tekintettel arra, hogy a minimálbér mértékéből fakadó gazdasági következményeket ők ketten fogják viselni, a munkaadók és a munkavállalók. Ezért helyes, hogyha a mostani minimálbér-megállapítás rendjén nem változtatunk.

Egyébként ebben az évben 20 százalékkal nőtt Magyarországon a minimálbér, ami szerintem Európában talán a legnagyobb arányú növekedés volt, és mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a jövőben is növekedjen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Kordás László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Miniszterelnök úr, nem hiszem, hogy a kérdésre válaszolt volna. Ön a 12 évvel ezelőtti elmúlt nyolc év statisztikáiról beszélt. Egyet hadd mondjak önnek! Ha most az átlagkereset 50 százaléka lenne a minimális bér, akkor az legalább nettó 30 ezer forinttal többet jelentene most a munkavállalóknak, akik ezen a béren vannak foglalkoztatva, tehát gyakorlatilag a 133 ezer forintos nettó minimálbér rögtön 163 ezer forintra tudna emelkedni. Én azt gondolom, hogy ez nagyon komoly segítség lehetne azoknak a munkavállalóknak, akik minimálbéren vannak foglalkoztatva, de nagyon fontos segítség lenne a garantált bérminimumot keresőknek is.

Egy elemet hadd mondjak önnek az európai minimálbér-szabályozás kapcsán! A cseh munkaügyi és szociális miniszter így kommentálta az irányelvet, amikor elfogadták: amikor az embereknek az energiaválság miatt minden fillérenyi kiadást kétszeresen is meg kell fontolniuk *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)*, ez a jogszabály a remény üzenetét hordozza. Önök ezt, a remény üzenetét veszik el az ezen a költséghelyen foglalkoztatott munkavállalóktól. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hittem, békésen beszélgetünk, de ha nem, hát nem. Hadd emlékeztessem önt arra, hogy ön mégiscsak államtitkár volt abban a baloldali kormányban - nem? Hát, ön volt az államtitkár. *(Kordás László bólint.)* Csak annyit válaszolok önnek, hogy ön, illetve önök nyolc év alatt 23 500 forintra emelték a minimálbért. Mit akar tőlünk? *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! A mai azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. 16 óráig szünetet rendelék el.

(Szünet: 15.19 - 16.03)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Gyermekeink jövőjéről, a közoktatás minőségéről és feltételrendszeréről**” című politikai vita, amelyet Tóth Endre és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/1550. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

DR. VINNAI GYŐZŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban, ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban, majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percben, utána az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben, majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben, végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat a személyes érintettségre történő reagálás kivételével bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Szabó Sándor jegyző urat, hogy ismertesse az egyes időkereteket.

SZABÓ SÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 23 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 17 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, az LMP képviselőcsoportjának 13 perc, a független és nemzetiségi képviselőknek pedig 3 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyilatkozatára kerül sor, amelyet két felszólaló ismertet, összesen 40 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Rétvári Bence

miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Több okból is fontos és hasznos a mai vitanap, ezért örülünk neki. (*Tordai Bence: Szívesen!*) Egyrészt azért, mert a pedagógusok számunkra nem egy elvont fogalom vagy egy statisztikai adat. Sokunknak egyik vagy másik szülője pedagógus, testvére, gyermeke, unokatestvére és sok-sok barátja is tanár. Mi mindennap találkozunk és beszélünk velük. Úgy nőttünk fel, és most is úgy telnek a napjaink, hogy tőlük közvetlenül halljuk az oktatás szépségeit és nehézségeit egyaránt, politikusként pedig hétről hétre találkozunk körzetünk iskoláiban. Tehát az oktatás számunkra egy személyes ügy, és nem egy száraz szakpolitika.

Másrészről, ma itt politikusok fognak vitázni egymással, nem tanárok, nem érdekképviseletek, hanem döntéshozó pártpolitikusok. Végre szemtől szemben állunk, jobboldal és baloldal, és a baloldal nem tud elbújni vagy mellébeszélni. Ez nem a kampányban szokásos ígéretes terepe, hanem a teljesítmények összevetése: mit tettünk mi, és mit tett a baloldal. A hitelességet a tettek adják meg: iskolaépítés vagy iskola-bezárás, béremelés vagy bércsökkenés, ösztöndíj vagy tömeges elbocsátás. Tegyük tehát mérlegre ma, hogy ki mit tett!

Harmadrészt: azért is örülünk a vitanapnak, mert több vitanapnyi időkeretet igényelne, ha mindazokat az oktatási innovációkat részletesen végigvennénk, ami az elmúlt 12 évben történt. Messze még a cél, de azért lesz mit felsorolni az eredményeink közül.

Negyedrész: mindenki tudja, hogy béremelésekre a pedagógusoknál szükség van. Béremelés lesz is, két hónap múlva. Jelenleg tehát nem a béremelés ténye, hanem a béremelés mértéke a kérdés. Úgy beszélhetünk ma itt, hogy a kormány már az első őszi tüntetés vagy sztrájk első felszólalója előtt rögzítette, hogy a legfőbb követeléssel, a béremeléssel egyetért. Sőt, a nyár elején a költségvetési törvényben, illetőleg az Európai Bizottságnak kiküldött EFOP Plusz programban már rögzítettük is a béremelés tényét. Már csak az a kérdés, hogy a pedagógusbér-emeléshez csak a költségvetésben rögzített bő 80 milliárd forint áll rendelkezésre, vagy többletként föl tudjuk használni azt a több száz milliárd forintot, ami EU-s forrás. Ettől függ a 2023-as 10 vagy 21 százalék, a 2024-es 10 vagy 25 százalék. Vajon a baloldal meddig akadályozza még, hogy EU-s források is rendelkezésre álljanak a pedagógusbér-emeléshez? (*Derültség az ellenzéki sorokban.*)

Mi tehát már azelőtt jogszabályokat hoztunk a pedagógusok követeléseinek teljesítéséről, mielőtt a követeléseket először az ősszel nyilvánosan kimondták volna. Mi ugyanis nemcsak szavakban, de tettekben is a pedagógusok mellett állunk.

Többen fogunk felszólalni a mai vitanapon. Én arról beszélek elsősorban, miért fontos a vitanap, miért

kétszínű a baloldal, és milyen kormányzati döntések születtek az elmúlt években. Maruzsa államtitkár úr el fogja mondani, hogy hol tartunk azon az úton, hogy Európa egyik legversenyképesebb oktatási rendszere legyen a magyar (*Derültség az ellenzéki sorokban.*), és milyen nemzetközi elismerései vannak a magyar oktatási rendszernek. Nem a sor végén kullogunk, ahogy nevető képviselőtársaink hétről hétre mondják, akik mindig becsmérlik a magyar pedagógusok munkáját, hanem igenis nagyon szép helyezéseket érünk el, illetve szót fog ejteni államtitkár úr pedagógus-létszámokról és kérdőívekről is. Vitályos Eszter államtitkár asszony a szakképzés továbbfejlesztéséről fog beszélni, Latorcai Csaba államtitkár úr pedig fel fogja mutatni a parlament nyilvánossága előtt mindazokat a bizonyítékokat, amelyek egyértelművé teszik, hogy a baloldal miként akadályozza, hogy EU-s forrásokból pedagógusbérek tudjunk emelni.

(16.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A baloldal nem tiszteli a pedagógusokat, csak ki akarja őket használni, mi viszont a tisztelet jegyében kormányoztunk az elmúlt 12 évben. Mit tett a baloldal, amikor döntéshozó helyzetben volt? Először is elvettek egyhavi bért minden pedagógustól. Ez 8 százalékos fizetéscsökkenést jelent. Ma is aktív politikusok, akik ezt megszavazták: Arató Gergely, Gy. Németh Erzsébet, Gyurcsány Ferenc, Hiller István, Molnár Csaba, Molnár Zsolt, Oláh Lajos, Vadai Ágnes, Varju László, és még többen itt is ülnek a parlamenti patkóban, akik nem is olyan régen még a pedagógusbér-csökkenésről szavaztak, most magasabb béremelést követelnek.

Ugyanők 15 ezer pedagógust bocsátottak el, és most ők beszélnek hiányzó szaktanárokról. 381 helyen szüntették be a tanítást. Alulfinanszírozták az önkormányzati iskolákat, ami 1300 milliárd forintos önkormányzati eladósodáshoz vezetett. 70 százalékkal emelték meg a tankönyvek árait, és tandíjassá tették a pedagógusképzést.

De nem kell a régmúltba menjünk, hogy tiszteletlen hangot lássunk a pedagógusokkal szemben. Az elmúlt hónapokban, a választási kampány során mit mondott például Fekete-Győr András a magyar tanárok munkájáról? „Mérhetetlenül sok az iskolánk, és ezeknek nagyon ramaty a minősége. Szerintem túl sok jelenleg az iskola Magyarországon.” Iskolabezárásokról és ramaty minőségű oktatásról beszélt, így minősítve a tanárok munkáját.

A baloldal árnyék-miniszterelnöke a pedagógusbér-emelésről azt mondta, hogy a pedagógusoknak nincs szükségük a választás előtti kormányzati bizsura. Most béremelésről beszélnek. Akkor azt mondták, hogy ez csak bizsu, nincs erre szükség.

És hogyan is beszélt a baloldali árnyékkormány árnyékminisztere, Arató Gergely, amikor még oktatási államtitkár volt, a szakmai párbeszédéről és a pedagógustüntetésekéről? Azt mondta szó szerint: „A tüntetés nem jó válasz a problémákra, a tárcát pedig a demonstráció nem tántorítja el eredeti szándékától.”

Ez volt tehát a társadalmi párbeszéd, amit a baloldal meghirdetett, hogy semmiben nem változtatnak.

De Karácsony Gergely is azt mondta, hogy a 2010 előtti oktatási rendszerünk is egyébként nagyon rosszul teljesített - saját magukat minősítette így -, árnyékminiszterként pedig olyan embert választottak oktatási árnyékminiszternek, akit csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság miatt ítélte el a bíróság. Ő tehát a baloldal oktatási árnyékminisztere. Ez a tisztelet a pedagógusok irányába.

Míg a baloldal csak kihasználja a tanárokat, mi tiszteljük őket. Tiszteljük saját tanárainkat, akiknek része volt abban, hogy ma itt állhatunk és itt ülhetünk az ország házában, és tiszteljük a ma dolgozó tanárokat is.

Az első csoport, akinek béremelést indítottunk, a pedagógusok voltak, 2013-17 között 50 százalékkal emeltük a béreket, 2020 júliusától újabb 10 százalékkal, idén januártól újabb 10 százalékkal emeltük a pedagógusok bérét. Ugyanakkor ennél jóval többre készülünk. Amennyiben az Európai Bizottsággal létrejön a megállapodás, úgy a rendszerváltás óta a legnagyobb pedagógusbér-emelés valósulhat meg Magyarországon.

Célunk, hogy 2025-re a pedagógusok fizetése a diplomásátlagbér 80 százalékát érje el. 2023-ban közel 21 százalékos, '24-ben 25 százalékos, 2025-ben pedig 29 százalékos béremelést szeretnénk. Ha így alakul, akkor 2025-re a pedagógus-átlagbér 777 ezer forintot is meghaladó lehet. A hátrányos helyzetű gyermekekkel foglalkozó pedagógusok tervezett béremelése pedig még ennél is magasabb.

Fontos, hogy az EU-s forrás nem adomány, nem jóindulat kérdése. Ez az összeg a magyar emberek pénze, amit igazságtalanul tartanak vissza a magyar emberektől, így a magyar pedagógusoktól is. Az pedig felháborító, hogy ebben a brüsszeli magyar politikusok, baloldali magyar politikusok élen járnak. Nem elég, hogy Brüsszel az egyik kezével nem adja ide, ami a miénk, hanem még a másikkal azt is elveszi, amink van. Ezt pedig a szankciók révén teszi, hiszen ha nem lenne szankciós felár, jóval több jutna pedagógusbéremelésre is.

De hogyan is beszélt a szankciókról a szankciópárti baloldal árnyék-miniszterelnöke, Dobrev Klára? „Nem vagyok elégedett az eddigi szankciókkal. Annak örülök, hogy történtek nagyon komoly válaszlepek, de nem elégségesek. Mi nem fogunk meghátrálni, a legszigorúbb szankciókat is megszavazzuk.” Ön ekkor gondolt a magyar pedagógusok bérére is?

Vagy amikor Karácsony Gergely azt mondta, hogy „örülök annak, hogy létrejött a szankciós csomag, és Magyarország végül is nem tudta ezt megakadályozni, és vannak eszközei a Bizottságnak és az Európai Uniónak, hogy jobb belátásra bírja a magyar kormányt, hogyha további szankciós politikát akar folytatni”. Belegondoltak, hogy ezekkel a szavaikkal azokat a pénzeket, forrásokat veszik ki a költségvetésből szankciós felárként, amit pedagógusbér-emelésre is fordíthatnánk?

A baloldal tehát azt üzeni a pedagógusoknak, hogy érijék be kevesebb, mert a szankciók szükségesek és működnek. Amit Brüsszel az egyik kezével ad, azt a másikkal el is veszi. A szankciók miatt a nagy energetikai cégek zsebében landol ez a pénz a magyar pedagógusok helyett.

De nézzük, mik a legfontosabb innovációk, fejlesztések, előrelépések, amelyek az elmúlt 12 évben történtek! Állami fenntartásba vettük az iskolákat, hogy megszűntessük azt a rendszert, hogy a szegényebb önkormányzatnak csak szegényebb iskolája lehet, illetve megszüntettük azt a rendszert is, hogy a kistélepeken nem mindig érkezett meg időben a pedagógusok fizetése.

Ingyenessé tettük az összes diák összes tankönyvcsomagját. Külföldi helyett magyar állami kézbe vettük a tankönyvfejlesztést. A tanárokkal és diákokkal közösen fejlesztettük ki három év alatt az újgenerációs tankönyveket.

Létrehoztuk az okosportált, más néven Nemzeti Köznevelési Portált, amit több mint félmillióan látogatnak hetente. Digitális tankönyveket fejlesztettünk. Vállaltan hazafias, gyermekközpontú és XXI. századi Nemzeti alaptantervet hoztunk létre.

Az iskola, a diákok és a szülők között a papíralapú kommunikációt felváltotta a KRÉTA, a digitális rendszer, amit naponta 130 ezer pedagógus, 1 millió diák és 2 millió szülő használ. A KRÉTA-ban hetente több mint 3 millió osztályzatot rögzítenek. A KRÉTA-ban mesterséges intelligenciára építő új, digitális nyelvoktató modult is létrehoztunk.

Megháromszoroztuk a gyermekétkeztetés forrásait, megtízszereztük az iskolatej- és iskolagyümölcsprogram forrásait.

Az új NAT-ban 10 százalékról 20 százalékra növeltük a pedagógusok szabadon felhasználható órakeretét. Az új NAT csökkentette a tananyag mennyiségét és a kötelező óraszámokat is, egyúttal maximálta a tanulók óraterhelését. Közel megdupláztuk az iskola pszichológusok számát. Közel megdupláztuk szintén a gyógypedagógusok számát.

A lemorzsolódás megelőzését szolgáló jelzőrendszert építettünk ki. Kibővítettük a „Biztos kezdet” gyerekházakat és a tanodákat. Bevezettük az iskolaöri rendszert. Évente több mint 40 ezer hátrányos helyzetű diákot segítenek ösztöndíjak, főként az Útravaló-ösztöndíjprogram keretében.

Segítjük a diabéteszes tanulókat iskolai támogatott programon keresztül vércukorszintmérésben, inzulinbeadásban.

Bevezettük az iskolai közösségi szolgálatot, hogy a diákok belekóstoljanak az önkéntes és civil munkába még a középiskola alatt. Az elmúlt években 435 ezer tanuló összesen 21 millió önkéntes munkaórát teljesített.

Bevezettük a mindennapos testnevelést. A magyar általános iskolások töltik a legtöbb időt testneveléssel Európában. Elindítottuk a NETFIT-méréseket.

Bevezettük a 3 éves kortól kötelező óvodát. Ingyenessé tettük a KRESZ-tanfolyamot. Ingyenessé tettük az első nyelvvizsgát.

(16.20)

Eddig 141 ezer nyelvvizsgát tettek le ennek köszönhetően, amivel több mint 4,5 milliárd forintot spóroltak a diákok és családjaik. Ingyenessé tettük a második szakképzettséget, ennek köszönhetően közel megháromszorozódott az ilyen képzésben tanulók száma. Elindítottuk a Lázár Ervin-programot, hogy minden gyerek ingyenesen eljusson színházba, koncertre, cirkuszba vagy akár huszárbemutatókra is. Elindítottuk a Határtalanul! programot, hogy minél több anyaországi és külhoni diák ismerje meg egymást. A hagyományos iskolai kereteken túllépő iskolai témaheteket indítottunk a fenntarthatóság, a digitalizáció és a pénzügyi tudatosság témakörében. Közel 400 ezer diák vett részt ezekben az innovatív projekteken. 1925 iskolában történt internetszűrés- és biztonság-bővítés; 3957 iskolaépületben építettünk ki wifit. Építettünk 32 új uszodát, 42 új tornatermet, 33 iskolát kibővítettünk, és építettünk 7 teljesen újat.

A „Modern városok” program és a „Magyar falu” program keretében 237 településen több mint 60 milliárd forint forrásból valósulnak meg iskolafejlesztések. Több százezer laptopot és informatikai eszközt vásároltunk tanároknak és diákoknak. Az elmúlt öt évben 4576 óvodai és iskolai fejlesztés indult el, illetve valósult meg közel 1000 milliárd forint értékben.

És amikor kellett, akkor korrigáltunk: a KLIK helyett jöttek a tankerületi intézményfenntartók, és a tankönyvfejlesztésen is változtattunk. És önök szerint nem történt semmi az elmúlt 12 évben az oktatásban? A baloldal szerint ezek XIX. századi módszerek? Vagy önök csak gondolkodás nélkül ismételték ugyanazt a régi lemezt?

Pár szó az egyeztetésekről. A kormány a választások óta négy alkalommal egyeztetett a pedagógus-szakszervezetekkel, az érdekképviseletet kérésére pedig a jövő héten is folytatódnak a tárgyalások. Emlékeztetném önöket, hogy az október elején tartott köznevelési kerekasztal ülésén pont a szakszervezetek képviselője kérte, hogy a pedagógusok bére ne 2027-ig emelkedjen a diplomásátlagbér 80 százalékára, hanem korábban. Ezt követően Gulyás Gergely miniszter úr jelentette be a Kormányinfón, hogy a kormány céldátuma nem 2027, hanem 2025, amennyiben felhasználhatjuk saját uniós forrásainkat is. Senki sem mondhatja tehát, hogy nem érdemi egyeztetés, ami után másfél héttel a kormány be is jelenti azt a menetrendtervet, amit az egyeztetésen részt vevők kértek.

Ugyanakkor azt láthatjuk, hogy a baloldal megpróbált rátelepedni az elmúlt hetekben ezekre a megmozdulásokra. Sajnáljuk, hogy erre a nemzeti ügyre is megpróbálnak rátelepedni, mivel az ő politikai eseményeiken kevés ember van, ezért ők mennek oda, ahol sok ember van. A baloldal politikusai annak ellenére kezdtek egyre-egyre megjelenni ezeken a megmozdulásokon, hogy több oktatási szereplő is azt kérte, ezeken a tanártüntetésekben ne vegyenek részt politikusok. *(Szabó Szabolcs: Ilyen nem hangzott el!)*

Azt mondta az Egységes Diákközpont képviselője, hogy: „Köszöni, ne! Megoldjuk mi, diákok, tanárok és szülők közösen.” A PDSZ pedig azt mondta: „Leginkább azt várjuk az ellenzéki pártoktól, hogy maradjanak a háttérben, ne telepedjenek rá a megmozdulásainkra, ugyanis erős ellenérzés van a társadalomban a pártokkal szemben.”

De politikusok is megszólaltak. Ander Balázs a Jobbiktól azt mondta: „Piócaféként rátelepedni, valamint kisajátítani a pedagógusok és a diákok független tiltakozási hullámát, több mint kontraproduktív.” Vagy Soproni Tamás momentumos polgármester azt mondta: „Nem kellene politikai pecsenyét sütögetni” a tüntetések kapcsán. Lábjegyzetként hozzáteszem, mind a ketten végül mégiscsak kimentek, és szelfiztek a tüntetéseken.

Gyurcsány Ferenc adta ki az utasítást: „Azt kérni a pártpolitikusoktól, hogy ne tüntessenek, az valójában hülyeség.” - szó szerinti idézet tőle.

Még a szociális kérdésekről szóló törvény 22 óráig tartó vitájáról is hirtelen elpárologtak képviselőtársaink, amikor ki kellett menniük, hogy reggeli élőláncos szelfiket készítsenek. És bizony, ha a top 3-at megnézzük, láthatjuk Szabó Timeának nem volt elég csak féltucat közös szelfi, Jámbor András 8 szelfivel vagy Tordai Bence 10 szelfivel vezeti a top 3-as listát. *(Derűltség a Momentum soraiban.)* Ha ezzel nem telepedtek rá a pedagógustüntetésekre, akkor vajon mégis mivel, tisztelt képviselőtársaim? S miközben az utcán pedagógusbéremelést követelnek, aközben itt a parlamentben nem szavazzák meg azokat a javaslatokat, amelyek közelebb visznek minket az európai uniós megállapodáshoz, és a pedagógusbéremelés nagyobb, magasabb üteméhez.

A sürgős tárgyalásokra vonatkozó indítványokat itt október 3-én nem szavazták meg. Október 24-én nem támogatták sem a jogalkotási törvény módosítását, sem a büntetőeljárásról szóló törvény módosítását. Nem támogatták a korrupcióellenes jogszabályok módosítását, az Integritás Hatóság felállítását, az infotörvény módosítását vagy a vagyonynyilatkozatról szóló szabályt sem, pedig ezek mind-mind a megállapodáshoz és a magyar pedagógusbéremelés magasabb léptékéhez vittek volna minket közelebb, de a magyar baloldalnak ez nem volt elég.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Klebelsberg Kunó, aki belügyminiszterből lett oktatási miniszter, azt mondta: „Nekünk olyan nemzedéket kell ma felnevelnünk, amely húsz év múlva meg fogja állni a versenyt az akkori más népek generációival.” Mi Klebelsberg Kunóval értünk egyet, mi az ő útján járunk. Nekünk nincs vitánk a magyar pedagógusokkal, mert értük dolgozunk. Nekünk nincs vitánk a magyar diákokkal, mert az ő jövőjükért dolgozunk. Nekünk csak a baloldallal van vitánk, mert ők nem a nemzeti érdekért dolgoznak, ők kétszínűek. Remélem, hogy a mai nap végére 180 fokos fordulatot vesznek, és nem akadályozzák tovább a pedagógusok magasabb léptékű béremelését.

Tisztelt Baloldali Képviselőtársaim! Legyen nemzeti konszenzus a pedagógusok béremelési ügye! Ezentúl ne szavazzanak meg semmit Brüsszelben, ami a pedagógusok béremelését akadályozza, és szavazzanak meg mindent, ami a magyar pedagógusbér emelését elősegíti! Legyenek bátrak, legyenek embereségek, hagyjanak fel a pedagógusbér-emelést Brüsszselből gáncsoló politikájukkal, és végre egyszer szavazzanak Magyarország mellett!

A magyar pedagógusok megérdemlik, hogy jobb és baloldal összefogjon értük. Ne a pártpolitikát, hanem a nemzet jövőjét lássák önök is a béremelésben, és egységesen álljunk ki a magyar oktatás jövője mellett! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a koránypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A 40 perces időkeretből 20 perc 40 másodperc maradt. Megadom a szót Maruzsa Zoltán államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én a magyar köznevelés minőségéről szeretnék beszélni. Fontos ez, hiszen 2010 óta minden évben azt halljuk, hogy összeomlik, sőt már összeomlott a magyar oktatási rendszer. Minden évben meghallgatjuk, hogy milyen gyenge a tanulók teljesítménye önök szerint. Minden évben azt halljuk, hogy nagyok a teljesítménybeli különbségek, hogy az oktatás hátránykompenzációs szerepe Magyarországon rendkívül alacsony. Minden évben megtudhatjuk, hogy hány ezer pedagógus hiányzik a rendszerből önök szerint, és minden évben elmondják, hogy tragédia, hogy csak 16 éves korig tankötelesek a gyerekek.

Ezekben a kérdésekben egy elképesztő dezinformációs hadművelet zajlik. Ezt a mai politikai vitát én ezért tényekkel szeretném megalapozni, még mielőtt az érdemi vita elindul. Nézzük meg, hogy milyen is a tanulók teljesítménye a magyar köznevelésben! Hogyan mérjük ezt? Vannak hazai és nemzetközi méréseink, adataink erre vonatkozólag.

A hazai mérések közül a legrégebbi múltra az országos kompetenciamérés nyúlik vissza. Szövegértés, matematika területén 6., 8. és 10. évfolyamon mérünk, az idei évtől a természettudomány területén is. Összehasonlítható, ugyanarról a mérésről beszélünk, a pontszerkezet alapvetően nem változott.

2008-ban matematikából a 8. évfolyamon 1601 pontot értek el átlagosan a magyar tanulók. 2019-ben matematikából 8. évfolyamon 1624 pontot értek el. Ez 23 ponttal magasabb, 1,5 százalékkal magasabb, mint 2008-ban. 2008-ban szövegértés, szintén 8. évfolyam, 1579 pontot értek el átlagosan a magyar tanulók. 2019-ben szövegértés, 8. évfolyam, ugyanabban a kategóriában, 1608 pont. Ez 29 ponttal magasabb, összességében tehát 1,8 százalékkal magasabb, mint a 2008-as adat. A kompetenciamérés eredményei tehát, vitán felül áll, hogy javultak ebben az időszakban.

A nemzetközi mérések közül az egyik nagy múltú a TIMSS-mérés, ez 4. és 8. osztályosok matematikai mérése elsősorban, de természettudományt is mér egyébként. A 4. évfolyamosok esetén a 2007-es mérés matematikából: 510 pontos átlagot érnek el a tanulók. 2019-es az utolsó mérés itt is; 523 pont ekkor a magyarok eredménye, 13 ponttal magasabb, mint a 2007-es, 2,5 százalékos javulást mérhettünk.

(16.30)

A 8. évfolyamon a 2007-es mérés szerint matematikából 517 pont az átlageredmény, 2019-ben, az utolsó mérés esetén pontosan ugyanennyi, 517 pont - nem javult, és nem romlott. 2019-ben egyébként az Európai Unió tagállamainak az átlaga a TIMSS-en 504 pont volt, Magyarországnál csak két állam szerepelt jobban ezen a mérésen. A magyar eredmény az EU-átlag felett van 2,5 százalékkal. A magyar eredmény egyébként jobb, mint az Egyesült Államok, Anglia, Finnország, Svédország, Portugália, Olaszország vagy éppen Franciaország eredménye.

Szintén nagynevű nemzetközi mérés az úgynevezett PIRLS. A 4. évfolyamos tanulók szövegértés-méréséről van szó: 2001-ben 543 pontot értek el átlagosan a részt vevő magyar tanulók, 2006-ban 551 pontot, 2011-ben 539 pontot, 2016-ban 554 pontot, a legjobb eredmény a 2016-os ezen a mérésen is; itt nem látszik semmiféle összeomlás, nem úgy tűnik. A magyar eredmény az EU-tagállamok tíz legjobb eredménye között szokott lenni egyébként mindig ezen a mérésen is, a PIRLS esetén. A 2021-es adatokat itt még nem tudjuk, a mérés már megvolt, de a járvány után került rá sor. A járvány Európában a 4. évfolyamosok esetén egyébként, azt tapasztaljuk más méréseken, mindenhol 2-3 százaléknyi romlást okozhatott. De csak összehasonlításképpen: éppen a múlt héten publikálták Németországban az úgynevezett IQB-mérést, ez mínusz 4,5 százalékos romlást mutatott egyébként a német 4. évfolyam esetén.

Az, hogy itthon a járvány a 8. és 12. évfolyamosoknál - tavaly publikáltuk ezt az adatot - a 2021-es mérésben az előző öt év átlageredményéhez képest nem mutatott semmilyen romlást, a 6. évfolyamon pedig csak 1-2 százalékos romlást mutatott, kiváló eredménynek számít, a járvány időszakában is megállta a helyét a magyar köznevelési rendszer.

A nemzetközi mérések közül a legtöbbet idézett egyébként a PISA-mérés, ez a 15 éves tanulók matematikai és szövegértési tudását méri. 2006-ban a matematika esetén 490 pontot értek el a magyar tanulók, 2018-ban 481 pontot, itt valóban összességében 9 ponttal, mínusz 1,7 százalékkal romlott az eredmény. 2006-ban a szövegértés 482 pont, 2018-ban 476 pont, valóban itt is 6 pont a csökkenés, mínusz 1,3 százalékkal; nagy összeomlásnak egyébként ezt sem nevezhetjük. A világ legfejlettebb országait tömörítő OECD-átlag alatt mindössze 2 százalékkal van a magyar eredmény.

Egyébként azt is fontos elmondani, hogy az OECD-átlag is csökken. A kezdeti 500 pontról - ezek a skálák mind 500 pontra lettek annak idején összeállítva - 2006-ra 496 pontra, 2018-ra pedig 488 pontra romlott vagy csökkent az OECD-átlag, éppen 1,7 százalékkal, pont úgy, ahogy a magyar átlageredmény.

Akár arról is beszélhetnénk, bár nem ezért vagyunk ma itt, hogy az istenített Finnország átlageredménye 2006-ban még 553 pont volt, a 2018-as mérésen pedig négy, folyamatosan romló mérési eredményt követően már csak 516 pont, mínusz 6,7 százalék, mégsem olvastam sehol egyetlen cikket sem arról, hogy összeomlott volna a finn oktatási rendszer.

A szövegértés terén egyébként a magyar PISA-eredmény pont olyan, mint Olaszországé, de mondjuk, 6 ponttal jobb, mint a luxemburgi. Matematikából a magyar eredmény Spanyolországéval egyezik meg, de 3 ponttal jobb, mint az Amerikai Egyesült Államok eredménye. A szomszédos országok közül egyébként Ausztria és Szlovénia eredménye az, ami egy picivel felettünk van, Horvátország, Szlovákia eredménye nagyjából megfelel a magyar eredménynek, Szerbia, Románia és Ukrajna pedig minden mutató terén jóval gyengébb a magyarnál.

Vizsgálhatjuk az oktatás hátránykompenzációs szerepét is. A családi háttérnek Magyarországon az oktatás eredményessége terén valóban nagyon markáns szerepe van, ennek persze vannak előnyei. Köszönet minden olyan családnak, amely nagyon sok támogatást, háttérrel tud adni a gyerekek jó tanulmányi teljesítményét támogató az iskola mellett. Ahol ez nincs meg, ott van arra szükség, hogy az iskola hátránykompenzációs szerepe nőjön, hiszen minden gyereknek joga van az azonos színvonalú oktatáshoz.

Azt állítom, hogy az oktatási rendszer 2010 utáni átalakításával ez a hátránykompenzációs szerep igenis javult. Éppen a PISA-mérés adatait tudjuk itt is segítségül hívni: 2009-ben a teljesítménykülönbségek 26 százalékaért volt felelős a családi háttér a PISA-adatok alapján, 2012-ben már csak 23 százalékaért, 2015-ben 21,6 százalékaért, 2018-ban pedig már csak 19,1 százalékaért. Tudom, hogy ez egy kényes mutató, de a helyzet - éppen a PISA-adatok alapján - javuló tendenciát mutat, ezért azt javaslom, hogy ne térjük vissza a 3 ezer iskolafenntartó önkormányzat világába, hiszen akkor érvényesül csak igazán a „szegény település - rossz iskola, gazdag település - jó iskola” elv. A mostani rendszer képes arra, hogy javuljon az oktatás hátránykompenzációs szerepe.

Beszéljünk egy kicsit a pedagógusok létszámadatairól is! A pedagógusok létszáma a köznevelésben és a szakképzésben együttesen 2006-ban még csaknem 183 ezer volt. Ez csökkent a 15 ezer fős felépítés időszakában 2008-ra 169 ezer főre. Ez a létszám azóta érdemben nem változott, annak ellenére, hogy egyébként a tanulói létszám 12 százalékkal csökkent. A 2009/2010-es tanév esetén 1,7 millió tanuló volt, a 2021/2022-es tanévben 1,5 millió, mínusz

210 ezer tanuló, ennyivel csökkent a tanulólétszám. Ennek köszönhetően 2010-ben egy pedagógusra 11,5, 2020-ban egy pedagógusra 10,4 tanuló jutott statisztikai átlagban. Az OECD átlaga egyébként 14. Mindez nem jelenti azt, hogy ne lenne munkaerőhiány, hiszen mindenhol, a gazdaság minden ágazatában és nemcsak Magyarországon, hanem Európában is jelentős munkaerőhiánnyal küzdünk, de szó sincs arról, amit pedig elolvashatunk minden létező fórumon, hogy 16 ezer pedagógus hiányzik a rendszerből, vagy ha igen, akkor ez 2006-hoz képest igaz.

Beszéljünk a tankötelezettség korhatáráról is, hiszen nagyon sok esetben hallhattuk itt az Országházban is a vita során, amikor a kormány csökkentette a tankötelezettség életkori határát, hogy vajon milyen hatást vált ki. Ugye, a kérdés az, hogy meddig legyen kötelező iskolába járni, és melyik életkortól legyen ez a tanulónak az egyéni választása. A kormány 18 évről 16 évre csökkentette egy évtizeddel ezelőtt ezt a kötelező jelleget, és a baloldal akkor ezt ellenezte, nagy vita volt, érdemes megnézni az eredményét. Szó szerint értsük az eredményét! A kérdés az, hogy hogyan alakult a legalább felső-, középfokú végzettséggel rendelkezők aránya a 20-24 évesek körében. Jelenthetem, hogy a legalább felső-, középfokú végzettséggel rendelkező 20-24 évesek hazai aránya 2009-ben 83,6 volt, 2020-ban 85,7, tehát az arány javult ebben a mutatóban. Az EU átlaga egyébként a 2020-as Eurostat-adat szerint 84,3, tehát a magyar eredmény az uniós átlagnál is jobb. És abban is biztos vagyok, hogy ezt az arányt tovább fogja javítani a technikumokban bevezetett ösztöndíjrendszer, hiszen a lemorzsolódás ebben az iskolatípusban volt a legmagasabb. A bevezetett ösztöndíjrendszer ezen tovább fog javítani.

Kihívások természetesen vannak. Miniszterhelyettes úr is elmondta, hogy milyen sok előremutató lépést tettünk, és meg kell felelnünk eközben munkánk során számos elvárásnak: ott a társadalom elvárása, hogy az iskola hátránykompenzációs szerepe - ami az oktatás, a nevelés, a minél teljesebb gyermekfelügyelet feladataiban megfogható - minél inkább megvalósuljon; ott a gazdasági elvárás, hogy jól felkészült, további tanulásra vagy munkára kész fiatalok utánpótlását biztosítsuk; ott vannak a pedagógusok, akiknek jogos elvárásuk, és mi méltányos bért is szeretnénk nekik biztosítani; ott vannak a szülői elvárások, hogy versenyképes tudást biztosítsunk, hogy gyermekeik a tehetségüket ki tudják bontakoztatni.

A Belügyminisztérium ezeknek az elvárásoknak meg szeretne felelni. Munkánk során valljuk, hogy a köznevelés megújításának középpontjában a gyermek kell hogy legyen. Célunk ezért egy jelentős béremelés végrehajtása, és így a pedagógus-utánpótlás biztosítása. Célunk a jelentős béremelésen túl a valós értékelésen alapuló, a teljesítményhez kapcsolódó differenciálás lehetőségének a megteremtése. Célunk, hogy a jelentős arányban hátrányos helyzetű gyermekekkel foglalkozó kollégák munkáját még jobban elismerjük. A béren kívüli

ösztönzési lehetőségek közül több továbbképzési lehetőséget, a kistélepüléseken a lakhatás elősegítését és egy további, kedvezményekre jogosító pedagógusigazolvány bevezetését akarjuk.

(16.40)

Be akarjuk vezetni a pedagógusi munka belső vezetői teljesítményértékelését, emellett a külső minősítést is szeretnénk megerősíteni, ennek elemeit viszont opcionálissá tennénk. Kibővítjük a tanulmányi eredményesség mérésének rendszerét, ami fontos visszajelzést ad az intézménynek a pedagógusok munkájának eredményességéről, a tanulók fejlődéséről. Tovább szeretnénk erősíteni a magyar köznevelési rendszer digitalizációját. Mindezek a lépések tovább fogják erősíteni a magyar köznevelési rendszer eredményességét. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Maruzsa Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, amelyet négy felszólaló ismertet összesen 20 perces időkeretben. Először megadom a szót Orosz Anna képviselő asszonynak.

OROSZ ANNA (Momentum), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy a karzaton figyelő diákokat, szülőket és pedagógusokat köszöntsük, akik az elmúlt hónapokban, sőt sokan az elmúlt években nem kevés személyes kockázatot és áldozatot vállalva álltak ki nyilvánosan azért, hogy elmondják, az iskoláink helyzete tarthatatlanná vált. *(Taps a Momentum padsoraiból.)* A mai vita róluk szól és értük van, ezért kormánypárti képviselőtársaimat arra szeretném kérni, hogy a felelősség hárítása helyett érdemi válaszokat adjanak a kérdéseinkre, a diákok, a szülők és a pedagógusok követeléseire.

A magyar oktatás válságos helyzetben van. 2021-ben a magyar pedagógusok bére a diplomásátlagbér 60 százalékát érte el, ami a legalacsonyabb az OECD-tagállamok között. Az anyagi és szakmai megbecsülés teljes hiánya miatt ma 16 ezer pedagógus hiányzik a magyar oktatási rendszerből, a betöltetlen álláshelyek száma 2,5-3-szorosára nőtt öt év alatt az óvodákban, az általános iskolákban, nem beszélve a szakképző intézményekről, ahol ez a szorzó akár 8-10-szeresére is emelkedett.

De mégis hogyan is ne emelkedett volna tömegével a pályát elhagyó pedagógusok aránya, és miért jelentkeznének többen a pedagógusképzésbe ilyen körülmények mellett? Pintér Sándor oktatásért felelős belügyminiszter és minden kormánytag azzal válaszol, hogy az Európai Unió mülík a tanárok bérének rendezése. Önök egyébként folyamatosan a nemzeti szuverenitásunkért vívnak állítólagos szabadságharcot, és kikérik maguknak, hogy az Európai Unió bármilyen belügyébe beavatkozzon Magyarországnak. *(Közbeszólások a kormánypártok padsoraiból: Ez így van!)*

Akkor kérdezem önöktől, mégis miért az Uniótól tesz függővé a bérek emelését, amikor ez teljes mértékben belügy, és amikor ezért a magyar adófizetők már sokszorosan befizették adóforintjaikat az elmúlt években.

De nemcsak a pedagógusok béreiből látszik az, hogy mekkora a baj a magyar oktatásban, hanem az iskolai teljesítményekből is. A bevezetőből, gondolom, nem véletlenül, de elmaradt a PISA-eredmények ismertetése, amelyek szerint 2009-hez... *(Nagy zaj a kormánypárti oldalon. - Közbeszólások: De ismerette! - Nacsá Lőrinc közbeszól: A többiekre is figyelni kellene! - Az elnök csenget.)*, amelyek szerint a 2009-es eredményekhez képest mind a három mutatóban súlyos teljesítményromlás következett be. Köszönjük szépen, hogy egyszer az életben hivatkoztak ezekre a statisztikákra. *(Derültség, taps a kormánypártok padsoraiból.)*

Egy olyan kérdésem lenne, hogy mit várnak, mitől lenne jobb a magyar iskolák teljesítménye *(Rétvári Bence: Nem a Momentumtól!)*, ha önök olyan államtitkárokat és minisztereket ültetnek az oktatás élére, akik szerint - és most idézek - „a gyereket irányítani kell, igenis meg kell neki mondani, hogy mi a jó és mi a rossz, néha a köré rendelt korlátokkal igenis frusztrálni kell őt”. Nem a középkorból idéztem, hanem a NER első oktatásért felelős államtitkáráról, Hoffmann Rózsától. S ami a legrosszabb: hogy a hiányzó tanárok, az elavult tanterv, az elavult infrastruktúra következményeit a gyerekek fizetik meg, nekik nincs lehetőségük korszerű készségeket elsajátítani, ők azok, akik rendkívüli mértékben túlterheltek, akik szoronganak, és akik sokkal nehezebben fognak boldogulni az amúgy is nagyon bonyolult és nehéz világunkban. A szülők pedig, már aki meg tudja ezt fizetni a jelenlegi válságban és a 20 százalékos infláció mellett, különórákkal próbálják kompenzálni a felelőtlen kormányzásuk árát.

Ezen problémák miatt fogalmazta meg a pedagógusok, a diákok és a szülők szervezeteit tömörítő Civil Közoktatási Platform a következő követeléseket, amelyeket mi határozati javaslat formájában is az Országgyűlés elé terjesztettünk. Érdemi és nyilvános párbeszédet követelnek az oktatás megújításáról. Szüntessék meg a pedagógusok lejáratását, az oktatási szereplők megfélemlítését! A kirúgott vagy leváltott tanárokat azonnal helyezték vissza! Érdekérvényesítő sztrájkjogot a pedagógusoknak! Felelős, hozzáértő oktatásirányítást, önálló oktatási minisztériumot! Csökkentsék a diákok és a pedagógusok irreális leterheltségét! Esélyt teremtő oktatást mindenkinek az óvodától az egyetemig bezárólag! Versenyképes és értékálló bérezést az oktatásban dolgozóknak! Minőségi, XXI. századi környezetet a tanuláshoz és a tanításhoz! Végezetül: szakmai szabadságot és támogatást az oktatásban, korszerű Nemzeti alaptantervet, szabad tankönyvválasztást!

Az oktatás helyzete miatt tiltakozók aggodalma több, mint jogos. Kérésük pedig mindössze annyi,

hogy az a kormány, amely folyamatosan a nemzeti érdekekre és szuverenitásra hivatkozik, ismerje fel végre, hogy nincs fontosabb nemzeti ügy az oktatásnál, és hogy annak megalázó helyzetéért saját magukon kívül senki mást nem hibáztathatnak, sem az Európai Uniót, sem a szankciókat, sem az ellenzékét, sem bármelyik másik kitalált ellenségképüket. Éppen ezért cselekedni is csak önök tudnak azért, hogy az iskolarendszerben azonnali és átfogó reformok történjenek. Köszönöm. (*Taps a Momentum padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tóth Endre képviselő úrnak, aki látja majd a jelzón, hogy mennyi a hátralévő idő.

TÓTH ENDRE (Momentum), a napirendi pont előadója: (*A képviselő mikrofonja nem működik.*) Köszönöm a szót. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Tudom, sokuknak vannak gyerekei, ezért azt kérdezem, hogy szoktak-e velük beszélgetni... (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Nem halljuk! Kártya! Kíváncsiak vagyunk! Iskolába kellett volna járni! - Zaj. - A képviselő behelyezi kártyáját a gépbe.*) Most hallani? (*Folyamatos zaj. - Nacsá Lőrinc: Csak sikerült! - Rétvári Bence: Így működik ám!*) Elnézést! (*Zaj, az elnök csenget.*)

ELNÖK: Hallgatjuk!

TÓTH ENDRE (Momentum), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Akkor újrakezdem.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Tudom, hogy sokuknak vannak gyermekeik. Azt kérdezném, hogy szoktak-e velük beszélgetni, tudják-e, hogy egy magyar diák mit lát ma, ha bemegy az állami iskolába, tudják-e, hogyan telik egy tanítási napja. Mert az a csodálatos álmkép, amit az imént felfestettek, nem találkozik a valósággal. Lehet, hogy a kamasz gyerekek éppen nem áll szóba önökkel, de ez sem lehet arra érv (*Felzúdulás a kormánypárti oldalon. - Közbeszólások: Szégyellj magad!*), hogy szemet hunyjanak a magyar oktatás válsága felett... - kérnék rendet! (*Az elnök csenget.*) -, hiszen így is eleget látnak abból, hogy miként csapódik le a gyakorlatban a saját kormányuk oktatáspolitikája, ezért is menekítik ki saját gyermekeiket olyan sokszor drága magániskolákba.

Ha egy magyar diák ma bemegy egy állami iskolába, akkor sokszor úgy érzi magát, mint ha egy nyolcvanas években játszódó film forgatásán lenne. Nem véletlenül, jó eséllyel tényleg akkor lettek utoljára kiscserélve az ablakok, a bútorok, no és a fűtésrendszer. Az osztályba érve, de sem kell már vennie a kabátot, hiszen ügyvis vacogva fogja végigülni 18 fokos hűvösben az egész napot. Mert hiába hülyítik az embereket az olcsó orosz gázzal szóló mesékkel, ha a kormány képtelen megfelelő hőfokon kifűteni az iskoláinkat. Aztán ha átmegy a diák az iskola informatikatermébe, akkor is időutazásban lehet része, és mivel az informatikában a technológia gyorsabban változik, mint

ahogy Orbán Viktor megtanul okostelefont használni (*Rétvári Bence: Te meg a kártyádat!*), így a legmodernebb programok általában már nem is futnak ezeken az iskolai kőkorszaki számítógépeken. A szünetben egy még kellemetlenebb meglepetés érheti a diákunkat, mikor későn jut eszébe, hogy az iskolai mosdóban soha sincs vécépapír. A következő órán kipróbálhatja az elméleti testnevelésórát, majd az utána következőn azt, hogy milyen, ha a törítanár helyettesíti a fizikát. Aztán végigülhet még néhány órát, ahol egy csomó olyan haszontalan lexikális tudással tömik a fejét, amit egy perc alatt kikereshetne az interneten, már ha nem vennék el tőle a telefont az óra elején. Végül holtfáradtan elindul hazafelé, ahol egy külön angol- és egy külön fizikaóra után elmerülhet a végeláthatatlan házi feladatok és dolgozatra készülési dzsungelben.

Ilyen a magyar diákok egy napja, kedves kormánypárti képviselőtársaim, napi 10-12 óra tanulással már tizenévesen. (*Nacsá Lőrinc: Hány gyereked van?*)

(16.50)

És az ilyen napokból egy stresszes, túlterhelt gyerekkor áll össze, ahol a diákjainkat fokozatosan bedarálja a rendszer, és elvesztik a kíváncsiságukat és motivációjukat az új tudás megszerzése iránt. Marad a rossz jegyeiktől való félelem.

Ezek után már senki sem lepődhet meg azon, ha a következő generáció huszonéves korára kiég, és fogalma sincsen, hogy mit kezdjen az életével. Nem gondolják, kedves képviselőtársaim, hogy nem kellene túlterhelni őket a diákéveik alatt? A mai napon 300 iskolapszichológus írt nyílt levelet arról, hogy a közoktatás mai állapota súlyosan veszélyezteti a gyerekek lelki jóllétét, és a szorongás, a depresszió, a pánik, az önsértés vagy akár a súlyosabb mentális zavarok megjelenése rendszeresen előforduló jelenség lett a magyar közoktatásban. A helyzet tehát igen aggasztó.

De azok is nagyon rosszul járnak, akiknek a családja képtelen arra, hogy megfizesse a drága különórákat, és bepótolja azt a tudásanyagot, amit a magyar közoktatás képtelen volt neki megadni. Az ő lehetőségüket a kitörésre végleg lezárja a kormány felelőtlen oktatáspolitikája, a 16 évre leszállított tankötelezettség, az óriási vidéki pedagógushiány, a kormányzati szintről bátorított szegregáció, és az ilyen körülmények közé került gyerekekből nemcsak kiégett fiatalok lesznek, hanem munkanélküliek is.

Azt nem tudom, hogy önök néznek-e független médiát, tudják, olyat, ahol nem Rogán Antal diktálja a híreket, de ha egy pillanatra saját alternatív valóságukon felülemelkednek, akkor látnák, hogy bizony nemzeti konszenzus alakult ki az utóbbi hónapokban arról, hogy a jelenleginél modernebb oktatást és jobb iskolákat érdemelnek a következő generáció tagjai. S joggal vannak felháborodva a szülők, amikor megfizetik a világrekorder magyar áfát meg a munkára rakódó súlyos

adóterheket, és cserébe egy teljesen kivéreztetett magyar közoktatást kapnak. Hát, hol vannak az adóforintjaink, kedves kormánypárti képviselőtársaim?! A Vodafone-ban? A nemzeti konzultációban? Mészáros Lőrinc budai villájában? Nem erre fizették be a magyar emberek.

Hogyan lehetséges az, hogy 12 év kétharmados kormányzása után egy pályakezdő pedagógus saját bevallása szerint, száraztészta és rizsen él, és a hajléktalanság peremén kénytelen egyensúlyozni 207 ezres nettó fizetéséből. Itt az ideje, kedves kormánypárti képviselőtársaim, hogy a kormány megemelje végre a tanárok megalázó fizetését saját erőből, nem pedig az EU-ra támaszkodva, hogy ne fogyjanak el a pályáról az elhivatott és jó szakemberek. Itt az ideje, hogy az iskolába érve ne lépünk vissza évtizedeket, és végre iskolafelújítási programot indítva, modern digitális eszközökkel és modern iskolákkal lássa el a kormány az országot. Itt az ideje, hogy befejezzék a pedagógusok becsmérlését és megfélemlítését, mint ahogy Bencsik András tette a Hír TV-ben, szörnyetegeknek beállítva a pedagógusokat.

Itt az ideje annak is, hogy visszaadják a pedagógusok sztrájkjogát, és visszahelyezzék állásába azt a hat pedagógust, akiket a tiltakozásban való részvételük miatt bocsátottak el. Itt az ideje, hogy csökkentsék a diákok leterheltségét és a túlsúlyos tananyag mennyiségét. Itt az ideje, hogy a kormánypártok meghallják a tiltakozó pedagógusok, diákok és szülők hangját, elfogadják jogos követeléseiket, és megszavazzák a mai napon a Momentum által beterjesztett kilencpontos határozati javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Momentum és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (Momentum), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Vitathatatlan tény, hogy a pedagógusok bére gyalázatosan alacsony. A mai, 20 százalékos feletti infláció mellett az egyetemi végzettségűek kezdő nettó 207 ezer forintos fizetése vagy éppen a 10-20 éve pályán lévő pedagógusok nettó 260-270 ezres fizetése semmire sem elég. Az alacsony fizetés az egyik fő oka annak, hogy a szakszervezetek sztrájkot jelentettek be, sok pedagógus pedig polgári engedetlenség keretében tiltakozik; a diákok és a szülők pedig élőlánccal állnak ki a pedagógusok mellett.

Ma a magyar pedagógusok átlagbére az OECD adatai szerint a diplomás nemzetgazdasági átlagbérnél 63 százalékkal teszi ki. Az állam gyakorlati értelemben kizsákmányolja a pedagógusokat. Ezek tények. Az alacsony fizetés miatt pedig otthagyják a pályát egyre többen, ráadásul egyre kevesebben jelentkeznek hozzánk a felsőoktatásba tanári szakokra. Legutóbb már csak feleannyian jelentkeztek pedagógusszakokra az egyetemekre, mint 2016-ban. 20 ezerrel 10 ezerre csökkent a jelentkezők száma, a felvettek

száma pedig 10 ezerről 6 ezerre csökkent; egyes szakokon pedig 20-30 hallgatót veszünk fel az egész országból. Nincsenek pedagógusok, és a jövőben még kevesebben lesznek.

A pedagógusok követelése világos: azonnali, legalább 50 százalékos béremelésre van szükség. Ez ahhoz is szükséges, hogy a mostani bérproblémákat kezeljük, és ahhoz is szükséges, hogy az egyetemeken a felvételi kedvet meg tudjuk növelni, a jelentkezési kedvet meg tudjuk növelni, hogy vonzó legyen ez a pálya. Ezt kéri a pedagógus érdekképviselői szervezetek, amelyek majd a karzaton itt a vita folyamán meg fognak jelenni.

Az érdekképviselői szervezetek másik fő követelése az elmúlt hónapokban az, hogy a veszélyhelyzetre hivatkozva bevezetett sztrájktörvény-módosítást vonják vissza, önök ugyanis gyakorlati értelemben kiherélték a sztrájkhoz való jogukat. Nagyon egyértelmű a szakszervezetek követelése: tessék visszaállítani a pedagógusok teljes körű sztrájkjogát; vegyék vissza a kirúgott pedagógusokat; helyezték vissza a státuszából leváltott miskolci igazgatóhelyetteseket; vegyék figyelembe a pedagógusok követeléseit.

Ezt követelik majd a karzaton a vita során megjelenő érdekképviselői és az ő vezetőik, ezt követelik a tüntetők, ezt követeli az ország, és ezt követeli a Momentum is az előttem szólók által már bejelentett módon beadott momentumos határozati javaslatban. Köszönöm. *(Taps a Momentum és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gelencsér Ferenc képviselő úrnak.

GELENCSÉR FERENC (Momentum), a napirendi pont előadója: Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! 2010 óta, tehát 12 éve nincs ebben az országban oktatási minisztérium. Az ország legutóbbi oktatási minisztere itt szokott ülni mellettem, pár székkal arébb.

5132 fővel volt kevesebb pedagógus a 2020/21-es tanévben, mint a 2009/2010-esben. Lassan nem lesz, aki tanítsa a magyar gyerekeket. Van ebben az Országgyűlésben kilenc politikai párt. Csak remélni tudom, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindenképp előtt magyarként, és csak másod-, harmad-, huszad-, századsorban definiálják önmagukat pártpolitikusként, ugyanis amennyiben ez a felvetés megáll, úgy önök is egyet fognak érteni velem abban, hogy az oktatás helyzete nem lehet pártpolitikai kérdés. Ez nem egy jobb- vagy baloldali kérdés, ez nem egy konzervatív vagy progresszív kérdés, ez nem egy liberális vagy szocialista kérdés, tisztelt képviselőtársaim. Ez egy nemzeti kérdés, ez egy nemzeti létkérdés.

A tanévkezdés óta szinte folyamatosak a demonstrációk az oktatás állapota miatt nemcsak Budapesten, hanem az egész országban. Többek között azért is demonstrálnak az emberek, hogy legyen önálló oktatási minisztérium. Magyarország jövője és

sorsa a tantermekben alakul, a tantermekben formálódik. Magyarország akkor lesz sikeres ország, ha az oktatási rendszere jól működik.

Az oktatás kialakítja bennünk az állampolgári és a társadalmi felelősségvállalást. Az oktatás az emberi fejlődés elengedhetetlen része. Az oktatással a béke, az igazságosság, a szabadság és az egyenlőség világát teremthetjük meg. Úgy hiszem, ezek olyan értékek, amiket önök is fontosnak tartanak, tisztelt képviselőtársaim.

Éppen ezért arra kérem a kormányt, hogy vizsgálja felül a közoktatás rosszul működő irányítási rendszerét. A kormány terjessze az Országgyűlés elé egy önálló oktatási minisztérium létrehozásának a tervét; egy olyan minisztériumét, amely az óvodai nevelésért, a köznevelésért, a felsőoktatásért és a szakképzésért is felel. Miniszterelnök úr tegyen javaslatot egy, az oktatási ügyekben jártas és tapasztalattal rendelkező személyre: legyen Magyarországnak oktatási minisztere, aki lehetőleg nem egy rendőr. *(Vítályos Eszter: Van...)*

A kormány haladéktalanul kezdje meg továbbá a tankerületi és szakképzési centrumrendszer felülvizsgálatát. Szüntesse meg az iskolák állandó jellegű ellátási zavarait, és biztosítsa minden oktatási intézmény számára a magas szintű tanítási munkához szükséges tárgyi és anyagi feltételeket. Ezenkívül biztosítsa az oktatási épületekben töltött idő alatt a pedagógusok és a diákok egészségének védelmét, így az intézményekben legyen legalább 20 Celsius-fokos hőmérséklet. Önálló minisztérium és tanulásra alkalmas hőmérséklet - ez a kezdet, de ne álljunk meg itt.

Tisztelettel arra kérem a kormányt, hogy tegyen azonnali lépéseket a közoktatásban és a szakképzésben jelen lévő súlyos esélyegyenlőtlenségek felszámolására is. Haladéktalanul intézkedjen a tankötelezettség felső határának 18 éves korra történő visszaállításáról. Segítse elő a hátrányos helyzetű és sajátos nevelési igényű gyermekek hozzáférését a számukra szükséges oktatási-nevelési és rehabilitációs-rehabilitációs fejlesztő foglalkozásokhoz, és teremtsen meg az ehhez szükséges személyi és tárgyi feltételeket.

(17.00)

Számos tanulmány szerint az SNI-s tanulók pedagógusrátája maximum 4 lehet, ez hazánkban 4,6.

Tisztelettel kérem a kormányt, kezdeményezze a hátrányos vagy sajátos nevelési igényű diákokkal nagy számban foglalkozó pedagógusok pótlékának markáns növelését, intézkedjen az oktatási rendszerben dolgozó gyógypedagógusok és a pedagógiai asszisztensek számának növeléséről, s a szociális szektor és az oktatás együttműködésének javításáról.

Tisztelettel kérem továbbá a kormányt, hogy indítson haladéktalanul iskolafelújítási programot, és biztosítson elegendő forrást a leromlott állapotú iskolaeépületek és -udvarok felújítására, az épületek energetikai korszerűsítésére és az intézmények modern,

digitális eszközökkel való felszerelésére. Mert nemcsak az számít, hogy mit tanulnak a fiataljaink, de az is, hogy ezt milyen körülmények között tudják megtenni. Köszönöm. *(Taps a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, egyenként 10-10 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

ZSIGÓ RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország családbarát ország, számos parlamenti döntésünk azal a céllal született meg, hogy egyre könnyebben lehessen családot alapítani, gyermeket vállalni és gyermeket nevelni. Elég a családtámogatásokra fordított összegek folyamatos emelésére, az otthonteremtési programunkra vagy éppen a családvédelmi intézkedéseinkre gondolni. Abban vagyunk érdekeltek, hogy minél több magyar gyermek szülessen, és a gyermekek versenyképes tudást szerezzenek az iskolában, megismerjék a nemzeti kultúrájukat, megértsék a tudományos összefüggéseket, eredményesen tanuljanak nyelveket. Ez szolgálja a magyar jövőt. Mindenkit tisztelet és megbecsülés illet, aki arra teszi fel az életét, hogy kihozza a gyermekekből a legjobbat, arra, hogy iskolában tanítson, mert valóban az, hogy az országunknak milyen lesz a jövője, jórészt a családokon és a pedagógusokon múlik.

Tisztelt Országgyűlés! Nincs közöttünk vita abban sem, hogy a tanárok nagyobb anyagi megbecsülést érdemelnek. 2010 óta, kormányzásunk kezdete óta elkötelezték vagyunk a béremelésről, hiszen csak a következő évre 86 milliárd forintnyi többletforrást fogadtunk el az ágazatnak. Ennek jelentős része is a béremelésre megy. Ami a további béremelési igényeket illeti, azzal is egyetértünk. Ezért is tettük az átfogó pedagógusbér-rendezést az Unióval való megegyezés részévé. Az a célunk, hogy egy jelentős béremelés menjen végbe, és üdvözljük, hogy az Európai Bizottság együttműködő ebben az ügyben.

Ez a konstruktivitás azonban nem mondható el mindenkiről, hiszen a hazai baloldal itthon és Brüsszelben is megtesz mindent, hogy botokat dugdosson a küllők közé a megállapodási folyamatban. Nekik nem áll érdekükben a gyors megállapodás, mert attól remélik a politikai hasznot, ha Magyarország nem kapja meg azt a pénzt, ami jár neki. A hozzáállásukról csak annyit: Gyurcsány Ferenc árnyék-miniszterelnöke többször is azt hangoztatta, hogy „egy fillér EU-s támogatás sem fog érkezni, amíg Orbán Viktor a miniszterelnök”. Dobrev Klára tehát nagy erővel tárgyal Brüsszelben azért, hogy ne kapjunk pénzt. Beszédes az is, hogy az uniós megállapodáshoz szükséges törvénycsomagokat önök a baloldalon egyszerűen nem támogatták itt a parlamentben.

Tisztelt Ház! Nézzük, kik is kezdeményezték ezt a mai vitanapot! A napirend szerint Gyurcsány Ferenc

és társai; itt van feketén-fehéren (*Vitályos Eszter: Hol van a Gyurcsány?*), vagyis éppen azok, akik kormányzásuk idején a tanárokat állandó létbizonytalanságban tartották, erkölcsi és anyagi megbecsülésüket a nullával tették egyenlővé. Mindannyian emlékszünk még arra az időszakra, amikor a Gyurcsány-Bajnai-kormányok elvettek egy teljes havi fizetést a pedagógusoktól, és elbocsátottak 15 ezer tanárt. Akkor több száz iskolát bezártak, nem kevesebb mint 381 helyen szűnt meg az oktatási tevékenység az országban.

A baloldal bűnlajstromán szerepel, hogy százmilliárdokat vontak ki az oktatásból, a településeket pedig 1300 milliárdos adósságba hajszolták az oktatási rendszerükkel. Óriási különbségek alakultak ki az iskolák között attól függően, hogy a helyi önkormányzat hogyan tudta finanszírozni az intézményt. Eközben a tankönyvek árai töretlenül emelkedtek, a tankönyvcsoomag megvásárlása a családok számára óriási terhet jelentett. Azt sem fogjuk elfelejteni önöknek, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormány tandíj bevezetésével próbálkozott a felsőoktatásban, és ezt végül a magyar emberek határozott kiállása akadályozta meg a 2008-as népszavazáson. S akkor arról még nem is beszélünk, hogy a baloldali kormányok által erőltetett előnytelen PPP-konstrukciók sokmilliárdos kárt okoztak az egyetemeknek és a magyar államnak egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Ilyen előzmények után végtelenül kétszínű, hogy a baloldal most rátelepszik a tanárookra, s az iskolákat, a pedagógusokat és a diákokat is politikai akciókra akarják felhasználni. És ahogy felbukkantak, átpolitizáltak egy olyan témát, a bérrendezést, amiről egyébként egyetértés van. Hagyjanak fel ezzel a játsszával, és ha már segíteni nem akarják a mielőbbi uniós megállapodást, legalább ne hátráltassák azt! Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Barkóczy Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. (*Nacsá Lőrinc: Nem ő volt a garázda?*)

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt belekezdének, engedjék meg, hogy én is sok szeretettel köszöntsem a szakma képviselőit, a volt kollégákat, szülőket és a diákokat itt, az Országház falai között. Örülök, hogy most személyesen hallgathatják végig ezt a vitát.

Tisztelt Ház! Az oktatás nemzeti ügy, az oktatás közös ügyünk. A hónapok óta tartó sztrájkok, polgári engedetlenségi akciók és tömegtüntetések egyik fontos jelszavává vált az előbb idézett mondat. Az oktatás nemzeti ügy, mert a nemzet egészének felelőssége gondoskodni a felnövekvő generációk tudásáról és szakképzettségéről, és az oktatás közös ügyünk, mert bármit is állítanak a kormánypártok, nincs jobboldali és baloldali iskola, legfeljebb iskolamodell, és nincs kormánypárti és ellenzéki jövő, legfeljebb jövőkép.

A holnap iskolája olyan lesz, amilyené mi itt a jelenben formáljuk. Vagy képesek vagyunk egy új rendszert teremteni ahelyett, amely az elmúlt hetekben minden eddiginél látványosabban omlott össze, vagy tovább megyünk azon az úton, amely az elégedetlenségbe és a kilátástalanságba vezet, a végén pedig ott van a jövő generációk és az őket oktató tanárok és szakemberek tömeges pályaelhagyása és kivándorlása. Tertium non datur, azaz nincs harmadik lehetőség. Ezért is nagyon fontos, hogy az ellenzék közös kezdeményezésére most itt, a Ház falai között vitathatjuk meg a magyar oktatás egyébként lesújtó helyzetét.

Az elmúlt hetek országosra duzzadt tiltakozási hulláma után persze most úgy látszik, mintha a hatalom is kezdené végre felfogni, hogy mekkora a baj. De hangsúlyozom, ez csak látszólag van így. Hiszen ne feledjük el, hogy augusztus végén még az a Maruzsa Zoltán kérte levélben a szakszervezetektől, hogy ne támogassák a tanárok polgári engedetlenségi mozgalomát, mert az szerinte erkölcsileg aggályos, aki most ugyanezekkel a szakszervezetekkel szeretne hosszú idő után végre leülni tárgyalni. De ő mondta azt is, emlékezzünk rá, hogy azért van jelenleg pedagógushiány, mert szerinte a negyvenéves munkaviszonnal rendelkező nők nyugdíjba vonulása „a 80 százalékos arányban hölgyekkel dolgozó köznevelési intézményekben jelentős nyugdíjba vonulási hullámot eredményezett”.

Ugyancsak Maruzsa államtitkár volt az, aki az alacsony pedagógusbéreket úgy magyarázta, hogy a pedagógusszakma elnöiesedett, és a nők eleve kevesebbet keresnek a munkaerőpiacon, mint a férfiak. Vagy említhetnénk a magyar szakképzést a minél olcsóbb munkaerő és valószínűleg a minél tájékozatlanabb szavazótábor kitermelése érdekében lebutítani igyekvő Parragh Lászlót is, aki szerint egy tanárnak elegendő motiváció a nyári szünet, és a tanárok egyébként is délután 4-kor már hazamehetnek, és aki büszkén vállalta, hogy ő a jelenleginél is egy évvel lejjebb, 15 éves korra szállította volna le a tankötelezettségi korhatárt.

De ne álljunk meg itt, hiszen a kormányzati propagandában még ennél is nagyobb otrombaságokat lehet időnként hallani a pedagógus- és diáktüntetések kapcsán.

(17.10)

Bencsik András például, a fideszes békemenetek szervezője - aki ezeken az eseményeken rendszeresen az első sorban menetel közvetlenül Pataky Attila, Győzike és ifjabb Lomnici Zoltán és önök mellett -, azt mondta, ismét idézet következik, hogy egy ilyen söporedék lepte el a pedagóguspályát, egy ilyen nagy-pofájú, nihilista, senkiházi társaság. De Bencsik volt az is, aki a tüntetésen felszólaló Pankotai Lili apjának azt ajánlotta, idézem, hogy két nagy pofont kéne adnia a lányának. Aztán persze még erre is rá tudott tromfolni az önök által lovagkereszttel kitüntetett Bayer Zsolt,

aki szerint a hatalom által megfenyegetett és kirúgott kölcsönös tanár, Törley Katalin gazember. Ezt gondolják a kormányok a magyar iskolákról, a kormány a magyar iskolákról, ezt gondolják a magyar pedagógusokról, de még ahhoz is túl gyávák kormánypárti képviselőtársaim, hogy ezt maguk mondják ki, inkább a Bencsikre és Bayerekre hagyják a piszkos munkát, és egy rendőrtábornokra bízják a magyar oktatás ügyét, mert tudják, hogy az uniós pénzekkel ellentétben a magyar oktatást csak leépíteni lehet - ezt önök meg is tették az elmúlt 12 évben -, ellopni viszont nem.

Persze kormányzati oldalról is érezzük, hogy ereszt a szelep. Előbb Gulyás Gergely beszél arról, hogy Brüsszel miatt nem tudják emelni a pedagógusok bérét, aztán egy interjúban maga a házelnök, Kövér László leplezi le a nyilvánvaló hazugságot, kijelentve, hogy az uniós pénzek nélkül is tudnák emelni a tanárbéreket, de a pedagógusok ne a fizetésüktől tegyék függővé saját teljesítményünket és önbecsülésüket. Mondják ezt azok a kormánypártiak, akik nyár elején minden ellenzéki tiltakozás ellenére is keresztülverték Orbán Viktor fizetésemelését, arra hivatkozva, hogy a miniszterelnök bére az Unió 27 tagországa közül a 23. legalacsonyabb, csak közben azt felejtik el, vagy egész egyszerűen csak nem érdekli őket, hogy a pedagógusok fizetése pedig a 26. legalacsonyabb az Unióban.

De mielőtt újra elkezdik a régi mantrát, gyorsan szögezzük persze le, hogy minden kormányzati hazugság ellenére a mostani tiltakozások oka nem elsősorban a bérkérdés. A magyar oktatás soha nem látott válságban van, és ebbe a válságba a mostani kormánypártok lökték. Azok, akik ezt a válságot már szemmel láthatóan nem tudják, de nem is akarják megoldani, engedjenek meg néhány adatot annak érdekében, hogy mekkora a baj! A főállású pedagógusok száma jelenleg 30 ezerrel kevesebb, mint a 2002-es bérrendezés után (*Rétvári Bence: Már 30!*), ami azt jelenti, hogy a szakszervezetek számítása szerint ma 16 ezer pedagógus hiányzik a rendszerből, és a tanári álláshelyek 11 százaléka betöltetlen, amire a második világháború óta nem volt példa.

A hazai pedagógustársadalom emellett egyre inkább előregszik. Azt már maga a kormány is elismerte az Európai Bizottságnak küldött dokumentumokban, hogy a szakma 45 százaléka 50 év feletti, egyre kevesebb a fiatal, pályakezdő pedagógus. Az utánpótlás hiánya pedig egyre égetőbb probléma, az idei évben 11 978-an jelentkeztek valamilyen pedagógusképzésre, közülük pedig mindösszesen 6449-en nyertek felvételt, ami azt jelenti, hogy ha nem számolunk a lemorzsolódással, és a felvettek közül mindenki elvégezné az egyetemet, és utána pedagógusként helyezkedne el, még akkor sem lehetne orvosolni a magyar oktatásban meglévő bődületes tanárhiányt.

És akkor beszéljünk persze a bérekről is! 2015 óta a Fidesz a pedagógusbéreket a 2014-es minimálbér értékével megegyező vetítési alaphoz köti, aminek az értéke jelenleg is 101 500 forint, ez pedig azt jelenti,

hogy egy kezdő pedagógus bérét jelenleg 16 300 forinttal kellene kiegészíteni havonta ahhoz, hogy az egyáltalán elérje a garantált bérminimumot, ráadásul ennek a pedagógusnak a fizetése a rossz előmeneteli rendszer miatt az első 14 évben nem változik. Mit gondolnak, ki fog úgy pedagógusnak menni, hogy az álláskereső-apróhirdetések alapján még egy délutáni takarító is több pénzt keres, mint egy történelmet angol nyelven oktató középiskolai tanár ugyanabban az iskolában?

A magyar tanárok ma a diplomásátlagbér 56-66 százalékát keresik meg, ami az OECD-országokban átlagosan 90 százalék. Persze ismerjük Gulyás Gergely ígéreteit, aki szerint ha évente emelik a pedagógusbéreket 10-10-10 százalékkal, akkor a tanárok 2025-re 778 ezret fognak keresni havonta, megközelítve ezzel a diplomás-átlagkereseteket 80 százalékát. Úgy látszik azonban, hogy a miniszter úr Esterházy Péter remekművének, a Harmonia caelestisnek csak a kezdő mondatáig jutott el az olvasásban, az ugyanis úgy hangzik, hogy „Kutya nehéz úgy hazudni, ha az ember nem ösmeri az igazságot.” (*Németh Szilárd István: Van egy javított kiadás!*)

Az igazság tudniillik az, hogy a KSH adatai alapján a diplomások átlagkeresete 2021-ben 677 ezer forint volt, ami, ha a tavalyi változókat vesszük kiindulási alapnak, az idei évben nagyjából 798 ezer forintnak fog megfelelni. Bár Gulyás miniszter úr 400 ezer forintos átlagkeresetről beszélt az oktatási dolgozók körében, de azt elfelejtette hozzátenni, hogy ebben már az egyetemi oktatók bére is benne van. Legyünk nagyvonalúak, fogadjuk el ezt a 400 ezer forintos számot, ha tehát ez az összeg emelkedik meg 2025-re 30 százalékkal, akkor nemhogy a 2025-ös, de még a 2022-es diplomásátlagbér 80 százalékának a közelében sem járnak majd a tanárbérek. Ha pedig mindehhez hozzávesszük az egyre inkább elszabaduló inflációt, akkor azt látjuk, hogy a kormány az elmúlt 12 évhez hasonlóan megint csak hazudott a pedagógusoknak, és megint csak nem vállalja ezért a felelősséget, hanem megpróbálja azt Brüsszelre, az Unióra, a magyar ellenzékre, Gyurcsányra, Sorosra, a migránssokra, a háborúra és még ki tudja mire és kire kenni.

Önök szerint ez felelős kormányzás? Önök szerint ez átgondolt oktatáspolitikai? A jéghegy felé sodródó Titanic kapitányának komolyabb válságkezelési tervek álltak a rendelkezésére, mint önöknek, kormánypárti képviselőtársaim. És amikor a tanárok, a szülők, a diákok szembesítik önöket mindezzel, amikor a szakszervezet leírja, hogy a pedagógus-túlterheltség már olyan fokú, hogy a tanárok hetente átlagosan 56 órát dolgoznak, aminek a többségét egyébként ki sem fizetik számukra, ami évente mintegy 50 milliárd elvégzett, de ki nem fizetett, úgynevezett láthatatlan munkát jelent, akkor önök mit csinálnak? Kiüresítik a sztrájk törvényt, és megvonják a pedagógusok sztrájkjogát. Eszükbe sem jut, hogy le kellene ülni a szakma képviselőivel és a szakszervezetek vezetőivel tárgyalni, ehelyett levélben fenyegetik és rúgatják ki a tankerületeken keresztül azokat a pedagógusokat, akik az önök embertelen

politikája ellenére is élni mernek alkotmányos alapjokkal.

Önök nem is értik, és önöket nem is érdekli, hogy mekkora itt a baj. De van egy jó hírem: ma már senki nem várja el önöktől, hogy ezt a válságot majd önök oldják meg, ezt majd megteesszük mi. (*Derűlttség és közbeszólások a kormánypartok soraiban.*) Dobrev Klára nem is olyan régen (*Az elnök csenget.*) személyesen tárgyalt a pedagógusok és a Pedagógusok Szakszervezete képviselőivel (*Az elnök csenget.*), amire önök évek óta képtelenek voltak, azt mi megtettük; igen, képviselőtársam, meghallgattuk az oktatási szereplőket (*Vitályos Eszter: Persze!*), és az árnyékkormány ez alapján egy világos rövid távú cselekvési tervet dolgozott ki a hazai közoktatás rendbetételére...

ELNÖK: Képviselő úr...

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Lássuk ezeknek a pontjait, hogyha hajlandók meghallgatni (*Az elnök csenget.*) képviselőtársaim. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Idő! - Rég lejárt az idő! - Rétvári Bence: Matek! Matek! - Taps a DK, a Momentum, a Párbeszéd és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja jelezte, hogy tízperces időkeretben két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Hollik István képviselő úrnak.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én abban a reményben jöttem ma el, és veszek részt itt a mai ülésnapon, hogy kemény, de érdemi, fair vitát tudunk folytatni a magyar köznevelés rendszeréről, merthogy valóban vannak olyan kihívások, amelyekre érdemes választ adni, és talán érdemes lenne, lett volna ezekre közösen választ találni. Itt van a digitalizáció, sok pedagógus kolléga arra panaszkodik, hogy a szülői... - a pedagógusi tekintély csökken (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Freudi elszólás!*), tehát vannak kihívások, de sajnos csalódnom kellett, mert még csak négy baloldali képviselő szólalt meg, de ebből teljesen világossá vált (*Szabó Timea közbeszól.*), hogy önök nem akarnak szakmai vitát folytatni. Önök a köznevelés és a pedagógusok helyzetét kihasználva (*Arató Gergely: Öt volt, csak mondom! - Derűlttség az ellenzék soraiban.*) csak a hatalmi céljaik elérése érdekében jöttek ma ide.

Ez egy régi baloldali szokás, és úgy látszik, hogy önök a szokásaikon nem akarnak változtatni. Éppen négy évvel ezelőtt volt, amikor a közmédiába törtek be, ott ajtóknak futottak neki, és a földön nagyon erős képeket akartak készíteni, mindezt azért - mindezt azért! -, mert azt állították, hogy önök a munkások, a magyar munkavállalók érdekeit képviselik, és szerintük az a törvényjavaslat, amely akkor a Ház előtt volt, az önök állítása szerint rákényszeríti a dolgozókra a

túlórát, és ezeket a túlórákat nem fogják kifizetni, önök azt mondták, hogy ezért állnak ki. (*Arató Gergely: Oktatási vitanap van! Oktatás, tudod!*) Mi ismerjük a magyar embereket, és tudjuk, hogy öntudatosak. Hogyha ez igaz lett volna, akkor sok százezer ember egy-két héten belül itt lett volna a Parlament előtt.

(17.20)

Mindezt azért mondtam el, mert nem így történt. Teljesen világossá vált, hogy amit önök ott csináltak, az egy színjáték volt, egy hatalmi cirkusz. (*Szabó Timea: Oktatási vita van!*) Hazudtak, eszközként használták fel a magyar munkavállalók ügyét. És miután világossá vált, hogy hazudtak, mint akik jól végezték dolgukat, továbbálltak.

Az a helyzet, hogy a pedagógusok ügyét is pontosan így, eszközként használják. És ez nem pusztán egy állítás, erre bizonyítékokat is adtak már nekünk. Ugyanis, azt gondolom, hogy a pedagógusok és a köznevelés rendszere nem azt várja el önöktől, hogy szelfizzenek a tüntetéseken, hanem azt, hogy cselekedjenek. És önök ezt meg is tették (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), az Európai Bizottsággal való megállapodás érdekében a magyar kormány beterveztett számos törvényjavaslatot, és önök nemcsak erre, hanem még arra is nemet mondtak, hogy ezt a törvényjavaslatot sürgősséggel tárgyaljuk. (*Folyamatos közbeszólások az ellenzéki padosorokból.*) Tehát amikor erre a javaslatra önök nemet mondtak (*Közbeszólások az ellenzék soraiból: Megszavaztuk!*), akkor értem én, hogy a Fidesz-KDNP-nek meg a kormánynak akartak ártani, de akkor önök a pedagógusbér-emelésekre mondtak nemet. Ez a helyzet. (*Vitályos Eszter: Így van! Szégyelljétek magukat! - Közbeszólások az ellenzék soraiból: Megszavaztuk!*)

Ezt támasztja alá az is, hogy Dobrev Klára azt mondta, amíg Orbán Viktornak hívják Magyarországot miniszterelnökét, egy fillér európai uniós támogatás se érkezen. Tehát teljesen világos, önöknek az a céljuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormánynak kárt okozzanak, és a hatalomba újra visszakerüljenek. És ha ehhez az kell, hogy nemet mondanak, akkor a pedagógusbér-emelés ügye önöknek járulékos veszteség. Ez a fájó igazság.

Hogy szaporítsam a felvetéseket ebben a vitában, néhány kérdést intéznék önökhöz, és örülnék, ha egyébként momentumos képviselőtársaink ezekre a kérdésekre válaszolnának. Önök szerint a baloldali kormányzás segítette-e a köznevelés ügyét azzal, hogy úgy adták át az önkormányzatoknak az iskolák fenntartását, hogy a szükséges forrásokat nem biztosították az önkormányzatoknak? (*Arató Gergely: Antall József adta át, és az első szabadon választott kormány!*) Mi lett a végeredmény? (*Arató Gergely: Töriről is hiányoztál!*) Maruzsa államtitkár úr utalt is rá: soha a magyar köznevelés rendszerében nem volt akkora különbség a pedagógusok bére tekintetében,

mint akkor, soha nem volt akkora különbség az iskolák színvonala tekintetében, mint akkor. És az még csak bónusz, hogy az önkormányzatok bele is rokkantak, hiszen 1200 milliárd forintos adósságot halmoztak fel. Még egyszer kérdezem: segített-e ez a magyar köznevelés ügyén?

Segített-e az a magyar köznevelés ügyén, hogy a Nemzeti Tankönyvkiadót Gyurcsány Ferenc privatizálta (*Arató Gergely: Nem privatizálta!*), hogy, hogy nem egy üzleti partnerének privatizálta. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Szégyen! - Szégyelljétek magatokat!*) Mi lett ennek a végeredménye? Az, hogy 60 százalékkal emelkedett a tankönyvek ára (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen!*), azoké a tankönyveké, amelyek a baloldali kormány tanulmánya szerint használhatatlanok voltak, drága volt és használhatatlan. Ez segített-e a magyar közoktatás ügyén?

De hogy ne csak a múltban vájkáljunk: önök szerint az segít-e a magyar közoktatás ügyén, hogy a baloldalnak egy olyan árnyék oktatási minisztere van, aki nők ellen csoportosan elkövetett garázdaságot követ el, magánlaksértést követ el, amiért a magyar bíróság őt elítéli? (*Taps a kormánypartok soraiból. - Vitályos Eszter: Szégyen!*) Tisztelt Képviselőtársaim! Ez segít-e a magyar közoktatás ügyén? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úrnak a tízperces időkeretből 4 perc 15 másodperc maradt. (*Arató Gergely: Jaj, ez nagyon hiányzott már!*)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha már önök nem tették meg, akkor hadd mondjak köszönetet a pedagógusoknak az áldozatos munkájukért, hadd mondjak köszönetet az intézményvezetőknek, az óvodapedagógusoknak, a pedagógusoknak, és hadd mondjak köszönetet az én saját tanárimnak is (*Arató Gergely: Nincs miért!*), hiszen sokat köszönhetek nekik, sokat tanulhattam tőlük az iskolai éveim alatt. Én azt gondolom, hogy a pedagógusokat köszönet illeti, nem pedig az a lenézés, ami önökből árad, azokból a szavakból, amelyeket önök elmondtak.

Önök itt az elmúlt órákban azt mondták, hogy a magyar oktatási rendszer lesújtó állapotban van, rossz állapotban van, önök minősítették a pedagógusok munkáját. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Szabó Tímea: Nem, a ti munkátok! A kormányét!* - *Vitályos Eszter: Szégyen!*) Szerintem ez nem helyes testtartás ebben a vitában, itt nekünk köszönet kell mondanunk, és közösen megoldásokat kell keresnünk azokra a problémákra, azokra a kihívásokra, amelyekkel ma, a XXI. században a magyar oktatási rendszerben találkozunk.

Kérdezem önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogyan indulhattak olyan DK-s és MSZP-s logók alatt, amely pártokhoz kötődik 15 ezer pedagógus utcára

tétele. Hogyan indulhattak, mert önök mind olyan jelöltek voltak, akik DK- és MSZP-logókkal ellátott plakátokkal kampányoltak a választók bizalmáért. Hogyan tudtak önök együttműködni azokkal, akik 381 iskolát zártak be országszerte? Hogyan tudtak önök olyanokkal együttműködni, akik csökkentették a tanárok fizetését, hiszen például Arató Gergely vagy Gyurcsány Ferenc, Hiller István, Molnár Csaba, Ujhelyi István, Vadai Ágnes vagy éppen Gy. Németh Erzsébet megszavazta azokat az intézkedéseket, amelyek elvettek a pedagógusoktól bért. Ők persze nagy bátran nincsenek most itt a teremben köztünk a vitában, hiszen számot adhatnának arról, hogy miért gondolták úgy, hogy helyes lépés, ha nem emelik, hanem csökkentik a pedagógusok bérét.

Azt szeretném, tisztelt képviselőtársaim, kérdezni, hogy miért gondolták fontosabbnak a szelfizgetést annál, hogy megszavazzák azokat a törvényeket, amelyek hozzásegíthetnek bennünket a jogosan nekünk járó uniós források lehívásához és ezáltal a mostaninál is nagyobb mértékű pedagógusbér-emeléshez. (*Közbeszólások a Momentum soraiból, köztük: Megszavaztuk!*)

Végezetül azt szeretném kérdezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem szégyellik magukat, hogy amikor van egy fontos helyzet, van egy önök által nemzeti ügynek nevezett ügy, mert egyetértünk ebben, az oktatás, az oktatás jövője, a diákok jövője nemzeti ügy, az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök rendszerint, és az elmúlt 12 évben ezt láthattuk, kivonják magukat a nemzeti ügyekből. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a nemzeti ügy egy olyan ügy, amely szent, és amely konszenzust kíván, amely közös döntéseket kíván, amely konstruktív javaslatokat kíván; nem hangulatkeltést, nem aljas napi pártpolitikai célokra nemes ügyek felhasználását jelenti a nemzeti ügy, tisztelt képviselőtársaim.

Felmerült itt a vitában, hogy önálló oktatási minisztériumot szeretnének önök. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: A civilek!*) Amikor utoljára volt önálló oktatási minisztérium, akkor 15 ezer pedagógust kirúgtak. Ezen múlik, tisztelt képviselőtársaim? (*Derűltég és közbeszólások az ellenzék padsoraiban.*) Ugye, nem gondolják komolyan, hogy egy intézmény segítene? (*Dr. Hiller István: Te rúgtad ki, Arató, és még nevensz?*) Arató Gergely volt az egyik oktatási államtitkár, aki személyesen kirúgta ezeket a tanárokat (*Arató Gergely: Nem rúgtam ki senkit, Lőrinc!*), most pedig itt nevetgél. (*Arató Gergely: Azért, mert hazudsz, azért!* - *Az elnök csenget.*) 15 ezer pedagógus sorsán és 15 ezer család sorsán nevetgél Arató Gergely, tisztelt képviselőtársaim! (*Arató Gergely: Rajtad nevetek, mert nevenséges vagy!* - *Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Szabó Tímea: Négy perc lejárt!*)

Önök 20-30 ezer forintos tankönyvcsomagokat raktak a családok nyakába, míg a Fidesz-KDNP ingyenessé tette a tankönyveket. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!*) Ingyenes és kedvezményes

gyermekétkeztetéssel segítjük a magyar családokat az iskolarendszerben is. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a diákok oldaláról is közelítsük meg ezt a kérdést.

Önök mindent megtettek, hogy nehezebb legyen a magyar családoknak és a pedagógusoknak, mi pedig mindent megtettünk eddig, és ezután is mindent meg szeretnénk tenni, hogy könnyebb legyen a magyar családoknak, könnyebb legyen a magyar pedagógusoknak. Köszönöm szépen. *(Szabó Tímea: Stadion-épités... - Taps a kormányártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Moraj a kormányárti padsorokban.)*

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Sóhaj.)* Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ellenzéki és Kormányárti Képviselőtársaim! Szép számmal látom itt a fideszes képviselőket, nem akartak úgy járni, mint a szociális törvény vitájánál, amit egy ország láthatott, hogy nincsenek itt. *(Közbeszólások a kormányártok soraiból.)* És bizonyára megmérhették azt is, hogy ha a permanens oktatási tüntetés és az a megélhetési válság, ami rárobbant Magyarországra, összeér, az bizony politikailag kellemetlen lehet. Nem véletlen az, hogy egyébként most már a kormány is hajlik arra, hogy tárgyaljon a pedagógusokkal, pedig megmondták, hogy nem fognak velük tárgyalni. *(Vitályos Eszter: Eddig is támogattuk őket! - Rétvári Bence: Hogy-hogy?)*

Azzal kezdeném, hogy nem rúgott ki az előző kormány 15 ezer pedagógust. Tudja miért, Nacsa úr? Azért, mert az előző kormánynak, és ezt Arató Gergő meg fogja erősíteni, nem volt fenntartói joga - pont. Úgyhogy lehet hazudni a propagandában, de sajnos ez nem igazán sikertörténet *(Rétvári Bence: A szakszervezeteket kérdezd meg azért!)*, amit Hoffmann Rózsa és önök is itt elmondanak, hogy micsoda gyönyörű az oktatás helyzete, akkor miért van az, hogy ennyien tüntetnek, és pont ez eszkalálódik egyébként Magyarországon? Önök a rezsicsökkentést megszüntették, nem ezzel nyertek választást, önök az adóemelést nem mondták el a választások előtt, mégis a katát megszüntették, és adót emeltek. Miért van az, hogy pont az oktatás most az a gyújtópont, ami könnyen összeérhet egyébként a megélhetési és energiaválsággal? Úgyhogy látom, hogy rendszeren fel vannak készülve *(Rétvári Bence: Köszönjük szépen.)*, én is hozzátenném ehhez a magamét.

(17.30)

Tehát először is: Gulyás Gergely azt mondta, hogy a polgári engedetlenség egy magasabb erkölcsi célt kell hogy szolgáljon, egy magasabb ügyért kell hogy ezt megvalósítsák, és hát, a pedagógusoknak alantas

az, hogy ők bért akarnak. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ezt nem mondta. Ezt nem mondta.)* De bizony ezt mondta, és hogy tulajdonképpen ez még a polgári engedetlenség szintjét sem éri el. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ezt mondta.)*

Az oktatás - egyetértek Nacsa Lórinccal - nemzeti ügy. Nem véletlen, hogy a tiltakozóknak is minden második táblájára ez van írva. Nem a bér az elsődleges. Lehet, hogy központi kérdés a köztünk lévő vitában, és '90 óta mindig is központi kérdés volt a béremlés. Az összes kormánynál egyébként ez volt.

És volt '90 óta egy közmegegyezés Magyarországon, hogy egyébként az oktatást jobbra kell tenni, hogy bizony, egy szakmunkás édesapának már lehessen diplomás gyereke, és ebben egyébként Pokorni Zoltántól sokat tanulhattak önök. Ebben a házban is volt szerencsém hallani azokat az eszmefejtéseket; tudom, hogy Pokorni egyébként ma itt ülne, a mi sorainkban, mert nem értett egyet azzal az oktatási rendszerrel. *(Felzúdulás, közbekiáltások a kormányárti padsorokban. - Az elnök csenget.)* Pokorni Zoltán nem értett egyet azzal az oktatáspolitikával, amit Orbán Viktor hatalompolitikai eszközként használt az elmúlt években, és ezt sokszor elmondta, dacára annak, hogy a miniszterelnök azt vágta vissza a képébe, hogy nem hajlandó vitatkozni erről. Nyilván ez önöknek kellemetlen, de Pokorninak igaza volt. Mert az oktatás nem bal- vagy jobboldali kérdés, hanem ennek az országnak a jövőjének a kérdése. Hosszú távú ügy. Amikor Horn Gyula, az első MSZP-s miniszterelnök a rendszerváltás után, felemelte a tankötelezettség korhatárát, Pokorni Zoltán, az önök minisztere '98 után ezt nem szüntette meg. *(Rétvári Bence: A tandíjat emelte fel! A tandíjat!)* És nagyon sok ilyen példát tudnék mondani, amit közösen csináltak baloldali és a fideszes, jobboldali kormányok. Ezt a közmegegyezést szakították meg 2010 után. Amivel hibát követtek el, meggyőződésem.

Hogyan jutottunk el idáig, akkor, amikor 2009-ben, az előző szocialista kormányok erőfeszítéseinek köszönhetően megjötték az első sikeres PISA-eredmények, és bizony, szövegértésben nagyot léptünk előre? Én is kiírtam, Maruzsa úr, az adatokat. A PISA-eredményekről ugyanazokat mondta el, amiket én is hoztam. Ott nincs előrelépés. Tehát ezt nem lehet fényes sikernek mondani. *(Zaj a kormányártok padsorai-ban. - Rétvári Bence közbeszól.)*

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy szintén sikeres volt a nyelvi előkészítő, az a bizonyos nulladik év. Több tízezer gyerek jutott el Magyarországon középfokú nyelvvizsgáig.

Hoffmann Rózsa, az ön elődje, az önök elődje, Rétvári úr, kapásból megszüntette a nyelvi előkészítőt, és most már ott tartanak, hogy a nyelvvizsgát is eltörlik egyébként, csak azért, hogy még inkább a propaganda tudjon érvényesülni egy tájékozatlan, nyelveket nem beszélő országban. Nincs sajnos olyan nyelvi stratégiánk, pedig azt mondták, hogy meg lehetne ezt csinálni. És ezt sem tartották be.

Arról beszéltem, hogy az oktatásban csak hosszabb távon lehet eredményeket elérni, de mondhatnám önöknek például azt is, hogy az 50 százalékos béremelés, bizony, megtörtént 2002-ben. Ezt szeretik elfelejtetni. Szeptember 1-jétől egy összegben 50 százalékkal megemelte az MSZP a közoktatásban dolgozók mindegyikének az alapbérét, és a bérpótlékok számítását is a megemelt első fokozathoz, F1-hez igazították. Ezt követően 2004-ben, 2005-ben, 2006-ban és 2007. években négy év alatt összesen további 28,5 százalékkal tovább emeltük a béreket, így az F1, amit most vetítési alapnak nevezünk, 33 ezer forintról 69 ezer forintra emelkedett; több mint kétszeresére. Már csak arra hívnám fel a figyelmüket, hogy ezek az intézkedések akkoriban minden közalkalmazottat érintettek.

De mi történt egyébként 2010-ben, a válság alatt? És ezt is nagyon szeretném elmondani. GDP-arányosan a válság alatt is az MSZP-SZDSZ-kormány többet költött, 5,5 százalékat fordítottuk oktatási kiadásokra, miközben most, a 2023-as költségvetési előirányzat szerint ez 3,8. És attól félek, hogy ha nem tudnak pénzt szerezni, attól félek, hogy ez lentebb fog menni. Miközben egyébként a román nemzet, a német nemzet, a franciák - mondjak még országokat? - nemzeti költségvetésből finanszírozzák... (Nagy zaj.), Nacsa úr, nemzeti költségvetésből finanszírozzák mindenütt a pedagógusok bérét.

A sokat szidott Brüsszeltől várják önök, hogy adják a pénzt? Brüsszel ideadná! Az a baj, hogy ellopják! Kilopják a pedagógusok zsebéből a pénzt! (Nagy zaj. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Így van! - Vitályos Eszter: Szégyellj magad!)

És akkor most jövök az ősbűnnel, mert ez a legfontosabb! Önöknek volt egy önként vállalt ígéretük a pedagógusok felé: a vetítési alapot a mindenkori minimálbérhez kötik. Önök ezt önként vállalták, megígérték a magyar pedagógusoknak, és visszavonták. Megszegték az ígéretüket.

A szakszervezetek 45 százalékos béremelést kérnek. Itt az ellenzéki társaimmal együtt 50-et kérünk! Hogyha önök tartották volna az ígéretüket, és nem vonják vissza azt, amit Orbán és a Fidesz megígért a magyar pedagógustársadalomnak, Nacsa úr, tudja, mekkora lenne a béremelés?! (Nacsa Lőrinc közbeszól.) 97 százalékos. (Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.) Bizony ám! 97 százalékos! 800 milliárdot vettek el a pedagógusoktól. (Tordai Bence: Szégyen!)

És a 13. havit követeli a szocialistákon? 2009-ig... Az Antall-kormány vezette be, 2009-ig folyósítottuk! Egy kérdés van: miért nem adták vissza? Sem a 13. havi nyugdíjat nem adták vissza, sem a 13. havi bért nem adták vissza! (Nagy zaj a kormánypárti padsorokban. - Nacsa Lőrinc: Miért töröltétek el? - Vitályos Eszter: Hazudsz már megint. Hazudsz. Hazudsz. - Általános zaj.) Hányszor? Több mint tíz évig nem adták oda a nyugdíjasoknak, és a pedagógusoknak még mindig nem adták oda!

Tudják, hogy van társadalmi csoport, akit megkárosítottak: a pedagógusok és a nyugdíjasok? Erre adjon

választ! Hol van az a sok évi 13. havi nyugdíj?! Ezt szeretném hallani! (Közbeszólások mindkét oldalról.)

Vegyék vissza a kirúgott pedagógusokat! Vonják vissza a figyelmeztetéseket! Adják vissza a sztrájkjogát a pedagógusoknak! Emeljék meg a bérüket rendesen! Adják vissza azt a sok 13. havit, amit nem adtak oda, Nacsa úr, és adják vissza nekik azt, azt a pénzt, amit megígérték! A vetítési alapot a minimálbérhez kellett volna kötni! Tudom, hogy fáj, de mégiscsak erről van szó.

Alakítsanak ki Magyarországon egy olyan oktatási rendszert, amelyben a XVIII. kerületi karintysok fejére nem esik rá a vakolat, mert ők a saját választókerületben csak egyet kérnek: hogyha a KLIK-nek írnak levelet, és szólnak, hogy ne a konkektoron folyjon ki a víz, akkor oldják meg! (Zaj a kormánypárti padsorokban. - Nacsa Lőrinc: Nincs is KLIK!)

És még valami! Nem zárt be az előző kormány iskolákat. Tudja, miért, Nacsa úr? Mert nem volt fenntartói jogunk! (Felzúdulás a kormánypártok padsoraiban.) És tudják, hogy mit mondott Pintér úr? Van még fél percem. (Nagy zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokban.) Pintér úr mit mondott? (Az elnök csenget.) Elnök úr, kérem azt a fél percet! Pintér úr mit mondott a bizottsági meghallgatásán? Azt mondta Pintér úr, hogy bizony, össze kellene vonni iskolákat. Vagyis Pintér miniszter előrevetítette, hogy iskolákat fognak bezárni Magyarországon? Kérem, erre is válaszoljanak! (Vitályos Eszter közbeszól.) És nagyon jól tudják, hogy úgy hagytuk itt a kormányzást, hogy bizony, volt arra mód, hogy az önkormányzatok és az állam központi szerepével egy jobb rendszert alakítsunk ki, de nem a teljes centralizálást és nem a teljes államosítást.

Ezt a bajt önök idézték elő. A magyar oktatásnak a fő problémája a Fidesz Magyarországon, de már remélem, hogy nem önök fogják megoldani. (Taps az MSZP, a Párbeszéd, a Momentum és a DK padsorai-ban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Momentum képviselőcsoportja jelezte, hogy a tízperces időkeretben három felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Fekete-Győr András képviselő úrnak.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Először is szeretettel köszöntöm a karzaton a pedagógusokat és a megjelent diákokat. Én néhány hónapja vagyok képviselő, de a határozathozatalokon kívül ennyi fideszes képviselőt még soha nem láttam összejönni. (Taps a Momentum padsoraiban. - Orosz Anna: Így van! - Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Így van! Így van! - Vitályos Eszter: Ne hazudj! - Zaj a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.) Ez azt jelenti... Nagyon örülünk egyébként, hogy ennyi fideszes képviselő összejött. Ez azt jelenti, hogy félnek tőletek. (Nagy zaj. - Az elnök ismét csenget.) Félnek tőletek, félnek önöktől. Ezért

csak így tovább, és kitartást ahhoz a munkához, amit az elmúlt hetekben elkezdtek, elkezdtek az utcákon! *(Zaj. - Közbeszólás a Fidesz padsoraiban: Tessék bejárn! Tessék bejárn!)*

A kormánypárti képviselőkhöz és az államtitkár úrhoz fordulok. A kérdésem az, hogy ki fog holnap tanítani. És ez nem csak az én kérdésem, bár én is érintett vagyok, mert öt év múlva a kisfiam iskolába fog menni, hanem ez sok százezer olyan családban merül fel mint kérdés, akiknek kisgyereke van, iskola kisgyereke van. Sok százezer olyan családban merül fel, akinek mostanában született meg a gyermeke, és valahova be fogják írni őket, és sok millió olyan családban merül fel ez a kérdés, hogy ki fog holnap tanítani, akik terveznek családot, akik gyerekeket szeretnének, és nem akarnak elmenni Magyarországról.

(17.40)

16 ezer pedagógus hiányzik a magyar iskolákból. *(Rétvári Bence: Az előbb 30 ezer volt.)* Önök hat pedagógust rúgtak ki a munkahelyükről. További több száz pedagógust figyelmeztettek kirúgással. Ki fog holnap tanítani? Ez a kérdés merül fel egy országban.

Én részt vettem az évláncban egyébként, mert *(Vitélyos Eszter: Lehetett szelfizni.)* édesapa és szülő vagyok, ezért ott a helyem, és önök is bármikor vegyenek részt ezekben, mert önök is szülők, legalábbis a legtöbben, és közös nemzeti ügynek kéne lenni az oktatásnak. A korábbi gimnáziumom tanáraihoz és diákjaihoz csatlakoztam, ez egy jó gimnázium, ide szeretnének sokan menni tanítani, és azt mondták nekem a nyugdíjkorhatárhoz közelítő volt tanáraink, hogy András, alig találunk fiatal pedagógust. Egy-kettő ha beesik az ajtón, és utána egy-két év múlva ők továbbállnak. És tudják, hogy miért állnak tovább? Beszéltünk róla sokat: 200 ezer forint nettó kezdő fizetést kapnak. Mennyibe kerül egy albérlet kifizetése ma körülbelül? Alsó hangon 100 ezer forintba, és akkor arra kell még rezsit fizetni, arra kell még ételt venni. Nem tudják megengedni maguknak. Ki fog holnap tanítani? Ez a nagy kérdése szerintem ennek a napnak, és ez szól valójában a gyermekeink jövőjéről.

És ami szerintem felháborító, az az, hogy önök EU-s pénzekről beszélnek. *(Rétvári Bence: Így van!)* De hát, képviselőtársak, 12 éve vannak kormányon! Tizenkét éve, és beszélünk 16 ezer főről, aki hiányzik az oktatásból! Önök azt mondják, hogy EU-s pénzből kéne kifizetni a tanárokat? De volt önöknek pofája Orbán Viktornak 3,5 millió forintos fizetést adni? Az államtitkároknak megemelni a fizetést, a minisztereknek megemelni a fizetést a magyar adófizetők pénzéből? *(Vitélyos Eszter: A tiéd is emelkedett.)* Önök szerint a magyar adófizetők arra adják önöknek a pénzt, hogy az oktatás helyett az önök pénzét növeljék, az önök pénztárcáját növeljék? Államtitkár urak, most miért néznek a telefonba? Önök is megkapták ezt a fizetésemelést. Néznek önök álláshirdetést manapság?

Tanárokat keresnek az álláshirdetésekből és nem államtitkárokat! *(Rétvári Bence: Szavazd meg a béremelést Brüsszelben! Megígéred? Megszavazod?)* Nem hallottam, bocsánat! *(Rétvári Bence: Cseh Katalin megszavazza? - Az elnök csenget.)*

Amiért itt vagyunk, az az, hogy követeljük a tanári bérek azonnali, 40 százalékos növelését. Követeljük a sztrájkjog visszaállítását és követeljük a kirúgott tanárok visszavételét. *(Vitélyos Eszter: Ne követelj semmit!)* Ezért vagyunk itt, mert ez a magyar jövő garanciája. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd, a Momentum, az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Lócsei Lajos képviselő úrnak.

LŐCSEI LAJOS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az első szavam a köszönömé, én is szeretném megköszönni Eger város lakóinak, akik igen nagy lélekszámban tüntettek a tanári pálya ellehetetlenítése ellen. Szeretném felidézni, amit az első parlamenti felszólalásomban mondtam: „A magyar politikai elit erkölcsi hiánya, szociális érzéketlensége generációk óta ítéli a szegény sorban élőket a társadalom peremére.” Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Itt az ideje, hogy valaki végre kimondja az igazságot. Önök előre kitervelt, aljas szándékkal meggyilkolták a magyar közoktatási rendszert. Csak Istenhez fohászkodhatnak bűnbocsánatért, mert a gyermekeink nem fognak megbocsátani. *(Vitélyos Eszter: Nagy szavak ezek tőletek!)*

Maruzsa Zoltán államtitkár úr pedzegette itt a 16 éves tankötelezettség leszállításának a pozitív előnyeit, egy dologról megfeledezett: 70 ezer, még egyszer mondom, hogy megértse, 70 ezer gyermek hullott ki a közoktatási rendszerből egyetlenegy tollvonással. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Maradhatott volna, ha akar.)*

Egy korábbi felszólalásomban próbáltam rávilágítani arra, hogy mekkora eséllyel indul egy hátrányos helyzetű településről induló fiatal tanulni. Főleg úgy, hogy a szülők iskolázatlanok, akár közmunkások, a lakásukban nincs vezetékes ivóvíz, nincs külön gyerekszoba, a szülők szociális hátrányok miatt nem képesek a tudatos gyermeknevelésre vagy tudatosan orientálni és támogatni egy adott szakma felé. Ismét felmerül a kérdés: önök mennyi esélyt adnának maguknak, képviselőtársak, hogy szakmát, diplomát szerezzenek, ha ilyen közegből kellene kitörniük? Ez a csend minden eláruul magukról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos a mai iskola-rendszer nem tudja kompenzálni azokat a hátrányokat, amiket felsoroltam. Az oktatási rendszerünk nem képes inkluzív oktatásra, már az óvodában megindul a szelekció, ami a közoktatásban csúcsonyul ki, ugyanis innen hullik ki a legtöbb gyermek. Így sajnos ezeknek a fiataloknak meg van pecsételve a sorsuk, funkcionális analfabétaként hullanak ki a közoktatásból. Lásd Gyöngyöspata, ahol írni, olvasni nem tudó

fiatalok kerültek ki az intézményekből, és ezek a tények, Gyöngyöspata, véssék az eszükbe!

Egypár adatot hadd mondjak én is! Ma 1,4 százaléka a hátrányos helyzetűek aránya a felsőoktatásban, ennél is kevesebb, 0,8 százaléka a romák aránya, a korai iskolaelhagyók aránya Nógrád megyében 30 százaléka, Borsod és Baranya megyében 20 százaléka. Ezek is tények, képviselőtársaim. Ez azt jelenti, hogy ekkora hányada a fiataloknak ezekben a megyékben nem végzett még középiskolát sem. És hogy megértsek: nem végeztek még középiskolát sem! És ezek a számok elárulnak mindent önökről, hogy mit is értenek esélyegyenlőség alatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesítményelvűségről beszélnek, miközben vannak, akiket a rajtvonalhoz sem engednek. Hogyan tanuljanak ezek a fiatalok, ha folyamatosan akadályokat gördítenek eléjük? Ezért, ha ténylegesen nem akarják azt, hogy összeszerelő ország maradjunk, akkor támogassák a Momentum Mozgalom követeléseit. Köszönöm a szót. *(Taps a Momentum, az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. 2 perc 55 másodperc maradt Hajnal Miklós képviselő úrnak.

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tagadhatatlan tény, hogy az oktatási rendszerünk súlyos válságba került. Diákjaink túlterheltek, miközben az oktatás alapvető feltételeit sem biztosítják az iskoláink számára az egyébként azt fenntartó tankerületek. Nincsen elég korszerűen felszerelt tanterem, és több ezer pedagógus hiányzik az iskoláinkból. Éppen ezért még a diákjainknál is túlterheltebbek a még pályán maradt tanáraink, akik a kormányzati megbecsülés teljes hiánya mellett próbálják nap mint nap a maximumot kihozni a helyzetből. Mi ma nekik mondunk köszönetet, mi ma őket hívtuk el, minél többüket a karzatra, tanárokat is, szülőket is, diákokat is, ugyanis ezek az emberek, ha kell, a saját vagyoniukat és szabadidejüket áldozzák ezért az ügyért.

Minden családban terjednek különböző rémtörténetek arról, hogy még az iskolák alapvető működéséhez szükséges eszközöket is a szülőknek és a tanároknak kell beszerezniük. Őket kéri meg arra, hogy vásároljanak szappant és vécépapírt a mosdóba, mert a tankerület nem biztosítja számukra. Szintén a szülők vásárolják meg a krétát, a fénymásolópapírt, de van, hogy az izzót is, azért, hogy a gyermekeik egyáltalán tanulni tudjanak valahol. Mindez épp annak a központosított rendszernek köszönhető, amit többek között az iskolaellátás hatékonyabbá tételére hivatkozva hozott létre a maguk kormánya. Ez a mindennapos valóságunk. Az oktatás körülményei évről évre, napról napra romlanak ahelyett, hogy folyamatosan fejlesztenék azt, inkább leépítik az iskoláinkat. Ez pedig sajnos meglátszik a tanulók teljesítményén is. Magyarországon rendkívül alacsony a digitális képességekkel rendelkező diákok száma, valamint a PISA-

teszteken is, ahogy az elhangzott, nem érünk el egyre jobb és jobb eredményeket, épp ellenkezőleg: egyre rosszabb eredményeket érünk el nemzetközi összehasonlításban.

A kormány tétlenségét nézve pedig már-már azt a következtetést vonhatjuk le, hogy önök ezt szándékosan teszik. És mi, a Momentum közössége ebbe nem fogunk belenyugodni, mert Magyarország akkor lesz csak képes szembenézni a XXI. század kihívásaival, ha a diákjaink is XXI. századi tudást kapnak, ha a tanáraink a nekik járó megbecsülés mellett taníthatnak. Ezek a kérdések nem tűrnek halasztást, a gyerekeink jövője, tehát Magyarország jövője a tét. Kérem, döntsenek ennek megfelelően, kérem, támogassák a Momentum határozati javaslatát. Köszönöm szépen. *(Taps a Momentum, az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjem: „A magyar iskolarendszer összeomlott, tisztelet az elszigetelt kivételeknek és a lehetetlen körülmények között is helytállni akaró pedagógusoknak. Összeomlott, mert az iskolákat jelentős részben műveletlen és neveletlen fiatalok tömegei fejezik be vagy hagyják el, akik nem alkalmasak a munkavállalásra, és nem hajlandók a társadalmi együttélés legelemibb szabályainak betartására sem.” Államtitkár úr, ez nem egy ex-SZDSZ-es oktatási tudor írása, mondjuk akkor, a merce.hu-ról, hanem 2010-ből való ez az idézet, a Magyar Nemzetben jelent meg Salamon Konrádtól, attól a konzervatív Salamon Konrádtól, akinek a tankönyvből még én is szívesen és örömmel tanítottam.

Nos, azért azt látni kell, hogy a pszichológiából jól ismert Anna Freud-féle énvédő mechanizmusok a kormányzati körökben is működnek. Hogyan is? Hát úgy, hogy tagadják, tagadják az egésznek a létét, és az ilyesféle termelési beszámolókból, amivel azért szoktunk olykor találkozni az önök részéről, ez a tagadás köszön vissza. Vagy ha nem tagadják, és akkor egy fokkal jobb helyzetet nézünk, akkor racionalizálják ezt a problémát.

(17.50)

Mit jelent ez? Azt, hogy megpróbálják, ha nem is tagadni, de rákenni másra a felelősséget, és itt rendre most is előjött Brüsszel. Nagyon sokszor, amikor ezzel a témával foglalkozunk, mindig Brüsszel, Brüsszel. Szeretném jelezni, hogy a Jobbik frakciója megszavazta azokat a törvényjavaslatokat, amelyekkel azok a pénzek, amelyek valóban megjárhatnak a magyar nemzetnek, hazahozhatók, de hozzáteszük mindig: ezeket a

pénzeket valóban nem kell akkor ellopni és olyanformán kezelni, ami nem a magyar nemzet javát szolgálja.

Szóval, jobb lenne, ha megfogadnák azt a tanácsot, illetve azt a történelmi példázatot, amit Klebelsberg Kunó tárt önök elé. Önök állandóan Brüsszelenre hivatkoznak, és ha Brüsszelenről beszélnek, akkor én kénytelen vagyok újra meg újra fölhozni azt, hogy milyen körülmények közepette kellett a két világháború közötti legendás oktatásügyi miniszternek helytállni és sikerágazattá fejleszteni a hazai oktatásügyet. Trianon, egy vesztes világháború után vagyunk, de mondok mást: '19. őszi jelentés szerint 19 ezer vagon volt az a mennyiség, amelyben a lopott vagyont vitték ki az országból a megszálló román csapatok, és ilyen körülmények között ők nem Párizsra meg aztán Versailles-ra mutogattak, hanem nemzeti erőforrásokat teremtve valóban sikerágazattá fejlesztették a hazai oktatásügyet, mert pontosan tudták, hogy ennek az országnak más esélye nincsen.

De kérdés az, hogy milyen versenyképességi paradigmában gondolkodunk. Ha valóban a kiművelt emberfők sokasága jelenti egy nemzet erejét és a kibontakozás lehetőségét úgy, ahogy azt Széchenyi mondta, akkor bizony így kell cselekedni, ahogy Klebelsberg tette, akire önök is hivatkozni szoktak. Viszont, ha az a Parragh-féle paradigma jön elő, ami inkább Latin-Amerikába való, és nem csak az oktatásügy vonatkozásában - jól láttuk, szociális kérdésekben vagy éppen a munkavállalókkal kapcsolatos hozzáállásukban is ez köszön vissza rendre -, akkor az a helyzet, hogy így ebből megoldás nem lesz.

Igen, kettős iskolarendszert működtetnek. Sokszor rávilágítottunk már mi is arra, hogy az elit egyes tagjai bizony a gyermekeiket, az unokáikat olyan elitiskolákba járatják, ahol adott esetben több millió forint a tandíj évente. A többieknek, a plebsnek, bizony ki kell mondjam, sokszor az önök által is cselednek tartott köznép gyermekeinek viszont ott van a lepusztult közoktatás. Ezen kellene változtatni, ha valóban egy polgári és független társadalmat szeretnének.

És akkor jöjjen néhány statisztikai adat! Államtitkár úr, ön is idézett, én is idézni fogok az Európai Bizottság oktatási és képzési figyelőjéből. Nézzük csak! 2010-ben az alulteljesítő 15 éves magyar fiatalok aránya olvasás tekintetében 17,6 százalékos volt, ez 2020-ra 25,3 százalékra romlott. Matematika terén 22,3 százalék 2010-ben, 2020-ra 25,6 százalékra romlott. Természettudományok 14,1 százalék volt 2010-ben, ez romlott 2020-ra 24,1 százalékra. Míg 2010-ben mind a három területen jobban szerepelünk, mint az uniós átlag, 2020-ra mind a három területen rosszabbul szerepelünk, mint az uniós átlag. És akkor van még egy szám: 2010-ben a lemorzsolódott fiatalok aránya, tehát a korai iskolaelhagyók aránya 10,8 százalék volt, ebből lett 12,1 százalék, és hozzáteszem, a cigány fiatalok körében ez az arányszám majdnem kettőharmados.

Államtitkár úr, szó volt itt az anyagi megbecsüléséről a pedagógusoknak, legyen szó akkor az erkölcsiről is! Néhány évvel ezelőtt azért borzolta egy egész ország kedélyállapotát, amikor mondjuk, Mezőtúron vagy Pesterzsébeten magukból kivetkőzött fiatalok támadtak pedagógusokra; olyan fiatalok, akiknek a családjában valószínűleg az asszertív kommunikáció semmit nem jelentett; olyan fiatalok, akik tengerimalac helyett, mondjuk, pitbullt tartanak, és olyan fiatalok, akiknek a családjában valóban az erőszak az isten. Milyen példát mutatnak önök, államtitkár úr, illetve kormánypárti képviselőtársaim, amikor ezeket a pedagógusokat, akik a kásleri axiómát megvalósítva valóban példát mutatnak gyermekeinknek, és megmutatják azt, hogy milyen saját magukért kiállni és másokért küzdeni, őket a szőnyeg szélére állítják vagy adott esetben kirúgják, vagy éppen a NER egyik propagandistája egyenesen söpredéknek minősíti őket? Szóval, ha azoktól a fiataloktól elvárjuk, hogy tiszteljék a tanárokat, akkor arra kérem önöket, hogy nulladik lépésként önök is tiszteljék a pedagógus kollégákat.

Egy történetet szeretnék azért Dél-Somogyból hozni. Az ország első paraszti származású országgyűlési képviselője, Nagyatádi Szabó István visszaemlékezéseiben leírta, és tudták róla ott helyben, Dél-Somogyban, hogy amikor vissza-visszatért a falujába, Erdősokonyába, akkor mindig kalapját levette, előre köszönve, mester uramnak szólította egykori tanítóját. Ilyesféle tiszteletet várnak el önöktől is a pedagógusok. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. 3 perc 45 másodperc maradt Brenner Koloman képviselő úrnak.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Folytatnám Ander képviselőtársam őszinte, józan és olyan tisztességes, kiegyensúlyozott konzervatív álláspontunk ismertetését *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*, ami ebben a kiemelt nemzetstratégiai ágazatban a Jobbik véleménye szerint a mai vitában meg kellene hogy jelenjen, ahelyett, hogy arról vitatkoznánk, hogy mi történt 2010 előtt, amikor a mi politikai közösségünk egyébként még a magyar Országgyűlésben sem ült. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Szerencsére!)*

Hadd kezdjem ott, hogy azért gondoljuk egy nagyon hibás kormányzati struktúrának azt, amit a Fidesz 12 éves kormányzása alatt látunk, és azért gondoljuk azt, hogy egy egységes, olyan oktatási minisztériumra van szükség, amely az óvodától az egyetemig, sőt még a felnőttképzést is ideértve minden területet átfog, mert a mi holisztikus szemléletünk szerint az az egység, amelyet mi oktatásügynek nevezünk, az nem vehető szét különböző területekre, és ezeket nem lehet különböző minisztériumokhoz rendelni, mert abból pontosan az lesz, amit láttunk az elmúlt 12 évben.

Azt gondoljuk, hogy ez egy olyan terület, amelyet egységben lehet csak szemlélni, mert bizony a XXI. században, a tudás és az információ évszázadában azon múlik a magyar polgárok jóléte és szabadsága, hogy el tudják-e azokat a tudásokat, képességeket és készségeket sajátítani, amelyek a kiegyensúlyozott és boldog élethez szükségesek. Hol van itt a digitalizáció kérdése, a robotizáció kérdése, valóban? Hol van itt arról való vita, hogy például a közoktatás miért nem nyújt megfelelő idegennyelv-tudást a magyar fiataloknak? Nem mindenki lehet olyan szerencsés, szoktam erre mondani, mint jómagam: soproni poncichter polgárként német az anyanyelvem.

Azt gondolom, hogy ezekről a kérdésekről kellene egy olyan kiegyensúlyozott szakmai vitát lefolytatnunk, amely nem csak azon a felületen marad meg, hogy gyakorlatilag politikailag önök Brüsszellel mutogatnak, valóban, ahogy Ander képviselőtársam is megmondta, és azt gondolom, hogy ráadásul egy olyan időpontban zajlik ez a mostani vita, amikor tényleg mindenki azt figyeli ebben a magyar társadalomban, hogy a magyar politikusok felnőnek-e ehhez a feladathoz. Mi azért konkrét javaslatokat szoktunk tenni ebben az ügyben is. Azt mondtuk, hogy legyen klebelsbergi fordulat a magyar oktatásügyben. GDP-arányosan fordítsuk 6 helyett 8 százalékát a magyar nemzeti összterméknek az oktatásügyre! Ebből az azonnali 50 százalékos béremelésre futná. Egyébként kiemelt bérezésben kellene a leszakadó régiókban oktató tanár kollégákat részesíteni, és egyébként pedig nagyon fontos volna egy olyan monitoringrendszer bevezetése a teljes magyar oktatási rendszerben, amely folyamatosan visszajelzi azt, hogy aztán hol kell az egész rendszert úgy korrigálni, hogy abból valóban végre ezeket az Ander képviselőtársam által ismertett mutatókat is javítani tudjuk közösen.

Végezetül egy utolsó gondolatmenet az egyetemi világról. Azt gondolom, hogy itt 12 év után egy olyan fontos fordulópontra jutott a magyar egyetemi világ is, ahol szerintünk bebizonyosodott az, hogy a kurtóriumokba kizárólag fideszes potentátokat nem szabad kinevezni, ennél a magyar egyetemi világ többet érdemel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy három felszólaló *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Nagy frakció!)* ismerteti a 10 perces időkeretben a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Tisztelt fideszes, KDNP-s képviselőtársaink, megszokhattuk önöktől az ilyen viták során, hogy nem mondanak igazat. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Bezzeg te!)* Ez ma sem történt másképp. De én nem véletlenül, ezért konkrét számokkal készültem. Rétvári Bence rögtön kezdte azzal a nagyon barokkos mondatával, hogy mennyivel többet költöttek

itt az oktatásra, mint az előző években. Az a helyzet, hogy a KSH táblázata szerint az történt, hogy 2002-ben még GDP-arányosan 5,4 százalékot költöttek oktatásra, 2012-ben már csak 4,1-et, 2020-ban pedig 3,8 százalékát költötték oktatásra a GDP-nek.

(18.00)

Mindig önök mondják azt, hogy a gazdaság teljesítményéhez kell mérni azt, hogy mire mennyit költenek. Az utóbbi tíz évben az uniós pénzeknek köszönhetően ide folyamatosan áramlott be a pénz. Érdekes, akkor miért nem brüsszeleztek, amikor jött be a pénz, miért nem akkor költötték Brüsszel pénzét a pedagógusbér-emelésekre?! Akkor miért a kretén vadászkiállításokra kellett 70 milliárd forintot költeni, meg dubaji világkiállításokra, meg százmilliárdokat stadionokra?! Azért, mert abból el lehetett lopni a pénzt, a pedagógusoktól pedig nem lehet ellopni a pénzt, és ez önöknek nem tetszett. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*

A következő hazugságuk az, hogy milyen jól teljesítünk a PISA-teszteken. A múltkor már felmutattam önöknek ezt az ábrát. *(Felmutat egy iratot. - Rétvári Bence: Emelkedik.)* Egy nagyon picit. Még mindig nem érjük el a 2010-es szintet, de ahogy itt a képviselőtársaim... *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Ja, ez a piros Lengyelország, a zöld pedig Magyarország, jó? Tehát ennyire jól teljesítünk a PISA-tesztekben. Ahogy az itt az előbb elhangzott, az olvasásnál az alulteljesítő 15 évesek részaránya az olvasás területen 25 százalék volt 2019-ben. Ez azt jelenti, hogy minden negyedik magyar gyerek gyakorlatilag nem tud olvasni. Önök szerint ez egy jó teljesítmény? Mi nem azt mondtuk - Rétvári Bencével ellentétben -, hogy önök semmit nem csináltak, mi azt mondtuk, hogy lepusztították a közoktatást az elmúlt 12 évben; ez egy nagy különbség.

A pedagógusok béremelésével kapcsolatban pedig hadd idézzem Palkovics miniszter urat, aki 2016-ban azt mondta, hogy 2017-re a pedagógusok átlagbére eléri a diplomásátlagbér 80 százalékát. Először is szeretném megkérdezni, hogy egyébként a pedagógusok miért csak a 80 százalékát érik a diplomásátlagbérnek? Akkor ők is csak 80 százalékban teljesítenek majd az iskolákban?! De még ezt sem sikerült meg nem gyurcsányoztak, de nem sikerült. Tehát hagyják abba ezt a „majd, ha Brüsszeltől megkapjuk a pénzt...”, meg önök nem akadályozzák, mert ez egy hazugság, és ráadásul béna is. Úgyhogy tessék végre megadni azt a béremelést, ami jár nekik!

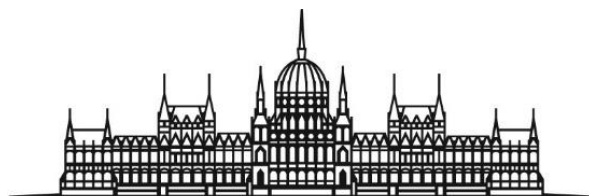
(Folytatás 35/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Itt van, szintén hoztam egy táblát, nagyon érdekes (*Felmutat egy iratot.*), a pedagógusok bére a diplomásfizetések arányában, 2020. Tudják, ez a zöld, ott a legutolsó helyen, Magyarország. Előtte van Costa Rica, Lettország, Finnország, Ausztrália, Írország, Hollandia, Dánia, Svédország, Szlovákia, Lengyelország, gyakorlatilag mindenki más, nem olvasom végig. Szintén hoztam egy másikat (*Felmutat egy másik iratot.*), a pedagógusok kezdő fizetése a 2019-20. évben. Na, az a pici piros, az Magyarország, jó, csak hogy így lássuk. Előttünk van szintén Litvánia, Csehország, Szlovákia, Lettország, mindenki más. Ez a kezdő fizetés, 220 ezer forint. Erre mondják azt, ugye, nagyon érdekes volt, hogy sem Maruzsa Zoltán, sem Zsigó Róbert nem merete kimondani, hogy mennyi az a béremelés, amit jövőre ígértek. Mondjuk ki: az a jelentős béremelés, amit önök mondtak, az 10 százalék. Ez önök szerint egy jelentős béremelés akkor, amikor - felírtam - a kenyér ára az elmúlt egy évben 76 százalékkal emelkedett, a sajt ára 68 százalékkal, a margariné pedig 61 százalékkal emelkedett.

A Párbeszéd benyújtotta a 45 százalékos, a pedagógusok által követelt béremelési javaslatot. Megvolt rá a fedezet, önök ezt lesöpörték, hogy nincsen rá pénz. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Hazudsz!*) Persze, 47 milliárd stadionépítésre van, mert hiába beszél mellé Orbán Viktor, október 19-én - most jelent meg a Magyar Közlönyben -, nem elég önöknek a nyíregyházi, meg az összes, a Fradi-sportlétesítményekre az eddig elkülönített és ellopott pénz, még 47 milliárdot odatettek mellé, és akkor jön a gyurcsányozás meg brüsszelezés.

Tényleg, hogy van önöknek bőr a képükön, mondjuk, egy pécsi Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumát vagy egy budai Ciszterci Rend Szent Imre Gimnáziumát gyurcsányozni?! (*Vitályos Eszter: Neked hogy van bőr a képeden egyáltalán felállni?!*) Merthogy ők is csatlakoztak ehhez, ők is kiadták azt a nyilatkozatot, hogy csatlakoznak, és támogatják a pedagógusokat. Érdekes, akkor Orbán Viktor volt gimnáziuma, a székesfehérvári Teleki Blanka Gimnázium is egy Gyurcsány-bérenc, merthogy ők is csatlakoztak a pedagógusok tiltakozásához. (*Zaj. - Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Nacsá Lőrinc: Ne hazudj!*) Hagyják abba ezt! Hagyják abba ezt a hazudozást!

Tessék megadni a 45 százalékos béremelést! Tessék visszavenni a kirúgott diákokat! Ki fog holnap tanítani? Nincs tanár, nincs jövő. Fizessétek ki a tanárainkat! Ezek a követelések, tessék teljesíteni! (*Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A következő felszólaló Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Igazán megható ez a

frissen támadt érdeklődés a fideszes és KDNP-s képviselő kollégák részéről a magyar oktatás helyzete iránt. Nem láttam önöket a tüntetéseken. Az a helyzet, hogy nem mernek kimenni az emberek közé... (*Zaj. - Vitályos Eszter: Mi nem járunk szelfizni.*) Igen, mert önökkel nem szelfizgetne senki ott szívesen, az a helyzet. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Vitályos Eszter: Nevetségesek vagytok!*) Pontosan tudják, hogy maguk tették tönkre az oktatást, tehát maguk ellen tüntetnek, és velünk egyetértve mondják azt, hogy nagyon súlyos problémák vannak a magyar iskolákban. Azért is lehetett most át-törés, mert egyre több szülő ismeri fel, hogy az iskola, ahova beküldi a gyereket, sokkal rosszabb állapotban adja neki vissza. Egyszerűen a gyerekek borzasztó lelkiállapotban vannak, a mentális egészségüket fenyegeti már az, amilyen helyzetet maguk teremtettek a magyar közoktatási rendszerben. (*Zaj. - Rétvári Bence: Ne szidd már a gyerekeket!*)

S épp amikor ezen gondolkodtam, jött szembe az a 300 óvoda- és iskolapszichológus által aláírt szakmai állásfoglalás, amely a következőképpen fogalmaz, csak idézeteket mondok: a gyermekek pszichés állapota aggasztóan romlik, az óvodákban a szorongás, a viselkedés- és figyelemzavar, az iskolákban ezek mellett a depresszió, pánik, önsértés vagy akár a súlyosabb mentális zavarok megjelenése rendszeresen előforduló jelenség lett. Az ENSZ gyermekjogi egyezményre hivatkoznak, amely szerint az oktatás egyik legfőbb célja, hogy elősegítse a gyermekek személyiségének kibontakoztatását, de emellett garantálni kell a pihenéshez, a szabadidő eltöltéséhez, a játékhoz és a szórakoztató tevékenységekhez való jogukat is.

Ehhez képest nyilvánvaló, hogy az önök által felépített közoktatási rendszer, gyakorlat nem felel meg ezeknek az elveknek. Idézem megint a pszichológusokat: hosszú távon súlyosan veszélyezteti a gyerekek lelki jóllétét; a probléma már egészen korán megjelenik; az óvodai korosztály legfontosabb szüksége a stabilitás és a kiszámíthatóság, amit egyre jobban ellehetetlenít a pedagógusokat érintő nagymértékű fluktuáció; a biztonság e hiánya hozzájárul a szorongásos jegyek, a viselkedésproblémák, a figyelemzavar egyre gyakoribb megjelenéséhez, az ismétlődő személyi változások pedig nehezítik a fejlődési elakadások korai felismerését. (*Zaj a KDNP soraiban.*)

De hasonlóan komoly a... - Miért beszélnek folyamatosan közben? (*Rétvári Bence: Több tiszteletet a pedagógusoknak! - Hollik István: Megsérted a pedagógusokat!*) Értem, hogy fáj az igazság. Értem én, hogy a felelősségüket érzik ebben a helyzetben. Értem, hogy nem tudnak mit kezdeni azzal, hogy ennyire tönkretették a magyar oktatás ügyét, és a mi gyerekeink isszák meg ennek a levét. Értem, hogy nem vállalják a felelősséget azért, mert 40-50 órát dolgoznak hetente a gyerekek; a tizedikes gyerekeknek 50 órás az átlagos heti elfoglaltsága.

Úgyhogy jó lenne, ha egy kicsit összekapnák magukat, és a XX. századból átjönne nek a XXI-be, és a gyerekek érdekét figyelembe vevő oktatási rendszert

dolgoznának ki. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jámbor András Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Képviselőtársaim! A mostani tanártüntetések túlmutatnak az oktatás területén. 20 százalék feletti az infláció, április óta csökken az átlagbér, és nőnek a rezsiköltségek. Az elmúlt évek konjunktúrában megemelkedett bérei elpárolognak. A német iparkamara és a magyar iparkamara elnöke, Parragh László is azt mondja, amit mi: az elmúlt 12 év gazdaságpolitikáját az alacsony bérekre, a gyenge munkajogra és a mérhetetlen pénzre alapozták, amit a multiknak adtak.

Már három évre kifizetik egy multinak a dolgozók bérköltségét, 19-ről 9 százalékra levették a társasági adót, és 5,4 százalékon szedik be, a multiknál pedig még alacsonyabban. Ez a pénz hiányzik az oktatásból, az egészségügyből, a szociális ellátásból. Az alacsony bérek miatt pedig a fizetés is hiányzik az emberek pénztárcájából. Az ebből következő túlórák, a pihenés hiánya, a munkahelyi stressz, a meggyötört dolgozók nem vezetnek egy boldog országhoz. Ezért tiltakoznak ma a tanárok, a postások, a kukások, volánosok. Az önök rossz és elhanyagolt oktatási rendszere, a brutálisan lebutított szakoktatás, ahol még az alapvető műveltség oktatását is kivették, lehetetlenné teszi, hogy nőjön a termelékenység Magyarországon, lehetetlenné teszi, hogy a dolgozók visszaszerezzék a kontrollt az életük és a jövőjük fölött. De önök ehelyett kiüresítették a Covidra hivatkozva a tanárok és más ágazatok sztrájkjogát, hogy a Covid után már csak úgy, törvényben is szentesítsék ezt.

Önök itt arról beszélnek, a munka minden, de eltipornak minden lehetőséget a bércsakra, a megélhetésért folyó küzdelemre. Ezekből a székekből, innen főnről tényleg könnyű munkát prédikálni azoknak, akik reggel a sötétben kelnek és este a sötétben érnek haza. De valójában a megélhetés a minden, a tudás a minden, az országnak pedig az a minden, ha polgárai el tudják képzelni, és meg is kapják az esélyt, hogy egyről a kettőre, kettőről pedig a háromra lépjenek. Olyan országot kell teremtenünk, ahol a munka nem a végcél, hanem a végcél a biztonság, a megélhetés, az esély. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Rendkívül elkésztő hallgatni a felszólalásokat. Az embernek az az érzése, hogy önöknek nincs más célja ezzel a vitával, mint hogy pártpolitikai alapon igyekezzenek megnyerni azt, nevezetesen, a kormánypárti felszólalók kiválasztják azokat a statisztikákat, amelyek javultak az ő kormányzásuk alatt, és ismertetik azokat, a baloldali képviselők pedig kiválasztják azokat a statisztikákat, amelyek romlottak az elmúlt 12 évben, és felolvassák azokat. Azt igyekeznek bizonyítani a Fidesz részéről, hogy jobban kormányoznak, mint Gyurcsányék tették, ami önmagában egyébként nem egy magas mérce. Tehát ha ehhez próbálják magukat viszonyítani, és arra büszkék önmagában, hogy jobban kormányoznak, mint Gyurcsányék, azt javaslom, azzal ne legyenek elégedettek. A baloldal pedig azt igyekszik minél erőteljesebben a vitában képviselni, hogy a Fidesz rosszabb, mint az előző kormányok voltak, illetve hogy az oktatásban az elmúlt 12 évben végbement minden romlásért kizárólag a kormány felelős.

Szeretnék ezen a vitán kívül helyezkedni, és arról szeretnék beszélni, hogy milyen problémákat látok a közoktatásban, és azoknak milyen megoldási javaslatok lehetnek, mert mindannyiunknak azt kellene szem előtt tartani, hogy a gyermekeinkről van szó.

Van három iskolás és egy óvodás gyermekem. Mindennap, minden héten tanulok velük, odaülök melléjük olvasni, édesanyaként nap mint nap látom, hogy mi történik az iskolában. Nem magániskolába járnak, körzeti állami iskolába járnak, és szülőként is azt gondolom, hogy a mi feladatunk az, hogy hozzájáruljunk ahhoz, hogy sikeres, boldog, tudatos és a közösséghez tartozás élményét átélni képes gyermekek, majd pedig felnőttek neveljünk. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Így van!)* Én azt szeretném, hogyha önök is ebben a vitában ezt tartanák szem előtt, és a későbbi megnyilvánulásaik ennek jegyében történnének meg.

Ténykérdés, hogy ha Magyarországon a pedagógusok korfájára ránézünk, akkor nem sok biztató adatot láthatunk, hiszen az általános iskolás tanároknak nagyságrendileg a fele 50 év feletti, míg a 30 év alatti tanárok aránya mindösszesen 6 százalék Magyarországon. Önmagában ez is rémisztő lehet a jövőre nézve, de az, hogyha egymásra mutogatunk, és azt mondogatjuk, hogy ki ezért a felelős, attól nem fogunk előbbre jutni. Nyilvánvaló, és sokszor elhangzott már ebben a vitában, hogy ennek egyik legfőbb oka, sőt talán a legfőbb oka a bérszínvonal, amelyet ma Magyarország a pedagógusainknak képes vagy hajlandó biztosítani.

Hiteltelennek tartom a kormány részéről azt, hogy Brüsszelre mutogatnak ez ügyben. Értem, és önöknek igaza van abban, hogy ezek a költségvetési források Magyarországnak járnak. Az én meggyőződésem az, hogy akkor is járniuk kellene, ha mi egyetlen törvényt sem módosítunk brüsszeli nyomásra Magyarországon. De önöknek megvan a lehetősége arra, hogy hazai állami költségvetési forrásból emeljék a pedagógusok bérét.

Rengeteg olyan állami ágazat van Magyarországon, ahol az oktatáshoz hasonló mértékű létszámhiány és alulfizettség jellemző, de az önök elmúlt 12 éves kormányzása alatt talán nem volt olyan ügy, amely ennyire összekovácsolta volna az érintetteket egy tiltakozási tömbbe, mint amilyen most az oktatás ügye. Ez önmagában mutatja, hogy hiába olvasnak fel itt különböző statisztikákat, ez égető, rendkívül nagy probléma Magyarországon, amelyre való válasz égető, nem várhat 2026-ig, 2027-ig, és nem függhet Brüsszeltől. Azért sem függhet, mert a következő években, ha nem történik meg a béremelés, újabb és újabb pedagógusok fogják elhagyni a pályát. Belemehetünk egy számháborúba, hogy hány pedagógus hiányzik, megnézhetjük azokat a statisztikákat, hogy Európa más országaiban mennyi az egy pedagógusra jutó diákok aránya, de látjuk azt, hogy az oktatás szereplői döntő többségében elégedettek, és nekem nagyon sok jobboldali, kifejezetten jobboldali ismerősöm, tanárok kint voltak ezeken a tiltakozásokon, mert szakmai alapon és megélhetési alapon közelítik meg ezt a kérdést. Én ezt szeretném, és ezt várom el a kormánytól is.

Milyen jövőkép vár Magyarországra a mai oktatási adatok alapján? A PISA-felmérések azt mutatják, hogy minden negyedik magyar gyermek szövegértésből a legalacsonyabb mérési szinten áll, és valóban, a korai iskolaelhagyók aránya nőtt a 2010-es arányhoz viszonyítva, a cigányság körében pedig közel kétharmada azoknak az aránya, akik mindenféle piacképes végzettség nélkül hagyják el a magyar iskolarendszert. Arról beszéljünk, hogy mi lesz velük, mi vár rájuk, milyen jövője lesz Magyarországnak, hogyha 15 éves gyerekek közül négyből egy nem érti, amit olvas! Hogy fogjuk tudni megállni a helyünket így a XXI. században? - hiszen a demográfiai mutatóink is több mint 40 éve romlanak. Ha az eltartók és az eltartottak aránya ennek megfelelően változik, akkor a magyar államháztartás fenntarthatatlanná fog válni körülbelül 20 éven belül.

Egyik megoldási javaslat erre, hogy nagyon alaposan végiggondolják, hogy mi és mennyi tananyagmennyiség szerepel a Nemzeti alaptantervben. Régóta hangoztatott, most már talán közhellyé vált az oktatás szereplői részéről, és úgy gondolom, hogy mindenki nap mint nap tapasztalja, hogy a Nemzeti alaptantervben megtalálható tananyagmennyiség rendkívül megterhelő a gyermekek számára, nem képesek elsajátítani, és hozzáteszem, tartalmi változásokra is szükség lenne, mert az a fajta nemzeti nevelés, amelyet egyébként a 2010-es kétharmados Fidesz-győzelem után nagyon sok jobboldali szavazó elvárt, még mindig nem ment végbe az oktatási rendszerben. Elég csak azt a példát említenem, hogy a pozsonyi csata még mindig csak kiegészítő tananyagként szerepel a magyar történelemkönyvekben, de nem kell minden gyermeknek megtanulnia.

Az a kérdés gyakran felmerül, hogy szükség van-e önálló oktatási minisztériumra. Abban igaza van szintén a kormánypárti képviselőknek, hogy ez

önmagában semmire nem jelentene biztosítékot. Ez valóban így van, a Gyurcsány-kormány ideje alatt a pedagóguselbocsátások akkor történtek meg, amikor volt oktatási minisztérium Magyarországon.

Ugyanakkor az mégiscsak röhejes, hogy a Belügyminisztériumhoz tartozik az oktatás legnagyobb része, amire egyébként Magyarországon kívül az egész világon kizárólag Nauruban van példa. Tehát az, hogy a kormányban nincs egy olyan erős politikus, aki képviselni tudná az oktatás ügyét a kormányban, igenis hozzájárul ebben a kormányzati struktúrában ahhoz, hogy az oktatás ügye - sok más mellett egyébként, említhetnénk így az egészségügyet vagy a szociális rendszert is - mostohagyermeké ennek a kormányszatnak.

A célunk nem lehet más, mint hogy a gyermekeinknek olyan jövőt, olyan országot építsünk, ahol érdemes élni és ahol ők tudnak boldogulni a saját érdekeiknek, a saját tudásuknak, a saját céljaiknak megfelelően. Úgy gondolom, hogy ha szakmai mederben igyekszünk megvitatni az oktatás problémáit, akkor ezekre a kérdésekre tabuk nélkül megoldást kell találnunk. Nem tűr halasztást a pedagógusok béremelése, nem tűr halasztást, hogy szembenézzünk azzal, hogy az elmúlt 30 év felzárkóztatáspolitikája csődöt mondott, és nem tűr halasztást, hogy alapvetően megreformáljuk az oktatási rendszert, mert látjuk azt, hogy nem tartható fenn az, hogy a 15 éves gyerekek közül minden negyedik nem érti azt, amit olvas.

Ezek a mi közös problémáink, a mi gyermekeink problémái, a mi jövőnk problémái. Kérem, hogy ennek megfelelő felelősséggel vegyenek részt ebben a vitában. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólalójuk ismerteti a frakciójuk álláspontját. Elsőnek megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak. Parancsoljon!

(18.20)

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valóban az oktatás problémáit nézzük, akkor, azt gondolom, két dimenzióba lehet ezeket csoportosítani: először is vannak az akut, illetve heveny problémák, és vannak a hosszú távú, krónikus kihívások.

Az mindenképpen egy akut probléma, hogyha a pedagógusok bérhelyzetéről beszélünk. Egy kezdő pedagógus fizetése alig haladja meg a nettó 200 ezer forintot. Nyilván ebből nem lehet ma Magyarországon megélni, pláne akkor nem, hogyha az infláció különösen sújtja a közalkalmazottakat, különösen sújtja a pedagógusokat. Csak az idei évben ez a rekordinfláció egyhavi pedagógusbért elvett tőlük.

Szintén egy ilyen akut probléma a betöltetlen álláshelyek száma. Az előző vitánapon - ami a szociális

törvényről folyt, szintén egy vitanap volt, hiszen egy egész napig tartott - már Rétvári Bence államtitkárral tisztáztuk a számokat. Ilyenkor mindig jó a KSH-számokat nézni. 2022 első negyedévét tekintve, ez a legfrissebb adat, 7973 darab betöltetlen álláshely van az oktatásban, tehát közel 8 ezer álláshely hiányzik. Ennek jelentős része pedagógus-álláshely valóban.

Nyilván akut probléma a bérhelyzetén túl, hogy milyen ígéreteket tettek a pedagógusoknak a pedagóguséletpálya-modellre vonatkozólag. Itt a már említett vetítési alap a fő gond, az egyik fő gond, hogy ezt nem sikerült a minimálbérhez kötni, és valóban ez biztosította volna a folyamatos béremelést.

Ha megyünk tovább, krónikus és hosszú távú problémákat is látunk. Én ezt az ököpolitika három pillére alapján csoportosítottam, és szeretnék róluk beszélni, az igazságosság, a részvételiség és a fenntarthatóság dimenziójában. Azt gondoljuk az LMP részéről, hogy az egyik legfontosabb probléma a magyar oktatással az igazságossági, illetve igazságtalansági probléma. Ez egy esélyegyenlőtlenséget jelent, ugyanis teljesen más lehetőségei, esélyei vannak a diákoknak attól függően, hogy milyen családba születnek, milyen településre születnek. Ez meghatározza, hogy milyen bölcsődébe, óvodába és későbbi oktatási intézményekbe, iskolába járnak.

Itt nem csupán arról van szó, hogy ha a legjobban és a legrosszabbul teljesítő eredményeket megnézzük a PISA-mérések tekintetében, a különbség a 170 pontot is meghaladja, de arról is szó van, és erről az államtitkár urak nem beszéltek, hogy Magyarországon ez a társadalmi státusz - szocioökonómiai státusz-nak hívja a PISA-felmérés - nagyon nagy arányt és hányadot magyaráz a diákok oktatási eredményéből. Ez rendkívül igazságtalan, mert valóban nagymértékben számít az, hogy ki honnan jön, hogy kerül be az oktatásba. Dobogósok vagyunk ebből a szempontból. Elhangoztak országnevek; itt Peru teljesít a legrosszabbul, utána jön Fehéroroszország, és a harmadik legrosszabbul teljesítő ebből a szempontból Magyarország.

Nyilván olyan oktatási rendszerre lenne szükség, ahol tényleg a diákok tehetsége és a szorgalma határozná meg, hogy később hogyan tudnak boldogulni az életben, milyen eredményeket érnek el. A részvételiség szempontjából alapvetően a fenntartói modellt kell kiemelni, az iskolák államosítását, illetve központosítását, hogy elvették a településektől az iskolákat. Ez azért nagyon-nagyon rossz, mert a helyi szint beleszólása gyakorlatilag megszűnt, a helyi érdekek, értékek, gondolatok, tudás becsatornázása az önkormányzatokon keresztül a magyar oktatásba gyakorlatilag lehetetlenné vált, így lehetőségeket, erőforrásokat veszítünk. Egyébként azzal indokolták még a kezdet kezdetén ezt a központosítást, hogy kiegyenlítik az egyenlőtlenségeket a magyar oktatásban. PISA-eredmények mutatják, hogy ez nem sikerült.

Végül a fenntarthatóság dimenziójáról szeretnék beszélni. Mi azt gondoljuk, hogy ha energiaváltságról és klímaváltságról beszélünk, akkor a kitörés

egyik nagyon fontos pontja az oktatás, hogy mire készítjük fel a jövő generációit. Itt nem csupán a természettudományos képzésről és az ott mutatkozó pedagógushiányról kell beszélni, hiszen nyilván a klímával kapcsolatos összefüggéseket a földrajz, a fizika tárgyalja leginkább, de arról a holisztikus, horizontális szemléletről, hogy minden tantárgy, minden tanóra keretében szóba kell hozni ezeket a kihívásokat, és különböző aspektusból megmutatni, hogyan lehet kitörni. Ha a megoldásokat nézzük, a rövid távú problémákra nyilván a béremelés, a terhek csökkentése megoldást tud adni. Hogy a hosszú távú kihívásokkal hogyan nézünk szembe, ez már egy nagyon-nagyon jó kérdés.

A magyar oktatás egyébként az elmúlt 50-60 évben nem találta meg az igazán jó megoldásokat. Én azt gondolom, hogy a szabadság, az autonómia, az önállóság visszaadásával kéne kezdeni. Ez minden előrelépésnek a kiindulópontja. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Momentum soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának felszólalását Csárdi Antal képviselő úr második vezérszónokként folytatja.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégek! De mégiscsak az az egyik legnagyobb probléma ebben a kérdésben, hogy önök hazudnak, hazudnak és hazudnak; hiszen hazudnak, amikor azt mondják, hogy nemzeti konszenzust szeretnének az oktatás megoldásával kapcsolatban. Mit is lehet mondani akkor, amikor egy vitanapon önök úgy alakítják ki a vita körülményeit, hogy a vezérszónoki felszólalásokon túl 3-4, 7-8 percet lehet vitatkozni? Azt gondolom, hogy az ügy fontossága ennél sokkal többet érdemel.

Ugyanakkor akkor is hazudnak, amikor önök a pedagógusok tiszteletéről beszélnek, mert önök nem mutatnak tiszteletet a pedagógusok iránt. Nem mutatnak, és nemcsak azért, mert Bencsik András úgy fogalmazott, hogy söpredék lepte el a pedagóguspályát, hanem azt gondolom, hogy akkor sem tisztelik a pedagógusokat, amikor - már elnézést a kifejezésért - hülyének nézik őket.

A helyzet mégiscsak az, hogy hazudnak - és ez talán a legkézzelfoghatóbb -, amikor azt mondják, hogy az európai uniós forrásoknak bármilyen köze van a pedagógusbérek rendezéséhez. Sem idén, sem tavaly, sem tavalyelőtt, és mondhatnám végig, nem volt része az uniós forrás a pedagógusbéreknek. A pedagógusbérek mindig a nemzeti költségvetésből voltak kigazdálkodva, és amennyiben önök ezt nem tudják megcsinálni, akkor nagyon nagy baj van. De én azt gondolom, hogy ez a pénz ott van elérhető módon a mindenkori költségvetésben.

Ha már tiszteletről beszéltünk, akkor azt gondolom, érdemes megnézni, hogy hogy nevezhetik önök tiszteletnek azt, amikor a pedagógusbérekhez hozzákötik a 2014-es minimálbérhez. Azt gondolom, ez

mindent elmond, hogy önök a hazai pedagógusok fizetését hozzákötötték a '14-es segéd munkásbérhez. A minimálbérnél kisebb bért nem lehet adni. Azt gondolom, hogy meg is van az eredménye, hiszen ma egy 4-5 éve oktató pedagógus semmilyen végzettséggel sem tud többet keresni a garantált bérminimumnál. A dolog könnyen rendezhető lenne, amennyiben a vetítési alapot a mindenkori bérminimumhoz kötné. Igen, ez egy jelentős emelést jelentene, és azt gondolom, hogy valóban közelítené azt a fizetési mértéket, amit a pedagógusaink megérdemelnek.

Nagyon fontos, hogy beszéljünk arról, hogy mit is okoz ez az elhanyagoltság, amit önök mutatnak az oktatási rendszerrel kapcsolatban. Az összeomlás szélén van az oktatási rendszer. A közszolgálati állásportálon közel 800 hirdetést találtunk. Ennek kétharmada tanári állásról szólt. A legtöbb helyre matektanárt szerettek volna felvenni. Azt gondolom, hogy nem kell senkinek sem elmagyaráznom, hogy milyen fényes jövőt gondolhat egy mai fiatal, aki a pedagóguspályára adja a fejét. Ülnek itt közöttünk pedagógus végzettséggel, pedagógus gyakorlattal bíró képviselők a kormánypárti padosorokban. Nekem csak az az egy kérdésem van, hogy önök szerint az a fizetési mérték, ami a legplasztikusabban kifejezi a problémát, az rendben van-e. És komolyan gondolják, hogy 10 százalék elég lehet a probléma megoldásához?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben az évben 20 százalék fölötti az infláció, 30 százalék fölött van jócskán az élelmiszerek árdrágulása, ehhez képest önök 10 százalékot szánnak a pedagógus honfitársainknak. Nagyon kérem önöket, hogy kezdjünk el komolyan és tisztelettel beszélni a problémáról, mert az biztos, hogy nem tisztelet, hogy a kormány megalakulása óta, tehát hat hónap alatt négyszer tudtak leülni a pedagógusokkal. Én azt gondolom, joggal várja el minden magyar állampolgár, diák, szülő és pedagógus egyaránt, hogy rendezzék a pedagógusbérekét.

(18.30)

Azt gondolom, hogy ennek a módja csak az lehet tisztességesen, ha a garantált bérminimumhoz kötik mint vetítési alap. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalások következnek. Elsőnek a Momentum képviselőcsoportjából Orosz Anna képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon!

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm a szót. Még van némi időnk ebből a négyórás vitából. Amikor elindult ez a vitanap az oktatás témájában, akkor arra kértük önöket, hogy kivételesen ne a felelősséget hárítsák, ne csúsztassanak, ne másokra mutogassanak, hanem érdemi válaszokat adjanak a civilek, a diákok, a pedagógusok és a szülők követeléseire.

Jegyzeteltem azt, hogy azóta miről beszéltek, és ehhez képest semmi mást nem tettek, csak felelősséget hárítottak, felesleges inflációkat adtak, és zéró - zéró! - konkrétummal szolgáltak azzal kapcsolatban, hogy mégis hogyan kívánják az iskolák helyzetét rendezni.

Nézzenek a szemükbe a diákoknak, a szülőknek vagy a pedagógusoknak, és nekik mondják, hogy azért nem jó a magyar oktatási rendszer, mert 2006-ban meg 2004-ben ez meg amaz történt! (*Rétvári Bence: A ti szemetekbe nézünk!*) Nézzenek az ő szemükbe, és nekik mondják azt (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*), hogy azért nem tudják rendezni a pedagógusok bérét, azért túlterheltek a diákok, azért kőkorszaki a tananyag, mert az Európai Unió nem ad önöknek pénzt az iskolák helyzetének rendezésére.

Uraim és hölgyeim, már amennyien vannak, önök 12 éve kormányozzák kétharmados felhatalmazással ezt az országot. Arra adjanak választ, hogy mikor lesznek érdemi lépések annak érdekében, hogy a pedagógusok, a szülők és a diákok megnyugtató választ kaphassanak, és hogy korszerű, európai, minőségi oktatásban részesülhessenek a gyerekeink! Köszönöm szépen. (*Taps a Momentum soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjából Barkóczi Balázs képviselő úr következik.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor így mondom el. Ha már megígértem, akkor elmondom azt a cselekvési tervet, amit Dobrev Klára árnyékkormányja dolgozott ki (*Derűlttség a kormánypártok soraiban.*), már csak azért is, mert a kormánypárti képviselőtársaim, úgy látszik, csak arról tudnak beszélni (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), hogy mi volt 2010 előtt. Akkor én elmondom, hogy mi lesz 2022 után. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Reagálhatnék, Nacsa képviselő úr, csak félek, hogy akkor már olyan szintre kéne lemennem, hogy keszonbetegséget kapnék.

Tehát lássuk ezt a cselekvési tervet! 1. A jogtalanul elbocsátott pedagógusokat azonnali (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) hatállyal vissza kell helyezni az eredeti munkakörükbe, a fegyelmi büntetéseket és tanterületi fenyegetéseket pedig vissza kell vonni. A kormány kérjen bocsánatot a kirúgott pedagógusoktól!

2. A pedagógus-előmeneteli rendszer szerint besoroltak alapilletményét 45 százalékkal meg kell emelni, nem 2025-ben, nem hónapok, évek múlva, hanem most, hiszen ez egy sokéves adósság.

3. A nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott munkavállalók bérét A1-nél a minimálbérré, B1-nél a garantált bérminimumra, F1-nél pedig ennek 130 százalékára kell felemelni.

4. A pedagógusok heti oktatással-neveléssel lekötött munkaidejét 22 órában, a pedagógiai és gyógypedagógiai asszisztensek beosztását gyermekfelügyeletre pedig heti 35 órában kell maximalizálni.

5. Ez már elhangzott: a sztrájk törvényt azonnal hatályon kívül kell helyezni, vissza kell adni a pedagógusoknak a sztrájkhoz való jogot.

6. Végül, de nem utolsósorban: az államnak vissza kell adnia az iskolákat az önkormányzatoknak, a fenntartásukra szánt forrásokkal együtt. A tanárok így nagyobb biztonságban érezhetik magukat, hiszen amíg az önkormányzatok feleltek az iskolákért, nem fordulhatott volna elő, hogy köztisztviselőként álló, a diákok, a szülők és a szakma által is elismert pedagógusokat fenyegetnek és rúgnak ki.

Mondom, önök erre már képtelenek, hogy megcsinálják, majd megcsináljuk mi, Magyarországért, a szülőkért, a diákokért, a gyermekeink jövőjéért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Számos olyan baloldali mondat hangzott el, amire, azt gondolom, hogy kötelességünk reagálni. Én az egyik ilyenre reagálnék.

Tordai képviselő úr képes volt azt mondani, hogy - szó szerint idézem őt - „az iskola rosszabb állapotban adja vissza a gyerekeket a szülőknek, mint ahogy bekerültek”. Értem én, hogy most önök azért jöttek ide, hogy mindent a kormány nyakába varrjanak, de azért legyenek már szívesek, maradjanak a józan ész határain belül. Tehát ezzel Tordai képviselő úr nem a kormányt kritizálja, hanem a pedagógusokat sértegeti, és az ő munkájukat minősíti. Mert ha valaki ilyet mond, ez mit jelent? Ez azt jelenti, hogy a pedagógusok nem adnak át semmilyen tudást, a pedagógusok nem tanítják meg a gyerekeket a közösségi együttműködésre, sőt semmire nem tanítják meg őket. Tehát legyenek szívesek, a vita hevében se sértegetessék a pedagógusokat!

Itt szeretném megragadni az alkalmat én is, hogy köszönetet mondjak minden pedagógusnak. Az én három gyermekem közül az egyik állami fenntartású iskolába jár, a másik pedig egyházi, és látom, hogy vannak különbségek, egy viszont ugyanaz: minden pedagógus keményen és áldozatosan végzi a munkáját. Kérem, ezt önök is vegyék figyelembe, és becsüljék meg a pedagógusokat, és ne állítsanak olyanokat, amivel a pedagógusokat sértegetik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Szabó Rebeka képviselő asszony következik. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Hollik képviselőtársam, rendben van, mi megbecsüljük a pedagógusokat, önök meg adjanak nekik béremelést *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*, mert hogy önök 12 éve vannak kormányon kétharmaddal,

és még mindig van képük az ellenzékot hibáztatni azért, hogy a diplomásátlagbér mindössze 64 százalékát keresik a pedagógusok. Ez gyalázat! És ezért önök a hibásak, és azért is, hogy országos szinten körülbelül 6 ezer óvodapedagógus és 8 ezer általános iskolai és középiskolai tanár hiányzik a rendszerből úgy, hogy körülbelül 2 ezer nyugdíjas tanít.

Tehát ez egy nagyon nagy hiány, és ezért is ennyire nehéz az oktatás, ennyire rossz az oktatás, azért, mert a többi pedagógus le van terhelve, olyan tárgyakat kell tanítaniuk sokszor helyettesítéssel, ami nem az elsődleges szakmájuk, és ezért is van, hogy nem tudnak megfelelő minőségben tanítani. Ja, meg azért is, mert katasztrofálisak a tankönyvek. Ezt is szerettem volna megemlíteni, mert Rétvári államtitkár úr meg Hollik István is említette, hogy hú, de szuper tankönyvellátást csináltak itt az oktatásban. Nem, kérem, ahogyan önök államosították a tankönyvpiacot, megszüntették a szabad tankönyvválasztást, ez ellen már tiltakoztak diákok, tanárok, szülői szervezetek is, ugyanis gyalázatosan rosszak a tankönyvek. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Szeretném jelezni például, hogy önök nyolcadikos történelemkönyvben mentegették Horthy Miklóst, és rokonszenves figuraként ábrázolták Hitlert. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Dömtör Csaba: Jézusom! - Rétvári Bence: Ne viccelj már!)* Konkrétan propaganda van a tankönyvekben. Volt olyan, hogy Orbán Viktornek egy brüsszeli beszédét kellett egyetértően elemezni a diákoknak egy nyolcadikos történelemkönyvben. *(Moraj.)* Tizenegyedikes nyelvtankönyvben pedig szexista kérdőív volt arról, hogy vajon a nők nem képesek komoly beszélgetésre, illetve Kányádi Sándor költő idézetének tulajdonítottak egy lakodalmi rigmust, és hasonló hatalmas bakik vannak ezen a fantasztikus, önök által államosított és lerontott tankönyvpiacra. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók által írásban történt előzetes bejelentésnek megfelelően. Elsőként megadom a szót Kocsis Máté frakcióvezető úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg, hogy hadd kezdjem azzal, amiben nincs köztünk túl sok vita. Hétről hétre jönnek a hírek a magyar sajtó különböző felületein arról, hogy magyar középiskolai diákok vagy egyetemmel hallgatók hány és hány nemzetközi versenyen szerepelnek egyre jobban, sőt a SOTE is bekerült a 200 legjobb egyetem közé a világon.

Ez a jelenség lehet, hogy önök által elszigetelt, de semmiképpen nem azt jelenti, hogy a magyar oktatási rendszer, ahogy önök mondják, összeomlott volna. Sőt, ezek mögött a gyerekek mögött pedagógusok állnak,

akik őket minderre megtanították, akik felkészítették őket erre.

Annyiban csatlakoznék Hollik képviselő úrhoz, hogy arra azért felhívom a figyelmüket, hogy ezekkel a mondatokkal, bár a szándékaik szerint minket igyekeznek megalázni, mégis a tanárokat alázzák meg. Udvarián arra is emlékeztetném önöket, hogy önök voltak azok is, akik a Covid alatt - ehhez hasonlóan - azt sajkózták, hogy az egészségügy összeomlott.

(18.40)

Tehát a benne dolgozók miatt kérem önöket, a szavaikat akként formálják, hogy véletlenül se lehessen nemcsak itt, de az érintettek között se úgy érteni, mint ahogy a magyar nyelv szabályai szerint most lehetne.

Azt is szeretném megjegyezni, hogy Kunhalmi képviselő asszony és Arató Gergely nagy hangon, Arató képviselő úr egészen tanácsköztársasági stílusban ráfőrdött Nacsa képviselő úrra, hogy hazudik. Nem zártunk be mi a Gyurcsány-kormány alatt iskolákat - mondta ő, hiszen nem voltunk a fenntartói. Fital versenyzőknek és kollégáknak szeretném mondani, hogy nekem volt szerencsém a Gyurcsány-Bajnai-kormányban várost vezetni. (*Arató Gergely: Akkor te zártál be iskolákat!*) Arató úr, a cinizmusának is vannak határai, ezért először is maradjon csöndben, másodsor nagyon figyeljen, mert most jön a nehéz rész, jó?!

Ez úgy nézett ki Budapest VIII. kerületében, kedves kollégák - s hogy Arató úrnak milyen tanácsköztársasági cinizmusa van, arra majd a végén rá fogunk jönni; ő azt mondja, hogy ő nem zárt be iskolákat -, nos, Budapest VIII. kerületében 2006-ban az oktatási alapszám 1 milliárd 436 millió forint volt, 2010-ben pedig 525 millió forint volt. (*Arató Gergely: Nem, nem!*) Ne rázza a fejét, mert én tudom, maga meg nem tudja. (*Derűtség a kormányparti oldalán.*) És ez az alapszám volt. Emellett olyan kiegészítő normatívákat tetszettek megszüntetni, mint az integrációs és képességkibontakoztató kiegészítő normatíva, aminek éppen a mi kerületünkben óriási jelentősége volt. A nemzetiségi oktatási normatíva teljesen eltűnt - cigány képviselőtársaimnak szeretném jelezni, hogy teljesen eltűnt a nemzetiségi kiegészítő normatíva -, a közétkeztetést csökkentették, és teljesen eltűnt a tankönyv- és pedagógus-továbbképzési normatíva. Tehát azt mondani, hogy nem mi zártuk be, hanem az önkormányzatok, olyan fokú cinizmus, képviselő úr, amire nehéz higgadtan reagálni, és én most mégis megtetem - egyrészt örülök ennek.

Másrészt viszont arra kérem, hogy válogassa meg nagyon az érveit meg főleg a hazudozás vádjait, mert számos olyan önkormányzat volt Magyarországon - egész pontosan 381 iskolát kellett bezárni országsszerte -, amely nem volt abban a szerencsés helyzetben, mint egy nagy önkormányzat, hogy évente 2,7

milliárd forint saját forrással tudtuk pótolni az oktatási kiadásokat. A nálunk kisebb vagy szegényebb települések be kellett hogy zárják az iskolákat. Sőt, vidéken volt olyan, hogy a felső tagozatokat vonták össze, és szomszédos vagy kettővel arrébb lévő településre kellett ábuszoztatni reggelente a gyerekeket. Eltelt tizenvalahány év, és ön azt mondja, hogy nem is mi zártuk be az iskolákat, hanem az önkormányzatok, ez olyan vérlázító cinizmus, államtitkár úr - direkt hívtam államtitkár úrnak, mert ez az ön lelkén szárad, hiszen ön volt az oktatási államtitkár -, amire nehéz szavakat találni.

Azt szeretném még mondani Barkóczi képviselő úrnak, azon túl, hogy minősíteném, hogy az önök árnyék nem tudom mi, árnyékpártelnöke - vagy a fene tudja, ki a Gyurcsány most - privatizálta úgy a tankönyvkiadót, amire nem emlékeznek a fiatalabb kollégák, hogy 4,2 milliárd forintos ajánlat is volt rá, de 3,2 milliárd forintért értékesítették, csak azért, hogy baráti körben maradjon. Amikor 16 ezer tanárt keresnek, de - lehet, hogy ez fáj önöknek - ebből 15 ezer tanárt az ország akkor veszített el, akkor rúgtak ki az állásából, hogy pontosan fogalmazzak, amikor önök ki tetszettek venni a forrást az önkormányzatok közül. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok alatt az intézményi költségvetések kiadási oldalának csak alig 65 százalékát fedezték az állami normatívából bejövő tételek. Ez azt jelenti, hogy amely önkormányzatnak nem volt meg a 35 százalék plusz saját forrású betétje, az bukta az iskoláját.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Van az emberek által választott kormánytöbbségen alapuló kormány, s annak van egy felkért miniszterelnöke. A miniszterelnök kormányt alakít. Ezt a kormánystruktúrát az ellenzék mindig vitatja. Az, hogy az oktatási kormányzat hova van elhelyezve, döntés kérdése, de most ebben a struktúrában működik. Viszont egy analógiát hadd hozzak ide önöknek: a Gyurcsány-Bajnai-kormány alatt volt munkaügyi miniszter, és 14 százalék volt a munkanélküliség. Most nincs munkaügyi miniszter, és 3 százalékos a munkanélküliség. Szeretném feltenni a kérdést, hogy önök szerint tényleg múlik-e bármi azon, egy kormányzati akaratban gellert kaphat-e egy szándék, ha éppen egy önálló tárcának hívjuk. Én értem, hogy mindenbe próbálnak belekapaszkodni, de higgyék el, hogy éppen a politika mint tapasztalati műfaj mutatja meg nekünk, hogy semmi jelentősége nincs, hogy minek hívják azt az intézményt vagy a minisztériumot - megint Arató úr kormányzására kell visszamutatnom -, ha az ország történetének legmagasabb munkanélkülisége - nyilván 1990-től gondolom a mondandómat - éppen akkor van, amikor munkaügyi minisztériumot alapítanak.

S még egy dolgot hadd mondjak, ami meglehetősen udvarián és személyes volt; talán Tóth képviselő úr mondta. Nekem kétszer annyi gyerekem van, mint önnek. Azt szeretném önnek mondani, hogy ha más gyerekeiről beszél... - (*Szabó Timeának:*) kedves Timea, én is meghallgattam önt, síri csöndben, nehéz

volt, de megtettem, tegye meg, hogy viszonozza -, tehát amikor más gyerekeit szóba hozza, vagy a szülő és a gyerek kapcsolatát, nos, ne tegye, mert az a leggombóbb dolog a világon. Magának fogalma nincs arról, hogy melyikünk milyen viszonyban van a gyerekével. Mi sem minősítjük az ön viszonyát a gyerekével. Ezt ne tegye, mert olyan fokon mételyezi a Házban a hangulatot, hogy a politikai viták szintjénél jóval mélyebbre megy.

Ezt pusztán csak azért hoztam ide, mert önök egy olyan dologban próbálnak velünk vitatkozni, amiben alapjaiban egyetértünk; ezt csak halkán jegyzem meg. Ha úgy tennék fel a kérdést, hogy szeretnénk-e, törekszünk-e, akarjuk-e, hogy a magyar pedagógusok jobban keressenek, hát természetesen. Egyszerűen azért, amit ön mond, mert a mi gyerekeink is járnak iskolába. S higgye el, mindent tudunk róluk; azt is, hogy milyenek a tanáraik, hogy jönnek haza, és igen, beszélő viszonyban vagyunk velük. S ha azt kérdezi, szeretnénk-e, hogy javuljanak az ő körülményeik, akkor abban nem lesz köztünk vita. De ha azt mondja, hogy nem szólnak hozzánk a gyerekeink, az egy durva, bántó és gomba személyeskedés és félrevisz mindent. Tehát ha önök komolyan szeretnének velünk komoly dolgokról beszélgetni, akkor legyenek kedvesek és ezeket a formákat tartsák tiszteletben, vagy a kereteket tartsák be.

Zárásként egyetlen mondat. A fejünkre tetszenek olvasni, hogy miért mutogatunk vissza. Egy jó szándékú feltételezéssel megengedem magamnak, a fiatalabbak ezt azért is tehetik meg, mert valóban nem értik, hogy kerül a csizma az asztalra. Csakhogy vannak itt idősebbek is. S ami az igazán felháborító, amikor az úgynevezett árnyékkormányának a nem tudom kije, aki egyszer már volt kormányzati hatalomban, feláll és kioktat bennünket, miközben fényévekkel jobb teljesítményt nyújt ez a kormány a munkahelyteremtés, az oktatás, az egészségügy és minden terén. De ők, értik, ugyanők, pontosan ugyanők kioktatnak bennünket, hogy mit kéne csinálnunk, mintha nem lett volna lehetőségük már életükben megmutatni. Tehát amikor azt látják, hogy vita van, indulati vita és, ahogy önök mondják, visszamutogató vita van, annak ez az oka. Legalább hallgatnának, értik, legalább fognak be a szájukat azután, amit csináltak ezzel az országgal!

Arató úr, én polgármester voltam akkor: egymilliárd forintot kivontak a másfélből; a másfélből egyet, hátha így jobban érti. Ne rázza a fejét, még egyszer mondom, mert maga nem tudja, én meg tudom. Egy-milliárd forintot kivonni egy kerület oktatási rendszeréből, képzelje el, hogy az milyen károkat okozott egy kisebb, szegényebb településen. S ha még ezerszer fognak bármilyen kormányzati ügyben felszólalni, akkor igen, barátkozzanak meg vele, ezerszer fogjuk elmondani, hogy önök inkább hallgassanak. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Kevés dologban értünk egyet, de az is valami. Azt hiszem, abban egyetértünk, hogy az oktatás nemzeti ügy, és abban is, hogy a magyar köznevelési rendszer versenyképes tudást biztosítson a diákoknak, a tanároknak pedig megbecsülést. Az egyébként szerintem rendben van, hogy egy vitanapon vagy akár azon kívül is az ellenzéki képviselők a kormányt támadják - mégiscsak ez az ellenzék feladata -, de az már nincs rendben, ha a tanárokat sértegetik; az nagyon nincs rendben. S ha arra utalnak, hogy a magyar diákok rosszabb állapotban kerülnek ki az iskolából, mint ahogy oda bekerültek, akkor azzal nem a magyar kormányba rúgnak, nem az itteni képviselőkbe rúgnak, hanem azokba rúgnak, akikre a vitanap kezdeményezésekor hivatkoztak.

(18.50)

Most az, hogy egyébként mit tett ez a kormány az elmúlt 12 évben, szerintem egy lényeges kérdés. Kezdjük a béremelésekkel! Én vitatkozom Barkóczy képviselő úrral, aki talán úgy fogalmazott, hogy most már nem elsősorban bérkérdésről van szó. Szerintem a bérek kérdése, az igenis lényeges ebben a vitában is, és ezzel kapcsolatban fontos tény, hogy elsőként a pedagógusok számára indított el a kormány egy átfogó életpályamodellt, ennek keretében '13-tól '17-ig 50 százalékos béremelésre került sor; a járvány alatt is volt béremelés, idén januárban is volt béremelés, a miniszterelnök arra is ígéretet tett, hogy januárban is lesz béremelés, és az uniós forrásokat is szeretnénk felhasználni arra, hogy még nagyobb mértékben emelkedjenek a bérek, tehát nem csupán az uniós forrásokat, hanem az uniós forrásokat is.

Sajnálom, hogy jó pár eredményre az elmúlt évekből nem került hangsúly ebben a vitában, például arra, hogy 4576 óvodai és iskolai beruházás indult vagy valósult meg; elnézést kérek Dúró Dóra képviselő asszonytól, amiért statisztikákat is mondog majd itt, de szerintem a hitvitát azzal lehet meghaladni, hogyha a statisztikákból, illetve a tényekből is kiindulunk. Az egyik képviselő úr említette a digitális eszközöket. Több mint százezer darab digitális eszköz jutott el az iskolákhoz, köztük számítógépek, asztali gépek, táblagépek. A tankönyvellátás kérdése is fontos: a 2020/21-es tanévtől az 1-16. *(sic!)* évfolyamig minden diák - tehát minden diák! - ingyenesen kapja a tankönyvet, fenntartótól függetlenül.

Javult a diákok teljesítménye a kompetenciaméréseken, tehát miközben önök funkcionális analfabétának próbálják őket beállítani, ezzel szemben a 2019-es TIMSS-mérés is azt bizonyítja, hogy négy kategória közül egyben az európai átlagnak megfelelő, háromban viszont az európai átlagot messze meghaladó eredményt értek el a magyar diákok. A 2018-as PISA-mérésen mindhárom mérési területen jelentősen javultak az

eredmények; a három mérési terület egyébként a szövegértés, a matematika és a természettudomány.

Azt is fontos eredménynek tartom, hogy javult az iskolák esélyteremtő képessége. A 2018-as PISA-felmérés szerint a családi háttér iskolai teljesítményre gyakorolt hatása 19 százalék volt, 2009-ben ez az arány még 26 százalékos volt - tehát érdemi javulásról beszélhetünk. A kompetenciamérések is azt mutatják, hogy a családi háttér iskolai teljesítményre gyakorolt hatása mindkét mérési területen gyengülő tendenciát mutat.

Azt is fontosnak tartom, hogy megújult a Nemzeti alaptanterv. Nem szóltak róla, de a módosítás alapján 10-ről 20 százalékra növekedett az egyes tantárgyakon belül a szabadon felhasználható időkeret.

És hogy még egyet említsek: a biztonság kérdése. 2010 előtt, ha jól idézem fel, még a pedagógus-szak-szervezetek is azzal a kéréssel fordultak a kormányhoz, az akkori kormányhoz, hogy védjék meg a pedagógusokat az egyre gyakoribb iskolai erőszak miatt. Az iskolai biztonság most is fontos kérdés, ezért is fontos eredmény, hogy a 2020/21-es tanévtől kezdve bevezettük az iskolaőriséget, amelyben 570 intézmény vesz részt.

Most ami azt az állítást illeti, hogy az árnyékkormány, amely majd nyilván az önök szándékai szerint majdan egyszer kormány lesz, jobban csinálná a dolgokat, ezt azért hadd vegyük erős kritika alá! Volt már egyszer lehetőségük, tisztelt képviselő hölgyek és urak a baloldalon, olyan időszakban, amikor volt külön Oktatási Minisztérium. És a 2010 előtti időszakban a vita lényege nem arról szólt, hogy milyen mértékben emelkedjenek a bérek, és akkor ehhez milyen módon vegyünk igénybe uniós forrásokat, vagy csak nemzeti forrásokra támaszkodjunk, nem arról ment a vita, hogy az az emelés, ami van, az elegendő-e - a pedagógusok bármilyen párbeszéd helyett azonnali drasztikus következményekkel számolhattak. Azt mondták nekik, azt mondták nekik is, hogy nem kell félni, nem fog fájni - de nagyon is fáj a pedagógusoknak is.

Mit is jelent ez a tények felől közelítve? Először is, hiába vitatják, elbocsátottak 15 ezer pedagógust. (*Rétvári Bence: Így van!*) Nem 5-öt, nem 50-et, nem 500-at, hanem 15 ezret! Azt látom, hogy most az önkormányzatokra próbálják hárítani a felelősséget, de a kormány, az akkori kormány azzal járult hozzá az elbocsátásokhoz, hogy kivérezte pénzügyileg az önkormányzatokat, és nem biztosított nekik forrást ahhoz, hogy az iskolákat fenntartsák. Akik maradhattak az állásukban, azzal szembesültek, hogy elvesznek tőlük egyhavi bért.

Orosz képviselő asszony azt vetette fel, hogy miért kell erre mutogatni. Ön új, képviselő asszony, ezért valójában meg is értem ezt a felvetést. Tisztelt képviselő asszony, azért tartom ezt a kérdést fontosnak, mert azok közül, akik ezt a vitanapot kezdeményezték, nagyon sokan megszavazták ezt az egyhavi bér-elvételt, csak hogy párat említsek: Arató Gergely, Vadai Ágnes, Varju László, Oláh Lajos, Gy. Németh Erzsébet, Molnár Zsolt, Hiller István - Hiller István! -, na,

és persze Gyurcsány Ferenc, aki nélkül ezeket az intézkedéseket nem lehetett volna elfogadni. Ezért lényeges. És önök kezdeményezték ezek után ezt a vitanapot.

És mivel az önkormányzatoknak nem volt elegendő forrásuk az intézmények fenntartásához, ezért a kistelepüléseken ellehetetlenült az oktatás. És mi volt ennek az eredménye? Közel 400 helyen szűnt meg az oktatási tevékenység, 381 helyen. Ilyenről, ilyen negatív eredménylajstromról önök nem tudnak beszámolni. Több száz helyen szűnt meg az oktatás. Nem ilyen vitáink voltak, mint most. És az ingyenes tankönyvekre sem lehetett úgy számítani, mint most. Az alsó tagozaton 68, a felsőn 72, a középfokú oktatásban pedig 71 százalékkal nőtt a tankönyvek ára. Az általános iskolások tankönyvcsomagja, annak az ára elérhette a 20 ezer forintot, nem a mostani, hanem az akkori árszínvonalon. Ez volt az a kormány, amelyik az ingyenes tankönyvek rendszerét bevezette.

És még egy dolgot el ne felejtünk, azt, hogy a baloldal még egy dologra javaslatot tett: a tandíjra, a tandíjat is be akarták vezetni. Gondolom, tisztelt képviselőtársaim, azzal nem értenek egyet, hogy a tandíj bevezetése az esélyeket, az esélyegyenlőséget javítaná. Ezt csakis a magyar emberek közös kiállása tudta megakadályozni a 2008-as népszavazáson.

És hogy még egy dolgot említsek, az a privatizáció, amelyet joggal ér kritika a részünkről is a 2010 előtti időszakban, az az oktatást sem kímélte. Privatizálták a Nemzeti Tankönyvkiadót - a Nemzeti Tankönyvkiadót! (*Dr. Pószán László: Ez így volt!*) Ki volt a nyertes? Gyurcsány Ferenc üzleti partnere. 3,2 milliárdot fizetett úgy, hogy volt 4,2 milliárdos ajánlat is. (*Vitályos Eszter: Nahát, mik vannak!*) Ez a kormány volt az - ez a kormány volt az! -, amely újra 100 százalékban nemzeti tulajdonba vette a Nemzeti Tankönyvkiadót.

Ebből a pár példából is jól látszik, hogy azok, akik ezt a mai vitanapot kezdeményezték, érdemben nem tettek semmit azért, hogy javítsák a köznevelés minőségét, és megbecsülést mutassanak a tanárok irányába. És sajnos azt kell látnom, hogy azóta sem változott a hozzáállásuk. Rátelipednek a tüntetésekre, pártpolitikai célokra használják a pedagógusok ügyét, fényképezkednek a rendezvényeken, aztán eljönnek ide, a Házba, és amikor szavazni kell, akkor nem szavazzák meg azokat a módosításokat, amelyekre szükség lenne az uniós források mielőbbi megérkezéséhez. (*Gelencsér Ferenc: Megszavaztuk!*) Nem csupán uniós forrásokat szeretnénk használni a pedagógusok béremelésére (*Dr. Lukács László György közbeszól.*), de uniós forrásokat is szeretnénk használni.

Úgyhogy arra szeretném önöket kérni, hogy ha nem segítenek ezekben az ügyekben, akkor legalább ne akadályozzák, hogy a kormány bővítse a köznevelést erősítő programokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A DK képviselőcsoportjából Hegedüs Andrea képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Emlékeznek még arra a pillanatra, amikor első alkalommal lépték át az iskola kapuját, vagy arra, hogy ki tanította meg önöket írni, olvasni, számolni? Biztos. Hiszen mindenkinek volt egy tanítója, aki az iskolai kiránduláson fogta a kezét, aki kijavította a fecskefarkú „g” betű alsó hurokvonalát, aki az 5-ös számjegy horpadt hasát piros tollal kigömbölyítette, aki megtanította az ugróiskolát vagy a cipőfűző bonyolult, nyuszifüles megkötését, akinek a meseolvasása maga volt a varázslatos fantáziavilág - ő volt a nagybetűs tanító. Igen, ő is kint volt az utcán, csatlakozott a pedagógusok sztrájkjához, az élőlánchoz vagy akár a hídfoglaláshoz. Lehet, hogy nyugdíjas már, de harsogta a tömeggel, hogy „a grund mi vagyunk”. Lehet, hogy nyugdíjasok.

A fiatalabb fideszesek tanítója viszont még nem nyugdíjas, aktív tanító, tanár, aki nemcsak a mindenkori diákjaiért aggódik, hanem a saját és kollégái választott hivatásáért.

(19.00)

Mit gondolnak, hogy amikor egyik napról a másikra ott volt az iskolapadjukon a kivágott körte, alma, maci, zsiráf, száz darab papírfigura, az mikor készült el? Késő este, éjszaka, amikor már mindenki alszik.

Tisztában vannak azzal, hogy milyen fáradt egy pedagógus, amikor végigtanít egy napot? Becsengetéstől kicsengetésig 45 percet beszél, oktat, koncentrálni, nevel, dicsér, majd van öt-tíz perce, hogy egyen két falatot, elmenjen a mosdóba, és átérjen a következő tanterembe, magához vegye a következő osztály tankönyvét, és előkészítse az órához szükséges segédanyagokat. Mindez késő délutánig hétszer-nyolcszor ismétlődik. A késés pedig tilos, megengedhetetlen, a diákok nem lehetnek egy pillanatig sem egyedül, a felügyelet kötelező teremben, folyosón, udvaron. Tanítás után jönnek a magánórák, a statisztika, és minden hétre jut egy-két köteg dolgozat kijavítása, ami minimum 60 diák két-három oldalas írásbeli felelete, és azt nem elég százalékolni, pontozni, hanem a naplóba is át kell vezetni, nem beszélve a rögtönzött fogadóórákról, az órák utáni és az órák közötti, diákkal vagy szülőkkel folytatott konzultációkról. A tudás átadása kemény szellemi és fizikai munka egyvelege.

Nem, önök ezzel nincsenek tisztában, vagy ha mégis, akkor úgy gondolják, hogy ez természetes. Túlterheltség, kevés bér, a gyermekek nevelése, oktatása, felügyelete - a Fidesznek nem érték. Háromszor 10 százalék, ennyi! Majd egyszer, 2023-ban 20,8 százalék, 2024-ben 25 százalék, 2025-ben pedig 30 százalék, és ez még mindig nem a diplomás-minimálbér.

Tudják, hogy egy aktív pedagógus mennyit tanul, amíg a katedra közelébe jut? Majd hiába van a katedrán, nem adhatja át magát az önfeledt tanítás szépségeinek, mert meg kell felelnie a Fidesz által kitalált életpályamodellnek, melyet helytelenül nem kísérleti jelleggel vezettek be, hogy beválják-e a gyakorlatban, hanem ráömlesztették az egész oktatási rendszerre.

Van olyan pedagógus, aki mire bevezették a pedagógusok előmeneteli rendszerét, már rendelkezett kettő-három-négy szakirányú diplomával, de mindez önöknek kevés volt. Jöttek a fideszes 30-60 órás tanfolyamok és fokozatai, gyakornok, ped. I., ped. II., mesterpedagógus, kutatótanár.

Ne unatkozzon a magyar pedagógus, írjon életen át portfóliót különböző ciklusonként, ne a gyermekkel foglalkozzon, ne jusson ideje a családjára, hanem görnyedjen esténként a 40-50 oldalas irományok felett, gyártson diaképekből álló kiselőadást az eddigi munkájáról! Mindezt nettó 20-40 ezer forintért, hogy a szemtelenül kevés alapfizetése egy kis aprópénzzel több legyen.

Kitalálták a kilencvenes években már eltörölt szakértői, szakfelügyeleti, tanácsadói rendszert, amely aránytalan megkülönböztetéseket és igazságtalanságokat hozott az amúgy is széteső rendszerbe. Tanár- és diákellenes, működésképtelen rendszert hoztak létre, módszeresen butítják el a társadalmat, pedig az önök köreiből is van gyakorló pedagógus, így már a fideszes pedagóguséletpálya-modell megalkotásának kezdetén kapták a sűgást: fiúk, rosszul, döcögve működik a rendszer, feleslegesen terhelitek a pedagógustársadalmat, ha a le- és kifárasztás a cél, akkor célba értetek, álljatok le!

Építsék be a szókincsükbe a bocsánatot, ehhez még pénz sem kell. Szív, jószág, beismerés, elismerés, gyakoroljanak gesztust! Több mint 15 ezer pedagógus hiányzik, és tetézik a bajt a tanárok elbocsátásával, kirúgásával. Vegyék őket vissza, és az a minimum, hogy kérjenek bocsánatot! Azonnali béremelés kell! A pedagógusok a folyószámlájukra minimum 45 százalékos béremelést várnak. Polgári engedetlenségbe a kormány sodorta a pedagógusokat, az elégséges szolgáltatás biztosításával ellehetetlenítették a sztrájkhoz való jogot, alapjogot. Jól kitalálták: láthatatlan sztrájk, az önök hibájáért ők lakolnak. A sztrájkjogot állítsák vissza! Érdemleges tárgyalást folytassanak a szakszervezetekkel, és kérjenek bocsánatot, hogy eddig látszattárgyalásokat folytattak!

Tudják, miért engedetlenkednek? Mert ők látják, amit önök nem. Látják a szakadékot, és nem akarnak belezuhanni. Látják ezt a diákok is, a szülők is, és az utcán dudáló taxisok, buszsofőrök, a csilingelő villamosvezetők. Mind látják, hogy a jövőorientált elvárásoknak a magyar oktatás nem képes megfelelni. A falu kontra város, főváros viszonylatában nagyon sok a hiányterület. Minden gyermeknek jár egyenlő eséllyel a magas szintű oktatás, hazánkban viszont ettől fényévekre vagyunk. A kormány oktatáspolitikája odavezetett, hogy oktatási kasztrandszert emlegetnek az oktatási szakértők.

És néhány példa. A mai alapfokú iskolarendszerből több szinten ki lehet lépni, hat-, nyolcosztályos gimnázium, tehát a legjobban teljesítő tanulók távoznak egy-egy osztályból, vagyis nincs húzóerő, a teljesítmény romlik, erősen szelektívizálás történik. Egy borsodi kisvárosban, ahol a hátrányos helyzetű diákok aránya azonos volt két oktatási intézményben, az

egyik iskola ma már 100 százalékban nehéz sorsú gyermekek gyűjtőhelye, a másokban a magasabb státuszú szülők gyermekei tanulnak. Ma nincs esélye a szegényebb családokba születő gyermekeknek, hogy tanulással feljebb jussanak a társadalmi ranglétrán.

12 éve a felsőoktatásban még 7-8 százalék volt a hátrányos helyzetű hallgatók száma, ma ez 1 százalékra csökkent. Ezzel az úgynevezett első generációs értelmiség lassan eltűnik, egyre nő faluhelyeken és kisvárosban a funkcionális analfabéták száma, alapvető szövegértési problémákkal küszködnek a 15 éves gyerekek. Hazánkban az oktatás ráerősít a társadalmi különbségekre, és a hatalomnak nem érdeke ezen változtatni. Évek óta látják a romló eredményeket, és nem kezdték korrigálni az irányt, annyi hiteltelen ígéret után elvesztették a társadalom bizalmát. Az utcai demonstrációk már nemcsak a főváros ingerküszöbét érték el, hanem hazánk minden pontját, legyen szó faluról, kisvárosról, nagyvárosról. Tiltakoznak a tanárokért, a diákokkal a magyar oktatás jövőjéért.

Váltsanak irányt! Ahol szabad a tankönyvválasztás. Ahol demokratikus keretek között az életre nevelik a diákokat. Ahol nincs szükség sztrájkra, mert a hivatásukat gyakorolják tisztességes bérért a tanárok. Ahol a diákok nem hidat foglalnak, hanem a tantermekben a helyüket foglalják el. Ahol nem utcai plakátokat gyártanak, hanem tudást gyűjtenek. Ahol nem a megfélemlítés eszközeivel tömök be az intelligens pedagógustársadalom száját, hanem engedik szárnyalni. Ahol reggel mosolyogva nyit be a tanterembe a tanár, és nem a gondterhelt mindennapok szűkös keretein mészlik el a gondolata. Ahol nem lasszóval kell a tanárszakokra keresni a hallgatókat, hanem a túljelentkezés többletmunkája alatt roskadoznak az oktatók. Ahol a teljes esélytelenség helyett egyenlő esélyekkel indul egy szegény gyermek is a jövőbe. Ahol nem a Belügyminisztériumnak, hanem az Oktatási Minisztériumnak van oktatáspolitikai koncepciója. Ahol az iskoláknak van szakmai, szervezeti, gazdasági önállósága. Ahol az intézményvezetők nem alárendelt végrehajtói a Fidesz-hatalomnak, hanem van döntési kompetenciájuk. Ahol az életképtelen életpályamodell és a merev folyamatszabályozás helyett életképes pedagógus-továbbképzési rendszer van. Ahol nem politikai projektek hálózata, hanem magas fokú szakmaiság működik. Ahol a hatalom nem visszaél, hanem él a választóktól kapott bizalommal. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha jól számoltam, körülbelül már 17 baloldali, ellenzéki felszólaláson vagyunk túl. Sok mindent hallottunk önöktől, csak azt nem, amire igazán kíváncsiak lennénk. Egyetlenegy bátor felszólaló sem volt

önök közül, aki az mondta volna, hogy igen, önök is egyet fognak érteni, az önök európai parlamenti képviselői, az önök brüsszeli politikusai is meg fogják azt lépni, amit az elmúlt években hiába vártunk tőlük: a magyar pedagógusok segítségére sietnek, és hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar pedagógusbér-emelést ne csak a költségvetésben rögzített plusz 86 milliárd forintból tudjuk megvalósítani, hanem a saját európai uniós forrásainkat is erre használjuk.

Azért kértem menet közben szót, mert még van néhány felszólalási lehetőség, minden frakciónak körülbelül öt perce. Nagyon várjuk, hogy legalább egyetlen baloldali képviselő legyen, aki azt mondja, hogy itt is és Brüsszelben is azt az álláspontot fogják képviselni, hogy ezt megkaphassák a magyar pedagógusok, és nem azt a valótlanságokra és igazságtalanságra épülő politikát, amit eddig tettek, amikor nyíltan is és a színpalak mögött is csak akadályozták, hogy Magyarország ezeket a forrásait felhasználja. Ezek a mondatok nem hangzottak el, remélem, még el fognak hangzani a későbbiekben.

(19.10)

Elhangzottak viszont más mondatok. Annyira elragadtatták magukat, tisztelt baloldali képviselő hölgyek és urak, hogy bár lehet, igazából minket akartak ezzel kritizálni, de a pedagógusokat és a diákokat sértegették itt sorra többen is önök közül, amikor azt mondták, hogy az egész oktatás rossz, ezzel minden pedagógust minősítve, vagy, ahogy már elhangzott, hogy az iskolák rosszabb állapotban adják vissza a diákokat a szülőknek, mint ahogy a szülők a diákokat beviszik az iskolába. Arra kérem önöket, hogy az ilyesfajta mondatoktól tartózkodjanak, és ne sértegensék a magyar diákokat, ne sértegensék a magyar oktatókat.

Hogy egy tükröt tartsak önöknek, nem egy jobboldali, hanem egy baloldali orgánumból, a Jelen című honlapjukról hadd olvassam fel önöknek azt, amit a múlt heti parlamenti magatartásuk kapcsán írtak önökről a saját drukkerük, de igazából a mai napi, pedagógusokat, diákokat sértegető mondataikra is nagyon jó görbe tükör önöknek. Azt írják önökről - hangsúlyozom, egy baloldali honlap, az önök parlamenti tevékenységéről, a múlt hetiről, de a mai napra is teljesen illik -: „Ami a parlamenti ellenzékben elviselhetetlen, az az, hogy ez az egész számukra csupán egy játék. Elkényeztetett gyerekek politikust játszanak, és közben jól érzik magukat.” Én azt kérem, vegyék komolyan az oktatás ügyét, vegyék komolyan a pedagógusok béremelését. A mai napi vitanapnak is ez a legfontosabb kérdése. Mi itt elmondtuk, hogy milyen tervekkel rendelkezünk, viszont ahhoz, hogy ezek minél hamarabb megvalósuljanak, önöknek is közre kellene működni, és Brüsszelben ne gáncsolják tovább a magyar fejlesztési források pedagógusbér-emelésre fordítását. Van még jó pár percük, kérem, éljenek ezzel, és itt ünnepélyesen fogadják meg, hogy ebben

180 fokal fordulatot vesz a magyar baloldal politikája. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar parlamentben van egy ilyen szokás-jog, hogy amikor egy vitanap elkezdődik, általában megköszönjük a kezdeményezőknak, hogy kezdeményezték a vitát a témában. Azt hiszem, ettől most el kell tekintenünk, hiszen Janus-arcú az ellenzék, képviselő a hozzáállásuk ehhez a mai vitához is és a témához is. *(Szabó Timea közbeszól. - Az elnök csejget.)* Őszintén, tisztelt képviselőtársaim, hogyan lenne hihető például Arató Gergelyről, Gy. Németh Erzsébetéről, Gyurcsány Ferencről, Hiller Istvánról, Vadai Ágnesről vagy Varju Lászlóról, hogy őket a pedagógusok életkörülményei bármilyen fokon is érdekli? Hogyan lenne hihető, amikor például 2008 júliusában betervezték a Gyurcsány-kormány egy törvényjavaslatot, itt van a kezében ez az előterjesztés, és ennek a zárórendekezései közé az akkori kormánypárti képviselők, Arató Gergelyék, Gy. Németh Erzsébeték betettek egy módosító passzust, amelynek az lett a következménye, hogy a pedagógusok 13. havi illetményét törölték? *(Arató Gergely: Az 50 százalékos béremelésről beszéljél!)*

Rendkívül cinikus volt egyébként ez a javaslat. Indoklasképpen azt fűzték hozzá, hogy a 13. havi illetmény, munkabér a közszférában való munkavégzésért járó komparatív előnyt jelentő juttatás, nem pedig az elvégzett munka elismerését szolgáló fizetés. És egyébként határozott lépésekre kényszerült a kormány, mármint a Gyurcsány-kormány, az államháztartás egyensúlyának érdekében. Pont. *(Kunhalmi Ágnes: Így van! Miért nem adtátok vissza?)* Tehát hogyan hihetnénk ezekről a képviselőkről, hogy a szívükön viselik a pedagógusok sorsát? *(Rétvári Bence: Így van!)* Vagy, kedves Kunhalmi Ágnes, Arató Gergely és képviselőtársaik, frakciótársaik, önöket tényleg érdekli a gyermekek jövője *(Arató Gergely: Igen! Ez könnyű kérdés volt.)*, amikor például, itt több képviselőtársam részéről elhangzott, önök kormányon a tankönyvek árát átlagosan 70 százalékkal megemelték? *(Kunhalmi Ágnes: Tankönyvtámogatás!)* Akkor nem számított az, hogy egyébként a gyermekek életkörülményei hogyan alakulnak? Bizonyára kínos és kellemetlen ezeket visszahallani, de ezek tények, és ezeket a kérdéseket felmerülnek bennünk *(Arató Gergely: Nem tetszik igazat mondani!)*, mint ahogy az is, hogy mennyire őszinte az önök kezdeményezése erről a mai vitáról.

De hogyan hihetnénk azt, hogy ez egy őszinte kezdeményezés és érdekli őket az oktatási rendszer vagy a gyermekek jövője, amikor, amint államtitkár

úr is elmondta, privatizálták a Nemzeti Tankönyvkiadó? Azt is elmondták fideszes, KDNP-s képviselőtársaim, hogy ez a privatizáció úgy zajlott, hogy volt egy nagyon jó ajánlat 4,2 milliárd forintra a Nemzeti Tankönyvkiadóért, de nem ezt az ajánlatot fogadták el, hanem Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök egyik üzleti partnere 3,2 milliárd forintért megkapta azt. Ezt azóta sikerült az államnak visszavásárolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt mi hosszasan soroltuk, hogy amikor önök teheték, hány olyan törvényt módosítottak, hány olyan intézkedést hoztak, amely sokkal nehezebb helyzetbe hozta az oktatást, rontotta a gyermekek életkörülményeit és főleg a pedagógusok egzisztenciáját. Engedjék meg, hogy felidézzem, amikor Zsigó Róbert frakcióvezető-helyettes úr elmondta a vezérszónoki körben, hogy a Gyurcsány-kormány alatt 15 ezer tanárt bocsátottak el, akkor láttam, hogy a fiatalabb, első generációs ellenzéki képviselők állva leesett, megdőböntek, hirtelen el sem akarták hinni, hogy te jó ég - tényleg, a mi ellenzéki szövetségeseink 15 ezer pedagógust küldtek az utcára? *(Vitélyos Eszter: Bizony!)* Azért azt hadd szögezzem le, hogy a nemtudás nem mentesít a felelősség alól. *(Gelencsér Ferenc: Istenem!)* Itt most többször elhangzott, hogy az önök szövetségese 15 ezer pedagógust küldött utcára. Ez minden szövetséges pártot érint, és tudniuk kell róla, ugyanúgy, mint ahogy arról is, amin szintén meglepődtek, hogy 381 helyen szűnt meg az oktatás. Ez is egy nagy szám, egyetlen helyen sem kellene hogy megszűnjön az oktatás. Nem az Orbán-kormányok idején volt ez jellemző dolog, hanem az önök idején szűntek meg oktatási helyek.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy elmondjam, elképedtem azon, hogy a Demokratikus Koalíció egy olyan vezérszónokot választott a mai vitanapra, amely, ugye, a gyermekeink jövőjéről szól, Barkóczy Balázs képviselő úr személyében *(Rétvári Bence: Hol van? Hova tűnt?)*, akit jogerősen elítéltek. Hogy a tényállást egészen pontosan mondjam, hogy tudják, jogerősen mivel lett elítélve *(A jegyzeteibe pillant.)*: csoportosan elkövetett garázdaság és magánlaksértés. Ezt a büntető törvénykönyv így mondja *(Rétvári Bence: Felfegyverkezve!)*, ebben jogerősen el lett ítélve a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Egyébként pestiesen asszonyverőnek, nőverőnek mondják azt, ami ott a gyakorlatban megvalósult. *(Vitélyos Eszter: Oktatási árnyékminiszter! - Rétvári Bence: Ó a példakép!)* Tehát ennyit ér nekik a gyermekek jövője *(Rétvári Bence: Baloldali példakép!)*, biztonsága, a pedagóguspálya egzisztenciája.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többen elmondták, de én is szeretném megismételni, hogy Gyurcsányék idejében önök szerették volna bevezetni a felsőoktatásban a tandíjat. *(Rétvári Bence: Be is vezették!)* Ezt a tervüket úgy sikerült megakadályozni, hogy a magyar emberek vették a fáradságot, elmentek egy népszavazásra, és ellene szavaztak, ezért nem sikerült önöknek bevezetni a tandíjat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én is hadd köszönjem meg a pedagógusok tisztességes munkáját, és azt,

hogy napról napra oktatják-nevelik a gyermekeinket. Hadd köszönjem meg külön azoknak a pedagógusoknak a munkáját, akik a pedagógussztrájk alatt is biztosították az oktatást, és foglalkoztak a gyermekekkel. Engedjék meg, hogy a végén még köszönetet mondjak a nyugdíjas pedagógusoknak is, akik egy egész életet töltöttek el azzal, egész életük munkáját fektették abba, hogy a következő generációkat neveljék-oktassák és gondoskodjanak róluk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

(19.20)

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): *(A képviselő mikrofonja nem szól.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársak! Ha majd felveszem magamra a mikrofont, akkor folytatom. *(Megtörténik.)* Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársak! Önök 2010-ben gyökeres változtatást hajtottak végre a magyar oktatási rendszerben: elvették az önkormányzatoktól az iskolákat azzal a céllal, hogy majd sikeresebbek, eredményesebbek legyenek, és jobb is legyen a közoktatás. Az iskolák központosításával, a KLIK felállításával magukra vállalták az intézmények fenntartását *(Rétvári Bence: Már nincs KLIK...)*, a szükséges eszközökkel való ellátását, a tanárok megfelelő körülményeinek a megteremtését. Nos, hát lássuk be, ez nem teljesen sikerült, gondolok itt csak a gigaközpontra, a KLIK-re, ami három év alatt megbukott, jelentős adósságot hagyva maga mögött.

2011-ben elfogadták az új közoktatási törvényt, melynek 1. § (2) bekezdése így kezdődik: „A köznevelés közszolgálat, amely a felnövekvő nemzedék érdekében a magyar társadalom hosszú távú fejlődésének feltételeit teremti meg, és amelyek általános kereteit és garanciáit az állam biztosítja.” Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársak! Önök megszegették saját törvényüket: a tanárok fenyegetésével, a megalázóan alacsony fizetésekkel, a szakmai szabadság lábba tiprásával, a szükséges infrastruktúra hiányával 12 év alatt igenis lerontották a magyar oktatási rendszert, bármennyire is próbálják azt most védeni.

Ugyanez a törvény ezt is megfogalmazza: „A köznevelés egészét a tudás, az igazságosság, a rend, a szabadság, a méltányosság, a szolidaritás erkölcsi és szellemi értékei, az egyenlő bánásmód, valamint a fenntartható fejlődésre és az egészséges életmódra nevelés határozzák meg.” Milyen szép szavak ezek, ugye, képviselőtársaim? És milyen távol állunk attól, ami ma éppen zajlik ebben az országban?

A tanárok fizetése évek óta megalázóan alacsony, miközben itthon soha nem látott infláció és soha nem látott drágulás sújtja a lakosságot. Méltányosságról, szolidaritásról, fenntartható fejlődésről papolnak,

miközben ma a diplomás tanárok bére már elmarad a szakmunkásokétól is, nem bántva ezzel a tisztességesen dolgozó szakmunkásokat. Hol van az igazságosság és a szabadság, amikor a tisztességes munkakörülményekért tüntető tanárokat tömegesen fenyegetik vagy megalázzák? Mások jogainak tiszteletben tartásáról fogadnak el törvényt, miközben kirúgják azokat, akik tüntetni mernek az önök elhibázott oktatáspolitikája miatt?

Folytatva a 2011-es oktatási törvényt, ennek „kiemelt célja” - önök szerint - „a nevelés-oktatás eszközeivel a társadalmi leszakadás megakadályozása és a tehetség gondozás”. Milyen nemes célok ezek, mondhatnánk, de mégis kérdezem: hogyan kívánják elérni akkor, amikor több mint 15 ezer tanár, pedagógus hiányzik a magyar oktatási-nevelési rendszerből? Hogyan kívánják mindezt elérni, ha egész Európában a magyar tanárok vannak leginkább leterhelve, párosulva azzal, hogy ők keresnek a legkevesebbet az Európai Unióban? Ki kell mondani, hogy az elmúlt 12 év központosításra épülő politikája súlyos válságot idézett elő a magyar oktatási rendszerben. Ennek a következménye az, hogy több tízezer fős tüntetések, élőláncok és tiltakozások vannak az utcán; Szegeden is volt egy, a Fő térről egészen a Dugonics térig, az egyetemig tartott. Több ezren mozdultak meg, kiállva pedagógusok, szülők, diákok a fenyegetések, a zsarolások, a kirúgások ellen, és hogy kiállnak magukért, köszönet nekik.

Vonjunk egy mérleget! Mindegy, hogy KLIK vagy Klebelsberg Központ, évről évre egyre rosszabb a helyzet, mára pedig tarthatatlanná vált. A tanárok szabadságát egyre jobban korlátozzák, miközben a fizetésük egyre kevesebbet ér. Mi Szegeden sokat költöttünk az iskolára, hiszen mégis a mi gyermekeink járnak oda, de azért nagyon sok más városban megtelepülésen nem ilyen jó a helyzet, omladozó vakolat, beázó tető, düledező falak, folyamatos eszköz- és tanárihiány sújtja a magyar oktatási rendszert.

A tanórák 13 százalékát nem megfelelő végzettségű tanár tartja, énektanárok tartanak például kémiaórát, vagy éppen testnevelő tanárok történelemórát. Nem csoda, hogy ilyen körülmények között egyre kevesebben választják a tanári pályát. A fiatal pedagógusok aránya megdöbbenően alacsonnyá vált, a tanárok több mint 40 százaléka 50 évnél idősebb, a 20-29 éves pedagógusok aránya pedig mindössze 7 százalék, a teljes tanártársadalomban 7 százalék. Soha ilyen kevesen nem akartak tanárnak menni, mint most. Amit pedig a kormány most tesz, valószínűleg aligha hozza meg a kedvüket.

A most belengetett fizetésemelés szerint pedig a magyar tanárok bérei az inflációt beleszámolva, öt-éves távlatban is csupán 6 százaléknyi reálbéremelést eredményezne, ráadásul mindezt a kormány az uniós támogatáshoz köti. Rétvári államtitkár úr, mindannyian abban vagyunk érdekeltek itt - mert ön azt mondta, hogy valaki szólaljon fel -, hogy megkapjuk az uniós forrásokat. *(Rétvári Bence: És miért akadályoztatok?)* Minden ellenzéki képviselő abban

érdekelt, hogy megkapjuk az uniós forrásokat, és ezért dolgozni is fogunk, csak önök meg azt ígérjék meg, hogy önök arra fogják költeni a forrásokat, amire kapjuk, és nem a barátoknak és a haveroknak fogják odaadni. *(Rétvári Bence: Pedagógusbérre fogjuk költeni... Nem szavaztok meg semmit...)* Egyébként meg, kérdezem én: miért az EU-tól várják ezeket a forrásokat az oktatásra? Milyen kormány az, mondja meg, államtitkár úr, amely a gyermekek jövőjéről nem saját maga gondoskodik? Milyen kormány az, amelyik nem saját erőből gondoskodik a jövő generációjának a sikeréről, a neveltetéséről vagy a tanításáról? *(Vitályos Eszter közbeszól.)*

Nos, mondom én: gyenge és alkalmatlan, államtitkár úr, mert minden állam maga költ az oktatására és maga fizeti a saját pedagógusait. Illetve mondhatnám, hogy Mészáros Lőrincze meg Tiborc Istvánra jut, de a magyar gyermekek jövőjére a magyar adófizetők pénzéből, úgy látszik, már kevesebbet kívánnak fordítani.

Hát, a hanyatló Nyugaton persze nem spórolnak a fiatalok jövőjén, nem spórolnak a tanárok fizetésén. Németországban hatszor, a sokat támadott Brüsszelben négyszer, a szomszédos Ausztriában ötször, de még Portugáliában is háromszor annyi a pedagógusok bére, mint Magyarországon. Sokszor szokták mondani, hogy persze, ott természetesen a megélhetés is sokkal drágább. Nos, a magyar világ bajnok inflációnak köszönhetően ez már nem igaz, hiszen a pedagógusok ma már ott szinte olcsóbban vásárolnak maguknak, mint itt. Ez, kérem, szégyen és gyalázat!

Fizessék ki, legyenek szívesek, a tanárainkat, nem jövőre, nem holnap, nem holnapután, hanem most. És ne fenyegetse őket, ne vegzálják őket, és végre értsék meg, hogy nagyobb megbecsülést érdemelnek. És azt is értsék meg végre, hogy az azonnali és méltányos béremelésen túl valódi szakmai szabadságot, jobb munkakörülményeket, kisebb terhelést kell biztosítani a pedagógusoknak; a diákoknak minőségi, XXI. századi tudást kell adni, és igenis többet kell költeni az oktatásra, mert az oktatásba befektetni a jövő gyümölcse, és csak és kizárólag ez lehet az ország sikerének a záloga. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A kormány részéről Latorcai Csaba államtitkár úr kért szót, parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt hittem, hogy Rétvári államtitkár úr megszólalása után valami meg fog változni az ellenzéki padsorokban, de nem, Szabó képviselő úr tovább folytatta a mantrát, és tovább ismételteti azt, mint hogyha a kormány nem támogatná a pedagógusok béremelését.

Akkor ismételni szeretném: a kormány támogatja a pedagógusok béremelését. Viszont akkor, képviselő úr, tekintsük már át, hogy mik a tények, és kik

azok, akik tettekben is támogatják az oktatás ügyét, és kik azok, akik csupán szavakban. Mert mik a tények, mit mutatnak a tények? 2013 szeptemberétől 2017-ig négy lépcsőben, átlagosan 50 százalékkal emeltük a pedagógusbéreket; az OECD adatai alapján ebben az időszakban nálunk nőttek a legjobban a pedagógusbérek. 2020 júliusától - a koronavírus-világjárvány miatti nehéz gazdasági helyzet ellenére - tovább emelte a kormány a pedagógusok bérét. 2022. január 1-jével újabb 10 százalékos béremelést valósítottunk meg, és már akkor ígéretet tettünk arra, hogy újabb 10 százalékos fizetésemelés lesz 2023. január 1-jével. *(Közbeszólás a Momentum padsoraiból: Mennyi az infláció?)* Mindezek mellett tárgyalunk az Európai Bizottsággal arról, hogy az előbb említettekhez képest hatványozottan nagyobb pedagógusbér-emelést tudjunk megvalósítani, egyébként azokból a forrásokból, amiket szintén a magyar emberek termelnek meg és befizetünk az Európai Uniónak.

Így már 2025-re el tudnánk érni azt a kitűzött célt, hogy a diplomásátlagbér 80 százalékat keressék a pedagógusok. Ez a mai előrejelzések szerint azt jelenti, hogy 2023-ban átlagosan mintegy 21 százalékkal, 2024-ben 25 százalékkal, 2025-ben pedig 30 százalékkal emelnénk a pedagógusok bérét. A halmozottan hátrányos helyzetű térségekben tanító tanárok bére pedig a diplomásátlagbérnek nem a 80, hanem a 90 százalékat érné el.

Azt azonban nagyon sajnáljuk, hogy a magyar ellenzéki pártok és európai parlamenti képviselőik mindent megtesznek annak érdekében, hogy ne szülessen megállapodás az Európai Unióval, és illetően módon a tanárok semmilyen formában se juthassanak béremeléshez. A magyar baloldal, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, Dobrev Klára árnyék-miniszterelnökkel az árnyékban azon dolgozik, hogy Magyarország ne jusson hozzá a minket egyébként jogszerűen megillető európai uniós forrásokhoz, ne lehessen belőlük pedagógusbér-emelés, és ne lehessen belőlük gazdasági fejlődés.

(19.30)

Tavaly júliusban Dobrev Klára a következőt mondta: „Amíg Orbán Viktornak hívják Magyarországot miniszterelnökét, egy fillér európai uniós támogatás nem fog érkezni az Orbán-kormány által szétosztható keretektől.” *(Rétvári Bence: Felhőborító!)* Idén júliusban Gyurcsány Ferenc felesége levelet is küldött az Európai Parlamentnek, azt követelve, hogy továbbra se kapjuk meg a nekünk járó forrásokat és fejlesztési pénzeket. A Momentum részéről Cseh Katalin is azzal fenyegetőzött, idézem: „Ha Orbán Viktor marad kormányon, akkor a magyar emberek és a magyar gazdaság nem fog tudni hozzájutni az őket megillető forrásokhoz.” Mindebből is világosan látszik, hogy az ellenzéknek egy baja van, az pedig az, hogy Orbán Viktort választották a magyar emberek Magyarországot miniszterelnökének, és ezért meg akarják a magyar embereket büntetni.

Tisztelt Országgyűlés! És amikor szavazni kellett azokról a törvényjavaslatokról, amelyek szükségesek ahhoz, hogy végre megkapjuk Brüsszeltől a Magyarországnak egyébként járó pénzeket, akkor a DK hatból hatszor szavazott nemmel, az MSZP, a Párbeszéd és a Mi Hazánk képviselői szintén hatból egyszer sem támogatták a javaslatokat, az LMP képviselői pedig jórészt részt sem vettek a szavazásokon. *(Szabó Szabolcs: A Momentumot is, légy szíves!)* A Momentumnak sem sikerült a javaslatok mindegyikét támogatni. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)* Hát, ennyire érdekl az ellenzék a pedagógusok béremelésére!

Tisztelt Országgyűlés! Világosan látszik tehát, hogy miközben az ellenzéki pártok akár nemzeti ünnepeket is gátlástalanul felhasználják önös pártpolitikai céljaikra, akkor tetteikben, mikor igenlő szavazattal kellett volna támogatni az Európai Unióval történő megállapodásunkat, mikor igenlő szavazatukkal kellett volna támogatni a pedagógusok béremelését, kibújt a szög a zsákból, és a pedagógusok béremelésével szemben foglaltak állást. Szégyelljék magukat! *(Rétvári Bence: Így van!)*

Tisztelt Országgyűlés! Gyurcsány Ferenc és az általa vezetett baloldal immáron többször próbálja a pedagógusokat megrövidíteni. Mikor kormányon voltak, csökkentették a pedagógusbérek, elbocsátottak 15 ezer pedagógust, bezártak, vagy - hogy Arató képviselő úr érzékenységére is tekintettel legyek, mondjuk inkább azt - ellehetetlenítettek 381 iskolát, most pedig a pedagógusbér növelésére irányuló kormányzati szándékokat próbálják megakadályozni, megint akkor használjuk inkább az „ellehetetleníteni” kifejezést.

Tisztelt Ellenzéki Képviselő! Hagyják ezt abba, és támogassák a megállapodásunkat az Európai Unióval, támogassák a pedagógusok béreinek emelésére irányuló kormányzati törekvéseket. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Hegedüs Andrea: Tervezzék be a költségvetésbe! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszony következik felszólalásra. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Nekünk, a kormánypártok képviselőinek a pedagógusok és az oktatás helyzete nem pártpolitikai kérdés, hanem nagyon fontos stratégiai kérdés kezdettől fogva, 2010 óta. Nekünk az a célunk, hogy olyan iskolákat és olyan oktatási rendszert alakítsunk ki, ahol mind a pedagógusok, mind a diákok, mind a szülők elégedettek és jól érzik magukat. Nagyon fontos, hogy ez a három egységben legyen. Még egyszer hangsúlyozom: pedagógusok, diákok, szülők, erre a háromra épül az egész pedagógiai rendszer. Ezt megbontani senkinek nem lehet az érdeke, éket verni közéjük senkinek nem lehet az érdeke, vagy legalábbis, ha valakinek ez

az érdeke, az nem az oktatás céljait, de legfőképpen nem a gyermekek és a diákok jelenét és jövőjét szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi nem is tekintjük politikai kérdésnek az oktatást, a mai vitában is már elhangzott több kormánypárti képviselő szájából, hogy nemzeti ügynek és nemzeti kérdésnek kell, kellene tekinteni mindannyiunknak, önöknek is a gyermekek jelenét és jövőjét és az oktatás helyzetét. Mondom ezt nemcsak országgyűlési képviselőként, hanem tanárként, pedagógusként is. Én a mai napig kapcsolatban állok nagyon-nagyon sok pedagógussal, akik elmondják rendre azt, hogy mit szeretnének, és azt kérték, hogy ezt tolmácsoljam is röviden, amennyiben lehetőségem lesz ebben a vitában. A pedagógusok nem szeretnék, ha őket pártpolitikai célokra felhasználnák. A diákok sem szeretnék, és ez ellen leginkább a szülők tiltakoznak, hogy a gyermekeiket pártpolitikai célokra használják fel. Kérem, ezt ne tegyék a jövőben! Azt mondják még a pedagógusok, hogy nekik nyugalomra, békére, biztonságra van szükségük, erkölcsi és anyagi megbecsülésre. Ebben egyetértünk a pedagógusokkal, és mi ezen is dolgozunk, ezért dolgozunk. *(Szabó Szabolcs: Csak nem sikerül.)*

A baloldal, önök, tisztelt baloldali képviselőtársaim, velünk ellentétben bevallottan azért dolgoznak minden erővel, kihasználva a tanárok jogos tiltakozását, hogy a nekünk járó - még egyszer hangsúlyozom, járó, tehát ez nem könyörödomány és kérelem, hanem a nekünk járó - uniós forrásokat ne kapja meg az ország *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Nem jár, mert elloptátok! - Rétvári Bence: A pedagógusbéremelést? Ne vicceljen!),* így ne lehessen meg a fedezete a béremeléseknek. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból.)* Tisztelt képviselőtársaim, ezek tények.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem árt még egyszer gyorsan, tartalomjegyzék-szerűen felsorolni, hogy milyen volt az az oktatáspolitikai, amelyet önök, szövetségeseik és elődeik képviseltek 2002 és 2010 között, mi jellemezte, és még egyszer mondom, csak tényeket fogok mondani: elbocsátások, pedagógushibány, megszűnő iskolák, dráguló tankönyvek, felsőoktatási tandíj. Ezek, tisztelt képviselőtársaim, a baloldali kormányzás tettei. Több mint 381 településen vonták meg a diákoktól a helyben tanulás lehetőségét, 15 ezer tanárt bocsátottak el - tények, tisztelt képviselőtársaim -, egyhavi teljes bért vettek el a pedagógusoktól, százmilliárdokat vontak el az oktatásból, a településeket 1300 milliárdos adósságba hajszolták az oktatási rendszerükkel.

Kormányzásuk alatt a tankönyvek árai töretlenül emelkedtek, alsó tagozaton 68 százalékkal, felső tagozaton 72 százalékkal, a középfokú oktatásban pedig 71 százalékkal. Az általános iskolás gyermekek tankönyvcsomagjának ára az akkori árhoz a 20 ezer forintot is elérte. A középiskolásoknál ennél sokkal drágább, 30 ezer forintot vagy annál többet is ki kellett fizetni a családoknak. Kormányzásuk alatt, 2004-ben a Nemzeti Tankönyvkiadót magánkézbe juttatták,

és - erről is volt már szó, nem árt az ismétlés - a privatizáció nyertese Gyurcsány Ferenc miniszterelnök üzleti partnere volt, aki 3,2 milliárd forintért szerezte meg, miközben a legmagasabb vételi ajánlat 4,2 milliárd forint volt. Hová tűnt az az egymilliárd forint? (*Rétvári Bence: Ugye, ugye?*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A felsőoktatásban önök tandíj bevezetésével próbálkoztak, amit csak a magyar emberek bölcsessége tudott megakadályozni 2008-ban egy népszavazáson.

Ne menjünk el amellett sem, hogy ki az, aki ma a baloldal egyik vezérszónokaként beszélt nagyon cirkalmas szavakkal az oktatás jelen helyzetéről, és megfélekedett a múlttról? Ismerjük jól a baloldal kudarcos, megszorító oktatáspolitikáját, és ma is egy olyan embert állított a baloldal vezérszónoknak, akit garázdaság miatt jogerősen elítéltek: Barkóczy Balázs a Gyurcsány-féle árnyékkormány oktatási és kulturális árnyékminisztere. A sajtóban megjelent információk szerint Barkóczy még isaszegi MSZP-s önkormányzati képviselőként került összetűzésbe a törvénnyel. Az egyik sértett, F. S.-né, vagyis egy hölgy, vallomásában elmondta, hogy Barkóczy Balázs 2006. április 3-án betört az isaszegi háza udvarába - egy nő udvarába -, ahol fenyegette és megverte őt, egy nőt, valamint a férjét. (*Rétvári Bence: Felháborító! - Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Rétvári Bence: Ó példakép? - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.*)

(19.40)

Sajnos, nem árnyékbokszolással verte meg, hanem valódi tettelegességgel bántalmazta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatjuk azt is, hogy amilyen a mosdó, olyan a törölköző; vagyis hogyha ilyen árnyékminisztere van az árnyékkormánynak, akkor vajon milyen lehetne az az oktatási rendszer, amelyet egy ilyen árnyékminiszter vezetne, hogyha lenne rá lehetősége? (*Szabó Szabolcs közbeszól.*) Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Momentum képviselőcsoportjából Lőcsei Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Erre a visszamutogatásra egyszerűen nagyon nehéz szavakat találni. Valamiről megfélekednek képviselőtársaim: 12 év, 12 évnyi kétharmados felhatalmazással minden felelősség önöket terheli.

Képviselő Asszony! Egymilliárd forint - hol van az egymilliárd forint? Én is kérdezem: hol van az az 1,6 milliárd forint, amit Farkas Flórián a „Híd a munka világába” programból eltüntetett (*Rétvári Bence: Jó, hogy nem akarsz visszamutogatni! Nehogy visszamutogass!*), ami szintén oktatásra épülő, munkába való állás volt. (*Az elnök csenget.*) Hol van?! Hol

van, képviselő asszony?! Majd várjuk a választ, hogy hol van.

Nagyon sajnálom azt, hogy a Heves megyei képviselők nem szólalnak fel - remélem, majd eleget tesznek -, de szeretnénk mi is válaszokat kapni arra, hogy ők hogy látják Hatvanban, Hevesen... És ugye, október 23-án Egerben több százan tüntettek a pedagógusokért és a jövő generációjáért.

Én Heves megyében élek egy kistelepülésen, Tarnaörsön, és egy kistelepülés életében nagyon fontos szerepet játszik az óvoda és az iskola. Küzdünk az óvónő- és tanárnőhiánnyal. Nekünk, vidéki lakosoknak nem mindig adatik meg az a lehetőség, hogy elvigyük a gyerekeinket egy jól felszerelt városi iskolába, nekünk helyben kell hogy a gyermekeinket iskolába járassuk.

És nagyon sajnálom azt, hogy képviselőtársak megfélekednek valamiről: egy gyermek életében az első hét év a legfontosabb korszak. Amit ekkor tanul, lát, hall, tapasztal, ez fogja befolyásolni, hogy milyen emberré is válhat. És amit kap alapokat az óvodában, erre kellene építkezni általános iskolában, középiskolában és felső iskolában. Sajnos, ma a magyar iskolarendszer nem képes arra, hogy akár már az óvodában megteremtődjön egy igazi esélyegyenlőség és egy olyan alapokat képző oktatási rendszer, ami biztos jövőt tudna generálni a gyermekeink számára.

Nagyon szeretnék egy olyan országban élni - és ez a vita nagyon rossz irányba ment el -, ahol nem számít az, hogy ki vagy, nem számít az, hogy honnan jöttél, nem számít az, hogy kis zsáktelepülésen élsz, egy szegregátumban vagy városban, hanem azt szeretném, hogy születéstől kezdve egészen a felsőfokú végzettség megszerzéséig mindenki számára elérhető minőségű oktatásban részesüljenek a gyermekeink. Én ezért harcolok, ezért küzdök, és ezért kell mindannyiunknak harcolni, hogy egy ilyen ország megteremtődjön.

Sajnos, önök által ez nem fog megteremtődni. Ezért rajtunk a felelősség, a Momentum Mozgalom képviselőin, hogy ezt megteremtsék mindannyiunk számára, a gyermekeink számára. (*Taps a Momentum padsorokban. - Vitályos Eszter: Isten őrizz!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről, tisztelt képviselőtársaim, Vitályos Eszter államtitkár asszony kért szót. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Mivel a vitanap címe nemcsak a köznevelés, hanem az is, hogy gyermekeink jövőjéről, engedjék meg nekem, hogy egy picit távolabbról kezdjem, az oktatás más területeiről is beszéljek, és közelítsek a témához!

Amikor szakképzésről, felsőoktatásról, felsőoktatási innovációról beszélünk, akkor elkerülhetetlen, hogy beszéljünk az addig megtett útról is, tehát munkahelyteremtésről, családpolitikáról és a köznevelésről, méghozzá azért, mert ezek a folyamatok egymásra

épülnek és ciklikusak. Ahhoz ugyanis, hogy sikeres felsőoktatásunk lehessen, sikeresnek kell lennünk a munkahelyteremtésben, a családpolitikánkban és a köznevelésben is. Ehhez stabil vállalkozásokra, munkahelyekre, magabíró családanyákra, családapákra, felkészült és elhivatott pedagógusokra van szükségünk.

Az elhivatott pedagógusok kapcsán engedjenek meg egy személyes történetet, most történt velünk. A kislányom új osztályfőnöke a mostani, mindenszentek napi időszakot, a saját szabadidejét azzal töltötte - az emlékezés mellett természetesen -, hogy töltünk, szülőktől kért jellemzést a gyermekeinkről (*Sebők Éva: A szabadidejében!*), hogy a saját benyomásai, tapasztalatai mellett a mi szemünkön keresztül is lássa és megismerje azokat a gyerekeket, akiket tanítani, nevelni, fejleszteni fog a következő években. Ez az elhivatottság, azt gondolom, tisztelt képviselőtársak. Hála és köszönet a pedagógusainknak.

És meg kell mondanom, hogy szükségszerű és időszerű volt, hogy a felkészült és elhivatott pedagógusaink bérét három lépésben, előbb 21, majd 25, végül pedig újabb 30 százalékkal emeljük, amint erre lehetőségünk van. A megbecsülés nem is lehet kérdés, hiszen a hatékony és úttörő családpolitika sikerességének köszönhetően egyre több vágyott gyermek születik meg a magyar családokban, akiket előbb-utóbb pedagógusaink, tapasztalt óvó és tanító kezébe adunk majd, mert nélkülük nem fenntartható az előbb említett körforgás.

Ezért itt és most arra kérem a baloldali képviselőtársakat, hogy ne tüntetéseket szervezzenek, hanem Brüsszelben az akadályozás helyett legyenek kedvesek a Magyarországnak, és így a magyar pedagógusoknak járó uniós pénzek kifizetését is támogatni. Fontos, hogy a felsőoktatásba érkező fiatalok belépessenek ebbe az említett körforgásba, hogy a tanulmányaik elvégzése után szakmájukban munkát találjanak, megházasodjanak, otthont teremtsenek, majd pedig ők is gyermeket vállaljanak.

Abban, azt gondolom, egyetérthetünk, hogy ha a szakképzésünk és a felsőoktatásunk sikeres, akkor ez a ciklikus folyamat és annak részei is sikeresek. Márpedig, tisztelt képviselőtársaim, egyre többször és egyre többet hallhatunk a hazai felsőoktatási intézmények nemzetközi rangsorokban való előrelépéséről, a modellváltás hatékonyságáról és a tanulók kimagasló nemzetközi eredményeiről.

Miután ezekbe az intézményekbe a közoktatásból kerülnek be a diákok, és teljesítenek világviszonylatban is kiválóan, ezért szemben azzal, amit önök itt sulykolnak órák óta, nem lehet rendszerszinten azt mondani, hogy hibás a közoktatás, hiszen a magyar pedagógusok kiváló munkát végeznek, a magyar gyerekek okosak, tanulnak, és ez meg is látszik a felsőoktatásba való belépéskor. Ismét köszönet ezért a pedagógusoknak.

Ahhoz azonban, hogy a körforgás fenntartható legyen, az eredményekért meg kell dolgoznunk. Az elmúlt években a kormány létrehozott egymillió új

munkahelyet, az adóemelések politikája helyett az adókedvezmények politikáját választotta, biztosítva ezzel a vállalkozások és a gazdaság fellendülését.

Eggyel továbblépve: olyan, Európa és talán a világ élvonalába tartozó családtámogatási rendszert vezettünk be, amelynek köszönhetően ma - szemben a baloldali kormányzással - az emberek anyagi létbiztonságban, tervezhető módon tudnak gyermeket vállalni és családot alapítani. Borzasztó álszent és hazug az a magatartás, amivel önök, kedves baloldali képviselők, most megpróbálják megteveszteni a magyarokat.

Az önök kormányzása alatt - elhangzott már többüktől - 381 oktatási helyen szűnt meg az oktatási tevékenység az országban. Az önök kormányzása alatt bocsátottak el 15 ezer tanárt. Az önök kormányzása alatt egyhavi teljes bért vettek el a pedagógusoktól. Tudjuk, tapasztaltuk, mit gondolnak, mit gondoltak önök a pedagógusokról. Voltak önök már kormányon, emlékszünk rá. Önöket csak az érdekli, hogy ha valahol balhé van, akkor odamehessenek, szelfizhessenek, hátha politikai hasznot húznak belőle, de nem dőlünk be önöknek, és a pedagógusok sem fognak bedőlni önöknek.

A felsőoktatásban tandíj bevezetésével próbálkoztak, amit 2008-ban határozottan visszautasítottak a magyar emberek a népszavazáson. Mi a felsőoktatás tekintetében világos célokat fogalmaztunk meg, stratégiát alkottunk, és megvalósítottuk az egyetemek modellváltását, az intézmények szenátusi tagjainak 87 százalékos támogatottsága mellett.

A magyar felsőoktatás teljesítménye ma a következő. A világ 28 ezer felsőoktatási intézménye közül 11 magyar egyetem a legjobb 5 százalékhoz tartozik, és ezekbe az intézményekbe jár a magyar hallgatók kétharmada. A felvett hallgatók 80 százaléka állami ösztöndíjas helyen tanulhat, nem kell fizetnie a képzésért.

(19.50)

2016-ban 15 százalékos, '17-ben 27 százalékos, '21-ben pedig 30 százalékos béremelés jelent meg a felsőoktatási ágazatban, csak a tavalyi évben pedig 8 ezer kollégiumi férőhelyet újítottunk fel. Magyarország államilag elismert felsőoktatási intézményeiben több mint 35 állami ösztöndíj segíti a hallgatókat, évente 71,4 milliárd forintot biztosítva több mint 170 ezer hallgató részére. Átlagosan 80 százalékos a diplomás bérelőny, és az oklevél megszerzését követően 30-60 napon belül el tudnak helyezkedni a felsőoktatásban végzők. A GDP-arányos kutatás-fejlesztési ráfordítás 2020-ban elérte az 1,6 százalékot. A kutatás-fejlesztést végző hazai vállalkozások ráfordítása tíz év alatt, 2020-ra háromszorosára, 584 milliárd forintra emelkedett. 2010-ben 35 ezer kutató volt az országban, számuk 2020-ra meghaladta az 50 ezret.

A szakképzés tekintetében is el kell hogy mondjak néhány fontos információt: 2010 előtt a képzési szerkezet növelte a lemorzsolódást. Széttagolt volt a

szabályozás, emiatt nehezen voltak átláthatóak a képzési dokumentumok. Sem a képző iskolák, sem a tanulók nem voltak érdekeltek abban, hogy a helyi munkaerőpiac igényeinek megfelelő szakképesítéseket tanítsák, illetve tanulják.

2015-től létrehoztuk a szakképzési centrumokat. A második szakképzés megszerzése is ingyenessé vált a felnőttoktatás keretében, így megháromszorozódott a felnőttoktatásban tanulók száma. Korszak- és szemléletváltás történt a technikumok megjelenésével, emellett a megújult szakképző iskolákban három év alatt szerezhettek piacképes, gyakorlatorientált szakmát a fiatalok.

Egyre nő a szakképzés népszerűsége a középfokú oktatásba jelentkezők körében is, az általános iskola 8. osztálya után a legtöbben a technikumot választják. A jelentkezők 34 százaléka gimnáziumban, míg 62 százalékuk szakképzésben folytatja tanulmányait.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi hiszünk abban, hogy Magyarország jövőképe az említett körforgáson alapszik, hiszünk a magyar vállalkozásokban, a magyar családokban, és hiszünk a magyar pedagógusokban, dolgozzanak akár a közoktatásban, akár a szakképzésben, akár a felsőoktatásban. Becsüljük meg őket, becsüljük meg azt, ami van, és építsük tovább a magyar jövőt! Ehhez a munkához kérjük a baloldal segítségét is, hogy ne csak a hangzatos felszólalásaikkal, hanem valóban, a való életben, a tettekkel is bizonyítsák, hogy támogatják az oktatás ügyét. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Pósn László képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. PÓSN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyar oktatási rendszer szörnyűsége állapotáról hallottunk itt az elmúlt, nem is tudom, hány percben, mindenféle felvetést. Tisztelt Ház, ha abból indulunk ki, amit hallhattunk Fekete-Győr Andrától, hogy a házak tetejére szerelt napelemek kis nukleáris erőművek, akkor a megállapítást még igaznak is vehetnénk, de azért a magyar oktatási rendszer ennél sokkal összetettebb, sokkal szélesebb körű.

Azt gondolom, hogy azok az eredmények, amelyekről egyébként az előttünk szólók már többször említést tettek, az magáért beszél, és mégiscsak azt mutatja, hogy a pedagógusok igenis jó munkát végeznek, igenis megtanítják a gyerekeket arra a tudásra, ami fontos számukra. Hiszen mondhatjuk itt, idézhetnénk a TIMSS-eredményeket, a PISA-méréseket, az országos kompetenciaméréseket, a diákolimpia-eredményeket, idézhetnénk akár a felsőoktatásban bekövetkezett nagyon gyors és nagyon látványos minőségi változásokat, ami nemzetközi rangsorok oldaláról nézve egyértelműen visszaigazolódnak, de azért

azt is tegyük hozzá, hogy vannak olyan kérdések, természetesen, és ezekre megint csak érdemes lenne egy olyan közös pontként tekinteni, amiben érdemes lenne együttműködni, és érdemes lenne közös álláspontot elfoglalni. Ez valóban a pedagógus-utánpótlás kérdése. Ez tény és való, hogy - ahogy Dúró Dóra is említette - a korfa hosszú távon nem kedvező.

Az is tény és való, hogy a pedagógustársadalmat jelentősen megroppantotta a 2002-2008 közötti baloldali kormányzás, szó volt arról, hogy 15 ezer pedagógust elbocsátottak, ez a létszám jelentős hiányt okozott, és ehhez képest kell megnézni azokat a számokat egyébként, amelyek, ha tetszik, ha nem, de mégiscsak tények. Óriási erőfeszítésekbe került, de mégiscsak az a helyzet, hogy a 2009-10-es pedagóguslétszám 74 241 volt - általános iskola, gimnázium, bocsánat, így korrekt, ha ezt hozzáteszem -, 2021-22-ben 74 481. Tehát annak ellenére, hogy önk 15 ezer pedagógust elbocsátottak, sikerült mégiscsak szinten tartani ilyen értelemben ezt a létszámot, nem volt könnyű. De ugyanakkor az igaz, hogy a jövőt illetően sok mindenben kell gondolkodnunk, hogy hogyan és miképpen lehet ezt javítani és biztonságosabbá tenni.

Magyarországon a pedagógus és diák, tanulói arány egyébként valamelyest jobb is, mint az európai uniós átlag, ami nem azt jelenti persze, hogy akkor most hátradólunk a karosszékekben, csak jó, ha ezt is konstatáljuk és látjuk. Az ezer tanulóra jutó pedagógus 2010-ben 87 volt, 2021-ben 96, ez egyébként a demográfiai helyzetet is visszatükrözi, amivel megint csak jó tisztában lenni.

Én azt gondolom, hogy az ösztönző rendszerek szempontjából meg az okok feltárása szempontjából érdemes lenne a tényekhez ragaszkodni. Azon túlmenően, hogy valóban sok iskola megszűnt a baloldali kormányzás időszakában, de volt még egy, azt kell mondanom, hogy komoly sebet ejtő dolog, ez pedig nem más, mint a bolognai típusú képzés bevezetése a pedagógus-utánpótlás szempontjából. Katasztrofális volt, még az iskolabezárások előtt jelentős mértékben visszavetette a pedagógus-utánpótlási létszámot. Volt olyan esztendő, amikor olyan nagy egyetemről is, mint a debreceni, összesen, minden létező pedagógusképzési területről 15 ember végzett mint tanár. Ezt nagyon nehéz utána pótolni.

Tehát nyilvánvalóan jó néhány szerkezeti változtatást is meg kellett csinálni, nem véletlenül lett ismét a pedagógusképzés egy osztatlan képzés, nem véletlen az, hogy ösztönző jelleggel bevezettük a Klebelsberg-ösztöndíjat. Csak zárójelben megjegyzem egyébként, hogy a parlamentben önk ezt nem szavazták meg, de hát, szívük-lelkük rajta. És nem véletlen az sem, hogy a szakképzésben egyébként megjelenik egy olyan új képzési terület, amit úgy hívunk, hogy pedagógiai technikum, mert ha a pedagógusok leterheltségéről beszélünk, akkor ezen leterheltségnek van egy olyan vetülete, amit úgy hívunk, hogy adminisztratív kötelezettségek, és a pedagógiai technikummal lehet előmozdítani azt, hogy nagyobb arányban legyenek és

álljanak rendelkezésre például pedagógiai asszisztensek, akik szintén az adott rendszernek egy fontos pillérei tudnak lenni. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy a későbbiekben, ha ilyen természetű törvények, jogszabályok kerülnek a tisztelt Ház elé, akkor ne dafke elutasító legyen a hozzáállás, hanem mérlegeljék, és az ügyet nézvé, támogassák azokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjából Varga Ferenc képviselő úr következik rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

VARGA FERENC (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a tisztelt Ház falai között ismét felhívjam a figyelmüket az oktatás és a felzárkózás közötti szoros kapcsolatra. Egy dolog, remélem, hogy vitán és politikai oldalakon felül áll, ami nem más, mint hogy a felzárkózás egyik alappillére az oktatás kell hogy legyen. Négy pontban sorolnám fel azt, amire véleményem szerint jobban kellene törekednie a kormánynak.

Fontos lenne, hogy a szolgáltatás-specifikus szakmák regionális szintű ellátását biztosítsák, azaz minden iskolában lehetővé kellene tenni, hogy a gyermekek pszichológushoz, gyógypedagógushoz, logopédushoz, fejlesztőpedagógushoz fordulhassanak. Egyre több az olyan problémákkal küszködő diák, aki ezen szakemberek segítségére szorul, és már nemcsak a hátrányos helyzetű régiókban, de országos szinten is nagy szükség lenne rájuk. Ehhez azonban ezen emberek számára vonzóvá kellene tenni ezt a rendszert, kezdve a felsőoktatási képzésüktől a bérezésükig.

(20.00)

Kiemelten kell bérezni a hátrányos helyzetű területeken oktató tanárokat is. Egy kezdő pedagógus bére ma az országban nagyjából nettó 200 ezer forint, ami alapjában véve rendkívül alacsony, de ha figyelembe vesszük azt is, hogy nem biztos, hogy ugyanolyan kihívásokkal néz szembe egy budapesti és egy szabolcsi vagy egy borsodi pedagógus, akkor azt is látjuk, hogy ezek a tanárok nincsenek motiválva azért, hogy hátrányos helyzetű gyermekeket hatékonyan tudjanak oktatni.

Pontosan ezért kezdeményezzük, hogy az ország hátrányos helyzetű területein tanító pedagógusok kapjanak kiemelt bérezést, hiszen munkájuk során speciális nevelési igényű, többségében szegénységből érkező gyermekekkel foglalkoznak, akik sokkal több odafigyelést igényelnek társaiknál, ennél fogva egy pedagógusnak sokkal több munkát kell befektetnie a tanítás során. Ez a lépés az alapja annak, hogy a tudást a lehető legjobb hatékonysággal tudják átadni a pedagógusok a legszegényebbeknek is.

Mi, romák, több száz éve itt vagyunk, önökkel harcoltunk az 1848-as forradalom és szabadságharc

idején, de az 1956-os forradalom résztvevőinek is 5-8 százaléka cigány volt, ami akkoriban jelentősen meghaladta a budapesti cigányság számarányát. A romák és a nem romák több száz éves közös történelemre tekintenek vissza itt, a Kárpát-medencében, és bár történt már előrelépés az elmúlt időszakban, az alaptanterv tartalmaz valamiféle cigánysággal kapcsolatos anyagot, mégiscsak úgy érzem, hogy nagyobb hangsúlyt kellene fektetni egymás megismerésére és közösen megélt történelmünkre. Kerüljön bele az alaptantervbe hangsúlyosabban a cigányság történelmének és kultúrájának ismertetése kötelező elemként általános és középiskolában is. Azonban az kevés, ha megtanulják a pozitív történelmi példákat. Ahhoz, hogy valóban érzékeljenek valamit a változásból, ha szétnéznek, maguk körül is pozitív példákat kellene hogy lássanak.

Ehhez viszont az kellene, hogy az önök által oly sokszor mutogatott európai uniós pénzeket végre valóban úgy használják fel, hogy azokat olyan felnőttképzésekre használják, amiket nem kidobunk az ablakon úgy, ahogy azt az elmúlt 12 évben tettük, és ezek a pénzek nem a Farkas Flóriánoknál kötnek ki, hanem végre valóban a magyar emberek számára hasznosulnának. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Horváth László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy szokták mondani, a remény hal meg utoljára, és én remélem, hogy lesz olyan politikai vita, amely nemzeti ügyben hozzásegít minket ahhoz, hogy valóban kialakulhasson egy nemzeti konszenzus. Az oktatás ügye ilyen nemzeti ügy. Szükség lenne valóban egy nemzeti politikai konszenzusra, és ahhoz pedig, hogy ezt megcsináljuk, megalkossuk, tényleg tisztán és nyíltan kellene azt a helyzetet leírni, amiben vagyunk. Ez a mai vita, úgy látom, hogy sajnos nem visz el minket eddig a pontig. Igazából nem is vihet el, hiszen maga a szándék, a politikai vitanap létrehozóinak szándéka nem ebbe az irányba mutatott.

Tudják, én emlékszem arra a talán első oktatás-politikai vitára, ami ebben a Házban 1992-ben volt. Olyan szerencsém volt, hogy itt lehettem és részt vehettem ebben a vitában. Tudják, az a helyzet, hogy azokban a nehéz időkben, amikor tényleg egy totalitárius rendszer összeomlása temetett maga alá mindent és nagyon sok embert, akkor ez a Ház képes volt egy értékalapú vitát lefolytatni az oktatási rendszeréről. Olyan kérdés került szóba, hogy például milyen iskolaszervezetet támogassunk, és mi azon az állásponton voltunk, hogy a 8+4 osztályos rendszer jó, amellet kell kiállni, mert demokratikus, mert abba az irányba mutat, hogy a társadalmi csoportok idő előtti elkülönülését tudja moderálni, hogy ne különüljenek el az elitek egyébként más osztályoktól, és

hogy a gyerekek együtt élve tanulják meg a másikat. Erről szólt a vita, és tudják, sokkal kevesebb személyeskedés és vádaskodás volt benne. Úgyhogy erre a mai vitára, a harminc évvel ezelőtti vitára visszaemlékezve nem lehetünk olyan igazán büszkék.

Ami pedig Heves megyét illeti, merthogy Lócsei képviselő úr megszólított, hogy hol vannak a Heves megyei képviselők. (*Rétvári Bence: Hol van? Ó nincs itt.*) Annak kapcsán is egy-két dolgot azért jó a figyelmükbe ajánlani, és a visszamutogatással kapcsolatosan azt szeretném mondani, hogy ami egyszer megtörtént, az kitörölhetetlenül beépül a jelenünkbe. Ez a világ rendje; ha letagadjuk, akkor is, ha megtagadjuk, akkor is. És nincs miért letagadni, és nincs miért megtagadni, mert még a rossz dolog is egyet hozott nekünk: tapasztalatot. És ez a tapasztalat, ez egy fontos dolog a számunkra.

Például Heves megyét illetően, iskolafenntartást illetően az egy fontos tapasztalat volt 2010-ben, hogy az önkormányzatok, bár mindent megtesznek az iskolájukért... - mert mi fontosabb egy településnek, főleg egy kistelepülésnek mi lenne fontosabb, mint az iskolája meg az orvosa, meg az óvodája, meg az idősei? Mi lenne fontosabb?! Mindent megtesz érte erején felül is. Ezt tették, igen, 2010 előtt is, egy olyan világban, amikor ez ahhoz vezetett, hogy eladósodtak reménytelenül, ráadásul devizában. És ez tény.

Heves megyével kapcsolatban azt tudom önöknek mondani, hogy 2010-ben azzal kellett szembeülni - mint a megyei közgyűlés elnöke, rövid ideig az is lehettem -, hogy csődbe mentünk, mert 12 év szocialista megyekormányzás után 6 milliárdos adósságot hagyott hátra az előző kurzus, és a 6 milliárdos adósság maga alá temetett iskolákat, kollégiumokat, időotthonokat, szociális intézményeket, közgyűjteményt és kulturális intézményt, merthogy erőn felül persze mindenki beletette. Miből? Adósságból. Az a helyzet, és ez is tény, nem kell ezért örömtüzeket gyújtani, de tény, és álljunk már hozzá azért mégiscsak tisztességesen, tény az, hogy ebből a helyzetből az önkormányzatokat, rengeteg kistelepülést és nagy települést ez a kormány, az Orbán-kormány segítette ki. Ez a helyzet, és ezért helytelen úgy beállítani, és nem fair, ahogy Szabó Sándor képviselő úr, jegyző úr beállította, hogy ezt lenyúltuk. Hát, tönkrement volna mindenki, mert mindent megtett, a maga részéről mindent megtett. Egy válságos időben valóban az életveszély, hogy beleengedjük az önkormányzatokat egy eladósodási csapdába. Tehát ez egy fontos tapasztalat, és ezt illik mindig figyelembe venni a döntéseinknél.

Aztán még egy, amit szintén Lócsei képviselő úr mondott, abban teljesen egyetértek, hogy azon kell dolgoznunk... - mert miről is beszélünk legelsősorban, amikor oktatásról beszélünk? Miből kell kiindulnunk? A gyerekekből. Az egy nagyon fontos dolog, hogy a gyerekeknek az iskola elérhető legyen, méghozzá, ha lehet, minél közelebb legyen. Ebből a szempontból nem volt jó az, hogy egy csomó falusi iskola bezárt, tönkrement, csődbe ment. Mindent elkövettünk, és azért ebben is lehetnének méltányosabbak velünk

szemben, hogy a kistelepülési iskolák megmaradjanak. És azt tudom önöknek mondani, hogy nagyon sok a probléma nyilván, de hogy az elmúlt évtizedben soha nem látott mennyiségű forrás érkezett a kistelepülési iskolákhoz, ez megint csak tény. Ez persze önmagában, hogy megújultak infrastruktúrájukban, az épületek, a felszereltség, egy csomó képzés társult ehhez, mindent nem old meg, de egy óriási lépés előre. Jó lenne, ha ebben is legalább méltányosak lennének, és nem söpörnék le ezt az asztalról úgy, mintha semmi nem történt volna. Még egyszer mondom, nem lehet, volt régen az az induló, hogy a múltat végképp eltörölni, az nem megy. Még a saját múltunkat sem, önök sem tudják a saját múltjukat, mi sem tudjuk a saját múltunkat, és nem is akarjuk eltörölni.

A másik, hogy az is legyen tiszta, mert elhangzott szintén Lócsei képviselő úrtól Gyöngyöspata neve. Reméltem, hogy erről már nem kell beszélni, de ha már elhangzott, akkor még egyszer tegyük tisztába ezt a dolgot! Ez nem cigánykérdés, nem „cigány és nem cigány” kérdés. Ez annak a kérdése, hogy minden gyereket megillet a biztonsághoz való jog, mindenkit, származásra, mindenféle háttérre való tekintet nélkül. De az is biztos, hogy egy iskolában, ha nincs biztonság, ha egy iskolában az erőszak a mérvadó, akkor ott sem tanítani, sem tanulni nem lehet.

(20.10)

Az iskolának egy alapvető tézise az, hogy rend a lelke mindennek. Ennek a bölcsességnek az igazságát ne söpörjük le az asztalról az új korok forradalmi hangulatával! Tehát az iskolaőrsegről is megint kár volt önöknek azt állítani, hogy rendőrök szállják meg az iskolát, kár volt önöknek azzal hergelni szülőket, egyébként teszem hozzá, külföldi pénzből, mert guruló dollárok oda is eljutottak. Tehát akik a gyöngyöspatai balhét csinálták, és Gyöngyöspata nevéből szitokszót csináltak, ők megint csak hogyhogy nem, ilyen guruló dollárokból gazdálkodtak. De kár volt riogatni, kár volt hisztériát kelteni, mert az a helyzet, hogy most már többéves tapasztalat után azt tudjuk mondani, nincs gumibotozás, nincs bilincselés. Megelőzés van, tudják? És akkor is elmondtuk önöknek, hogy ez nem egy mindenható eszköz. A megelőzés nagyon fontos. Elmondtuk azt is, hogy kellenek, igen, az iskolapszichológusok, kellenek az iskolai szociális munkások, és az a helyzet, hogy az ő számuk meg egyre inkább emelkedik.

Nem vagyunk optimális helyzetben, nagyon drámai folyamatok játszódnak le sajnos, ha beismerjük, ha nem, de az a helyzet, hogy a biztonság mindenkit megillet. A szülőt is megilleti, hogy biztonságban tudja a gyereket, és az iskolaór egy prevenciósz jelenlétet biztosít, és a tapasztalatok igazolják, hogy amit mondtunk, azt az élet igazolta. És ne ítéljék el azokat az iskolákat, azt a több száz iskolát, aki kérte. Nem rájuk lett erőltetve, erőszakolva, kérték. Ők kérték, mert úgy gondolták, hogy segít rajtuk. És most még vannak pluszban iskolák, akik szintén kérik. A helyzet az,

hogy kár volt hangulatot és hisztériát kelteni ezzel kapcsolatban.

És még egy dolog, ami talán a figyelmükbe ajánlható, hogy nem csak kisebbség van. A kisebbség egy nagyon fontos társadalomalkotó erő, de van többség is, és a többségnek is vannak jogai. Nem mindig a devianciának kell elsőbbséget adni, és nem mindig az abnormális a felsőbbrendű, és ezt Gyöngyöspata kapcsán mondom, hogy azoktól az emberektől, akiktől a politikai érdekek miatt, politikai szándéktól vezetve, Gyöngyöspatát meg nem ismerve elvették a becsületüket, az ő településük nevének a becsületét, akiknek a településnevéből egy szitokszót csináltak, azoknak a nevében is azt tudom mondani önöknek - mert beszélhetek az ő nevükben -, hogy kár volt, sajnálatos dolog volt. És tudják, ha valaki ebben az ügyben megszólal, akkor nem árt, ha elgondolkodik azon a szintén bölcs kijelentésen, hogy a tájékozatlanság mindig felszaporítja a bátorságot meg a hangerőt, a tájékozottság pedig mindig alázatosabbá tesz. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Rebeka képviselő asszony nincs jelen, így nem tudok neki szót adni, úgyhogy ezzel a kör végére értünk.

Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Először megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, az Országgyűlés alelnökének. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Több kormánypárti képviselőtársunk - joggal - a Gyurcsány-kormány egyik bűnéként jelölte meg a Nemzeti Tankönyvkiadó privatizálását, amelyet ráadásul Gyurcsány Ferenc egyik üzlettársának értékesítettek áron alul. Mi történt ezzel az úriemberrel? Erdős Ákosról van szó. 2010 után a NER-ben - tudják-e önök ezt? Mivel csak két percem van, nem fogok hatásszünetet tartani - önök állami beruházásokkal tömők a zsebét Erdős Ákos érdekeltségeinek.

A bevándorlásról szóló nemzeti konzultáció íveit ő nyomtatta, a Covid-oltási kártyákat az ő cége nyomtatta, és a választási szavazólapokat is ő nyomtatta, az ő érdekeltsége nyomtatta. *(Rétvári Bence: Az az ő privatizált cége. Nem állami nyomda. - Az elnök csenget.)* Tehát ahelyett, tisztelt államtitkár úr, hogy önök elszámoltatták volna, milliárdos állami beruházásokkal tömők Gyurcsány Ferenc volt üzlettársának a zsebét. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*

De ami ennél is felháborítóbb, hogy ugyanilyen korrupciót valósítottak meg 2018-ban. Ugyanennek az embernek a cége volt a kedvezményezett, amikor állami hivatalok nyomtatókat szereztek be 2,3 milliárd forint értékben, és ennek az embernek a cége egy olyan nyomtatóra, amelyet bármelyikünk megvásárolhat egy műszaki áruházban 22 ezer forintért, képesek voltak kifizetni darabjéért 180 ezer forintot, ami 35 ezer, azért képesek voltak kifizetni darabjéért

170 ezer forintot, és így, a közbeszerzési eljárás megkerülésével, ez az ember és az ő érdekeltsége kapott 2,3 milliárd forintot az Orbán-kormány időszakában. És van még egy csavar, mert ezt azért tehetette meg, mert a Nemzetbiztonsági Bizottság ehhez kifejezetten hozzájárult, hogy a közbeszerzési eljárástól eltekintsenek ebben az ügyben, és ezen a határozaton, amely ezt kimondja, a Nemzetbiztonsági Bizottság jobbikos elnökének az aláírása szerepel. *(Moraj. - Jámbor András Imre: Mi erre a válasz?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr következik, két perc.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elhangzott itt a vitában néhány olyan állítás, ami mellett, azt gondolom, hogy nem mehetünk el szó nélkül. Kunhalmi képviselő asszony, örülök, hogy bent van, mert ön mondta a következőket. Azt mondta, hogy a kormány azért akarja leépíteni az idegennyelvi képzést, mert a tudatlanokat akkor könnyen meg tudja vezetni. Az az elképesztő, nem azért kértem szót, hogy a kormányzati szándékkal kapcsolatos hazugságáról beszéljek, mert azt már megszoktuk, azért nem is kértem volna szót, hanem azért, mert ön tudatlannak nevezi azokat, akik nem beszélnek idegen nyelvet. *(Kunhalmi Ágnes: Tájékozatlanságot mondtam.)*

Kérem, figyeljen jobban oda a szavaira, amikor a magyar parlamentben beszél. Tudatlanságot beszélt és tájékozatlanságot; ebben a tekintetben teljesen lényegtelen. Az a helyzet, hogy megint megsért több millió magyar embert. Nyilvánvalóan mindenkinek, aki nem beszél idegen nyelvet, megvan az oka, hogy ezt miért nem tanulta meg, a lehetősége mindenkinek megvolt rá. *(Zaj. - Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Arra kérem, képviselő asszony, hogy bennünket kritizálhat, de magyar emberek százezreit, millióit ne sértegesse! *(Rétvári Bence: Karácsony Gergelyt is.)*

A másik, hogy muszáj nekem is emlékeztetnem arra, hogy amikor ön cinikusan azt mondja, hogy az önök idejében nem rúgtak ki egyetlenegy tanárt sem, és hogy nem zártak be iskolákat, az valójában azt jelenti, hogy a következő döntési lehetőséget adták az akkor fenntartóként működő önkormányzatoknak: vagy eladósodtok, kedves önkormányzat, mert hitelt vesztek fel ahhoz, hogy az iskolákat működtetni tudjátok, vagy bezárjátok az iskolákat. Ezt a lehetőséget adták meg önök. Tehát amikor ön azt mondja, hogy önök konkrétan, kormányként nem rúgtak ki senkit, ez egy irtózatos nagy cinizmus.

Tehát legyünk tisztában, az a 15 ezer ember, pedagógus, akit akkor rúgtak ki, azokat önök rúgták ki *(Közbeszólások az ellenzéki oldalon. - Kunhalmi Ágnes: A fideszes önkormányzatok rúgták ki. - Az elnök csenget.)*, és önök zárták be azokat az iskolákat, önök lehetetlenítették el azokat az iskolákat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony következik két percre. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Csak egy, de oké, köszönöm.

ELNÖK: Bocsánat, csak egy percre.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): 2010-11-ben 361 347-en vettek részt a felsőoktatásban, 2019-ben 285 110-en; durva csökkenés. Ebből nem lesz tudásalapú gazdaság, államtitkár asszony. 2011-ben 142 600 fő volt egyébként érettségizett, 2021-ben 111 ezer; durva csökkenés.

2. Ha önök Brüsszeltől kéri a pénzt, akkor azt tudják, hogy egyébként sérti Magyarország szuverenitását?

3. Bencsik András azt mondta, hogy szörnyetegek lepték el a pályát, ezek a szörnyetegek nevelnek föl szörnyeteg generációt. Elhatárolódik, Hollik úr, ettől? Az önök embere. *(Hollik István távozik az ülés-teremből.)*

Jaj, és még egy, de ne meneküljön el! Egyébként végezetül, az utolsó tíz másodpercben: 2006 után az MSZP-sek visszaszorultak az önkormányzatban, a fideszes önkormányzatok rúgták ki a pedagógusokat. Amikor önök megkapták a kétharmadot, vegyes rendszert kellett volna bevezetni, nem a teljes államosítást. Köszönöm.

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár asszonytól, illetve uraktól szeretném kérdezni, pontosan mennyi pénzt várnak Brüsszeltől pedagógusbérré, adóra és járulékra. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Illés Boglárka képviselő asszony következik kettő percre. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Többet ülünk itt a parlamenti patkóban, akik Gyurcsány Ferenc kormányzása idején középiskolások voltunk. De vannak itt olyan képviselők is - bár többen közülük már nem ülnek itt, mert nem várták végig az általuk kezdeményezett vita végét -, akik még általános iskolás éveik végén jártak, amikor szintén Gyurcsányék kormányoztak. Nem lehet, hogy nem emlékeznek arra, mi történt akkor. A saját bőrünkön tapasztaltuk, és válaszokat kerestünk. Válaszokat kerestünk arra, hogy miért zárnak be általános iskolákat, mintegy négyszázat. Válaszokat kerestünk arra is, hogy miért vettek el a pedagógusoktól egyhavi fizetést. És azt sem értettük, hogy az általános iskolás

tankönyvek miért kerülnek 20 ezer forintba, a középiskolás tankönyvek pedig 30 ezerbe akkor, amikor az átlagbér bruttó 200 ezer forint volt. Tudják, annyi, mint most a minimálbér, amihez viszonyítanak. Nem értettük, hogy miért tettek az utcára 15 ezer pedagógust egyik napról a másikra. Válaszokat kerestünk, és egy válasznak aligha nevezhető kijelentést kaptunk. Emlékeznek? „A tüntetés nem jó válasz a problémákra, a tárcát pedig a demonstráció nem tántorítja el a szándékától.” Emlékeznek, ki üzenté ezt? A Gyurcsány-kormány oktatási államtitkára, árnyék-Gyurcsány árnyékkormányának árnyékminisztere, Arató Gergely. Önök azokat támogatják, akik ezt a politikát megvalósították. Ha nem is akarnak emlékezni, a választási plakátjaik ezt bizonyítják.

Megoldáshoz vezető lépéseket 2012 után láthatunk, tapasztalhattunk, hiszen ahogy Latorcai Csaba államtitkár úr is említette, 2012 óta a kormány 50 százalékkal emelte a pedagógusbéreket. Emelte a járvány idején, emelte a járványt követő gazdasági válság idején, sőt annak ellenére, és emelni fogja jövőre is, majd azután is és azután is. És nemcsak az európai uniós forrásokra várunk, hiszen a jövő évi költségvetési törvény érintett sorain 86 milliárd forinttal több szerepel, aminek a döntő többségéből a pedagógusok béremelését kívánjuk megvalósítani. Igen, abban a költségvetési törvényben, amelyet a baloldal, igen, önök, nem szavaztak meg. Többet is szeretnénk, persze, hogy szeretnénk, és kérem, hogy önök is ezt támogassák, ne gáncsolják, és pártpolitikai haszonszerzés reményében ne akadályozzák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jámbor András Imre képviselő úr következik, a Párbeszédből, az időkeret terhére.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Rétvári államtitkár úrtól kérdezném: amikor múltkor Hiller Istvánnal vitatkoztak az azonnali kérdések órájában, ön nem ismerte el véletlenül azt, hogy öt különböző programra ad az Európai Unió támogatást, és nem általános béremelésre? Akkor miért mondják azt, hogy az Európai Unió ad általános béremelésre keretet? Most itt azt mondta, hogy több száz milliárd forintot várnak az Európai Uniótól béremelésre.

Gulyás Gergely három héttel ezelőtt azt mondta, hogy 14 százalék az, ami ennek a béremelésnek az Európai Unióból jövő része. Hol van a 86 százalék, azt miért nem adják oda most?

Illés Boglárka képviselő asszony most éppen azt mondta, hogy a 86 milliárd forint többségét fordítják béremelésre. Eddig Rétvári úr azt mondta, hogy a teljes egészét fordítják béremelésre.

Maguk összevissza beszélnek erről a béremelésről, minden héten mást mondanak. Mondják el végre azt, hogy miért nem tudják magyar költségvetési forrásból megadni ezt a béremelést!

Hollik úr két órával ezelőtt azt mondta, milyen szörnyű, hogy nem a digitalizációról beszélünk és az oktatás jövőjéről. Azóta hány mondatot mondtak itt az oktatás jövőjéről? Hány mondatot mondtak arról, hogy mit akarnak kezdeni a magyar oktatás jövőjével, hány mondatot mondtak arról, hogy mit akarnak kezdeni a gyerekeink jövőjével? Elmondom: nullát. Beszéltek Gyurcsányról, beszéltek mindenféle bűnesetekről összevissza, de egyetlenegy mondatot sem tudtak ezen a vitán elmondani arról, hogy mit kezdenek a magyar oktatással. Tudják, ez a probléma! (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a kettőpercesek végére értünk, majd a következő felszólalási körben van lehetőség újabbakra. Viszont kettőperces időkeretben kért felszólalási lehetőséget a kormány részéről Vitályos Eszter államtitkár asszony. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kunhalmi Képviselő Asszony! 2020-hoz képest, amikor az új felvételi rendszert bevezettük, 9 százalékkal nőtt a jelentkezők száma 100 ezer főre vetítve. Képviselő asszony megint a szokásos baloldali megtévesztést alkalmazza, amikor 2016-tal hasonlítja össze, amikor egyébként egy másik felvételi rendszer volt. Azt gondolom, ez nélkülöz minden szakmai hozzáértést. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő körre megyünk át. Jámbor András képviselő úrnak 23 másodperce van. Igényli?

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Nem, nem igénylem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zsigmond Barna Pál képviselő úr következik, a Fideszből. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor elolvastam a politikai vita címét, jóhiszeműen azt gondoltam, hogy a baloldal konstruktív vitát szeretne lefolytatni, olyasmit, amire Horváth képviselő úr célzott, amire 1992-ben sor került, és valódi szakmai vita zajlott itt a tisztelt Ház falai között.

Azt gondolom, hogy itt a kormány és a jobboldal részéről igazi szakmai érvek hangzottak el arról, hogy mit szeretnének csinálni, arról, hogy mi történt az elmúlt években, és pontosan számba vettük azt is, hogy mit tettek és mit nem tettek a baloldali kormányok az oktatásügyben. Az elmúlt percekben is hallhattunk Pósnán, Horváth és Dunai képviselőtársaimtól magas szakmai szintű álláspontokat, ehhez képest az önök részéről vádaskodások voltak, politikai szlogenek voltak, tehát igazi politikai akcióvá degradálták ezt a vitát. Szomorúan hallgattam ezt végig.

És olyan sértegetések is elfértek itt, amit külön kikérek magamnak. Tóth Endre képviselőtársunk sértegette a jobboldali képviselőket, hogy hogy nevelik a gyerekeiket. Istennek hála, nekem öt fiam van, négyet felneveltem, úgyhogy arra kérem önt, hogy nagyobb udvariasság, nagyobb alázat és nagyobb tapintat. Jó? Azt gondolom, ha már oktatásról beszélünk, akkor a személyeskedés ne férjen bele ebbe a vitára.

Rátérve a vita lényegére, még egyszer szeretném megismételni, hogy a pedagógusok igényeit elismerjük és támogatjuk. Azonban azt, amit a baloldali pártok és az őket támogató úgynevezett civil szervezetek a pedagógussztrájk kapcsán tettek, a leghatározottabban elítéljük. Alávaló és gonosz cselekedetnek tartjuk, hogy önzős és önző politikai érdekeik által vezérelve rátelepedtek egy amúgy mindenki által ismert, a kormány által megoldani kívánt helyzetre. Az igazsághoz az is hozzátartozik, amit a baloldal persze sohasem mond el, hogy olyan pártok telepedtek rá a tanárok megmozdulására, akik amikor hatalmon voltak, az elmúlt évtizedek legnagyobb és napjainkig ható pusztítását végezték a magyar oktatási rendszerben.

Ismételten elmondom, többször elhangzott ma, hogy több mint ezermilliárd forintot vontak ki az oktatási rendszerből, és az iskolák fenntartásának köteleességét az önkormányzatokra ruházták át. Ezzel a lépéssel 1300 milliárd forint adósságot varrtak a települések nyakába. Az adósság konszolidációjára, az önkormányzatok megsegítésére természetesen a Fidesz vezette kormányzás idején került sor.

Tisztelt Baloldali Képviselőtársaim! Gyurcsány Ferenc, a baloldal főnöke egyfajta XXI. századi negatív Klebelsberg Kunó, aki nem iskolát épített, hanem éppen ellenkezőleg, leépített és tönkretett. 2010 előtt a baloldali kormányok 381 településen vonták meg a diákoktól a helyben tanulás lehetőségét. 2008 végén a baloldal volt az, amely minden közszférában dolgozótól, beleértve természetesen a tanárokat is, elvett egy teljes havi munkabért. Tehát akkor nem béremelésről volt szó, hanem éppen ellenkezőleg, brutális bércsökkenésről. Arról nem is beszélve, hogy azok, akik ma rendkívüli mód aggodnak a pedagóguslétszám miatt, 2010 előtt 15 ezer pedagógust bocsátottak el az állásukból. Sokan azok közül, akik az akkori bérelvonást az Országgyűlésben megszavazták, most is tagjai az Országgyűlésnek.

A mostani kormány érti és megéri a pedagógusok jogos igényeit, és azon dolgozik, hogy a mostani rendkívüli gazdasági helyzetben is megtalálja a megoldást. Még ki sem lábaltunk a koronavírus okozta válságból, rögtön egy talán még súlyosabb és összetettebb háborús gazdasági helyzetben találtuk magunkat. Ezért ahhoz, hogy a pedagógusbér-emelés megvalósuljon, elengedhetetlen, hogy Magyarország hozzájusson a számára jogosan járó és pillanatnyilag jogszerűtlenül visszatartott EU-s forrásokhoz. A baloldal jobban tenné, ha ebben segítene, és Brüsszelben nem a magyar nemzeti érdekek ellen dolgozna napi 24 órában. Mert miközben itthon a tanárok béréért aggodnak, aközben

Brüsszelben mindent megtesznek azért, hogy Magyarország ne kapja meg ezeket a forrásokat. Ezúton is felszólítom a baloldali pártokat, hogy hagyják abba ezt a hazaáruló magatartást, vállalják fel a külföldi megbízók felé azt, hogy mégiscsak kiállnak a magyar emberek érdekei mellett.

S végezetül, mint öt fiúgyermek édesapja, szeretném kifejezni a köszönetemet és a hálámat mindazon pedagógusok irányába, akik ezt a rendkívül fontos pályát választották hivatásul, és alázatosan, áldozatosan, lelkiismeretesen, magas szakmai minőségben végzik a munkájukat.

(20.30)

Gyermekeim újpesti állami iskolába járnak és jártak. Életem során én több országban éltem és tanultam, és személyes tapasztalatok alapján mondhatom, hogy a magyar oktatási rendszer színvonala miatt, a tanáraink emberi és szakmai hozzáállása és felkészültsége miatt nincs szégyenkeznivalónk, mi büszkék vagyunk rájuk. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van!)*

A pedagógusbérek helyzetének a rendezése fontos feladat, és azt is látni kell, hogy a jelenlegi kormánynak egy olyan ügyet kell megnyugtatóan megoldania, amely kormányzati ciklusokon át alakult ki. A kormány elkötelezett a megoldás megkeresése és a helyzet rendezése iránt. Kérem a pedagógusokat, hogy bízzanak bennünk, az ellenzékétől pedig azt kérem, hogy hagyja abban a politikailag motivált hangulatkeltést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bejelentem, hogy a KDNP képviselőcsoportja az időkeretéből 10 percet átadott a Fidesz képviselőcsoportja részére. Kérem ennek megfelelően módosítani az időkereteket.

Lement egy kör, most ennek megfelelően kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Sztojka Attila képviselő úrnak adok szót, a Fidesz-képviselőcsoportból. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból.)*

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Múlt hét pénteken egy olyan óvodában jártam, amelynek a rendezvénye arról szólt, hogy a 80 éves létezését ünneplhetjük meg. Mondom ezt azért, mert a mai vitán elhangzott az is, hogy a kormánypárti, Fidesz-, KDNP-képviselők alig-alig jelennek meg a pedagógusok körében, ezzel szerettem volna csak illusztrálni, hogy valótlanúságot állítanak, amikor egy ilyet mondanak ki.

Ez a valótlanúság azzal is tornyosulhat, amikor azt tapasztalja az ember, hogy a tájékozatlanságukkal mitket mondanak, és engedjék meg, hogy erre rávilágítsak, hiszen ugyan a tájékozatlanság nem bűn, de hiba. És amikor az oktatás nemzeti ügyként való megjelenését hangsúlyozzuk, az valóban az oktatás nemzeti

ügyként való kezelését kell hogy jelentse, de nem pusztán ezt, hanem azokat a hátrányos helyzetű tehetségeket is, akiknek az esélyteremtése úgyszintén nemzeti ügyet kell hogy jelentsen mindnyájunk számára.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Na de nézzük, mit is jelenthet ez a polgári-keresztény kormányzat esetében! Felhívom a figyelmüket az esélyteremtő intézkedéseinkre, amelyek közül egyet most kifejezetten kiemelnék, ez az Útravaló-ösztöndíjrendszer, amelynek keretében évente tízezer diáknak tudunk ösztöndíjat folyósítani 2,4 milliárd forint keretösszeggel. Mit is jelenthet ez? Gyermekeként akár 20 ezer forintot is. Hasonló ösztöndíjrendszert ugyan működtetett a 2010 előtti kormányzat, de ott 2500 forintot folyósítottak havonta a diákoknak. Érezhető a különbség, közel nyolcszoros, hogy miben gondolkodunk mi, és hogyan.

Lőcsei képviselőtársamnak *(Az elnök csenget.)* csak felhívom a figyelmét, hogy ugyanez a helyzet és ugyanez *(Az elnök csenget.)* a pályázat elérhető Tarnaörsön is, és onnan is pályáztak a diákok. De mondhatnám azt a roma szakkollégiumi *(Az elnök csenget.)* rendszert is, csak... *(Dr. Brenner Koloman: Nem három perc, csak kettő! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen...

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Bocsánat!

ELNÖK: Később tessék jelentkezni, letelt a két perc.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Következik Rétvári Bence államtitkár úr, soron kívül.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Még akkor nyomtam eredetileg gombot, amikor Lőcsei képviselő úr szólt hozzá. Örülök, hogy visszatért közben, és tudok önnek reagálni, és annak is örülök, hogy a volt pártelnöke, Fekete-Győr András itt ül ön mögött, hiszen így végre szembesítésre kerülhet sor. Ön azt mondta, hogy arra lenne szükség, hogy minél több kistélepülésen is legyen helyben óvoda, helyben iskola, és ez mennyire fontos. Mi ezen az úton haladtunk, tisztelt képviselő úr, nemcsak megóvtuk a helyi kisiskolákat, hanem növeltük például az óvodai férőhelyek számát 16 ezer új férőhellyel. Arra törekedtünk, hogy az óvodai normatíva is emelkedjen, az idei évben még 2,8 milliárd forintos többlettámogatást is adtunk, az óvodai férőhelyek száma pedig 370 ezerről 386 ezer fölé emelkedett. Az Európai

Unióban kimagasló a magyar óvodáztatási arány, ez a hároméves kortól kötelező óvodáztatásnak is köszönhető, amit egyébként a baloldal folyamatosan támadott, amikor bevezettük.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, hogy nagyon fontos, hogy a kistelepüléseken is legyen óvoda, legyen iskola. Ezzel szemben az ön volt pártelnöke, volt miniszterelnökjelölt-jelöltje azt mondta, hogy „szerintem jelenleg túl sok az iskola Magyarországon”, és máskor meg azt mondta, hogy mérhetetlenül sok az iskola, magyarul: ő úgy gondolta, hogy kevesebb iskolára van szükség. Ön itt azt mondta, hogy fontos, hogy a kistelepüléseken is legyen iskola. Önök egy párton belül vannak, a Momentumon belül. Melyik a Momentum véleménye? Az, amelyik szerint a kisiskolákra nincs szükség, és kevesebb iskolára van szükség, vagy az ön véleménye, hogy igazából kistelepüléseken is szükség van óvodára meg iskolára? Mert akkor ön azt a politikát támogatja, amit mi képviselünk az elmúlt években, amikor megőriztük, sőt a „Magyar falu” programban fel is újítottuk a kisiskolákat több száz helyen országszerte (*Ander Balázs közbeszól.*), és nem a saját pártelnökének a véleményét, aki ezzel ellentétesen azt mondta, hogy a nagyobb városi, nagyobb iskolákba kell bevinni a kistelepülésekről az iskolát. Ez is egy 30 éve létező (*Az elnök csenget.*) vélemény, csak döntse el, tisztelt képviselő úr, hogy most a saját pártja véleményét osztja, vagy azoknak a véleményét osztja...

ELNÖK: Köszönöm...

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...akiket kritizál. A példa is jól mutatja, hogy mennyire összevissza beszél az ellenzék (*Az elnök csenget.*) a mai vitanapon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két kétperces következik, először Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Én becsülettel végighallgattam az összes hozzászólást, amiről pontosan lehetett látni, hogy felolvasva... - megírták önöknek a mai vitára szóló paneleket.

Önök azt ígérték (*Rétvári Bence: Ki volt?! Ki volt az, aki megírta?! Ki írta meg?!*), önök azt ígérték ebben a vitában, hogy maradunk a tényeknél, és semmit nem hallottunk a tényekről. (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*) Egyetlenegy kérdés nincs megválaszolva a kormány által, a legfontosabb: mikortól és mekkora béremelést kínálnak a pedagógusoknak. (*Vitályos Eszter: Mindenki elmondta! Figyelni kellett volna!*)

És szeretném ezt azzal kiegészíteni, hogy Vitályos Eszter államtitkár asszony úgy fogalmazott, hogy ma Magyarországon az a diák, aki kijön az egyetemről, 80 százalékos bérelőnnyel jön ki. Ugye, olyan béremelést terveznek, hogy ez a 80 százalékos bérelőny

megjelenjen a pedagógusok fizetésében? Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Hollik István képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Javaslom Jámbor képviselőtársamnak, hogy ha már kritikát fogalmaz meg, akkor legalább figyeljen oda. (*Rétvári Bence: Így van!*) Én valóban úgy kezdtem, hogy jó lenne érdemi kihívásokról beszélni a közoktatás tekintetében, mint például a digitalizáció, de hallhatta egyébként Maruzsa államtitkár urat is, illetve Rétvári államtitkár urat is, hogy beszéltek arról, hogy a digitalizáció hogyan jelent meg a közoktatás rendszerében (*Rétvári Bence: Pontosan!*), sőt a mesterséges intelligenciáról is (*Rétvári Bence: Így van!*) említettettek az államtitkár urak. Tehát legyen szíves, figyeljen, és úgy fogalmazzon meg kritikát, hogy végighallgatja a vitát!

Ezzel szemben viszont azt láttam, hogy itt ülünk most már négy és fél órája, és önöktől az ellenzéki szerepfelfogást tekintve annyit láttunk, hogy mindenféle hazugságokat, hogy finomabban fogalmazzak: kritikákat hallottunk megfogalmazni, és ezen túl alternatívát, hogy mit kéne csinálni, no, azt semmit. (*Szabó Szabolcs: Mi erről beszéltünk! Mi erről beszéltünk!*) Felírtam magamnak, fél mondatos lözúngokra tellett önöktől. Korszerű európai közoktatás - hogy ez alatt mit értenek, egy szót nem szóltak. (*Sebők Éva közbeszól.*) XXI. századi közoktatás - hogy ez pontosan mit jelent, egyáltalán nem fejtették ki. (*Gelencsér Ferenc közbeszól.*) Szabad közoktatás - hogy ez alatt mit értettek, nem fejtették ki.

Négy és fél órája itt ülünk, de önök egyetlenegy szót nem beszéltek arról, hogy önök szerint hogyan kéne kinéznie a közoktatásnak. (*Gelencsér Ferenc: Nem igaz! - Szabó Szabolcs: Nem figyeltél, barátom!*) Ez elgondolkodtató, azt hiszem. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Pánczél Károly képviselő úr, Fidesz.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Régi motoros vagyok sajnos (*Derültség.*), dolgoztam általános iskolában földrajz-történelem szakos tanárként a rendszerváltás előtt is meg azt követően is, és sok mindent sikerült megélni, a rendszerváltás előtti oktatás világát; ez az az időszak, amiről a fiatalabbak úgy tanulhattak, hogy egy tankönyv volt, és nagyjából pár nap eltéréssel Magyarországon a gyerekek Petőfi Sándor János vitézét tanulták, vagy éppen történelemből Hunyadi törökellenes harcait, volt tanfelügyelet; majd aztán jött a rendszerváltás, tulajdonképpen aztán egyszer csak megszűnt a külső ellenőrzés és értékelés, jöttek a reformok, a permanens reformok az oktatásban, akkor is küzdöttek ilyenekkel a pedagógusok, és tanterveket írtak.

(20.40)

Tehát volt gond akkor is, mégsem került soha elő az a fogalom, hogy egy pedagógus elégséges szolgáltatást nyújtson, mert az iskolában mindig a jó meg a kitűnő, meg a jeles volt a jó, mindig arra törekedtek, hogy a legjobb szolgáltatást, nevelést, oktatást nyújtsák, és szerintem ez egyébként ma sincs másképp. Köszönet egyébként a pedagógusoknak ma is azért, hogy nem elégséges szolgáltatásra, hanem a legjobb nevelésre és oktatásra törekednek. Különösen az elmúlt évekért is köszönetet kell mondani, mert a Covid teljesen felrúgta az életünket, családokét, gyerekeket, iskolákat, intézményeket, pedagógusokét egyaránt, és mindenki mégis tette a dolgát.

Tisztelt Ház! 16 évig voltam az Oktatási Bizottság tagja, nyolcat kormányparti oldalon, nyolcat ellenzéki. Nagyon emlékszem arra az időszakra, amit Gencsér Ferenc hiányol, amikor volt oktatási miniszter. Szeretném elmondani, képviselő úr, bár ma már este itt elhangzott ez, hogy a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányok alatt többször volt, több cikluson át Magyar Bálint miniszter vagy Hiller István, Arató Gergely pedig több cikluson át volt államtitkára az Oktatási Minisztériumnak (*Rétvári Bence: Így van!*), ma árnyékminiszter. Ez az az időszak, amikor az állami és önkormányzati óvodák és iskolák száma 616-tal csökkent. Ezt azért fontos elmondani, mert a mai nap előterjesztői között ott vannak azok, akik alatt ezek az események megtörténtek, és a teljes intézményhálózat 10 százalékát érintette ez, 90 ezer gyereket.

2006-ban a közoktatási törvény módosítása tulajdonképpen arról szólt, hogy hogyan lehet megszűntetni a falvak és a kistelepülések iskoláit. 381 településen vonták meg a helyben tanulás lehetőségét magyar gyerekektől. Bezártak 283 óvodát, erről még ma este nem is beszélünk, 1190 óvónő került az utcára, szűnt meg az állása, és 14 ezer tanár került elbocsátásra.

2008. december 10-én történt meg az a szavazás, amikor elvették a 13. havi bért. Arató Gergely, Hiller István, Gy. Németh Erzsébet, Molnár Zsolt, Gyurcsány Ferenc voltak, akik megszavazták. Azért kell visszamutogatnunk és fölemlgetnünk őket, nem Veres Jánost emlegetjük, aki már ciklusok óta nincs itt a magyar parlamentben, mert ezek a szereplők még mindig itt vannak (*Vitályos Eszter: És árnyékkormányuk van!*), és a mai vitának is előterjesztői.

Csökkentették abban az időben a diákok utazási kedvezményét, fizetős lett az óvodai, bölcsődei étkezés, döntöttek az egyetemi tandíjról, privatizálták a Nemzeti Tankönyvkiadót (*Derűltség a Jobbik soraiból. - Dr. Brenner Koloman: Rogán jól dolgozik! Mindenki ugyanazt a három mondatot mondja, ez felelős értelmiségi magatartás!*), rögtön 20 ezer forint lett egy-egy tankönyvcsomag, miközben ma ez mind ingyenes, és 13 milliárd szerepel a költségvetésben az ingyenes tankönyvellátásra.

Szeretnék szólni az állam szerepéről a közoktatásban, köznevelésben, hiszen emlékszünk arra az

időszakra, illetve általában az a helyzet, hogy az állam kötelező feladata a köznevelés, közoktatás fenntartása. Mindig is így volt ez, abban az időszakban is, amikor ezt egyébként átadták az önkormányzatoknak. Emlékszem, még az Antall-kormány idején, amikor a 100 százalékos finanszírozást odaadták, majd a Hornék alatt jött egy szabályozás, hogy a két évvel megelőző teljes bekerülés 80 százaléka, na, az a normatíva. Majd Pokorni Zoltán idején jött az, hogy ez legyen 90 százalék. Tudjuk, hogy ez nyilvánvalóan soha nem volt elég, függött a gyermeklétszámtól, hogy ez 50, 60 vagy 70 százalékra volt elég. Mígnem, ha már visszamutogatunk, akkor Gyurcsány, Bajnai alatt, amikor Arató Gergely volt az államtitkár, ezt a kötelező elemet onnan kivették, és bekövetkezett az az időszak, amiről Kocsis Máté beszámolt mint polgármester, hogy egyharmadára esett vissza a normatíva, ezért voltak ezek a nagymértékű iskola- és intézménybezárások. És ez volt az az időszak, amikor a helyi adóerő-képesség, a helyiadó-bevétel határozta meg az oktatás minőségét, bizony. Úgyhogy ebből a szempontból jó volt a központosítás, és jó volt az, hogy az Orbán-kormány alatt egyébként az 1300 milliárdra rúgó önkormányzati adósság konszolidációja megtörtént.

Kérdezte Csárdi képviselő úr a konkrét számokat. A konkrét számok azok, hogy 2010-ben a magyar állam 1010 milliárd forintot költött a közoktatásra (*Csárdi Antal: Nem ezt kérdeztem!*), ma, 2023-ban a jövő évi költségvetésben pedig 1806 milliárdot, azaz 80 százalékos a növekedés. A béreknél a konkrétum az, hogy '13-17 között már megtörtént egy 50 százalékos emelés, majd évente 10 százalék, most pedig azt a célt tűztük ki, hogy 2025-re éri el a pedagógusfizetés az átlagbér 80 százalékát, három lépcsőben éri el azt a 770 ezer forintos fizetést.

Hogy ehhez kell a Helyreállítási Alap? (*Csárdi Antal közbeszól.*) Hát, hogyné kellene! Háború van a szomszédban, válság van egész Európában, és közben Magyarországon is meg kell védeni a munkahelyeket, meg kell védeni és tovább kell fejleszteni a családtámogatási rendszert, munkahelyeket kell védeni, rezsit kell védeni, és emellett pedig az oktatást is fejleszteni meg az egészségügyet is. Úgyhogy ezek a feladatok állnak előttünk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormányparti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Az LMP részéről a záró felszólalásunkban egy olyan összefüggésre szeretnék rávilágítani, ami itt a vitában azért már sorra került, ez a társadalmi egyenlőtlenségek, szociális helyzet kérdése. Tisztáztuk azt a helyzetet, hogy Magyarországon az otthonról hozott előnyök, illetve a hátrányok nagyon meghatározzák a gyerekek iskolai előremenetelét. A legutóbbi PISA-kutatás eredménye azt is kimondja egyébként, hogy a meglévő egyenlőtlenségek mellett sajnos nem

igazán lehet arra számítani, hogy az oktatási eredmények javulnának érdemben, hiszen ezek az egyenlőtlenségek, szociális hátrányok nagyon-nagyon negatívak, és sajnos lehúzzák az eredményeket.

Ebből a szempontból van annak nagyon komoly jelentősége, hogy a kormány általában az oktatáson túl mit tesz a társadalompolitikák különböző területén. Ahogy egy héttel ezelőtt is Rétvári államtitkár úrral nagy vitában voltunk a szociális kiadások kapcsán, a KSH végül tisztázta államtitkár úr félreértését, miszerint többet költenék szociális ellátásra. Nem, kevesebbet költünk (*Rétvári Bence: Csak háromszor annyit!*), GDP-arányosan 17 százalékos. Ez még 2010 előtt is messze 20 százalék felett volt. Az oktatáson nem lehet számonkérni a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentését maximálisan, hiszen az oktatás leképezi ezeket az egyenlőtlenségeket. Természetesen javítani tud, de sokkal szélesebb körben kell tenni ennek érdekében. Köszönöm szépen. (*Csárdi Antal tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Ön azt mondta az imént, hogy romlik az a mutató, hogy mennyire hátrányos egy diák számára az, hogyha otthonról nehézségeket és hátrányt hoz. Önt a PISA-mérés cáfolja, tisztelt képviselő úr. Az Eurostat már cáfolta, a KSH már cáfolta, most egy PISA-mérés is cáfolja önt, így teljes a kép, azt hiszem. A tényekkel eléggé hadilábon áll mindig a magyar baloldal.

Nos tehát, ha megnézi a legutóbbi és az azelőtti PISA-mérést, háromévente vannak ilyen felmérések, akkor azt láthatja, hogy a korábbi felmérésben a diákok 26 százalékánál volt a családi háttér meghatározó, tehát a nehezebb, hátrányosabb helyzetű családi háttér rosszabb tanulmányi eredményt hozott, és ez a 26 százalék lecsökkent 19,1 százalékra. Tehát érezhető mértékben csökkent az, hogy ha valaki otthonról nehézségeket hoz, az iskolában is megmarad. Tehát az iskola kiegyenlítő szerepe sokkal jobban működik, mint korábban.

De ha már itt vagyunk a PISA-méréseknél, akkor egy másik, önök által tett sorozatot is hadd cáfoljak, hogy romlott vagy javult a legutóbbi mérésekkor az eredmény. A PISA nem konkrét számot mond, hogy ki hányadik, hanem egy intervallumot. A sorrendben: szövegértésnél korábban a 35-47. helyen voltunk, most a 29-38. helyen vagyunk. Korábban matematikából a 35-39. helyen voltunk, most a 31-37.-en voltunk. Természettudományból pedig a 34-39.-ről előrejöttünk a 29-34.-re. Tehát itt is mindegyik területen javulás van. Korábban volt romlás, de hála istennek, mióta állami fenntartás van, ez több év, míg ennek a hatása átmegegy a rendszeren, de szerencsére itt is javulás történt.

(20.50)

Én továbbra is várnám, még van mindenkinek pár másodperce vagy pár perce, nem lenne olyan nagy

bátorság az önök részéről kimondani azt, hogy mégis csak mostantól - hallottuk Latorcai államtitkár úrtól, hogy önök eddig hat mérkőzésből hatszor elbuktak, hatszor lett volna lehetőségük arra, hogy a magyar EU-s támogatások mellett foglaljanak állást és a magyar pedagógusbér-emelés mellett foglaljanak állást, hatból nullszor sikerült - megígérik-e, hogy a hetediknél nem bukunk el, hanem támogatják a magyar pedagógusokat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Szűcs Lajos képviselő úr, jegyző úr.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Ház! A vitanap végén azért nem baj, ha Kunhalmi képviselő asszony is hallja, hiszen ő visszamutogatott 2006-ra, hogy fideszes önkormányzatok voltak, amelyek az önkormányzati intézményeket bezárták. Én egy másik részét szeretném elmondani. Valóban, 2006-ban, az önkormányzati választások után a megyei önkormányzatokban én is dolgozhattam nyolc évig. Szeretném elmondani a képviselő asszonynak, hogy a megyei önkormányzatoknak lehetőségük sem volt arra, hogy döntsenek arról, hogy egy intézményt fenntartsanak vagy sem, mert a helyi önkormányzatok a középiskolákat vagy felajánlották, és akkor kötelezően át kellett venni az intézményeket, vagy pedig felajánlották, és át kellett venni az intézményeket. (*Sic!*)

Ebből a helyzetből visszaidézek még egy mondatot. Lamperth Mónika akkor belügyminiszter volt. Ha jól emlékeznek, azt a mondatot mondta a 2007-től induló uniós költségvetési időszakra, hogy tudni fogjuk a dolgunkat, tudni fogjuk, hogy mit csinálunk, és hogyan végeztessük ki az önkormányzatokat. (*Vitályos Eszter: Emlékszünk Mónikára!*) A történelem bebizonyította, igaza volt Lamperth Mónikának, és abban is igaza volt, hogy 28-szor kértük itt a Házban, hogy az önkormányzati finanszírozással kapcsolatban azokat a számokat, amelyek itt elhangzottak, változtassák meg.

Én sajnos Kocsis Mátéval vitatkozni vagyok kénytelen, mert a szakképző intézmények finanszírozása nem 60 vagy 70 százalékos volt a normatíva alapján, hanem 35-40 százalék.

Kedves képviselő hölgyek és urak, ez a vitanap arról szólt, hogy milyen jövőt szánunk a közoktatási intézményeknek. Szerintem abban mindenki megegyezett itt, hogy a béremelésre mindenkinek szüksége van, úgyhogy azt kérjük önöktől, hogy támogassák azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány tesz, és az uniós képviselőikkel kapcsolatban tegyék meg, hogy Magyarország hozzájusson ezekhez a forrásokhoz. Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Párbeszéd képviselője jelentkezett kettő percre - van 22 másodperce. Jámbor András képviselő úr!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Csak egy egyszerű kérdés így a végén, ha már az esélyegyenlőség, esélyteremtés szóba került. Jelenleg Józsefvárosban egyetlenegy olyan általános iskola van, amely befér a top 100 budapesti általános iskolák közé, ez a Fazekas, amely eléggé elitiskolának nevezhető.

Én azt szeretném megkérdezni államtitkár uraktól, hogy lesz-e a ciklus végére négy darab általános iskola - ugye, kerületarányosan ennyinek kéne lennie - Józsefvárosban, ami befér a top 100 általános iskolába, ha már Budapest egyik legszegényebb kerületéről beszélünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a mai ülésnapon fennmaradó időkeretéből 5 percet a KDNP átad a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja részére.

Következik Ander Balázs képviselő úr, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Három egyszerű mondat. Minden tanulónak joga van a zavartalan tanuláshoz. Minden tanárnak joga van a zavartalan tanításhoz. Mások jogait pedig tiszteletben kell tartani. Ez vonatkozik egyébként - és felelős konzervatívként mondom - az egyénre, vonatkozik a családokra, vonatkozik a pedagógusokra, és vonatkozik a mindenkori kormányzatra is. Ezeket a jogokat biztosítani kell, és ezeket a kötelezettségeket mindenkinek a részéről be kell tartani.

Emlékeztetném önöket, hogy mi a valóságból indulunk ki. Éppen ezért fogadtuk el annak idején itt, ellenzéki oldalról mi, a Jobbik frakciójának tagjai például az iskolaóri intézmény bevezetését is, mert tudtuk, hogy szükség van rá, ha tűzoltó jelleggel is, de szükség lehet rá, mert bizony van olyan helyzet, amikor az elsődleges szocializációs tér normái és a másodlagos szocializációs tér normái, az iskola normái összeütköznek. Ilyenkor kell rádöbbsenteni egyébként arra adott esetben szülőt és diákot is, hogy az iskola nem ellenség, a tanár pedig olykor az utolsó esély, tulajdonképpen a barátja annak a diáknak a felemelkedéshez, a felzárkózáshoz.

Nos, megkaptuk itt a vádat az előbbieken, hogy nem tudjuk definiálni, mit jelent az, hogy modernitás, mi az a modern oktatás. Dehogynem! Konzervatívként én soha nem mondom vagy nem fogom elfogadni azt, hogy nem kell a lexikális tudás, mert igenis kell, amihez oda tudjuk horgonyozni az ismereteinket, a tudást. Viszont azt mondjuk, hogy a modern oktatás része a problémamegoldó gondolkodás fejlesztése, a szociális kompetenciák fejlesztése, és az a helyzet, hogy sok esetben itt egy hatalmas nagy úrt látunk a mostani oktatás kapcsán, és ez nem a pedagógusok hibája, hanem magának a rendszernek a hibája.

Aztán megkaptuk azt, hogy elkényeztetett gyerekek vagyunk, akik nem tudjuk, hogy miről beszélünk egy ilyen oktatási vitanap kapcsán. Szeretném jelezni,

hogy a mandátumom lejártát követően tulajdonképpen fél évet töltöttem el egy olyan vidéki szakképző iskolában, amit a diákok gyakorlatilag gladiátorképzőnek hívnak, kedves államtitkár úr, és akkor ehhez kapcsolódna a kérdésem. Szóval, nem nagyon beszélünk arról, hogy mi folyik az ilyen iskolákban. Államtitkár asszony, a hátrányos helyzetű diákok arányszáma legalább tizenkétszer akkora a hagyományos szakmunkásképzőkben, mint mondjuk, a gimnáziumokban. Az összes SNI-s diák, középiskolai generációhoz tartozó diák 45 százaléka ide jár. Óriási pedagógiai problémákat és nehézségeket okoz mindez. Ha önök bevezették, mondom, joggal, mondjuk, az iskolaóri intézményt, akkor történt-e előrelépés annak kapcsán, hogy iskolai szociális munkásokkal, mentálhigiénés szakemberekkel is ellássák ezeket az intézményeket? Számokat szeretnék hallani erre vonatkozóan.

Aztán azt mondják, hogy nem tudjuk a statisztikákat, és szakmaiatlan néhány felszólalás. Akkor Kunalmi képviselőtársam nevében kérem ezt ki! Nézzék meg, hogy mondjuk, 2010-hez képest hogyan zuhant be a felsőoktatásba jelentkezők aránya, száma: 22 százalékos csökkenést tapasztalhatunk. Ez horror! Hogyan lesz ebből így XXI. századi versenyképes Magyarország? Nézzenek önök is utána ezeknek az adatoknak! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak, kettő percre.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az LMP képviselői tettek fel kérdéseket, de úgy látom, nem bírták kivárni a választ. Azt mondták, hogy nem beszélünk a pedagógusbér-emelésről - ezek szerint eleget -, ezért ismételtelen elmondanám, hogy akkor január 1-jétől ismét 10 százalékos béremelést kívánunk biztosítani a pedagógusoknak, és ha megállapodunk az Európai Unióval, akkor ez nem 10 százalék lesz, hanem 21 százalék, '24-ben 25 százalék, 2025-ben pedig 30 százalék. Ezzel elérjük a diplomásatlagnál 80, illetve halmozottan hátrányos helyzetű térségekben tanító tanárok esetében a diplomásatlagnál 90 százalékát, és ezt utána fenntartjuk, ezt az arányt.

És hogy ez nem költségvetési forrás volna, ez az európai uniós forrás, amit többször hangoztattak ellenzéki képviselők? Dehogynem! Csak ott kell keresni az Európai Unió intézményei számára történő befizetés között, amit a magyar emberek megtermeltek, mi pedig befizettük az Európai Unió számára. Nem történik más, mint ennek a visszaosztása. Ez a pénz jár nekünk, és ezt mi pedagógusbér-emelésre kívánjuk fordítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak, Momentum.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Valószínűleg a legtöbben nem tudják rólam, de az én szüleim az orosházi síküveggyárban találkoztak, mind a ketten betanított munkások voltak. Én első generációs diplomás vagyok. Ettől nem vagyok sem jobb, sem több ember, de jobb és több lehetőség állt rendelkezésemre a felnőtt életem kezdetétől fogva. Az, hogy az én sorsom ennyire másképp alakult, mint a szüleimé, ahhoz három dolog kellett főként. A szülőktől emberfeletti áldozatvállalás, a pedagógusi munka, amit a tanáraimtól megkaptam, és a saját magam szorgalma és munkája.

(21.00)

Ma a pedagógusi munkáról van szó. 2007-ben érettségiztem, és ma többször pedzegették, elsősorban KDNP-s politikusok, hogy milyen volt az oktatás 2007-ben. Én azt mondom, hogy mondjuk ki az igazat: tragikus. Az én életem nem a rendszer miatt, hanem a rendszer ellenére alakult így. Én fogtam a fejem Magyar Bálint miatt, én tüntettem a tandíj ellen, viszont önök mindazokat a problémákat, amelyek akkor léteztek, szteroidra tették.

Volt 14 éves koromban napi 9 tanórát tartalmazó napom, de kéthetente egy. Kellett a szüleimnek járattatnia különórákra, hogy pótolják a közoktatás hiányait, de ezek a különórák a matematika és az angol nyelv területét érintették. Ma ennyivel egy olyan alsó középosztálybeli család, mint az enyém, nem tudná megúszni.

Én azt kérem, hogy ne mutogassanak 2010 előttre, mert ugyanazokat a problémákat fenntartják, sőt tovább gerjesztik. Ugyanúgy probléma - és erre a határozati javaslatunk is kitér, és beszéltünk is róla, nemcsak ma, hanem az elmúlt öt évben számtalanszor - a rengeteg óraszám, ami a diákokat és a tanárokat is érinti, a különóra, amivel pótolni kell a közoktatás hiányosságait. Itt hívnám fel Vitályos kollegina figyelmét arra, hogy a családbarát kormányzásnak az is része lenne, hogy a középosztálybeli családok estéi ne azzal teljenek, hogy az egyik gyereket hurcolják ilyen különórára, a másikat amolyan különórára, és szétesik a családi harmónia, a család együttléte, mert ilyen logisztikákra megy el a családok ideje.

Ez nem családbarát ország, legalábbis a középosztálybeli családok számára semmiféleképpen sem az. Értsék meg, hogy az a rendszer, amit önök felépítettek, nem különbözik a 2010 előtti rendszertől, cserébe sokkal rosszabb. Köszönöm szépen. *(Taps a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Jakab Péter képviselő úr.

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Amikor önök Maruzsa elvtárral közösen, szisztematikusan szétverik az oktatást, akkor nekünk valójában egy kérdést kell feltenni: mi a cél, miért csinálják ezt?

A választ nyilván tudjuk, önök egy engedelmes országot szeretnének, egy olyan országot, amely nem gondolkodik, hanem tűr. Az önök ideális oktatási rendszerében a gyerek reggel 8-kor bemegy az iskolába, ott ül délután négyig, egész nap futószalagon kapja az elavult tananyagot, délután hazamegy, felkészül másnapra, este hullafáradtan lefekszik és alszik. Ez a gyerek a 12 órás műszakot letudta. Az önök Magyarországon nagyjából ez várja majd a nagybetűs életben is: 12 órás műszak a sor mellett, ahol istenigazából egyvalamit kell tudni: tűrni. Tűrj magyar! - és a magyar tűr is.

Az én Magyarországon az oktatásnak nem ez a célja. Az én Magyarországon az oktatásnak az a célja, hogy megtanítsuk a gyermekeket gondolkodni, problémát megoldani, csoportban dolgozni, összefogni, urambocsá!, felismerni azt, amikor egy kormány át akar bennünket verni. Ehhez megfizetett tanár kell, modern tananyag kell, fűtött tanterem kell. Egyik sincs. Miért nincs? Azért, mert az Orbán-rezsim legnagyobb ellenfele a gondolkodó ember, akit nem lehet plakátokkal megpropagandával meghülyíteni. Ez a helyzet. Ezért verik szét az oktatást.

Mondjuk ki, képviselőtársak, hogy önök az elmúlt 12 évben ezt az országot foglyul ejtették, kalitkába zárták. Kalitkába zárták, és az állandó néphülyítéssel elérték azt, hogy alapvetően az önök szavazói a kalitkában nem fogságot, nem rabságot látnak, hanem biztonságot. Jaj, miniszterelnök úr is megmondta a Kossuthon, hogy ott, a kalitkán kívül, ott Nyugaton nagyon veszélyes a világ, ott olyan fura lények ólálkodnak, Soros, Gyurcsány, LMBTQ, ez, az, amaz. Itt a kalitkában mi biztonságban vagyunk. Igaz, hogy már a rezsit nem tudjuk kifizetni, a kenyeret nem tudjuk megvenni, de legalább biztonságban vagyunk. Az önök szavazóinak ennyi elég - a diákoknak azonban nem.

Azok a diákok, akik tüntetnek az iskoláért, a tanárokat, a jövőért, ezek a diákok okos, tehetséges fiatalok. Márpedig tudják, az a helyzet, hogy a tehetség nem tűri el, hogy kalitkába zárják. A tehetség szárnyalni akar, és ha itthon nem szárnyalhat, mert önök nem engedik, akkor szárnyal külföldön, Ausztriában, Angliában, Svájcban.

Én azt szeretném, ha a magyar diákok tehetsége itthon is szárnyalhatna. Azt szeretném, ha a magyar diákok itthon is érvényesülhetnének, de ez önökkel lehetetlen. Ahogy önök bánnak a tanárokkal, amilyen pökhendi, arrogáns módon fenyegetik őket, kirúgják őket, na, ez mutatja meg az önök valódi arcát, államtitkár úr, államtitkár elvtárs.

Önökkel, képviselőtársak, az a helyzet, hogy nincs kiút a válságból, az oktatás válságából sem, mert önök a válság maga. Éppen ezért a Nép Pártján Mozgalom nem követelhet kevesebbet, mint, hogy a parlament oszlassa fel önmagát, és legyen új választás Magyarországon. Öntsünk tiszta vizet a pohárba az oktatásban is! Maradok a tanárok, maradok a diákok, maradok a nép pártján! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Taps!)*

ELNÖK: Köszönöm. Két percre megadom a szót Sztojka Attila képviselő úrnak, Fidesz.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Előző felszólalásomat azzal kezdtem, hogy a tájékoztatatlanság nem bűn, de hiba, és az ellenzéki képviselők felszólalásai vonatkozásában ismét azt kell tapasztalnom, hogy ezt a hibát továbbra is fenntartják és alkalmazzák.

Engedjék meg, hogy egy pár dologra ismét felhívjam a szíves figyelmüket, hiszen az előzőekben már érintettem az Útravaló-ösztöndíjrendszerünket, ami hátrányos helyzetű gyermekek tanulmányi esélyteremtését jelenti, és ennek keretében nemcsak a tanulók kapnak ösztöndíjat, hanem azok a mentor pedagógusok is, nem kevesebben, mint 4061 fő, akik a gyermekek mentorálását látják el. Az ő bérezésük akár havonta 55 ezer forintot is kitehet. A pluszmunkáért valóban az a fajta megbecsülés jár, amit önök is említenek, és azt kell mondjam önöknek, hogy a 2010 utáni kormányzat ezt kiemelten kezelte, éppen ezért is volt kiemelkedő, hogy a hátrányos helyzetű gyermekeket tanító pedagógusok bértkiegészítésben részesülhetnek.

Ahogy a jobbkios Varga Ferenc képviselő úr már különböző javaslatokat tett, engedjék meg, hogy arra is röviden reagáljak. Ezek a javaslatok részben már teljesültek, hiszen ha csak a Nemzeti alaptanterv szerint a roma kultúra és történelem oktatását érinti, azt már 2015-től ez a kormányzat bevezette és megvalósította.

Végezetül engedjék meg, hogy én is megköszönjem a pedagógusoknak és a pedagógiai munkát végző embereknek azt az áldozatos munkát, amit az elmúlt években tanúsítottak és nyújtottak a gyermekeink nevelésében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a politikai vitát lezárom.

Az előterjesztők jelezték, hogy két felszólaló ismerteti a zárszót, összesen 20 perces időkeretben. Először megadom a szót Orosz Anna képviselő asszonynak. *(Jelzésre:)* Nem? Akkor Tóth Endre képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Hosszú vitanapon vagyunk túl. Kevesen voltunk azok, akik ezt végigültük. Tisztelet azoknak, akik ezt megtették. Egy ilyen hosszú vitanap után, azt gondolom, le kell vonni a tanulságokat, hogy mik azok az eredmények, amiket itt a vitanap hozott nekünk. Ha nem is volt sok, azért párat kiemelnék, hogy a pozitíval kezdjem.

Az egyik ilyen, hogy a kormány képviselői mára elismerik - és ebben talán az egész parlamentben egy összhang alakult ki -, hogy alacsonyok a pedagógusfizetések, és bizony az emelésükre van szükség, és

nemcsak kismértékben, hanem drasztikus emelésre van szükség. Itt azért arra felhívnam a kedves képviselőtársak figyelmét, különösen a kormányoldalon, hogy én azt nem hívom emelésnek, ha egy évben 20 százalékos az infláció, és a kormány 10 százalékos emelést kínál a pedagógusoknak. Az bizony egy 10 százalékos bércsökkenés. Tehát ezt tervezi most a kormány, amennyiben az Európai Unióval nem tud megállapodni az uniós pénzek hazahozatalában.

Tehát ezt vegyék figyelembe, és azt is vegyék figyelembe, hogy nem következhet be újra az, hogy elértéktelenedik a pedagógusok fizetése. Tehát ezt úgy lehet megakadályozni, amit önök egyszer megígértek és megtettek, hogy a minimálbérhez kötötték a pedagógusok fizetését, ezzel értékállóvá tették az ő bérüket. De amint ebből az ígéretükből visszavettek, és elárulták a pedagógustársadalmat, fokozatosan elértéktelenedett az inflációval a pedagógusok fizetése, és ezt a hibát nem szabad újra elkövetni. Ha valóban megvalósul egy jelentősebb béremelés - és kívánom, hogy legyen így -, akkor itt nagyon fontos, hogy értékállóvá is tegyük ezeket a béreket.

(21.10)

A másik eredményünk az, hogy legalább egy légtérben voltak a kormány képviselői itt a karzaton lévő oktatási érintettekkel. Most már nincsenek itt, hiszen a tisztelt kormányunk házszabálya csak fél órára engedi be a vendégeket, hogy megfigyeljék az ülést, ami szerintem botrányos, de legalább fél órán keresztül a diákok szervezeteinek vezetői, a tanárok érdekvédelmi szervezeteinek vezetői, a szülői szervezetek vezetői itt tudtak lenni, és meg tudták hallgatni azt, hogy hogyan zajlik ma a közoktatásról a vita az Országgyűlésben, mit képviselnek a kormányzat különböző tagjai. Azt kívánom, hogy ne csak ilyen távolságból találkozzanak a kormányzat képviselőivel, hanem üljenek le végre egy asztalhoz velük *(Rétvári Bence: Többször leültünk már!)*, és ők is elmondhassák azt, hogy mit gondolnak, és elmondhassák a követeléseiket önöknek.

A harmadik eredmény még kapcsolódik nyilván a fizetésekhez. Azt is elismerték, hogy bizony a pedagógustársadalom elöregedett, és ez nagyon súlyos prognózisokat vetít előre: ha nincs elég tanár, nem lesz, aki tanítsa a gyerekeinket.

És végül egy kis, apró eredmény: itt van Maruzsa Zoltán is köztünk, azért nem gyakran szokta tisztelet tenni. *(Rétvári Bence: Az egykori főnököm, hiányozom neki!)* De ez az apró eredmény egy másik hiányosságra is felhívja a figyelmet: hol van bizony Pintér Sándor, aki az oktatásért felelős miniszter? Vajon nem lenne itt a helye az Országgyűlésben, amikor az Országgyűlés a közoktatás témájáról tart egy több mint négyórás vitanapot? Nem kellene neki ismertetnie azt, hogy a kormánynak mik a tervei a közoktatás fejlesztésére, a problémák megoldására?

És bizony amikor azt mondjuk, hogy Oktatási Minisztériumra van szükség, és kell egy olyan miniszter, aki valóban felelősnek érzi magát az oktatásért,

akkor erre gondolunk, hogy egy olyan miniszterre lenne szükség, aki ilyen magas szinten tudja képviselni az oktatás ügyét, és amikor van egy vitanap, akkor nem bújik el a más teendői mögé. Nem tudom, hogy mit csinál éppen Pintér Sándor, lehet, hogy éppen ultizik a barátaival. *(Vitályos Eszter: Az biztos!)* Arra lenne szükség, hogy valóban felelős miniszterünk legyen, és valóban ott legyen azoknál a fontos mérföldköveknél, amikor a közoktatás ügyét ez a társadalom megbeszéli.

Arról beszéltek egyes képviselőtársaim, hogy nem volt megfelelő a színvonala ennek a vitanapnak, és hogy voltak ennek hiányosságai - ezzel abszolút egyet tudok érteni. Azt gondolom, mindegyik oldalon volt hiányosság, de én azért a legfőbb hiányosságot ott látom, hogy kormányoldalon láthatóan egy betanult panelgyűjteményt olvastak fel nagyon repetitív módon, újra és újra ugyanazokat az érveket szó szerint idézve. *(Rétvári Bence: Bezzeg az ellenzéki oldalon annyi...)* Azt gondolom, itt nem a mennyiségre kell menni, kedves képviselőtársaim, hanem a minőségre, és azt kérem, nem tudom, Rogán Antaltól vagy aki írja ezeket a szövegeket, hogy legközelebb a panelgyűjteményük legalább osszák szét a képviselők között, hogy egy képviselő mondja el ezt, egy másik a másikat, és ne minden képviselő ugyanazokat az érveket *(Vitályos Eszter: Szerintem ne mondd meg nekünk, hogy mit csináljunk!)*, mert azt gondolom, ez méltatlan ahhoz, amit az Országgyűlés színvonalától elvárunk.

Nyilvánvalóan nagy reményekkel vágtunk neki ennek a vitanapnak, hiszen egyértelmű volt, hogy ami a leginkább hiányzik a magyar közoktatás jelenlegi helyzetében, az az őszinte párbeszéd, és az, hogy a kormány leüljön és beszéljen az oktatás érintettjeivel. Ezért az volt a célunk, hogy megpróbáljuk szóra bírni a kormányt, megpróbáljuk azt, hogy ők tényleg beszéljenek kerek mondatokban arról, hogy mik a terveik a közoktatást feszítő problémák megoldásáról, és vázoljanak fel valós megoldásokat és olyan terveket, amelyek kielégítik vagy legalább válaszolnak a tiltakozók követeléseire.

És tegyék mindezt úgy, hogy ott vannak a teremben azon pedagógus-, diák- és szülőszervezetek képviselői, akik az elmúlt hónapokban egy nagyon jelentős tiltakozási hullámot szerveztek, és olyan követeléseket fogalmaztak meg, amelyek széles körben a szakma és az oktatás érintettjei által el vannak fogadva, támogatottak, és a helyzet normalizálására törekuszenek. Sajnos, csalódnunk kellett, hiszen a kormány annak ellenére folytatta a valóság és vele együtt a mindenki számára nyilvánvaló problémák tagadását, hogy nyilvánvaló az is, hogy már a saját szavazói is változást szeretnének.

Rétvári Bence államtitkár úr a minap maga ismerte el, hogy az október 23-ai tiltakozáson bizony ott voltak a fideszes pedagógusok is. Azt már megszokhattuk, hogy az ellenzéki állampolgárok véleménye nem érdekli önöket, de azt gondolom, az új, hogy már a saját szavazóik figyelmére sem tartanak igényt, és

nem számítanak önöknek a szavazóik kérései. Hiszen ezek a szavazók ott vannak a tüntetéseken, és szeretnék ők is, hogy magasabb fizetésük legyen, és megoldódjanak azok a problémák *(Vitályos Eszter: Mi is ezt szeretnénk!)*, hiszen a fideszes pedagógusok is megalázóan keveset keresnek, a fideszes családoknak is egyre nagyobb teher a különórák megfizetése, a fideszes diákok is bizony nagyon túl vannak terhelve.

Kedves Kormánypárti Képviselőtársaim! Az oktatás ügye nem pártpolitikai kérdés, hanem egy közös nemzeti ügy. Ezt sokszor elmondjuk, de jó lenne megélni is ezt a közös nemzeti ügyet. Ezért kezdeményeztük ezt a vitanapot, hátha önök is ráébrednek erre, és végre kialakulhat egy konstruktív párbeszéd. Sajnos, összességében azt elmondhatjuk, hogy ez nem alakult ki, hiszen önök újra egy kitalált ellenséggel harcoltak, 12 évvel ezelőtti időkre mutogattak vissza, és Brüsszselre hárítják a saját felelősségüket. *(Rétvári Bence: Rátok, nem Brüsszselre!)*

Illetve szintén nem meglepő, hogy statisztikákkal büvészkedtek. Azt gondolom, ha már statisztikáról van szó *(Rétvári Bence: Büvészkedjél!)*, akkor azért emeljünk ki még párat, mert én azt éreztem néha, hogy kiragadott adatokkal dobálóznak *(Rétvári Bence: Megdöböntő!)*, és megtalálják azt a szám-párt, ami éppen felfelé mutat, és olyan kiragadott adatokkal dolgoznak, amelyek ahhoz hasonló jelentőségűek, mint hogy hány szilvágombócot állítanak elő az iskolai menzákban. Néha még olyan érzésem is támadt, mintha a kormány és az államtitkár urak fordítva néznék a statisztikát, és a felfelé mutató trendek valójában lefelé mutatnak, csak ők nem tartják megfelelő módon a papírt.

Nézzünk meg pár fontos statisztikát, hiszen azt gondolom, az oktatásban a legfontosabb mutatók azok, amelyek a kimeneti statisztikát mutatják, hogy a diákok milyen végzettséggel, milyen tudással távoznak, mennyire tudják azt a tudást felhasználni, amit a magyar iskolákban szereztek. Nézzük akkor azt meg, hogy hogyan alakul a korai iskolaelhagyás, ami az egyik legsúlyosabb bűne az elmúlt 12 évnek, hiszen ez egy olyan mutató volt, amelyben Magyarország valóban verte az európai átlagot. 2010-ben mindössze 10,8 százalék volt a korai iskolaelhagyók aránya, és ugyanez a szám 2021-re 12 százalékra nőtt, mindközben Európában ez folyamatosan csökkent. Tehát Magyarország képes volt egy pozitív eredményt elrontani, és az európai trendekkel szembenemve megemelni a korai iskolaelhagyók arányát. Ez is elhangzott a vitában, hogy ez nemcsak egy statisztika, hanem ez több tízezer diáknak a sorsa.

Nem kell messzire menni, hogy ezt megerősítsük: az önök korábbi oktatáspolitikusa, Pokorni Zoltán mondta egy fórumon, hogy több tízezer diák ment a lecsóba az elmúlt évtizedben, és értette ezt arra, hogy nem tudnak kiteljesedni ezek a diákok, hiszen önök a korai iskolaelhagyás rémébe kergették őket a 16 éves tankötelezettséggel és a további intézkedésekkel, a szakképzés lebutításával például.

De nézzük meg akkor a PISA-t, mert itt is sokat emlegettük ezt. Azt gondolom, hogy ezt érdemes megfelelő fontosságában kezelni, hiszen ez a nemzetközi mérce, ami valóban összehasonlíthatóvá teszi a különböző országok közoktatását, és valóban azt méri, amit, azt gondolom, elvárunk a közoktatástól, azt, hogy a diákok később mennyire tudják alkalmazni azt a tudást, amit megszerznek az iskolapadban.

Ha ezt nézzük, önök rendszeresen hivatkoznak a TIMSS-mérésre, de a TIMSS valójában azt méri, hogy a tananyagot mennyire tudja a diák, de azt nem méri, hogy azt mennyire tudja alkalmazni. Azt a PISA méri, és ha megnézzük az eredményeket, akkor azt látjuk, hogy 2009-ben szövegértésből 494 pont volt az átlagpontszáma a magyar diákoknak, 2018-ban 476 pont; matematikából 490-ről 481-re csökkent a pontszámuk, természettudományból pedig 503 pontról 481 pontra. Tehát minden egyes kompetenciaterületen romlott a magyar diákok pontszáma (*Rétvári Bence: Pont mint a PISA-átlag!*), és ez mutatja azt, hogy bizony ez a változtatás, amit önök hoztak, negatív irányba billentette a magyar diákok képességét arra (*Rétvári Bence: És a PISA-átlag miért romlott?*), hogy alkalmazzák azt a tudást, amit megszerznek a magyar iskolákban.

Ha megnézzük azt, hogy hol voltunk ezekkel a számokkal a nemzetközi rangsorokban a többi országhoz képest, akkor azt látjuk, hogy 2009-ben ez egy átlagos eredménynek számított.

(21.20)

Nem volt akkor sem annyira magas színvonalú a magyar oktatás, és nagyon sok kritikájukat osztjuk a 2010 előtti rendszerre vonatkozóan, de azt gondolom, hogy akkor elérte az átlagos színvonalat a magyar diákok kompetenciaszintje, míg 2018-ban, az utolsó PISA-mérés idején ez már szignifikánsan az átlag alatt volt. Tehát önök egy lecsúszásba kergették a magyar diákok teljesítményét, egy leszakadást hoztak a magyar közoktatásban.

Ha megnézzük azt, ami szintén egy nagyon fontos adat, hogy hogyan alakul a gyengén teljesítők aránya, azt látjuk, hogy a PISA-mérés szerint a szövegértésben a 2009-es 18 százalékról 2018-ra 25 százalékra emelkedett azoknak az aránya, akik gyakorlatilag a leggyengébb szinten teljesítettek, funkcionális alfabetaként tanultak abban az adott évfolyamban. Ez egy óriási szám. Ha belegondolunk, minden negyedik magyar diák, aki részt vett ezen a mérésen, nem érti azt, amit olvas. Ez nagyon súlyos, és ez a szám is jelentősen, szignifikánsan nőtt, ami az önök kormányzásának szintén egy komoly kudarca, hiszen ezek a diákok később, kikerülve az iskolapadból, nem tudják továbbképezni magukat, nem tudnak tanulni, emiatt a XXI. század munkaerőpiacán, ahol nagyon fontos, hogy át tudja képezni magát egy diák, hogy új szakmákat tudjon tanulni, nem fognak tudni beilleszkedni tartósan.

Szintén egy óriási probléma a pedagógusszakokra jelentkezők számának drasztikusan csökkenése, ami tökéletesen mutatja, hogy milyen a pálya népszerűsége. 2016-ban több mint 20 ezren jelentkeztek ilyen szakokra, 2022-ben azonban ez 12 ezer alá, majdnem a felére csökkent a pedagógusszakokra jelentkezők száma. Ez óriási csökkenés, kedves képviselőtársaim, és mutatja azt, hogy a felvételizők bizony a lábukkal szavaznak, és pontosan tudják, hogy milyen egzisztenciális körülmények fogadják őket a pedagógusszakokon, és pont ezért, akár sokszor úgy, hogy lenne affinitásuk a pályára, nem választják mégsem ezt a pályát, mert lebeszéli őket a családjuk, lebeszéli őket a szeretteik azzal, hogy nem tudnak majd megélni ebből a hivatásból.

Itt hivatkoznék Dúró Dóra képviselőtársamra, aki mondott pár bölcs gondolatot arról, hogy bizony elhangoznak különböző statisztikai adatok mindkét oldalról, és egy egyszeri választó, aki nézi ezt a vitát - nem tudom, hányan követték teljes terjedelemben -, aki végignézte, lehet, hogy nem tudja, melyik oldalnak higgyen. Én azt tanácsolom ezeknek a választóknak, hogy a megélt valóságnak higgyenek. A megélt valóságnak higgyenek. Hogy mi a megélt valóság? Azt gondolom, hogy például ez a kép, amit közösen megnézhetünk (*Felmutat egy papírlapot.*), és amely a miskolci Herman Ottó Gimnázium tanári karát mutatja. A kép tökéletesen ábrázolja azt, hogy mi a megélt valóság, és mi az, amit látunk a magyar oktatás rendszerében, hogy milyen a pedagóguskar korösszetétele. A tanárok közel fele egy nemrég mért szerint több mint 50 éves, ami nagyon aggasztó, miközben mindössze 5 százalékuk 30 év alatti. Ez egy nagyon kedvezőtlen korösszetétel, és ha így megyünk tovább, ilyen alacsony jelentkezői számokkal, akkor egyszerűen nem fogja tudni tartani magát a közoktatás ezen a színvonalon, vagy nem lesznek tanárok, vagy pedig olyan embereket lesznek kénytelenek felvenni az iskolák, akiknek nincs diplomájuk, vagy végtelen számú helyettesítésbe fognak bocsátkozni. Ez mindenképpen rombolja az oktatás színvonalát.

Ki fog holnap tanítani? - kérdezik joggal a pedagógus-szakszervezetek és a tiltakozók önöktől. Erre önöknek kell választ adniuk, hiszen nem mutogathatnak örökké vissza a 12 évvel ezelőtti időkre. Már csak azért sem, mert mindenki a saját tetteiért felelős, és 12 esztendő bizony elegendő arra, még az oktatásban is, hogy beérjen a munka gyümölcse. Az oktatásban hosszabb idő kell ahhoz, hogy meglátszódjanak az eredmények, de 12 év már elegendő arra, hogy ne lehessen visszamutogatni az előző kormányokra. Ha belegondolnak, már vannak olyan diákok, akik az önök oktatási rendszerében lettek első osztályosok és az önök oktatási rendszerében érettségiztek le. Az ő eredményeikért kizárólag az önök kormánya felelős.

Kicsit úgy érzem, amikor erről beszélnek, és már kóros mértéket ölt a gyurcsányozás, a 2010 előtti időkre mutogatás, hogy ez olyan, mint egy autótolvaj, akit ha elkapnak és bíróság elé állítanak, arra hivatkozik, hogy neki nem volt gyerekzobája, és nem kapott

matchboxokat az édesapjától, ezért követte el az autótolvajlást. Önök is egy mentségbe, kifogáskeresésbe menekülnek, és a saját teljesítményüket próbálják elpalástolni azzal, hogy milyen problémák voltak, milyen hibák történtek a 2010 előtti időkben. Azt kérem önöktől, hogy ezt ne tegyék, vállalják végre a felelőséget, és a saját tetteikkel bizonyítsák azt, hogy elkötelezettek az oktatás iránt, hiszen az oktatás nemzeti hatáskör, és önöknek 12 évük volt arra, hogy tiszteséges bérszínvonalat kialakítsanak. Az 50 százalékos emelésre egyébként - csak hogy lássuk a nagyságrendeket - körülbelül 300 milliárd forintba lenne szükség, és önök például nemrégiben 350 milliárd forintot költöttek csak a veszteséges Vodafone megvásárlására, valamint további súlyos százmilliárdokat költenek nemzeti konzultációra, kormányzati propagandára vagy soha meg nem térülő Budapest-Belgrád vasútvonal építésére.

De azt is látjuk, hogy magában a közoktatás rendszerében is van még pénz, csak nem jól hasznosul. Gondolhatunk itt például arra, hogy a tankerületi vezetők milliós jutalmakat kaptak az előző év végén, miközben a pedagógusok két bejglit vagy még annyit sem. Azt gondolom, ez nagyon igazságtalan motivációs jutalmazás. Tudom, hogy önök is kaptak, államtitkár urak, jelentős jutalmat, de azt gondolom, hogy a pedagógusoknak is járna a teljesítményükért jutalom, és nemcsak jutalom, hanem tisztességes fizetés.

Önök arról beszélnek, az elején Rétvári képviselő úr, államtitkár úr is mondott nagyon igaz mondatokat, amikor arról beszélt, hogy a tettek számítanak, nem a szavak. *(Rétvári Bence: Így van!)* A tettek számítanak. Azt kérem önöktől, tartsák magukat ehhez, és amikor ígéretnek béremelést, akkor tudják azt, hogy a pedagógusoknak ez már nem jelent semmit, ők már annyi ígéretet kaptak, hogy lehúzzhatják a végén az egészet. Ők tetteket szeretnének, azt szeretnék, hogy végre egy olyan bér érkezzon a számlájukra, amely után a hónap végén nincsenek megszorulva, és ki tudják fizetni a számláikat. Azt kérem, hogy a tettek beszéljenek önökből, és ne takarózzanak semmilyen áлиндokkal, hanem valósítsák meg azt, amit a tiltakozók és az oktatás iránt elkötelezett emberek szeretnének. Pénz ugyanis van a rendszerben, van a költségvetésben, csak úgy látszik, hogy egyelőre nincs elég akarat önökben ahhoz, hogy ezt a pedagógusoknak is adják.

Ha már önök nem hajlandók leülni az oktatás érintettjeivel és a tiltakozást szervező civilekkel, a Momentum-frakcióval ezt megtettük, és be is adtuk a követeléseiket határozati javaslat formájában „Változást a közoktatásban!” címmel. Kilenc pontban összegeztük, ezeket ismertetném, és arra kérem kormánypárti és ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy amikor ez az Országgyűlés szakbizottságának színe elé kerül, támogassák a vitára vételt, illetve támogassák magukat a követeléseket is. Gyorsan felolvasnám, hiszen ezek a legfontosabbak, ez a lényeg. 1. Érdemi és nyilvános párbeszédet az oktatás megújításáról, üljön le végre a kormány az érintettekkel tárgyalni, hozzanak létre

egy közoktatási egyeztető fórumot! 2. Megbecsülést a pedagógusoknak! Szüntessék meg a pedagógusok lejárataát, az oktatási szereplők megfélemlítését, a kirúgott vagy leváltott tanárokat azonnal helyezték vissza! 3. Érdekérvényesítő sztrájkjogot a pedagógusoknak! 4. Felelős, hozzáértő oktatásirányítást, önálló oktatási minisztériumot, a tankerületi rendszer átalakítását! *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* 5. Kisebberhelést a diákoknak és pedagógusoknak! 6. Esélyteremtő minőségi oktatást és nevelést mindenkinek az óvodától az egyetemig! 7. Versenyképes és értékálló bérezést az oktatásban dolgozóknak! 8. Minőségi, XXI. századi környezetet a tanuláshoz és tanításhoz, neveléshez, iskolafelújítási programot! *(Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.)* Végül az utolsó: szakmai szabadságot és támogatást az oktatásban, korszerű nemzeti alaptantervet, szabad tankönyvválasztást! Ezeket kívánja a magyar nemzet önöktől.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

TÓTH ENDRE (Momentum): Kérem, hogy teljesítsék ezeket a követeléseket. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a zárszót, összesen húszperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim, akik itt vannak a vita végén is! Azt láthatjuk, hogy a magyar baloldali képviselői nem vették igazán komolyan az önmaguk által kezdeményezett vitanapot, hiszen a legtöbb képviselő bejött, elmondta a felszólalását és kiment, sokan a saját felszólalásukra adott reakciót sem hallgatták meg. Eléggé foghíjas padosorokban vannak itt a kezdeményező baloldali pártok is a vita vége felé. Mi itt voltunk államtitkár-kollégáimmal végig, a Fidesz-KDNP-frakcióból is sok felszólaló volt, de úgy látom, hogy önöknek ez annyira nem volt fontos.

(21.30)

A másik, amiből látszódik, hogy nem vették komolyan ezt a vitanapot valójában: tisztelt képviselőtársaim, egy oktatási vitanapon többször hangzott el stadionozás vagy Mészáros Lőrinc-ezés *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*, mint mondjuk, a Nemzeti alaptanterv, az érettségi vagy a természettudományos tárgy. Lehet kuncogni, lehet nevetgélgni ezen, tisztelt képviselő urak, képviselő asszonyok, de komolyan gondolták, hogy akkor az oktatásról vitatkoznak, amikor önök, a vita kezdeményezői szívesebben stadionoztak inkább, mintsem hogy az iskolákról tartalmi vitát folytattak volna?

Én a magam részéről, végigszámoltam, 35 tartalmi témát vettem fel az expozéban, és Maruzsa államtitkár úr legalább ugyanennyit. És ezekből egy dolog, hogy nem figyeltek oda rá, de éppen ezért semmi-fajta reakció nem is született. Sokszor elmondták, hogy ez meg az sem hangzott el, de azért nem hangzott el, mert önök nem figyeltek oda arra, amit a többiek mondanak, csak bejöttek, elmondták a szokásos stadionozást, Mészáros Lőrinc-ezést, nemzeti konzultációzást, aztán pedig ugyanazt a konklúziót levonták, mint bármilyen törvényjavaslat vitája során.

Csalódás nagyon a vita, tisztelt képviselőtársaim, mert nem merték önök azt mondani, hogy ha az eddigi hat akadályozásuk és gáncsolásuk után hetedjére is a magyar pedagógusbér-emelést is tartalmazó európai uniós forrásaink az önök európai parlamenti képviselői, brüsszeli politikusai elé kerülnek, akkor veszik a bátorságot, és végre 180 fokot fordulnak, és végre ezeket támogatni fogják. Nem vállalták ezt be. Magyarul, ugyanúgy gáncsolni fogják azt a több száz milliárd forintot, amit mi pedagógusbér-emelésre szeretnénk fordítani, mint ahogy eddig gáncsolták. *(Jakab Péter: Ne lopj, és akkor jön a pénz! Ennyi!)*

Ez volt a másik. Nagyon jó, hogy a szeretet nyelven Jakab képviselő úr is *(Derűltség.)* szolidan belesuttogta véleményét, hiszen ez nemegyszer hangzott el, hogy azért nem szabad EU-s forrást kapnia Magyarországnak, mert a Fidesz ellopja. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból: Ez igaz! Ez a tény! - Vitályos Eszter: Kinek a ténye ez, a tiétek? - Az elnök csenget.)* És most is bólogatnak. Tehát arról beszélünk, hogy a pedagógusoknak mi szeretnénk több száz milliárd forintból pedagógusbér-emelést biztosítani, és önök azt mondják, hogy nem, mert a Fidesz ellopja. De fogalmilag magyarazzák már el nekem, ha megjön az a pénz, és megy is egyenesen tovább a pedagógusok számlájára, akkor mégis ezt hol lopja el a Fidesz. Tehát ami jön a pedagógusok bérére, leírtuk a saját fejlesztési tervünkben, az EFOP Plusz programban, hogy ezt pedagógusbér-emelésre fogjuk fordítani, nyilván ennek eléggé egyértelmű és tiszta az elszámolása, akkor ezt mégis ki lopná el? Hogyan lehet ezt fogalmilag megtenni? Önök igazából csak politikai előnyt akarnak abból faragni, hogy legyen minél nagyobb az elégedetlenség a pedagógusok részéről, ezért akadályozzák ezeknek a forrásoknak az idejuttatását.

A másik érvük az volt, hogy azért ne jöjjön EU-s pénz, és azért akadályozzák Brüsszelben az EU-s pénzek érkezését a pedagógusbér-emelésre, hogy költségvetési forrásból fedezzük a pedagógusbér-emelést. Hogy ennek mi értelme van? Ha elmagyaráznák, hogy ez miért jó! A pedagógusoknak az többet ér, ha költségvetési forrásból jön az egésze a béremelésnek? Most is egy része abból jön.

Itt Jámbor András veszett el a milliárdok birodalmában. Tehát az a 86 milliárd forint, amit a jövő évi költségvetésben többletként biztosítunk, ennek a java része valóban, nagyságrendileg 70 milliárd forint, ugye, 10 százalékos béremelés erre menne. És szeretnénk ezt megtöbbszörözni a következő években úgy,

hogy jövőre már ez 21 százalék legyen, '24-ben 25 százalék, '25-ben pedig 29 százalék legyen, és így elérje a 777 ezer forintot a pedagógus-átlagbér.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arról beszélünk itt, hogy legyen EU-s megállapodás, de ez egy eufemizmus, mert nekünk tulajdonképpen nem az Európai Bizottsággal kell megállapodni. Formailag velük kell megállapodni, de az Európai Bizottság ellenérveit nem az Európai Bizottság találja ki, önök viszik oda. Nekünk kellett volna ma itt megállapodnunk, mert mi tisztában vagyunk, hogy mi elküldjük világosan a saját érveinket a Bizottságnak, és a válaszokat nem a Bizottság bürokratái szülik meg saját kútfőből, hanem az önök európai parlamenti képviselői. Ezért lett volna ez a vitanap egy történelmi lehetőség, hogy önök, akik az Európai Bizottság nevében leveleznek velünk - mert tudjuk, hogy önöktől származik, sőt be is ismerte pont, azt hiszem, a Momentum egyik európai parlamenti képviselője, hogy a Jourovával mi csoda szoros kapcsolat van, naponta beszélnek, és Magyarország elítélésében a Momentumnak mekkora szerepe volt. Önök ismerték be, hogy lehet, hogy angolul levelezünk egy brüsszeli e-mail-címmel, de igazából ott önök, tőlünk öt méterre, meg mi, mi levelezünk egymással *(Gelencsér Ferenc: Mi vagyunk a Bizottság!)*, csak ehhez önök felhasználják az Európai Bizottságot, mert önök nem kaptak bizalmat a magyar emberektől, ezért Brüsszelen keresztül akadályozzák ezt a tevékenységet. Tehát mondhatjuk így eufemisztikusan, hogy Brüsszellel állapodjunk meg, de nekünk kellett volna itt. Mi ezért vártuk ezt a lehetőséget, ezt a vitanapot, mert ha itt meg tudunk önökkel ebben állapodni, akkor biztosak vagyunk, hogy heteken belül Brüsszelben sem lesz semmifajta probléma, mert ha önök nem adnak nekik újabb támadási irányokat, akkor bizony ők maguktól nem kezdték volna el. Sajnos ez a történelmi lehetőség elmarad. Csalódtok vagyunk. Volt stadionozás, volt Mészáros Lőrinc-ezés, de önök egy fél szóval nem tettek érdemi ígéretet arra, hogy nem folytatják azt a tevékenységet, amit jogállamisági köntösben, ilyen-olyan köntösben folytatnak most már évek óta Magyarország ellen. És ez csalódás a pedagógusoknak is, de ahogy elnézem, még a saját médiájuknak is csalódás, amit önök itt az elmúlt órákban műveltek.

Az pedig, ami a baloldal árnyékminiszteréről itt a mai vitában is kiderült, hogy olyan embert akarnak példaképként állítani az összes magyar pedagógusnak és diáknak, vagy nem is példaképként, talán ez túlzás, de olyan emberre akarják bízni a magyar oktatás ügyét, akit igazából a bíróság elítélt csoportosan, felfegyverkezve elkövetett erőszakért, hogy egy hölgyre ezek szerint rárufta a szó szoros értelmében az ajtót, és nem egyedül, hanem másokkal, és felfegyverkezve tette meg mindezt, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez önök szerint a magyar oktatás jövőjével szemben egy példa, az eléggé elkésztítő.

Ugye, önök azt mondták, mi csoda szörnyűség, hogy ha a Fidesz és a KDNP képviselői felszólalnak,

akkor ugyanazokra a helyzetekre, ugyanazokra a tényekre ugyanazokat a számokat mondják. Na, hát ezt a vádat önökkel szemben nem lehet megfogalmazni, ez kétségtelen, mert ahányszor önök felszólaltak, ugyanazokra a kérdésekre mindig különféle választ adtak. Volt, aki szerint a pedagógushiány 5 ezer tanár; volt, aki szerint 15 ezer tanár; van, aki szerint 30 ezer tanár. Alig volt két felszólaló, akik ugyanazt a számot mondták. Miért higgyük el az egyiket, ha mondanak egy másikat? Miért higgyük el a másikat, ha mondanak egy harmadikat? Önök itt, tisztelt képviselőtársaim, összevissza beszéltek minden adat tekintetében.

Például abban is, hogy mennyi a pedagógus-utánpótlás. Mi is abban egyetértünk, negyedik helyen van a jelentkezési rangsorban, lehetne harmadik is a pedagógusképzés. De állami ösztöndíjas képzésre 2010-ben 5422 hallgatót vettek fel, '22-ben pedig 6729-et. 5400 volt, 6700 lett, ez több. Nyilvánvalóan, a jelentkezők számában lehet, hogy van különbség, de aki állami ösztöndíjasként ténylegesen is elkezdte, ott azoknak a számában emelkedés van.

Az tényleg sokak számára szerintem felháborító volt, amikor olyanok hangzottak el, hogy akinek nincs nyelvvizsgálója, az tájékozatlan Magyarországon. Leginkább bizonyára Karácsony Gergely szísszent fel a tévé előtt, amikor ezt hallotta Kunhalmi Ágnesztől. Úgyhogy kérem, hogy ne degradálják, ne sértegetessék sem egyik, sem a másik embert. Lehet valaki tájékozott úgy is, hogy esetleg nincsen nyelvvizsgálója, a lakosság többsége ilyen.

Meg általában önök hihetetlenül lenézik a választókat, de tényleg, a Momentumtól Jakab Péterig nincs különbség önök között, mert önök azt mondják, hogy az embereket a Fidesz elbutítja, nem is értem, hogy ezt hogyan és miként gondolják, és utána majd akkor a Fideszre szavaznak. Tehát aki a Fideszre szavaz, az buta. Ennyi. Hárommillió ember Magyarországon önök szerint buta, tájékozatlan, nincs ismerete, elbutított, és ezért szavaz a Fideszre. Mi ilyeneket nem mondunk az önök választóira. Mi azt mondjuk, hogy van nézeteltérés közöttünk, de nem mondjuk azt, hogy másodrendű polgár, meg buta, meg nem érti, nem érti a folyamatokat. *(Kunhalmi Ágnes: Csak a fideszes szavazók mondják. - Jakab Péter: Csak nem a nemzet része, azt mondta a Bajusz!)* Másként gondolkodik a világról.

Itt arról is beszéltünk, hogy nyilván mindenki minél több ismeretet szerezzen, és akár vitatkozzon is, akár az iskolában is. Itt támadták a tankönyveket, amikor azok vitára sarkallják a diákokat, de szerintünk ez nem probléma. De azt egyébként a hárommillió Fidesz-KDNP-szavazó nevében kikérem magamnak, hogy önök azt mondják, itt mindenki buta. Önöknek is van azért ismerőse, aki a Fidesz-KDNP-re szavazott, lehet, hogy a szülei is a Fidesz-KDNP-re szavaznak - csak nem mondják a saját szüleikre azt, hogy buták azért, mert a Fidesz-KDNP-re szavaztak, és nem a Momentumra vagy valamelyik baloldali jelöltre az Összefogás listájáról! Tehát ezt azért érdemes lenne abbahagyni. Folytathatják, de akkor lehet, hogy

a választási eredmények ugyanúgy alakulnak, mint eddig.

Szeretném azt is korigálni, a GDP-ben valóban emelnünk kell az oktatásra fordított forrásokat, ebben nincs vita köztünk, hiszen a pedagógusbéreket is emelnünk kell, ebben sincs vita köztünk. Egyébként 0,3 százaléka a különbség az európai átlag, az EU 27-átlag és Magyarország között a GDP-arányos oktatási költségekben. Bár nálunk jobban emelkedett a GDP jóval, mint az európai országokban, de ezt most tegyük félre, hogy ez is szempont. Szeretnék emelni valóban, csak azt szeretnék, hogy ezt önök lehetőség szerint ne akadályozzák tovább.

Még egy pár adatot a végén szintén pontosítanék. Önök mondták az elbutítás körében, hogy Magyarország elbutítja az országot, és ezért 16 év a tankötelezettség korhatára. Hát, olyan országokkal együtt butítjuk el, az önök szóhasználatával élve, a magyar embereket, mint Dánia, ezek szerint az egy buta ország önök szerint, Észtország, Spanyolország, Málta, Hollandia. Együtt butítjuk ezek szerint az embereket Hollandiával, Svédországgal, Szlovákiával. Sőt, vannak nálunk butítóbb országok az önök szóhasználatával, ahol 15 év a tankötelezettség korhatára.

(21.40)

Így például a roppant - önök szerint ezek szerint - elmaradott Ausztria, a teljes mértékben a lét határán tengődő, ezek szerint Svájc, Szlovénia, Horvátország, Ciprus, Csehország, ezekről az országokról mind azt gondolják, hogy elbutított országok, tisztelt képviselőtársaim? Ne tegyék nevetségessé magukat! Azért ennek sokszor ki voltak téve.

A korai iskolaelhagyás kapcsán, Eurostat-adat: 2017-ben 12,5 százaléka, 2021-ben 12 százaléka. Jobban is kéne javítanunk, de mégiscsak, azért javítottunk. Fiatalok munkanélkülisége: tehát mennyire életszerűen tudnak kikerülni, jó végzettséggel, piacképes végzettséggel a diákok? Ez 26 százalékról 13 százalékra csökkent, megfelelő a fiatalok munkanélkülisége.

Párbeszéd, egyeztetés. A múlt hónapban is volt, október 4-én, ha jól emlékszem, az előző egyeztetés, és a jövő héten is, ha jól emlékszem, hétfőn lesz a következő egyeztetés. Éveken keresztül nem ülünk le. Végre most egy egy légtérben voltunk. Képviselő urak, erre van a köznevelési stratégiai kerekasztal, hogy találkozzunk, úgyhogy különböző formációkban, szakszervezetekkel, civilekkel, más érdekképviseletekkel, diákokkal, a tudományos élet képviselőivel, szülőkkel és más képviselőkkel folyamatosan találkozzunk.

De mi valóban a pedagógusok véleményéből indulnánk ki. Nagyon büszkék vagyunk rá, hogy 33 ezer pedagógus tisztelt meg minket a véleményével, amikor a kiküldött anonim, digitális kérdőívekre választokat küldtek. Pontosan azért tettük, hogy az ő véleményükből indulhassunk ki.

Bízom benne, hogy esetleg önök itt most befejezik azt a tevékenységüket, amivel a magyar pedagógusbér-emelést akadályozták. Sajnos, erre garanciát önöktől nem kaptunk. Viszont az kétségtelen, hogy a magyar pedagógusoknak tartozunk azzal, hogy a béruket érezhető mértékben emeljük. Mi ezért fogunk dolgozni Budapesten és Brüsszelben is.

Két számjegyű lesz a pedagógusbér-emelés, de reméljük, hogy az nem 1-essel, hanem 2-essel fog kezdődni. Reméljük, hogy ezt Brüsszelben is át tudjuk vinni. Önök ennek ellentartanak. Reméljük, hogy ezt a csatát is pedagógusokért mi fogjuk megnyerni, és nem önök. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót Maruzsa Zoltán államtitkár úrnak. Több mint hét perce maradt a húszperces időkeretből.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR belügyminisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Konkrét kérdésekre szeretnék az elején reagálni. Szabó Timeának volt egy olyan kérdése, hogy miért nem költöttünk eddig uniós forrásokat bérre. Erre nagyon egyszerű a válasz. 2020 előtt ilyen lehetőség az Európai Bizottság részéről erre nem volt. Felmerült egyébként korábban is, hogy lehet-e, de ettől mindig elzárkóztak. Mindig csak projektek, különböző fejlesztési célok voltak, amelyek mentén forrásokat lehetett felhasználni, a '14-20-as tervezés ennek mentén valósult meg.

Ahol ez átszakadt, az egyébként a járványkezelés után, illetve során, az egészségügyi stabilizáció megteremtése okán az egészségügyi dolgozók béremelése, ahol először járult hozzá az Unió ahhoz, hogy az RRF keretében, de elszámolásra kerülhessenek uniós támogatások.

Amikor elindultak a tárgyalások egyébként a Bizottsággal a '21-27-es tervezésről, akkor egyébként az volt a fontos, legfontosabb kérésük, hogy csupa olyan projekttel álljunk elő, ami az országspecifikus ajánlásokra reflektál; mik a magyar köznevelés kihívásai, ezeket vettük végig.

A Bizottság részéről sorolták az utánpótlás kérdését, a bérezés kérdéskörét. Jeleztük, hogy ez azért nem szerepel a napirenden, mert bért sosem engedtek elszámolni. Azt ígérték, hogy megfuttatják, megjárják ezt a kérdéskört, és lehet, hogy részükről lenne rá lehetőség. A következő alkalommal jelezték, hogy erre lenne lehetőség, így került az asztalra egyébként az, hogy béreket számoljunk el. Ez egy évvel ezelőtti történet. Azóta folyamatosak ezen a téren az egyeztetések, de korábban, amikor állítólag dőlt befelé az uniós támogatás, hogy miért nem költöttünk rá, ez volt a kérdés; ez az oka, ez a történet. Ebben nincsen semmi nagy titok.

Jámbor képviselő úrnak volt egy konkrét kérdése, hogy lesz-e négy top 100-as iskola Józsefvárosban. Ugye, minden top 100-as iskola azt feltételezi, hogy vannak mások, amelyek nem top 100-asok, és

sok olyan kritika hangzott el, ami pont azt mondta, és pont azt vetette a kormány szemére, hogy nagyok a különbségek. Szerintem nem a top 100-as iskolák sorát kell gyarapítani, és pont nem egyes településeken koncentrálni őket. Minden általános iskola legyen egy jó általános iskola, ami jó alapot jelent a gimnáziumban vagy a szakképzésben való továbbtanulásra, jól megalapozza a lehetőségeket a későbbi felsőfokú tanulmányokhoz.

Barkóczy képviselő úr, amikor a beszédét tartotta, akkor szóba jött közben a diplomás-, illetve a pedagógus-átlagbér kérdésköre, és a pedagógus-átlagbérről azt mondta, hogy nem tudja, idén mennyi. Úgyhogy én ezt kérdésként átfogalmaztam, és mivel én tudom erre a választ a KSH-tól - egyébként nem nagy titok -, 440 ezer forint az ideai pedagógus-átlagbér.

Kunhalmi képviselő asszonynak volt még egy olyan kérdése, amire szeretnék reagálni. Azt kérdezte, hogy miért az oktatás vajon a gyújtópont most, az őszi. Ugye, nekem erről politikai véleményem van, ez pedig az, hogy nyilván gyújtópontokat keresni, kialakítani nagy rendszerekben lehet. Lehetne a felsőoktatásban, kultúrában, s a többi, de mindig a két klasszikus, amit általában az ellenzék támadni szokott, az oktatás, egészségügy, hiszen a legtöbb embert érinti, nagy rendszerekről van szó.

Mivel a járványügyi helyzetek kezelésére az egészségügyben azért végbe ment vitathatatlanul egy jelentős béremelés, ezért a köznevelés lett a kézenfekvő választás, hogy hol lehet és hol érdemes nagy rendszerben a bérezés terén gyújtópontot keresni. Egyébként abból a szempontból helyes az azonosítás, hogy valóban, ahogy az egészségügyben is, úgy itt is szükség van a béremelésre. Ezt a kormány is elismeri, és az ügyben tevékenykedünk, hogy ez minél nagyobb mértékben valósulhasson meg költségvetési forrásból és uniós forrásból is.

Érdekes volt egyébként a vita számomra, a szakpolitika szemével nézve a politikusok vitája mindig érdekes körülmény. A javaslatok előtt egyébként nyitva az ajtó. Az én hivatalom is nyitva van. Előfordult a korábbi években is bizony, hogy akár képviselők is egyénileg megkerestek, nem Facebook-élőzve, ajtót rátörve, ahogy szokták mondani, de mindig nyitva állt az ajtó, a telefonszámom is nyitva állt. Úgyhogy bármilyen javaslatra vagy indokolni tudjuk, hogy azt miért nem tartjuk jónak, vagy ha jó, istenbizonnyal meg tudjuk fogadni.

Kritikát sokat kaptunk, javaslatot keveset. Ami javaslatként elhangzott, egyébként szeretném mondani, hogy nagyon sok olyan van közte, amit egyébként is csinálunk. Elhangzott a béremelés javaslata, ami történik. Elhangzott, hogy újítsuk meg az infrastruktúrát, amiről elmondtuk egyébként, hogy milyen infrastruktúra-megújítási program zajlott és zajlik. Elhangzott, hogy újítsuk meg a tanárképzést. Éppen nincs egy éve, hogy megtörtént ebben az új jogszabályok megfogalmazása.

Elhangzott, hogy legyen több gyógypedagógus, iskolapszichológus. Ezek számát növeltük az előző kormányzati ciklusokban is. Gyógypedagógusból 5700-ról

10 ezerre emelkedett, iskolapszichológusból is majdnem kétszer annyi van. Nőtt a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők létszáma is.

A tanulók óraszámát, a tehercsökkentést is megfogalmazták. Éppen a sokat támadott 2020-as NAT éppen felülről korlátozta azt, hogy egyébként mennyi lehet a tanulókat érintő óraszám, hiszen a korábbiakban ilyen nem volt. Mi is tapasztaltuk, hogy ez problémát okozott, hiszen a csökkenő tanulólétszám mellett egy csomó iskola azon versenyzett, hogy minél több szolgáltatással, minél több órával tegye magát vonzóvá, és ez valóban okozott többletterheléseket. Pontosan ezért is az új szabályozásban ezt korlátoztuk. Úgyhogy a javaslatok terén, azt gondolom, hogy számos olyan javaslat érkezett, amit a kormány egyébként is végez.

Elhangzott az is kritikaként, hogy a kormánypárt oldaláról sok panel hangzott el, sokszor hasonló érvelések. Én azért ílyet az ellenzék oldaláról is tapasztaltam. Orosz Anna a legelején még abba is belefutott, hogy azzal vádolt, hogy nem hangzott el semmi a PISA-ról, majd aztán, miután előtte három perccel mondtam el, egyébként örvendetes módon korrigálta magát ebben a kérdéskörben.

A felvezető hozzászólás végén egyébként hét programpontra említettem, amikre készülünk. Ez volt az utolsó panel, ha lehet így fogalmazni. Megírt beszédeknek biztosan van hiányossága, de ezekre egyébként senki nem reflektált, tehát az egész vita során erre semmi sem hangzott el.

Szeretném jelezni, hogy azokat a javaslatokat, amiket elmondtam egyébként, 57 ezer pedagógusnak a kérdőíveinkre adott válaszaiból emeltük ki. Júniusban és szeptemberben is a kormány részéről a Belügyminisztérium megkereste a pedagógusokat, volt módjuk arra, hogy kérdőíveken fejtsek ki a véleményüket, hiszen azért rögzítsük: nem mindig a szakszervezet az, ami egyébként minden pedagógus véleményét meg tudja fogalmazni és közvetíti.

57 ezer kitöltött kérdőívünk van, ezek alapján szeretnénk továbbmenni. Figyelembe akarjuk venni az itt kapott véleményeket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és abban az irányban dolgozunk, hogy a köznevelés rendszere valóban megerősödve tudjon kikerülni ezekből a nehéz időszakokból is. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Maruzsa államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! **Napirend utáni felszólalások** következnek, mert a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

„Beszámoló az Interparlamentáris Unió 145. közgyűlésén történekről” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bartos Mónika, a Fidesz képviselője. Öné a szó.

(21.50)

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Hölgyek

és Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Interparlamentáris Unió ez év október 10-15. között tartotta 145. közgyűlését Kigaliban, amelyen Vadai Ágnes alelnök asszonnyal együtt vettem részt, aki a nemzetközi humanitárius joggal foglalkozó bizottság és a terrorizmus és erőszakos szélsőségeség elleni magas szintű tanácsadó testület munkáját erősítette. Küldöttségünket Somfainé Ádám Katalin, az Országgyűlés Külügyi Igazgatósága IPU Irodájának vezetője kísérte el.

A ruandai törvényhozás 2019-ben tett meghívását követően a koronavírus-világjárvány miatt hároméves várakozás után valósulhatott meg az IPU őszi közgyűlése Kigaliban. A parlamenti világrendezvényen 110 ország nemzeti parlamentjének és 25 regionális parlamenti közgyűlésnek mintegy 1100 képviselője, köztük közel 600 parlamenti képviselő vett részt. A képviselők 36 százaléka volt hölgy, 24 százaléka pedig 45 évnél fiatalabb; 40 delegációt vezetett az adott nemzeti parlament elnöke, és 38 küldöttségben foglalt helyet törvényhozási alelnök.

A közgyűlés általános vitája a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozott, és a „kigali nyilatkozat” elfogadásával zárult. A Chile által benyújtott és a latin-amerikai és Karib-térség országait tömörítő GRULAC geopolitikai csoport által támogatott sürgősségi napirendi témajavaslat „Az Ukrajna lerohanásának, majd azt követően egyes területei anektálásának elítélése minden állam területi integritásának védelmében” címet viselte. Érdeemes megjegyezni, hogy Kigaliban mind az orosz, mind az ukrán törvényhozás küldöttségeit az adott parlamentek alelnökei vezették.

Az IPU 3. számú állandó bizottsága vette napirendjére a növekvő nemzetközi migrációval küzdő országok helyzetét, valamint az emberi jogi jogsértések minden formája, beleértve az államok által szponzorált emberkereskedelem és emberi jogi jogsértések felszámolásának témáját. A bizottsági ülésen ismerttettem a magyar álláspontot az illegális migrációval kapcsolatban, és mivel a betérjesztett, majd a plenáris ülés által elfogadott szöveg számos pontban nem felelt meg hazánk érdekeinek, azzal szemben rezervációt fogalmaztam meg.

A magyar küldöttség finn és svéd kezdeményezésre megbeszélést folytatott az északi országok IPU-delegációival a NATO északi bővítésének kérdéséről. Norvégia, Svédország, Dánia, Izland, Finnország megjelent képviselőit a magyar delegáció egésze biztosította támogatásáról. Delegációnk a kétoldalú együttműködés lehetőségeiről tárgyalt a ruandai törvényhozás ruandai-magyar baráti tagozatának tagjaival, és részt vett az észt szervezetben megrendezett, finnugor nyelvet beszélő országok delegációinak háromoldalú, észt-finn-magyar összejövetelén.

Az Interparlamentáris Unió 145. közgyűlésének idején küldöttségünk számos gondolatcserére volt meghíva, nyílt ezekre alkalma. Ennek köszönhetően sokszor volt módom elmagyarázni Magyarországot orosz-ukrán háborúval kapcsolatos magatartását, a

Kárpátalján élő magyarok iránt érzett felelősségét és békét szorgalmazó erőfeszítéseinek hátterét.

Az Interparlamentáris Unió 2022 tavaszán határozta el, hogy felállít egy munkacsoportot, ami minden eszközzel igyekszik közvetíteni az ukrán és az orosz parlamentek között a párbeszéd és a béke előmozdítása érdekében. A munkacsoport nyolc ország prominens politikusából áll, és célja a kormányzati szinten és ENSZ-vonalon folyamatban lévő béke-erőfeszítések parlamenti szintű kiegészítése az ukrán háború parlamenti eszközökkel történő békés lezárásának elérése érdekében. A munkacsoport a közgyűlésen a résztvevők elé tárta tapasztalatait a Kijevben és Moszkvában tett látogatásainak és a békéltető missziós céllal folytatott egyeztető tárgyalásainak eredményeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül szeretném megköszönni a ruandai parlament meghívását a delegáció nevében és a sikeres rendezést, valamint ebben az IPU munkatársainak támogatását, a Külgazdasági és Külügyminisztérium, illetve a többi szaktárca által biztosított értékes szakmai háttéranyagokat a felkészülésünkhöz. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika. „Bátorság, képviselőtársak!” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Jakab Péter képviselő úr.

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Amikor néhány héttel ezelőtt felszólaltam itt a parlamentben, akkor kértem önöktől valamit. Azt kértem, azt követeltem, hogy a parlament oszlassa fel önmagát, és legyen új választás Magyarországon, hiszen mára világossá vált, hogy április 3-án a Fidesz hazugsággal nyert, rezsisökkentés meg hasonlók.

Képviselőtársak, nagy a csend! Nagy a csend! Ahhoz, hogy felozlassuk a parlamentet, 199 képviselőből 100 bátor emberre van szükség. A miniszterelnök nemrég azt mondta, hogy van itt 133, és most meg egy sem jelentkezik? Hát hol vannak, képviselőtársak!? Van ebben a teremben 100 bátor ember, aki hajlandó végre a nép pártjára állni a Fidesszel szemben? Van ebben a teremben 100 bátor ember, akinek fontosabb az ország sorsa, mint a saját széke? Van ebben a parlamentben 100 bátor ember, aki hajlandó lemondani a saját parlamenti székéről azért, hogy új választáson kérjen felhatalmazást a választóktól, most már az igazság birtokában?

Képviselőtársak, ha nem tűnt volna fel, a magyar kormány beismerő vallomást tett. A magyar kormány beismerte, hogy nem tudja megoldani a válságot, törvényt akarnak hozni arról, hogy a válság megoldása valójában nem is a magyar állam feladata, hanem a magyar adófizető: a melósé, a tanáré, az ápolóé, a rendőré, a kisnyugdíjasé. Hát, ilyen a világon nincs!

Hadd kérdezzem már meg, hogy ki fizet itt adót kinek: a magyar állam fizet adót nekem? Vagy én fizetek adót a magyar államnak? Mert ha én fizetek adót

az államnak, akkor a magyar államnak kutya kötelessége megoldani azt a válságot, amit egyébként ő idézett elő. Vagy ha ez nem megy, akkor igen, a parlament oszlassa fel önmagát, és legyen új választás. Hát mit nem értenek ezen?

Én elhiszem, képviselőtársak, hogy önök itt elücsörögnének a zsiros fizetésért 2026-ig, csak tudják, az a helyzet, hogy a magyar embernek nincs ideje megvárni 2026-ot, mert belekóstol az ezerforintos kenyérbe, a 430-as euróba meg a hétszeres gázárba. Most kell cselekedni, képviselőtársak, most kell felozlatni a parlamentet, és most kell megadni a magyar embereknek a lehetőséget arra, hogy döntsenek a hogyan továbbról. Folytatódjon a megszorítás, folytatódjon a drágulás, folytatódjon a rekordinfláció, a gázáremelés, a cukorhiány, maradjon a Fidesz? Vagy jöjjön inkább egy szakértői kormány, amelyik csatlakozik az uniós ügyészséghez, véget vet a korrupciónak, és uniós pénzből, nem a melós, nem a kisnyugdíjas pénzből, hanem uniós pénzből elkezd végre a valódi válságkezelést?

Legyenek bátrak, képviselőtársak, de mi, ellenzékiek mindenképp! Szedjük végre össze magunkat, ne csak a Nép Pártján Mozgalom, ne csak én követeljek itt új választást, de mindenki, aki ellenzékinek vallja magát! Ne csak a Facebookra írogassuk ki nagyon keményen, hogy Orbán, takarodj, meg mondjon le, meg váltsuk le őket, de ütközzünk is meg velük bátran, egyenes gerinccel! Aki fél, az keressen más szakmát, a többiek meg álljanak végre a sarkukra, álljanak végre a nép pártjára, legyen új választás Magyarországon! Nálam lehet jelentkezni, képviselőtársak, várom önöket, maradok a nép pártján.

ELNÖK: Köszönöm szépen. „Meddig még?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Méltatlanul kevés szó esik azokról, akik a hátukon viszik a magyar nemzetgazdaságot ebben a kíméletlenül nehéz helyzetben is, a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásokról. Mostani hír, hogy 18 perc alatt fogyott el az a kormányzati gyármentő keret, amiről egyébként nem is titkolták, hogy alapvetően multi cégeket, nagy társaságokat, tehát a tőkeerős és tartalékokkal rendelkező társaságokat szeretnék támogatni. Ez a 150 milliárdosra tehető keret mégis nagyon rövid idő alatt elfogyott, és önmagában irritáló volt, hogy már a felvezető kommunikációból kiviláglott, hogy magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások számára ez a keret nem annyira elérhető, de nyilván az lehet a cél, hogy legalább hasonló nagyságrendben támogassák azokat a hazaiakat, akik egyébként nem a munkahelyeknek csak az egyharmadát szavatolják, mint a multi cégek, hanem a munkahelyek kétharmadát biztosítják. És azt is látnunk kell, hogy ezeket a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásokat nemcsak a piacított rezsiárak sújtják brutálisan,

de bizony a gyenge forint, a tudatosan gyengén tartott forint - idézőjelben - áldásos hatásait is a multi cégek tudják élvezni. A magyar kis társaságok számára ez jellemzően nehézséget okoz, és mivel 1,7 millió ember kimarad a bérstatisztikából, köztük öt fő alatt foglalkoztató cégek, volt katások, mikrovállalkozások, elmondható, hogy az ő érdekeikért is ringbe kellene szállni.

(22.00)

Éppen ezért szorgalmazom azt, hogy alaptörvényi szinten rögzítsük, hogy a magyar nemzeti fizetőeszköz értékállóságát kutya kötelessége minden kormánynak legalább megkísérelni megőrizni, nem tízéves fáziskéséssel, mint ahogy a Fidesz csinálja, és nem ilyen tetzesosza módon, mint ahogy próbálkozott vele, és tegyük hozzá, hogy sikertelen módon. Ugyanis 2010-ben a kormányváltáskor 266 forintot kellett fizetni egy euróért, és mindig elmondja a Fidesz, hogy szerinte a háború miatt szállt el 410-ig vagy 420-ig az árfolyam. A helyzet az, hogy a háború lehetséges kirobbanásáról szóló első hírek időszakában már 367 forintot kellett egy euróért adni, tehát több mint száz forintot romlott az árfolyam odáig. Éppen ezért javaslom azt, hogy az Alaptörvényben rögzítsük, hogy ne fordulhasson elő ilyen, ne fordulhasson elő az, hogy tudatosan roncsolják a magyar forintot, mert ezzel még jobban leértékelik az amúgy is megalázóan alacsony magyar fizetéseket, a megtakarításokat - már akinek még van -, és a nemzeti vagyon egészét, beleértve az ingatlan vagyon értékét is.

További nagyon fontos változtatás lenne, hogy ha a kormány adóváltozást eszközöl, akkor évente maximum egy, azaz egy alkalommal nyúlhasson hozzá az adórendszerhez. Magam, teszem hozzá, itt is jobban örülnék annak, hogyha csak pozitív irányba és adócsökkentéssel operálva nyúlna hozzá ehhez. A multi cégek közteherviselésbe való bevonása az, ahol kivételt tehetünk, és ahol az adók racionalizálása felmerülhet; legalább vita tárgyát képezze mindez. De egyértelműen látszik, hogy nemhogy évente egyszer nyúljanak az adórendszerhez, a katát egy-két hét alatt sikerült kivégezni, és egy teljesen másik esetben, amikor amúgy pozitív irányban a 25 alattiak szja-mentességét szeretnék kiterjeszteni. Az előttünk benyújtott adócsomagban keressük ennek a nyomait, mégsem látjuk. A kormányzati kommunikációban ez megjelent, s valószínűleg majd egy külön csomagban fog két héttel később megérkezni, vagy más úton-módon rendezik. De az egészen biztos, hogy nem alacsony bérekkel kell versenyezni a nemzetközi piacon, nem kellőképpen rugalmas munka törvénykönyvével, hanem például azzal, hogy kiszámítható klímát teremtsünk, és évente maximum egyszer lehessen belebábrálni az adórendszerbe, többször semmiképpen.

S ha már itt tartunk, az is abszolút indokolt lenne, hogy szűnjön meg a kötelezően fizetendő 5 ezer forintos kamarai hozzájárulás, hiszen az az egészen elképesztő helyzet állt elő, hogy a magyar vállalkozók kötelező jelleggel fizetnek valamiért valakinek, aki aztán

nem az ő érdekeit képviseli, hanem gyakorlatilag a kormányzati kommunikáció előszobájában lakmusz-papírt játszik. Bepróbálkozik különböző bejelentésekkel, megnézik, szondázzák a kormánypártok azt, hogy hogyan reagálnak ezekre a Parragh-féle bejelentésekre, és aztán a végén amiről úgy ítélik meg, hogy a társadalmi ingerküszöböt az éppen nem üti át, azt meg is valósítják.

S megint a Parragh-féle nyilatkozatokból is az derült ki, hogy Magyarország jelenlegi kormánya továbbra is a nemzetközi összevetésben kíméletlenül alacsony bérekkel akar versenyezni. Ezzel szemben mi a vállalkozók számára a közzétett hárompontos csomagunkkal egyértelműen azt célozzuk meg, hogy a multi cégekkel és a külföldi érdekekkel szemben azokat kedvezményezzük, akik a nemzetgazdaságot a hátukon viszik, ezek pedig a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. „A haza nem eladó! Vagy euróért mégis?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselője.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kevesen maradt Képviselőtársaim! A haza nem eladó - vagy euróért mégis? És most nem arra gondolok, hogy az európai uniós források érdekében szinte bármit elfogad a magyar kormány, amit az Unió ki akar kényszeríteni belőlünk, hanem arra, hogy sajnos szeretett hazánk, a magyar föld nincs megvédve, noha a magát nemzetinek valló kormány ezt ígerte, és maga Orbán Viktor is ezt hangsúlyozta a múlt heti zalaegerszegi beszédében. Ha emberek millióinak kell elhagynia az országot, akkor a következő nemzedéknek nem marad szülőföldje. Nincs hová futnunk, mert Magyarországot sehol máshol nem találhatjuk meg. Ezt kell megtartani, ezt kell megvédeni, itt kell boldogulni.

Ezt pedig minden magyarnak így is kell gondolnia, és így is szükségeltetne cselekedni. A magyar fiatalokat pedig ennek szellemiségében kéne nevelni, ám a lesújtó valóság az, hogy kevesen nevelkednek így, kevesen gondolják így, és még kevesebben cselekednek is így - többek között a magyar kormány sem. Nem védi meg, nem tartja meg sem területileg, sem magyarnak szeretett hazánk, így boldogulni is egyre kevesebben tudnak hazánk fiai közül a saját országukban. Ha a kedvezőtlen folyamatokon nem változtattunk időben, ami elsősorban a mindenkori magyar kormány feladata, akkor már nem is lesz hova visszatérniük a kalandvágyból a nagyvilágban szétszéledőknek, akik Magyarországot sehol máshol nem találhatják meg, de hazatérve lassan már itt sem.

A baj nem kicsi, így nem elégséges csupán a retorikában, de a valóságban is meg kell védenünk országunkat a tengernyi veszedelemtől. És most nem a szomszédunkban dúló háborúra, a szankciók fojtogatására, az elszabadult energiaárakra, a rekordmagas inflációra vagy a még ennél is magasabb mértékeket

öltő korrupcióra gondolok elsősorban, hanem a külföldiek egyre ijesztőbb térhódítására és az ezzel járó elmagyartalanodásra. Bár a kormánypropaganda szerint Magyarország jobban teljesít, a valóság mégis az, hogy hazánk életszínvonala nemcsak az uniós átlag alatti, de már sok esetben a szomszédos államok is messze meghaladják azt. Ebből következik, hogy a pénzük itt nálunk még többet ér, és igyekeznek is azt minél jobban befektetni nálunk, a magyar a saját hazájában pedig egyre inkább a perifériára, sőt sok esetben már azon túlra szorul. Itt nemcsak gazdasági, de egyben demográfiai katasztrófáról is beszélhetünk, hiszen számtalan példa van arra, hogy hogyan néptelenednek el járásnyi területek a magyarok elvándorlása és a külföldiek térnyerése következtében. Mindennek az alapja a magyar föld, szeretett szülőföldünk, így annak védelme az alaptörvény P) cikke szerint is kiemelt kötelességünk lenne.

Ezzel szemben viszont nem egy olyan gyalázatos döntésről hallhatunk a Dunántúlról, ahol ausztriai címen élő osztrák állampolgárok előzik meg az elővásárlási jog gyakorlásában a tősgyökeres, valóban földműves helyi lakosokat, akiknek sok esetben ez az életük, vagy munkásságuk rendkívül példaeértékű. Erre példa a most bekebelezés előtt álló Tündérváros Mozgalom gondozásában lévő terület is. A mozgalom annak érdekében lett létrehozva, hogy génbankként állami feladatot helyettesítve megőrizzék számunkra és az utókor számára a Kárpát-medencében őshonos és ellenálló magyar gyümölcsfafajtákat. Ellehetetlenítésük viszont nemcsak méltatlan és barbár tett is egyben, de alaptörvény-ellenes is, mivel a jelen jogsértéshez a Magyar Agrárkamara és a kormányhivatal mezőgazdasági igazgatási szervén keresztül a magyar állam is asszisztál akkor, amikor külföldi állampolgároknak enged teret a magyar földvásárlás kapcsán.

Ezek mögé a gazdasági szervezetek mögé hosszú távú bérleti szerződések, zsebszerződések és hazaáruhárral felérő magyar állampolgársággal rendelkező strómanok nevére, de külföldiek tulajdonában lévő földekkel együtt a legtöbb szakmai csoport egyetértése szerint ma Magyarország területéből három megyéni terület van külföldi kézen, és erről a területről a megtermelt javak csaknem száz százaléka a külföldi gazdaságot erősíti a magyar helyett. Pedig a magyar földvagyont nemzetstratégiai és nemzetbiztonsági kérdés. Akié a föld, azé az ország. A magyar föld a magyar gazdáknak kell hogy megélhetést biztosítson, a magyar föld a magyar családok asztalára kell hogy egészséges élelmiszert teremjen, ne pedig külföldi honfoglalóknak termeljen profitot. A Mi Hazánk elkötelezett a magyar föld iránt, így mi nemcsak mondjuk, de valóban meg is fogjuk védeni azt. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. „Egri tanár üzenete” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lőcsei Lajos, a Momentum képviselője.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A mai nap az oktatásról szólt,

ezért zárásként egy egri tanár üzenetét szeretném felolvasni.

Egy vidéki város patinás gimnáziumában tanítok biológiát és kémiát már 31 éve. Édesapám és testvérem is tanárok. Édesapám több évtizedig volt járási szakszervezeti titkár, és a Pedagógusok Szakszervezetének országos vezetőségi tagjaként országos szinten is dolgozott. Ő még tudja, ő még emlékszik rá, milyen volt megbecsült pedagógusnak lenni, hiszen számtalan jutalmat, kitüntetést és elismerést kapott a pályája során. A diplomát 1986-ban szereztem meg ugyanazon az egyetemen, ahol a miniszterelnök úr is végzett. Az egyik csoporttársam, barátom akkor az ön baráti körébe tartozott, és legendákat mesélt a nézeteikről, az akkori tetteikről.

(22.10)

Felnéztem önökre, mert tetszettek a forradalmian új vélemények és a bátor kiállásuk az igaz ügyekért. Olyannyira, hogy amikor 1989-ben Nagy Imre újratemetését egyenes adásban közvetítette a televízió, az akkor fél éves fiammal az ölemben nem mesét néztünk, hanem áhítattal figyeltem a képernyőn látható eseményeket. Nagyon drukoltam egy Orbán Viktor nevű fiatalembernek, figyeltem a vele kapcsolatos híreket a médiában, és aztán amikor kellett, természetesen a neve mellé tettem az ikszet kétszer is.

Azóta sajnos sok víz lefolyt a Dunán. Az akkori Orbán Viktor köszönőviszonyban sincs a jelenlegi önmagával. Az akkori bátor kiállású harcos ma már csak azzal törődik, hogyan tömhetné degeszre a saját, a rokonai és a talpnyalói zsebet. A megszavazott, megszavaztatott parlamenti döntések pedig azt mutatják, hogy teljesen érzéketlenné vált a szociálisan hátrányos helyzetűek vagy alacsonyabb jövedelműek problémái, kérései, újabb követeléseiről. Sajnos a pedagógusok is ebbe a csoportba tartoznak.

Kezdetben nagyon szépen hangzott, hogy a mindenkori minimálbérhez viszonyítva fogják számolni a pedagógusok bérét, aztán 2013-ban a korábbi döntést áthúzták egy tollvonással, mi pedig birkamód hagytuk, önök pedig vérszemet kaptak, és a béremelést párosították a munkaterhek jelentős növelésével. Amikor 1986-ban tanítani kezdtem egy szakközépiskolában, csak heti 18 órát kellett megtartanunk, a túlórákat, helyettesítéseket kifizették, a pluszmunkákat jutalmazták. Még csak két éve tanítottam még a Kádárkorszak végén, amikor a „szakma kiváló tanulója” versenyen a csapatom országos VI. helyezést ért el, és máris kitüntetést kaptam. Időközben megszületett a fiam, és a gyes alatt más városba költöztünk, ahol a helyi főiskolán kaptam óraadó állást.

Mivel összesítésben ez a 37. tanévem, nagyon sok tapasztalatot szereztem az oktatás minden területén. Tanítottam nyolc, hat és négy évfolyamos gimnáziumi osztályokat, biológiatagozatosokat, emelt szintű fakultációs csoportokat, főiskolai hallgatókat, szakközépiskolásokat és szakmunkásokat is, összesen hat osztályban voltam osztályfőnök, ezek alapján elmondhatom,

hogy rendkívül sok tapasztalatom van az oktatás különböző területein. Van összehasonlítási alapom a korábbi évek oktatása és a jelenlegi oktatási rendszer között.

Mi az, amit én magam és a kollégáim sérelmezzünk?

1. Az igazi elismerés, jutalmazás hiánya. 2013 előtt volt minőségi bérpótlék, amit differenciált az iskolavezetés a versenyeredmények és a pluszmunkák alapján; azóta nincs.

2. A helyettesítés nem számít túlórának, és nem fizetik ki. A pedagógusok munkaterhe két részből tevődik össze. A kötelező letanítandó óraszám 22-26, iskolánként változik, nem egységes. Én 24 órában tanítok, van, aki csak 22-ben, de a bér azonos kategória és korosztály esetén megegyezik. Ez is feszültséget kelt a kollégák között. A másik rész a 26 óra feletti rész 32 óráig, amit köteles vagyok bent tölteni az iskolában. Ilyenkor korrepetálok, versenyre készítek, dolgot javítok, kísérletet rakok össze, szemléltető anyagot gyártok, és persze ennek a keretein belül helyettesítek.

3. A bérezés nem veszi figyelembe, hogy hány diákot tanít az ember. Van olyan európai uniós ország, ahol ezt figyelembe veszik a fizetésben. Nekem jelenleg 278 tanítványom van kilenc tanulócsoporthoz. Az idegennyelv-tanárok, akik csak fél csoportokkal és heti négy-öt órában tanítanak, csak 70-80 gyerekkel foglalkoznak. Nem mindegy, hogy havonta 80 dolgot javítok, vagy 278-at, nem mindegy, hogy félévkor és év végén 80 vagy 278 gyereket zárok le, sem időben, sem munkában.

4. Nem mindegy, hány szakot tanít az ember. Sokkal többféle munka van azzal, ha az ember nem csak egyetlen szakot tanít. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen. *(Lőcsei Lajos Fekete-Győr Andrásnak, miközben átadja neki a kezében lévő papírlapokat: Ötös, mivel a...)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr, az öt perc letelt. Tisztelt Országgyűlés! „Tanári helyzetértékelés 10 pontban” címmel napirend utáni felszólásra jelentkezett Fekete-Győr András, a Momentum képviselője. Öné a szó.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Köszönöm szépen, én folytatni fogom azt, amit Lőcsei képviselőtársam elkezdett, az egri tanár levelének felolvasását.

5. Nincsenek pluszjuttatások, kafetéria, ruhapénz, szakkönyvtámogatás, lakhatási támogatás, s a többi, pedig volt olyan időszak, amikor kaptunk, nem olyan sokat, mint ma a képviselők, de legalább volt. Például minden évre kaptunk 14 ezer forint szakkönyvvásárlási támogatást, 16 ezer forint ruhapénzt és havi 6 ezer kafetériát.

6. Nincs fizetett szabadság a feltöltődésre, szakmai megújulásra. Van olyan EU-s ország, ahol egy

évre elmehet a tanár fizetett szabadságra, hogy lelkiileg, módszertanilag megújuljon. Ha tanév közben szeretnék elmenni egy hónapra, akkor fizetés nélküli szabadságot kell kivennem, és a többi kolléga meg helyettesíthet látástól vakulásig anélkül, hogy azért egy fillért is kapna. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha családi vagy egyéb problémák miatt több napig kell távol maradni a munkából.

7. Nem választhatunk a legmodernebb és az érettségit legjobban támogató tankönyvek közül, mert nincsenek rajta a rendelhető tankönyvek listáján. Mi marad? Titokban, nehogy kiderüljön, megvetjük a gyerekekkel a megfelelő tankönyvet, és abból készítjük fel őket; közben aggódunk, nehogy a szülő szóvá tegye ezt, hiszen a tankönyveknek ingyenesnek kell lenniük.

8. Túl nagy a diákok leterheltsége és gyakori, hogy egy-egy kilencedikesnek 35-37 órája van, főleg ha valamilyen tagozatos, hiszen a tagozatos órák az alapórákon felül, akár délután, 8. és 9. órában vannak. Végez fél 4-kor, ha bejáró, akkor 17-18 óra, mire hazaér, attól függően, hogy milyen messze lakik. Ha másnap is van hét órája, és mindegyikre fel akar készülni, csak fél órával számolva tantárgyanként, az még három és fél óra. Aztán ott vannak még az edzések, különórák, amelyek ugyan nem kötelezőek, de ezeket általában szívesebben csinálják, mint az iskolai követelményeket, mert érdekesebbek, kötetlenebbek. A leterheltség miatt sok gyereken megjelennek a kiégés jelei. Sokaknál vannak pszichés zavarok, depresszió, neurózis, önértékelési zavarok, megfelelési kényszer, öngyilkossági kísérlet, agresszív megnyilvánulások, s a többi. Saját órámra vett be egy gyerek egy marék Frontint, mert annyira félt a dolgozattól. Szerencsére észrevettem, és sikerült érdemben intézkedni. Önök szerint ez rendben van így? Ezek kezelésére segítő munkatársakra lenne szükség az iskolákban, minimum iskolapszichológusokra, de nincs, csak egy szociális munkásunk, aki hetente egy nap van az iskolában; kedvesen elbeszélget az érintett gyerekekkel, de valós szakmai segítséget nem tud nyújtani.

9. Nagyon súlyos problémának tartjuk, hogy nincs oktatási minisztérium és oktatási miniszter, és a fentiekben részletezett problémákról nem tudunk érdemi párbeszédet folytatni senkivel. Pedig nem csak a pedagógusbérek emeléséről szeretnénk tárgyalni az oktatás irányításában részt vevőkkel. Szeretnénk, ha minden szakmai gondunkat, javaslatunkat értő módon meghallgatnák, érdemben tennének a pedagógushiány ellen. Az nem megoldás, hogy ellehetetlenítik a sztrájkot, kirúgnak, fenyegetnek, mert az tovább növeli a tanárhiányt, és tartósan sérül a gyerekek oktatáshoz való joga.

10. Végül a hab a tortán: az iskolákat kötelezték energiamegtakarítási intézkedések bevezetésére. Nálunk az osztálytermekben kicsavarták a neoncsövek felét, így ha az összes lámpa fel van kapcsolva, akkor is csak fele fényerő van. Akik távolabb ülnek, nem látják jól a táblát, állandóan kérik, olvassam fel, mit írtam rá. Így lassabb tempóban haladunk. Várhatóan sok gyereknek

fog emiatt romlani a szeme, hiszen a rossz megvilágítás miatt kénytelenek erőltetni a szemüket. Ez fokozza a kifáradást, és csökken a komfortérzete is a gyerekeknek, nem tudnak megfelelően figyelni, dolgozni az órákon.

Véleményem szerint azok tudnak érdemi döntéseket hozni, akik elmennek a különböző iskolákba, oktatási intézményekbe, tájékozódnak a valós körülményekről, a végzett munkáról, a problémákról. Ne ítélj meg engem, amíg nem jártál a cipőmben! - mondja egy régi kínai szólás, de a mai Magyarországon nagyon sok önjelölt oktatási szakértő van, aki ítéletet mond a tanárok munkájával kapcsolatban, úgy törpácát felettünk, hogy fogalma sincs, mi történik valójában egy iskola falai között. Erre a kormányzati kommunikáció is ráerősít akkor, amikor a valós tényektől távol álló információk kerülnek ki a médiába, például három hónap nyári szünet, amikor a tanárokból közellenséget csinálnak, vagy hogy a tanárok csak a béremelésért demonstrálnak. A pedagógustársaim nevében kikérem magamnak.

Önök mint hivatástudatuktól vezérelt, lelkiismeretes képviselők vagy a Belügyminisztérium dolgozói,

vagy az oktatási államtitkárság dolgozói vegyék a bátorságot és fáradságot, szánják rá az időt, és menjenek el a különböző oktatási intézményekbe, nézzenek az ott dolgozók szemébe! *(Az elnök csenget.)* Javaslom a hátrányos helyzetű régiókat.

Tisztelettel, egy 37 éve a pályán lévő, 60 éves pedagógus három évvel a nyugdíj előtt...

ELNÖK: Köszönjük...

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): ...nettó 291 ezer forint fizetéssel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak következő ülésére várhatóan 2022. november 8-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Nyugodalmat jó éjszakát kívánok! Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 22 óra 20 perckor ért véget.)

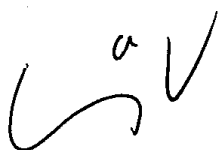
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)